

CONTENTS

1. Kirusnan birmā candai nātakam
2. Dācimōkanavalli cūksiyākiya
kirusnadevarāyan cētavarayana
candai ennum
vanniyar vīramuzaka nātakam
3. Malaiyālavīrar gervabaᅅgamennum
kalikkum - vīrajayanarukkum
candai nātakam
4. Amāvācaip pirattalennum
kananakapata nātakam

கிருஷ்ணன் பிரீமா

சண்டை நாடகம்

பதிப்பாளர்:

K. A. மதுரை முதலியார்

ஷண்முகானந்த புத்தகசாலை,

பார்க்கடவுள் சென்னை-1.

விலை]

1967

[கு. 1

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்

சுப்பிரமணிய பராக்கிரமத்தில் ஓர்பாகமாகிய

வியாக்ரா சூர உற்பத்தி யென்னும்

கிருஷ்ணனுக்கும் பீர்மாவுக்கும்

சண்டை நாடகம்.

பாகூர் கொம்மியன்பண்ணித்திட்டு (ஆலமேடு)

வை. செ. முனுசாமி நாயகர் அவர்களால்,

இயற்றியது.

கூடலூர் தாலுக்கா புதுப்பாளையம்

ந. கார்த்தமுத்துப் படையாசுரி

பார்வையிடப்பட்டு.

கூடலூர் தாலுக்கா திருத்துரையூர் போஸ்டு கொரத்திகிராமம்

வை. வீரப்பப்படையாசுரி

விருப்பத்தின்படி.

K. A. மதுரை முதலியார்

அவர்களால்,

தமது சென்னை, சூளை,

ஸ்ரீனிவாச அச்சகத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ஷண்முகபெருமான் துணை
சிவசுப்பிரமணியர் பராக்கிரமென்னும்,
வியாக்கிரா சூர சம்மார நாடகம்.

வியைகர் துதி.

சீர்பெரும் பரமேசன் சிவசத்தியருளாள்வந்த
பேர்பெரும் கண்ணசர்பாதம் பெருமையாய் மணர்கள்சாற்றி
பார்புகழ் வியாக்கிராசூரன் பாரில் நாடகமாய்ப்பாட
ஏர்பெரும் கரிமுகத்தோன் எழில்பாதங்காப்புதானே.

சரஸ்வதி துதி.

வித்தகிவேணிப்போற்றி விளங்கிடவியாக்ராகூரன்
சித்தமும்மகிழ்ந்துப்பாரில் இருவணம்சரிதைக்கூர
இத்தரைதன்னிலின்று இயம்பிநாடகமாய்ப்பாட
உத்தமிக்கலைவாணியே உளமதில் குடி கொளவாயே.

சுப்ரமணியர் துதி

முருகனேசெந்தீன் முதல்வனே மயோன்
மருகனேயீசன்மகனே நின்ருளாகி
அம்புவியில்வியாக்ரா சூரசம்மாரம்பாட
நம்பியேகைதொழுவேணன்.

பிரமதேவன் கவி.

அதிவிதப்பணிகள் தன்ன அருவையராலமேந்த
கதிர்பெருமகுடம்மின்ன கனகமாம்புஜங்கள் தன்ன
பதிபுகழ்சத்தியலோகம் பண்புடன்வாசியான
சதிர்முகப்பிரம்மதேவன் சபைநாடிவருகின்றாரே.

தரு.

பாராலுக்கமெல்லாம் சீராய்கிருஷ்டிசெய்யும்
 பரந்தாமன் மைந்தனும் நானே அறிபிரமதேவன்
 பரந்தாமன் மைந்தனும் நானே
 அரநெரித்வரர்த பரிபாலனமூர்த்தி
 வரையெனும்மாயன் பாதம் வணங்கும்சத்தியவாசன்

வாசவமூனிவர்கள் நேசமாய்குழ
 பாசமாய்மாதர்க ளாசையாய்த்தாய பா

வெத்திமுரசுடங்கா சுத்தப்பேரிகைக்கோட்ட
 சுத்திலுட்தேவக்கணங்கள் குழ நல்லதீரவஜீகரன்
 கித்தழும்தேவக் கணங்களாட
 பத்தியாய்மாதர்கள் நித்தம்ஷாமரைவிச
 எத்திசையரிந்நுவாய்த்த சுயம்பிரகரன்

ஏழுவகைத்தோற்றம் எடுத்திடச்செய்யும்
 பழுதிலலாசத்திய வாசனைய்யும் பா

அன்னவாகனந்தன்னில் உன்னிதமாயமர்ந்தோன்
 தன்னகரில்லாதத்தீரமும் பலதேவர்கள்வாழந்திட
 நன்னயமான மாரமும்

பண்ணிநம்மறைகள்நான்கும் நன்னயமாய்புணர்ந்தோன்
 உன்னிதவாததியக்கோஷ்டம் என்னேரமும்முழங்க

உலகினில்லீவராசிகள் தன்னை
 நலமுடனளிக்கும் சத்தியதீரன் பா

கவி.

அச்சுதாமுகுந்தாப்போற்றி அரவனைத்துயின்றாய்ப் போற்றி
 சச்சிதப்பொருளாய்போற்றி சங்காழியனின்கோன்போற்றி
 மச்சவதாராப்போற்றி மானிமௌந்தாய்ப்போற்றி
 பச்சைகிரமார்பாபோற்றி பாதமேபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

ஏன் சங்குச்சக்ரவதாரா மெங்கும் கிறைந்தாகுநாத
 மங்கை கைதியி நாதா துய்கமலர்பாதா காமலீலை வினோதா
 பரமானந்தஸ்ருபா நின்பாதாம் புஜத்திற்கு அடியேன் தீர்க்க
 வந்தனம்.

ஷ. கவி,

மங்களம்மதிக்குந்தீர மந்திரிமாரேநாவில்
 வெங்கதிரொளியையொத்த வேணியாள் சரஸ்வதியை
 இங்கனம்மழைத்தோமென்று இன்பமாயுரைத்துநீரும்
 தங்காமலரைநொடிக்குள் தையலையழைத்துவாரும்.

வசனம்.

கேளும் மந்திரி நீ இல்லம் சென்று யெனது தேவியாகிய
 கல்விக்கொழுந்தென்னும் சரஸ்வதியை சீக்கிரம் அழைத்துக்
 கொண்டு இவ்விடம் வாருமப்பா மந்திரிமாரே.

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக சத்தியலோக வாசனை கிருஷ்டிப்புக்
 கர்த்தாவான சதூர்முகனைக் காணும்படி சரஸ்வதியம்மன்
 சபாநாடி வருவது.

சரஸ்வதி கவி

சத்தியவாசரான சதூர்முகனைழைத்தசேதி
 பத்தியாய்காணவேண்டி பஷுமாய்மலர்கள்ருடி
 இத்ததிவருகயானும் இன்பமாய்திலர்தமிட்டு
 நத்தியேசரஸ்வதியால் நங்கையுய்வருகின்றேள்.

தரு.

சகலத்தேவர்கள் போற்றும்
 சரஸ்வதிமாதலந்தாள்
 சரஸ்வதிமாதலந்தாள்
 நிகழுமுகமதில்புழாய்
 சகலருக்குந்தாயாய்
 சர்சனர்மெச்சீடும்
 இச்செகந்தன்னில்
 ஆடைசரிகைசேலையின்ன
 பேடைத்தீரு
 வாடைப்பரிமளிக்க
 சாடையரிந்துநல்ல

சந்திரனொளியென
 விந்தையதாகடவ

தாமரைமீதி ஹங்கும்வேணி
 பூமிதனிலே

சதூர்முகன்சேவியான
 கல்விக்கரசி
 மாதலந்தாள்
 யெனைக்கொண்டாட
 சரியாய்புதித்தமாத
 உச்சிதஸ்ருபி
 தோன்றிடுச்சாது சக
 கானக்குயில்போல்
 நடனந்துன்ன
 வஞ்சியர்கண்டுகளிக்க
 சகலருமெனைமதிக்க
 வந்திடுமாத
 விளங்கிடி சாது
 சதூர்முகன்சேவி
 போற்றுய்ராணி

சாமரை அனேகமாதர்
காமன் தனையளித்தகண்ணன்
கங்கணகடகமும்
மங்கையர் இங்கிர்த

நேமமுடன் துவ
மருதியான
வங்கியும்மின்ன
நாட்டிபந்துன்ன சக

சரஸ்வதி தரு. வேலுசண்களே மெட்டு.

நாதனே சரணம்
நானிலந்தனிலே
மேனிப்பாதம்
வேதனேக்கூரும்

நாயகித்தருணம்
உனதிரு
போற்றினேனருள
விளங்கிடநீரும்

பிரீமதேவன் தரு ஷ்டி மெட்டு.

மாதேனீவாழி
மானிலந்தனிலே
தேனேனுமொழி
கோதையேக்கேளும்

மானிலத்திஸ்நீடுழி
பனிந்ததால்
மேனியவாழ
குற்றயில்லாமல்காளும்

சரஸ்வதி தரு.

மன்ன அழைத்தசேதி
சொல்லும்
நன்னயமுடனின்று
கூரும்

இன்னதென்றரியும்
புல்லும்
கன்னியாளரியும்படி
நீரும்

பிரீமதேவன் தரு.

அல்லில்லாமல்கேளும் சொல்லுகின்றேன்கண்மனியே
வாரும் இங்கு நீரும்
மெல்லியரே ஒருசேதி கல்லமனதுடனே
கேளும் இந்த நாளும்

சரஸ்வதி தரு.

வந்தனம்செய்துநின்றேன் விந்தையானசேதிதன்னை
நாதா சொல்லும் வேதா
நிந்தனை இல்லாமலே சந்தோஷமுடனே சொல்லும்
இன்று தெரிய நன்று

பிரீமதேவன் தரு

உலகத்திலநம்மைவிட
யாரு

உத்தமிபெரியோருண்டு
தெரிய கூரு

களம்மில்லாமலின்று விளங்கயெனக்குரையும்
மானே இங்கு தானே

சரஸ்வதி கவி.

நாதனேயுரைத்தவார்த்தை நங்கையாளரிந்துக்கொண்டான்
வேதனேபுவனமெல்லாம் விளங்கவேசிருஷ்டிசெய்தீர்
கீதனேஉனக்குமேலே நீண்டவரொருவரில்லை
போதனேஉரைத்தேனினு பொற்கொடியானமாத

வசனம்.

வாரும் யெனது அன்புக்குரிய பிராணநாதா தெவரீர்
யெனை ஒருப் பொருட்டா யெண்ணி இச்சபையினிடம்
அழைத்த காணக வசனங்களெல்லாம் இந்தக் கன்னிக்கு
யெடுத்த அறைகின்றீர் தங்களுக்குத் தெரியாத தென்
னமோ உலகத்தினுண்டோ இங்கயீரேழு பதினான்கு உலகத்
திலேயும் வாழும் படியான ஜீவாத்மாக்களை கிருஷ்டிப்பதால்
உலகத்தில் பெரியவர் நீங்கள் தான் கல்விக்கரசியான மாத
நான்தான் ஆனால் இதற்கென்னு சொல்லும் நாதனே.

பிரமமதேவன் கவி.

கண்மணி இன்று யானும் களிப்புடனருளும் வார்த்தை
கண்மணிமனமகிழ்ந்து நாரணன் தன்னிடத்தில்.
தண்மையாய்சென்றுபானும் தரணியில் பெரியோர்யாரு
பெண்மணிதெரிந்துக்கொண்டு பிரியமாய்வருதுவேனே.

வசனம் .

கேளும் பெண்ணே சரஸ்வதா நான் வைகுண்டம்
சென்று யெனது பிதாவக கண்டு இந்த உலகத்தில் கலை
தோன்றிய மும்மூர்த்திகளில் பெரியோர் யாருகிறியோர்யாரு
என்ற கருத்தை நான் விளங்கத்தெரிந்துக் கொண்டு கூடிய
சிக்கிரம் வந்து விடுகிறேன் விடைதாரும் பெண்ணே
சரஸ்வதி.

சரஸ்வதி கவி.

போவதால்பலனென்றில்லை புன்னியாக்கேளும் இன்று
பாவியைத்தனியாய்விட்டு பர்த்தாவேசென்றானியும்
மேவியேகூத்திரேரும் மெல்லியாளநானும்வாரேன்
ஆவதம் அழிவதில்லை அய்யனேஉற்றுப்பாரும்

வசனம்.

கேளும் பிராணவல்லபரே மூன்றொருக் காலத்தில் நான்
தடுத்தும் மீறி சென்றகால் வராத ஆபத்துகள் வந்து சேர்ந்
தது அகைப்போல் யேதாகிலும் கெடுதி நடக்கும் நீங்கள்
அவ்விடம் செல்ல வேண்டாம் இதனால் யென்னப் பிரயோ
சன யிருக்கின்றது ஒன்று யில்லையே அப்படி போவீராகில்
தங்கள் கூடவே நானும் வருகின்றேன் பிராணநாதா.

பிரீமதேவன் தரு.

போகவேண்டாமென்றுரைக்கும் தேகையேவைகுண்டம்
சென்றுவாரேன் பெண்ணே போரேன்
நாகரீகமானக்கண்ணன் கல்பதத்தைதேடி இன்று
போரேன் கண்ணே வாரே

சரஸ்வதி தரு.

அய்யனேனிசொல்லும்மொழி ஆகாதிந்தக்காரியம்
ஆகுரா நாதா ஏற்குமா
மெய்யனேபோகவேண்டாம் மெல்லியாளும்நானும்வரேன்
நாதனே மலர் பாதனே

பிரீமதேவன் தரு.

தடுத்திடவேண்டாம்பெண்ணே கெடுக்கும்விதியேயாகும்
பாரும் உற்று நீரும்
துநிககாகபேசாதடி தோகையரேசென்றுவாரேன்
இன்று பெண்ணே பின்று

சரஸ்வதி தரு.

சென்றுமேவந்திடுவீர் சிக்கிரமாகநீரும்
நாதனே குண பாதனே
கொண்டக்கருத்தைநீரும் கண்டுதெரிந்துவாரும்
இன்று நாதா சென்று

பிரீமதேவன் தரு வேறு.

ஆனந்தசந்தோஷமாகியே பிரீமனும்
அன்புடன்வைகுண்டம் காடிநடந்தானே கண்
தன்னைக்காணவேண்டு மென்றுதுடந்தாரே
காலினிவெண்டையம் கலகலவென்று துணைவிட

களிப்பாய்மன மகிழ்ச்சிக்கொண்டரே அந்த
காடுவனங்க ளெல்லாம்கண்டாரே
அன்னத்தின்மீதினிலேறியே அன்புடன்
அதிவிதவேகமாக வந்தாரே
நீதிபெரும்மாளிகை தன்னைக்கண்டாரே கண்
பொது வசனம்.

இவ்விதமாக பிரமதேவன் சத்திய லோகத்தை விடுத்து
வைகுண்டம் நாடி வரவும் அத்தருணத்தில் வைகுண்ட வாச
ரான ஸ்ரீ கண்ணபிரான் சபாநாடி வருவது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்தி கவி.

உலகமெல்லாம்ஓரடியாய் அளந்தமாயன்
உரியேரீதயிர்பால் வெண்ணெய்ப்பண்டநேயன்
இலகுமணிமகுடமுடி மிஷங்குஞ்சோதி
இரணியனைமார் பிளந்தகிங்கரூபன்
பலகலையும்பகர்ந்துணர்ந்தோன் பச்சைவண்ணன்
பாகிமதியணிந்த யீசன் பகைபுள்ளோன்
தலம்புகழும்ஆயர்குலம் தன்னில்வந்தோன்
திசைமுகனையின்ற கிருஷ்ணர்வருகின்றாரே.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் வருகிற-தரு

1. வந்தேன் வசுதேவர் தேவசி பாலன்—நல்ல
வானவர் போற்றிடுந் தீனையாபரன்
வாரேன் கார்மேக வண்ணனெனு ஞ்சீலன்

செந்தாமரை நயனன் சேடன் மீது ஜெயனன்
சேவிக்குந் தோண்டர்க் கருள செய்யுஞ்ஜெக நாரணன்

(சுருள்) சித்தரு முத்தரும் பக்தியாய்ப் போற்ற
எத்திசை யோர்களுங் கர்த்தரேன்றேற்ற (வந்)

மேற்படி-தரு

2. மன் ளைந்து மாபலியை வென்றேன்—எனை
மதியா திரணியனைக் கற்றுணில்
மாயநரசிங்க மாசிக் கொன்றேன்

விண்ணவர் துயரகற்ற வேந்தனும் தசாதற்கு
வண்ண மகனாய்த் தோன்றி வதைத்தேன் தசகரீபனை

(சுருள்) வஞ்சியாள் ஜானகி சஞ்சலந்தீர்த்தவர்
தஞ்சமென்றோர்களைத் தஞ்சியேக்கார்த்தவர் (வந்)

மேற்படி-தரு

3. மாமன் கம்சனைக்கொல்ல நானே—எங்கும்
மதித்திடுங்கோகுல நந்தகோபனின்
மனையிலழகாய் வளர்ந் தேனே

தீமை செய்யும் பூதகி திருணுவர்த்தன் சகடன்
பூமியில் மண்ணேடு மண்ணாய்ப் போகும் படிவதைத்தேன்
(சுருள்) புங்கவர்ப் போற்றவே சிங்கம்போல் கஞ்சனை
அங்கம் பிளந்திட்டப் பங்கயக் கண்ணன் (வந்)

மேற்படி-தரு

பேரோங்குஞ் சென்னையதில் வாசன்—எங்கும்
பெரும் புகழ்க்கொண்ட ஷண்முகானந்தப்
புத்தகசாலக்குறிய நேசன்

4. மாறுதக்கீர்த்தியோங்கும் மதுரை முதலியார் தன்
மனதுக் கிசைந்தவண்ணம் இனிதாக ஸ்ரீனிவாசன்

(சுருள்) மாதவனென்புகழ்க் கீதமும் பாட
வேதியர்மா மறை ஒதிக்கொண்டார்டா (வந்)

கிருஷ்ணன்—கவி

பூதல மணுக்கள் தேவர் போற்றிடும் புகழை வாய்ந்த
மாதவாயெனதுத் தோழா மானில மக்கள் செய்யும்
பாதக செயலைப் போக்கிப் பகைமாயருள் பாலிக்க
ஆதிலகதிமியாள் தன்னை அழைத்தோடி வருகுவாயே

பொது வசனம்

அகோதெப்படி யென்றால், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் மாத
வனை யேவி, ஸ்ரீ லக்ஷ்மிப் பிராட்டியை சபைக்கு அழைத்து
வரும்படித் திட்டமிட, அச்சேதியைக் கேட்ட ஸ்ரீ மகா
லக்ஷ்மி சபைக்கு வருகிற விதங் காண்க.

லக்ஷ்மி-வருகிற-தரு

தரும பத்தினியாள் வீட்டைத் தழுவினே பொருளைத்
பெருமிதமாக வாழ்கப் பேரருள் தனையளிக்குந் [தந்த
திருமகள் வருகைக் கண்டுத்தேவர்கள் வணங்கிப் போற்ற
கருமுகில் வண்ணன் தன்னைக் காணவே வருகின்றேனே

லக்ஷ்மி-வருகிற தரு

திருமாலின் மார்புறைந்து பெருமிதமாக வாழும்
தேவித் திருமகள் வந்தேன்—உலகமாதா
தேவித் திருமகள் வாரேன்

பெருவாருதியில் வந்த
பிருதியுள்ளோர் போற்றுங்

சருவரக்ஷகி மென்று
கருணை கடாக்கை வதி.

[சுருள்] பிண்டபாதக் தொழக் கண்டுக் காரவைத்
துண்டஞ் செய்தருளிய கொண்டல் மேனியன் [திரு]

வாலிப் பருவமுள்ள
வைரமுத்தாரம் வங்கி

வதனந்தளதளென்ன
வனையல் பளபளென்ன

[சுருள்] வஞ்சியரில் மிக ரஞ்சித பூஷணி
செஞ்சொல லங்கரி கொஞ்சங் கிருபாஷணி [திரு]

பூதகி மூலைப்பாலுண்டு
நாதணைழைத்திருக்குஞ்

வேதனைபட வதைத்த
சேதியை யறிவோமென்று

(சுருள்) நாடியே சபை முன் சேடியருடனே
கூடிமாவன் புகழ்ப் பாடியன் பாக

(திரு)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை—லக்ஷ்மிப்பணியும்

தரு

அவனிபுகழும் மலைய நூரில்வாழ்—என்ற மெட்டு
பாரளந்ததிருநாராயணவுந்தன் பாதமேபோற்றினேன்

பாதமே போற்றினேன் பக்திபுரிந் தேற்றினேன்
பஞ்சபாண்டவர் சகாயா (எனைப்) பாதுகார்த்தருள்
[செய்மாயா—உந்தன்

[சுருள்] பத்தினியை மனம் வைத்து மேக்கார்த் திரு
எத்தேசகாலமு முற்றுக்கண் பார்த்திடு [பார]

கிருஷ்ணன்—தரு

தேனே தேள்ளமுதே திருமகளேயென் தேவிநீவாழியே
தேவி நீ வாழிய தினமும் நீ ஓழியே
திங்கள் வதனப்ரகாசி [எந்தன்] அங்கம் பூரிக்கும்
விஸ்வாசி—எந்தன்

[சுருள்] திருவருளினால் அருவையே நீயும்
சருவப் பர்க்கியம் பெருக வாழ்குவாய்
லக்ஷ்மி—தரு—வேறு

ஆதிமூலமென்றழைத்த யானையின் துயரந்தீர்த்த
ஐயா மலர்க் கையா

மாதேனையழைத்ததேனே பூதலத்தோர்கள் துதிக்கு
மெய்யா சொல்லுந் துய்யா
கிருஷ்ணன்—தரு

துய்ய குணமாதரசே தையலையழைத்தசேதி
நானே சொல்லு வேனே

வையகத்திலே நமது மெய்யடியார்க்கருள் தா
நானே அழைத் தேனே
லக்ஷ்மி—தரு

உந்தன் சொல்லைக்கடவேலே அந்தமுள்ள மடமாது
நாதா பிராண நாதா

வந்திடும் பதற்குவரந் தந்திடுவோமென்றுக்கூடி

தோதா வேணு கீதா

கிருஷ்ணன்—தரு

வேணுநாதனேடுக்கூடி வீற்றிரு சிம்மாசனத்தில்
பெண்ணே எந்தன் கண்ணே

காணவருந் தொண்டரு கு காஷி நாமளித்திடுவோம்
பொன்னே மதி சொன்னேன்

பொது வசனம்

அகோதெப்படி யென்றால், அடியார்களுக்கு அருள் தரும் பொருட்டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும், லக்ஷ்மி பிராட்டியும், இருவர் மனமும் ஒரு மனதாக சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்க பிரமதேவருனவர் கிருஷ்ணப் பகவானை நாடி வருகிற விதங்காண்க.

கிருஷ்ணனைக்கண்டு-பிரமன்

பணியும்—தரு

தஞ்சமீமன்று வருவோரை அஞ்சேலென்று ஆதரிக்குந் தந்தை யேசெந்தாமரைத்தாள் போற்றினேன்—உனது மைந்தனான் மகிக்ஷியுடனேற்றினேன்—அருள்

[சுருள்] தந்துக் கார்த்திட சிந்தைவையுமே

அந் ரார்தோழும் நந்த தந்தன

தாரணியளந்த செம்பொற் பாதனே—எங்கும்

பூரணமயமாய் நிற்கும் நாதனே

(தஞ்)

கிருஷ்ணன்—தரு

வந்தடிப் பணிந்து நின்ற மைந்தனே யாசீர் வதித்தேன்

வாழி வாழி யென்று மேலாய் வாழியே—கலை

வாணி சமேதரனாய் நீ ஓழியே சப்த

[சுருள்] வாருதிசூழும் பாருலகினில்

சீருஞ் சிறப்புமாய் பேருபெற்றிட

வரமுனக் களித்தேன் வாணிநாதனே—நல்ல

வானவர் புகழும் நான்கு வேதனே.

பிரமன் தரு வேறு

வந்தனந் தாயே—உன்வாக்கினால்

வரமளிப் பாயே

தந்தேன் வந்தனங்கோடி தணையனான் புகழ்ப்பாடி

[சுருள்] தாரணி புகழ் நாரணன் திரு

மார்புறைந்திடுங் காரணியேனான்—

[வந்]

லக்ஷ்மி—தரு

மறைகளுக்கு கிறைவா—தந்தேன்வரம்

மனமகிழந் திடுவாய்

அருமை மகனே உன் ஆயுங் நீடித்திட

[சுருள்] அந்தமாய் வரந் தந்தேன் கண்மணி

மைந்தனே உந்தன் சிந்தை மகிழவே

[மவை

கிருஷ்ணன்-கவி

சத்தியலோகவாசா சதர்முக பிரம்மதேவா
 இத்தனை நாளில்லாமல் இன்றுநாளென்னைநாடி
 உத்தமாவந்தசேதி உகந்து நீயுரைம்பாயானால்
 பத்தவு தார மூர்த்தி பண்பதையறிகுவேனே
 பிரமா-கந்தார்த்தம்

செந்திரு மாலேயுந்தன்சிறப்புற்றக்கொலுவைநாடி
 வந்ததை சொல்வேனென்னேல் வஞ்சகம்நினைத்திடாமல்
 பந்தம் சூழ்சொர்க்க மத்திய பாதள மூவுகைத்திற்கும்
 தந்தையே நமக்குள்ளாகத்

தரு

தலைவராரரென்று சொல்லுவீர்-இந்த
 காரணியில் திரு முவரினொருவர்-தலை
 அலைகடல் சூழுகின்ற அகிலமீரேழிலுள்ள

(சுருள்) அத்தனை உயிரையும் உற்பனமாக்கி
 சத்துண வளித்து நித்தமுங்காக்குந் (தலை)

கிருஷ்ணன்-கந்தார்த்தம்
 ஆதி மூலமென்றழைத்தக் குஞ்சரத்தின்
 ஆபத்தையகற்றிக்கார்த்தனும் நானே
 வேதனையுணைப் பயின்றத் தந்தை நானே
 விண்ணோடு மண்ணு மெப்பொருளு மெந்தன்
 ஜோதியுந்தியில் வைத்துக் கார்த்த மாயன்
 சொல்லவோ நான் முகனையின்னுங்கேளு
 நாத நாதாந்த நெனுங் கமலக்கண்ணன்

டை-தரு

நானே தலைவனாகுமேதேவ
 நாட்டிலுள்ளோர்களைக்கேட்டு நீயறிவாய் (நானே)
 மீயுரு வெந்தது புகுபலசோமுகனை

(சுருள்) மீளவிடாமலே மாளவேவதைத்து
 நாலுவேதங்களை பாலனே தந்தே (நானே)

வசனம்

ஆனால்கேளும் பிரமனே,சோமுகாகூரன்உன்னிடத்தில்
 வேதங்களைப்பிடுங்கிக் கொண்டுபோனபோது, நான் மச்சவு
 தாரங்கொண்டு. அவ்வகூரனைக் கொண்டு வேதசமூகங்களை
 நாங்கிதந்தேன், அல்தல்லாமல் சாமர்த்தியமுள்ள அனேக

அசுரர்களைக் கொன்று ஜெயங் கொண்டு தேவர்களோடு
உன்னையுங் காப்பாற்றினேன்; ஆகையால்நானேதலைவனாகும்
பிரமதேவனே.

பிரமன்-கந்தார்த்தம்

பரந்தாமாநீயேந்த அவுதாரங்கள்
பத்தும் பல விதமாக ரூபமாற்றி
திறமையாயமைத்தது தேவாதி தேவர்
தீசையெங்கும்புகழுவே விரித்தெயெந்தன்
கரங் காப்பியேறிபதை வறியச்சொன்னேன்
கசுவர்ண்ணூக்கெர் வங்கோள்ளவேண்டாம்
நரர்களையுந்தேவரையம் படைக்கும் பிரமன்
தரு

நானேபெரியவனாகுமே -அரி

நாரணனையிந்தபாருலகந் தனில் -நானே
எனோ வுனக்கு கொர்வம் எவ்வுலகு மெவ்வுகிரும்

(சுருள்)

என்னலாச்சுது பன்னகஜெயன
உன்னிதசெந்தாமரை மலர் நயன[நானே

கிருஷ்ணன்-தரு-வேறு

பரமனோர் சிரங்கிள்ளக் கொடுத்தாயே (அதைப்
போலொருசிரசைப் படைத்தாயா
பெரியவனென்று நி பிணத்தவதேதடா
பெற்றோரிடம் வரதுப் புரியத்தகரதடா [பர]

பிரமன் தரு

என்னைப்படைத்தவ னென்றுமே நீயும்
எழிலாய்க் கூரலான யின்றுமே
உன்னைப் படைத்தது உறம் பெற்றக்கருங்கல்லு
உனக் குதந்தைதானே ஒளியாமலே சொல்லு [என்]
கிருஷ்ணன் கந்தார்த்தம்

இதுவரையில்பிள்ளை யென்றுப்பார்த்தேனுன்னை
ஏதேது மனக்கெர்வங்கொண்டாய்போலும்
விதிவசமோ உனக்குயென்கையால் மாள

தரு

விண்ணை வரடா உனக்கென்ன
விண்கெர்வ மோடா

ஆணுவத்தால் நீயு

மழியப்போறயடா

[சுருள்] அஞ்சிப்பார்த்திட 10ஞ்சிப்பேசடுங்
கஞ்சனையுந்த நெஞ்சைப்பிளக்குறேன்

பிரமா—கந்தார்த்தம்

ஒருதற்கை மகனாகப் பிறந்துமண்மேல்
ஒளிந்துமற்றொருவனையென் தந்தையென்றக்
கருமுகிலேயுனதாயுள் முடிந்துப்போச்சு

தரு
கையைதையே தேதேன்—வில்லைவளைத்து
கடிகியே விடுத்தேன்

உனக்கேது மரியாதை உறியிற்றபிர் பாவ்வெண்ணை
[சுருள்] உருட்டியுண்ணிடுந் திருந்துக்கண்ணனே
புரட்டாலெந்தனை மிறட்டிப்பாற்குறய்

கிருஷ்ணன் தருவேறு

[கணை]

என்னடா அயனேயுந்தன் சென்னிநாலும்பொடிபட
உன்னிதக் கெதையால் மோதி யடித்தேனே

பிரமன்-தரு

மோதியடித்தக் கெதைமை வேதனுந்தடுத்துவந்தன்
மீதிலேயமோக பாணம் விடுத்தேனே

கிருஷ்ணன்-தரு

விடுத்த பாணமனைத்தும் ஒடித்தேன் பாரடாவுன்னை
மடிக்ககோதண்டமதை யெடுத்தேனே

பிரமன் தரு

எடுத்தக் கோதண்டமதைத் தடுக்கயென்னால்முடியும்
இடைச்சி மத்தடிப்பட்டுத் துடித்தோனே

கிருஷ்ணன் கவி

மறைநடுக்குமுதல் வனென்று மாணிலத்தில்
மாந்தர் களையுற்பத்தி செய்தோனென்றும்
முறைத்தப்பியென்னிடத்தில் (பீச்சவந்த
முண்டகாசனையுன் மமதைதன்னை
அரை நொடியிலடக்கிடு வேனென்றுமாயன்
ஆக்கரித்துவிருவிழியும் பொறியாக்க
விரவாக வியக்கிரமா சூரன்னை
விண்ணுமண்ணும் பொற்றிட வேபடை
(திட்டேனே)

பிரமன் கவி

சகடனையுங் கொன்று   பூதகிப்பாலுண்டு
 சங்கரித்த   சாரங்கபணியேயுன்
 அகடவிகடங்கொன்னிடஞ்   செல்லாது
 ஆயர் குலமாயவனே   யுன்னைக் கொல்ல
 மகிடனென்ற சூரனையும்   படைகள் சூழ்
 மணிவண்ணகண்ணை   உற்பத்திசெய்தேன்
 ஜெகமதிலே பெரிய தெய்வம் யார்தானென்று
 சதூர்முகனுங்கொஞ்   சகாளிஸறிகுவேனே

பொதுவசனம்

அகோதெப்படியென்றால் பிரமதேவனும் கிருஷ்ணபக
 வானும் இருவருக்குள் அவரவர்களுபெரிய தெய்வமென்று
 சாதித்துப் போர் செய்தும் ஒருவர்க்கொருவர்விலகிய பாடிஸ்
 லாமல் பிரமதேவனைக்கொல்லவும் சத்தியலோகத்தையழிக்
 கவும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருளினால் புலி முகனென்னும்
 வியாக்ரமா சூரனைப்படைக்கவும், கிருஷ்ணனைக் கொல்லவும்
 துவாரகைகையொழிக்கவும் பிரமன் மகிடாசூரனைப் படைக்
 கவும் பிறகு இரண்டு சூரர்களை வியாக்ரமுகாசூரன் தன்
 னைப் படைத்தருளியஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக் கரணம் பொருட்
 டாக சபாநாடி வருகிற விதங்காண்க

வியாக்ரமன்-வருகிற கவி.

அந்தரருமவனியுள்ளோர்   நடுநடுங்க
 அஷ்டதிக்குப்   பாலர்களுமடிவணங்க
 கந்தருவர் சித்த   வித்தியாதாரும் வாட
 கடலொவிபோல்   முரசுபேரிகை முழங்க
 நந்த கோபாலனரி   கிருஷ்ணதேவர்
 நன்னருளால் வந்துதித்த   வீரதீரன்
 வீந்தையுள்ள ஆயுதங்கள்   கையிலேந்தி
 விமர்க்கிரமுகாசூரனிதோவருகின் றேனே.
 (வியாக்ரமன் வருகிற தரு)

வந்தேனே விமர்க்ரமுகா
வாகான புயமதில்சூரன்— நல்ல
மாலையணங்காரன்

குந்தக மில்லாத வீரன் — இந்த
 சுவலாங்கனிலொருவர் நிகரில்லா தீரன்
 அண்டாதிதேவர்களும் வாட — இந்த
 அகிலத்தில் கெடி வீரனென்று பயந்தோட
 தண்டமொடு தோமர மிலங்க — இந்த
 தரணியோரஞ்சக் கண்டாமணிகுலங்க
 அரிகிருஷ்ண தேவனருள் பாலன் — யார்க்கு
 படங்காத வீரமகோரவடி வாளன்
 கரியோடெதிர்க்குந்திட சிலன் — இவன்
 சாலனே யென்றுபயங்காணுந்திண் டோளன்
 நெயன் சமூகபதை நாடி — அவர்
 தேரடிக் கெதியென்று வணங்கிக் கொண்டாடி
 மாயாமாயைழைத்தசேதி தன்னை — கேட்டு
 ரலர்ந்தியாயறியவே வருகிறேன் முன்னே.

வியாக்கரன் தரு

மயா சரணம் அண்டமுண்ட வாயாசரணம்
 தூயமலர்சாற்றித் தொழுகடிப் போற்றினேன்
 (சுருள்) தொண்டு செய்பவர்க்கொண்ட வினைகளை
 அண்டரபல் செய்யு மண்டலாதிபா (மாயா)

கிருஷ்ணன்-தரு

வீரனே வாழி ஆசீர் வதித்தேன். தீரனே வாழி
 வீரனே வியாக்கரமா சூரனையுனைக்கண்டு
 (சுருள்) விண்ணு பண்ணுளோர்த்கண்டுமேதுதிப்
 பண்ணவு மெந்தன் கன்மணியான (வீர)

வியாக்கரன்-தரு-வேறு

அரவமீதில் நடத்த கண்ணை- என்னை
 அழைத்தக் காரணமது பேன்னை
 குறை விலாம லெரிக்கைக் கூறுவீரெனக்கதை
 முறையதைத் தெரிந்துமே முதல்வரே நடக்கிறேன்

கிருஷ்ணன்-தரு

நடக்குறே நென்றுரைத்த பாசா - நீயும்
 நான்முகன் கெறுவத்தை சீலா
 அடக்கியேயவனும் அழகுசத்தியலோகத்தை
 அழித்துமெய்தீர்த்தோரையொழித்து வருவாய் தீரா நட]

வியாக்ரன் கரு

வருகிறேன் வெற்றியோடு மாயா அயன்
 வாடும் படிவதைத்து தாயா
 தருவாய் விடையெனக்குத் தாமோதரா ஸ்ரீதரா
 தாக்கி பிரமனுயிரைப் போக்கியதிவினாவில் (வரு

கிருஷ்ணன் கவி

அருமைக்கண்மணியே பாலா அயனஞ்சும் படியாய் வாட்டி
 திருமாலேத்தெய்வமென்முத் தீவிரமாய்க் கொண்டாடப்
 பெருமையாய் வருகவேண்டிப்பேய் முலைப்பாலையுண்டோன்
 திரனோங்கவிடையளித்தேன் தீரனே செல்லுவாயே.

வியாக்ரன்-தரு

அண்டமதிர கொலுண்டதிர ஆக்கரித்து வியாக்ரமன்
 கண்டவர் நடுங்கிவாட காலனைப்போல் வருகிறான்
 மண்டியிட்றெழுந்திருந்து பிண்டிபாலத்தாங்கியே
 சண்டமாருதம்போல் சூரன் சத்தியலோகம் நாடினான்
 தண்டை வெண்டையங் காலிலாட தரணியோர்களஞ்சவே
 கொண்ட எண்ணம் முடிப்பேன் என்றுக்கோரிசூரன்வருகிறான்
 எண்டிசையுந்தத்தளிக்க எழுகடலுஞ்சோறவே
 தண்டுவாள் கெதையிலங்க தாவிசூரன் வருகிறான்

பொதுவசனம்

அகோதெப்படியென்றால், ஸ்ரீ கண்ணபிரானிடத்தில் விடைப் பெற்றுக் கொண்டு, வியாக்கரமுகாகுரன் சத்தியலோகத்தை நாடிச் செல்ல. அப்பால் பிரமதேவனால் உண்டாக்கப்பட்ட மகிடாகுரானவன் பிரமதேவனைக் காணும் பொருட்டுக் கொலுநாடி வருகிறவிதங் காண்க.

மகிடாகுரன் வருகிற-கவி

முப்புரத்தை யெரித்த சிவன் முகுந்தன் பிரம்மா
மூவர்களில் நான்முகனாள்வித்த பாலன்

அப்புதி யிர்திரனுங் குபேரன் அக்னி
அந்தகனு மீசானன் நிருதி வாயு

இப்படிப்பட்டெல்லவரு மென்னைக் கண்டால்
இதயமதுத் துடிதுடித்து நடுங்கிவாட

எப்புவிபுங் கண்டஞ்சும் மகிடாகுரன்
எழிலோங்கும் சபை நாடி வழுகின்றேனே

மகிடாகுரன் வருகிற-தரு

விண்டல மண்டலநவ
வீரன் கொலுவதாகினேன்
குரன் கொலுவதாகினேன்
சண்டப்பிரசண்டன்

சகத்தை செண்டா யெட்டுத
அண்டரக்கர்கள் கண்டஞ்சிடுஞ்
(சுருள்) அருள் மேவிய

பிரமனரு

அரிமாலுத்திரதேவன்
அவுணர் நடுங்கிவாடவே
அளறிக் குளறி யோடவே

வரிசையாகப்பல
வஞ்சியர்கள் கொஞ்சி

அரசிலை வட்டங்க
(சுருள்) ஆரியர் மறைக்
தேரிலேறியே

தேவன் நான்முகன்பெயர்
தீரனொருவனல்லவோ

கண்டமும் நடுநடுங்க
தீரன் மகிடா

வுத்தண்டஜெயவீரன்

தாட்டு மகா தீரன்
குரன்

கருணாகரன்

ளுரிமைச்சுதன் (விண்)

அஷ்டதிக்கு பாலர்
எந்தனைக்கண்டு

வாத்தியக்கீதம்பாட
வெண்சாமரைப் போட
னழைகாய்சைந்ததாட

ஶுறி வாழ்ந்திட
சாரியாகவே (விண்)

திரைபெட்டு மறிவிக்குந்
வானுலோக

தேவரெனை வெல்லவோ
ஆவலோடு அயன் அழைத்ததால் நாடியே
அண்டங்கிடுகிடுன்று அதீரவே யோடியே
தான் மறையோன் பாதந்தன்னையேத் தேடியே

(சுருள்) தாசனும்பூரீனி வாசன் தமிழதைத்
தேசமெங்கும் பேச வல்லவன் (விண்)

மகிடன் - தரு - சம்பை

தந்தையேயுன் திருவடிக்கு தனையன் மகிடாகுரன்
வந்தனம் டுரிந்து நின்றேன் வாழ்த்தியருள் புரிவீர்

பிரமன் - தரு

வந்தடிப்பணீந்து நின்ற மைந்தனை மகிடா குரா
எந்தநாளும் வாழ்ந்திருப்பாய் இறையஞ்சீர்வதித்தேன்

மகிடன் - தரு - வேறு

ஆசீர்வாதந்தந்து ஆதரித்த யெந்தன் தந்தையாரே - விச
வாசமாகயென்னை வரவழைத்ததென்ன தந்தையாரே

(சுருள்) வையம் படைத்திட்ட - ஐயா எனக்கதை
உய்யும்படிசொல்லும் - செய்வன செய்கிறேன்
பிரமன் - தரு

ஆயர் குலத்தினில் ஆடுமாடு மேய்த்தான் எந்தன்பாலா - இந்த
மாயா வுலகினில் மதித்திடுங் தெய்வமாம் எந்தன் சீலா

(சுருள்) மறையோ நென்னைமிகக் - குறாவாகப் பேசினான்
அருமை புகளே சமர்ப் - புரிந்து நீக்கொன்றுவா

மகிடன் - தரு

உறியேறியே வெண்ணை யுருட்டித்தின்றவன் தந்தையாரே - அவன்
பெரியத் தெய்வமாமே பேருலகந்தனில் தந்தையாரே

(சுருள்) பிரியம்போலேசென்று - அரிசிருஷ்ணனைக்கொன்று
விரைவில் வருகிறேன் - தருவீர் விடை தேவா

பிரமன் - கவி

அருமை யென்மகளை யார்க்கு மடங்காத மகிடாகுரா
தரணியில் பிரமதேவன் தலைவனென்றே துதித்துப்
பெருமைப்பாராட்டச் செய்துப் பேய்முலைப்பாலையுடக்
கருமுகில் வண்ணன்றன்னைக்கடியே வதைத்துவாராய்ன்

மகிடன் - தரு

தந்தையான பிரமதேவர் தந்தோர் விடையும் பெற்று
 அந்தரத்தமரர் போற்றவே - மகிடா குரன்
 ஆனந்தமாயோடி வாரேனே
 இருண்ட வனத்தில் வாழும் இணையற்ற சிங்கம்போல
 உருண்ட விழியிலங்கவே மகிடா குரன்
 உம்பர் நடுங்கிட வாரேனே
 ஆவலாக தந்தை சொன்ன அரிகிருஷ்ணன் றன்னை வெல்ல
 தீவிரமாய்த் துவாரகை நாடியே - மகிடா குரன்
 தேவரஞ்சயோடி வாரேனே

பொதுவசனம்

அகோ தெப்படி பென்றால், வியாக்ரமுகாகுரன் சத்தியலோகத்தை
 அழிப்பதாகவும், மகிடாகுரன் துவாரகையை அழிப்பதாகவும் விரை
 வாய்ச்சென்றுக்கொண்டிருக்க திரிலோக சஞ்சாரியாகிய நாரதர்
 வரும் விதங் காண்க.

நாரதர் - வருகிற - கவி

அந்தணனளித்த பாலன் ஆதிமால் தனக்குப்பேரன்
 விந்தையாய்க் கலகம் செய்யவிருப்ப முற்றவனுமாகி
 செந்திரு கரத்தில் நல்ல ஜெபமாலே வீணையேந்தி
 நந்த நந்தனைப்போற்றி நாரதர் வருகின்றேனே

நாரதர் - வருகிற - கவி

மறையோனின்ற குமரான் வந்தேன் இந்த
 மானிலமீதில் மும்மலத்தை யகற்றிய
 மாமுனி நாரதரும் வாரேன்
 முறைப்படி கலகம் மூட்டி மூர்க்கரைவாட்டி
 உறைவிடத்தில் தங்காம லோட்டி. கொடுப்பேன் சாட்டி
 உம்பர் மகிழ - என்னை நம்பினோர் புகழ

(சுருள்) உத்தமரைக்காக்கும் சத்திய வந்தன்
 பத்தினிமாதா சாவித்திரி மைந்தன் (மறை)

தக்கன் தன்னாலே சாபம் பெற்றேன் - இந்த
 தரணியில் சந்தி நிலையற்று அலைந்திடத்
 தவஞானியே பெய ருற்றேன்
 துக்கந்தனைத்துலைக்க தூது சென்றே சாதூர்யமாய்
 மிக்கப் பேசிக் கலக மிட்டு சித்தங்களிக்கும்
 மெய்யனும நானே நன்மை செய்பவன் தானே

(சுருள்)

மேதிலில்
குதுகள்ய்சதீடும்பொல்லா பதாகர்மாள்
வேதமெய்ஞ்ஞானி(மறைஇன்று நானில் கலகங்
எங்குமே திரிந்து

எப்படி போகுமோவொன்றுந்

இன்று சர நூல்தன்னை

ஏற்பட்டது கலகம்

இதுபோதுமென்று கலகம்

-காணென்புவி

வந்ததால் பொழுது

தோணென்

நன்றாயாருய்ந்துப் பர்க்க

ஆர்பாட்டமாக செய்ய

விதித்திட நன்று

(சுருள்)

இன்றே வியாக்கிரமன்-இணையிலா-

கொண்டு தேவருக்கு

மகிடனைக்

நன்று செய்குவேன்(மறை)

நாரதர்-கவி

அரிவாகதேவனேடு

ஆகவே இருவருக்குள்

பெரியதெய்வம் யாரென்றக்

பிணக்காகிப்போர்புரிந்தும்

சிரிஷ்டிப் பாலகரர்களை

தேவர்களுக்காபத்து

பிரமதேவன்

போட்டியிட்டடு

காரணத்தால்

முடியாதாலே

யேற்படுத்த

நேறுமென்று

துரிதமாய் ரூரீகனைக் கொல்ல

வேண்டி

தோன்றினார் நாரதருந்

தோன்றினாரே

வியாக்ரன்-தரு

சத்தியலோகந்தன்னை நாடியே
சதுர் முகனை வோடித்

-வியாக்ரமாகுரன்
தேடியே

இத்ததியில் வதைப்பே நென்றுமே-
ஜீன்பமாக வோடி

வியாக்ரமாகுரன்
வாரேனே

மகிடன்-தரு

துடி துடித்து பதைபதைத்துமே
துவாரகா புரி தன்னைநாடினான்

மகிடாகுரன்

கேடிமிகுத்த கிருஷ்ணன் தன்னையே

மகிடாகுரன்

கெதையால் மோதி வதைக்கத் தேடினான்

வியாக்ரன்-தரு-வேறு

ஆரடா மடையனே

நில்லு

அந்த

ஆயனைவதைப்பாயோ சொல்லு

பாரடானுனிந்தப் பாரளந்தோன்

பாலன்

(சுருள்) பரிவாகவே, புரிவாய்சமர்
தெரியாமலே கெறுவிக்கிறாய் (ஆர

வந்த விட்டது!

வந்துவிட்டது!!

திமுகாகுரன் கெடிவீரமாலே வதை என்னும்

வித்தியாதரன் கலிகாரத்தினம் திருநாடகம்

கிடைக்குமிடம்:—

ஷண்முகானந்த புத்தகசாலை

பார்க் டவுன், சென்னை-3

விலை 75 ரூ. பை.

மகிடன்-தரு

கெருவங்கொண்டுவந்த
கிருஷ்ணனைமடிக்கவும்
அரவிர்தலோசனன்
(சுருள்) அறிவாயடா
புரிவாயடா

மடையா-அரி
தடையா
அருளிய பாலனான்
திரமாய் சமர்
விரைவாகவே(கெறு)

வரிபுலிக் யானை வந்தகப்பட்டதைப்போல
வியாக்ரன் கந்தாத்தம்

விரைமாக வந்து யென்கைவானுக்கு மிரையுமானாய்
எரிசின்ற விளக்கை விட்டில் இனியதோர் பழமென்றெண்ணி
பரிவாகத் தெட்டு மண்டிட

தரு

பான்மையப்போலே-
பதைக்க மண்மேலே
ஆன்மாவைக் கவர்ந்திடும்

வந்தவுன்னைப்
அந்தகன் நானடா

(சுருள்) அட்டா கணை யெட்டா வதைப்
பட்டா உயிர் விட்டா திட (பான்
மகிடன் கந்தார்த்தம்

புரிவாயின் பசுவைப் போலும் பூனைவாயெவியைப்போலும்
வலியவே வந்துயென் கைவாளுக்கு இரையுமானாய்
அலைகடல் மேற்றுயின்ற அரிசிருஷ்ண தேவனீன்ற

புலிமுகா குரா நீயும்

தரு
போருக்கு வாடா- வாடாகோபம்
பொறுப்பேனோ மூடா
யாருக்கு மஞ்சாத ஆண்சிங்கம் நானடர்
(சுருள்) அட்டில்லாமலே விட்டேன் பாணமும்
மட்டியே உந்தன் கொட்டமடங்கவே(போரு

நாரதர்-தரு-வேறு

சண்டை செய்யும் வீரர்களே சற்று நில்லுங்கள் உங்கள்
மண்டையுருளும் விவாதமதைச் சொல்லுங்கள்

வியாக்ரன் -தரு

சொல்லுமென்று கேட்க வந்த தவமுனியாறு இங்கு
நில்லாதே நீவந்த தொரு வேலையைப்பாரு

நாரதர்-தரு

பாருலகிலுங்களைப்போல் பார்த்ததேயில்லை-நீங்கள்
யாறுடைய புத்திரர்கள் மீருதீர் சொல்லை

மகிடன்-தரு

வேத நான்மறையோனுக்குப் பாலனாகுமே- அந்த
ஆதிமூலனென்போனுக்கு காலனாகுமே

வியாக்ரன்-தரு

ஆதிமூலன் தன்னைவெல்ல வாசுமோ போடா நான்
அவர்க்குப்பிள்ளை யானதினாலமருக்கு வாடா

நாரதர்-கந்தார்த்தம்

குரர்களேயென் சொல்லைப்போல் நடந்தால்
சுகமாக நீடுழிகாலம் வாழ்வீர்

கிருஷ்ணன் பிரம்மா சண்டை நாடகம்

பாருலகைப் படைப்பவனே கிருஷ்ணன் பிள்ளை
படைப்பாளி யெனக்கு தந்தையாகவேண்டும்

ஆரூவமாய் சண்டையிட்டுக் கொண்டால் நாளை
அனைவருமே ஒன்றாகக் கூடிக் கொள்வார்
வேறுகி நீங்கள் நின்று அமரர்க்கையால்

தரு

வீணாயழிய நேறுமே- அப்பா
வீரர்களே இயன் நாரணன் யாவரும்
விரோதிக்கிடமாய் மாறுமே
ஆனூவீருவர்களும் அண்ணன் தம்பியாகக்கூடி

(சுருள்) அரணைக்கோரிதவம் புரிந்து வரமதை
நிரையவாங்கினால் தரணி யாளலாம்

வியாக்ரன் கவி

தேவர்கள் குகூந்தன்னைத் தெரிந்துமே எங்களுக்கு
ஆவலாயுரைக்கவந்த அருந்தவ முனியே நாங்கள்

மகிடன்-தரு

மேவியே கயிலாயத்தில் மிக்கதவ மிருந்துயீசன்
சேவடி வசப்பிரசாதம் சீக்கரம் பெருகுவேரமே

நாரதர்-வசனம்

அப்படியே சென்று வாருங்கள், நாராயண! நாராயண!
[நாரதர் போகிறார்]

மகிடன்-கவி

அசுரர்மளினத்தில் நாமும் அவதரித்திட்டபோது
வசமான தேவர் தங்கள் வம்சத்தில் சேர்க்க மாட்டார்
நிசமப்பா முனிவர் சொல்லு நேர்த்தியாய் கயிலை நாடி
பசுபதிதன்னைக்கோரிப் பக்தி செய்திடுவோம் தம்பி

வியாக்ரன்-வசனம்

அப்படியே தங்களிஷ்டம்' என் பாக்கியம் மன்னு!

மகிடன்-தரு

வாராய் தம்பி வியாக்ரமனே- நமது
வாழ்வு நிலைபெற செய்வதற்கு

நேராய்க் கயிலை மலையருகில் நாமும்
நேர்த்தியாகத் தவம் செய்திடுவோம்

வியாக்ரன்-தரு

அண்ணா தங்கள் வார்த்தை பிசகாமல்
அருமைத் தம்பியான வியாக்ரமனும்
கண்ணாங் கருத்துமாய் தவம் செய்து
கங்கை வேணியனருள் பெற்றிடுவோம் .

(இருவரும் கயிலை மலைக்குப் போகிறார்கள்)

பரமன் பார்வதி தர்பார்

ஈஸ்வரன் வருகிற கவி

சிவகாம வல்லிக்கீடப்பாகந் தந்தோன்
செஞ்சடையிலரவுமதி நதியணிந்தோன்

தவவேட சித்தர் முத்தர் தாள் வணங்க
தாளமத்தளஞ் சங்குதான் முழங்க

புவனமதில் பல்லுயிர்க்குப் படிளந்தப்
போற்றித்தொழுமடியார்கு வரவளிக்க

பாவ நாசனெனுங்கயிலைப் பரம மூர்த்தி

பாருள்ளோர் துதிபுரிய வருகின்றேனே

ஈஸ்வரன் வருகிற தரு

ஆதிமூதற் கடவுள் வந்தேன் தினம்

அகநிலையோடனென மிகதுதிப்போர்க் கருள்

ஜோதிருபமாய்க் காக்கித் தந்தேன்

நீதிதருமாபதி நித்தியானந்த செஞ்ரூபன்

நீரணிந்துத்துதிப்போர் நினைவில் வாழும் பிரதாபன்

நித்தனும் நானே பரி சுத்தன் நானே

சுருள்) நெஞ்சிலோர்வித வஞ்சமின்றித்

தஞ்சமென்றடைவோர் சஞ்சலந்தீர்ப்பவர் [ஆதி

தில்லையில் நடனம் செய்த
தேவர்கள் யாவரு

பாதன் வான
மாஸங்கொட்டித்

தீரகௌரிஜெயித்த நாதன்
எல்லைப்பிடாரியாகயெண்டோளியை விலங்கிட்டு
எங்கும் பாமரர்கொழுத்தங்கும் படியாய் நேமித்த
ஈசனும் நானேகயிலை வாசன் நான் தானே
சுருள்] ஈனமெனும்ஞ் ஞானத்தைப்போக்கி
மோன கிலைதருந் தினதயாபரன் [ஆதி

நாண நகர் ஸ்ரீனிவாச தாசன் எனை
நத்தித்துதித்துமே பக்தியாய்ப் பாடிட
நாடியருள் தந்துக் கார்க்கு மீசன்
வேண்பேர்புகழும் சென்னை நகரத்திலே பேருற்று
விளங்கு மதுரை முதலி ஊம்சத்தார் கீர்த்தியுற்று
வாழ்கவும் நானே நல்லை வரமளித்தேனே
சுருள் வளம்பெற வுண்முகா னந்த விராசம்
கலையது வோங்கவே நலமளித்தேனே [ஆதி
ஈசன் கவி

நந்திக் காவலனைக் கேளாய் நம்மையும் நாடியன்பர்
வந்திடுவார்கள் தேடி வரந்தந்து கார்க்கவேண்டி

அந்தரிகௌரியென்னும் அருவை பார்வதியாள் தன்னை
இந்த நக்சபைமுன்பாக இன்பாய் வரச்செய்வீரே

ஈஸ்வரி வருகிற கவி

கங்கையைச்சடையுள் வைத்துக் கதிர் பொறியரவம்
(வைத்து)

திங்களைத்தி + மு வைத்துத் திசையெட்டம் தொழவும் வைத்த
சங்கரசிவனாரென்னை சபைக்குமே வரவழைத்த
மங்களசேதிக்கேட்டு மயேஸ் வரி வகின்றேனே.

ஷயார்—தரு

சங்கரனிடபாகத்தில் தங்குந்தயாபரியாள்
சத்திபார்வதியாள் வந்தேன்— நல்ல

சதூர் மறைப்பொருளினி வருவுருவாகிய
சாம்பவி சடாக்கூரி வாரேன்
திங்களொளிப்பிரகாசி தேவர்மகிழ்ந்துவாகி

(சுருள்) சித்தற்குந்தியே முத்திப்பதந்தரும்
உத்தமியாளெனும் சத்ருசங்காரி (சங்)

ஆனந்தைமுக்கண்ணிசூவி அப்பிகையுமையா ளென்று
அவனியுள்ளோர்கள் போற்றவேபிள்ளை
யானை முகனெறி ஆறுமுகன்றனை

யளித்தமாதாயென் நேற்றவே
வானவரிந்திராதிதேவர் வையகத்துள்ள மாந்தர்
வந்தடிப்பணியும் அந்தரிகௌரி
சுந்தரி யெங்கும் நிரந்தரி வீசி [சங்]

ஈஸ்வரி கந்தார்ந்தம்,

விடையேறிப் புரடிரித்த வேதநாயகனேதங்கள்
மடந்தை பார்வதியாள் நல்ல மல்லிகைமலரை சாற்றி
கடந்தேறத்தொழுதேன் பாதம் கங்கைவேணியனெயெந்தன்
இடர்தனைத்தீர்த்துக் காப்பாய்,

தரு

ஈசனே போற்றி—எனதுப்பிராண
நேசனே போற்றி

நாசனையுதைத்திட்ட நமசிவாய உன்பாதம்
சுருள்) நத்திதொழுதிநம் பத்தினியெனை
சித்தமாய் மனம் வைத்துக்காருமே (ஈச)

[ஈசன் கந்தார்த்தம்]

கார்த்திகுங்கருணை வள்ளல்கழலினை தன்னைப்போற் றி
 நேர்த்தியாய்ப்பணிந்தகேவி நீபடுந்துயரத்தன்னை
 தீர்த்துமே கார்ப்பேன்தேவ தேவனின்செவிகுளிர்ந்த
 வார்த்தைபாடுரைத்து கின்ற

தரு

வஞ்சியே வாழ்—வள்ளற் பெருமான்
 வரத்தால் நீடுழி.

பஞ்சலிங்களின் பாதம் கொஞ்சிப்பணிந்திட்ட
 சருள் பாரியேயிந்த வாரிகுழல
 கோருமெச்சிட சிருஞ் சிறப்பதாய் [வஞ்

ஈஸ்வரி தரு

பிரமனின் தலையறுத்த பித்கா எங்கும்
 பேய்ப்போலாயே ஞானமுத்தா

வரநதியைச்சடைமேல் வைத்த வள்ளலே யிந்த
 சருள்] வஞ்சியையழைத்ததேன் நஞ்சண்ட நாதா
 தஞ்சமெனதற் கார்த்திடும்பாதா [பிர]

ஈசன் தரு

பாதியிடப் பாகம் பெற்ற பெண்ணே உன்னை
 பாங்குடனழைத்த சேதி கண்ணே

நீதிமானெடுத்து சொல்வேன் நீயும் நானும்பருக்கு
சுருள்] கித்தியப் பழக்கம்போ லொத்தயிருவரும்
பத்தரை ரக்ஷிக்க சத்தியே யழைத்தேன் [பாதி

ஈஸ்வரீ சொச்சகம்

எல்லா வுயிர்க்கும் இனிதா யமுதளிக்கும்
வல்லவரே சென்னதா வஞ்சியுந்தன் சொற்படிக்கே
நல்ல மனதடனே நாடிவருமன்பருக்கு
செவ்வந்திகழ சீராய்வர மளிப்போம்

ஈசன் சொச்சகலிப்பா

கன்னலுந் தேணங்கற்கண்டுங் கணி ரசமும்

இன்சுவைப்பார்குங் குழைத்துண்ண நாவினிக்கும்
அன்பே அதுபோலுன் அறிவின் சொல்லானதுவே
என்பாலுறைவிடமாய் ஏந்திழையே நீயமர்வாய்
மகிடாசூரன் தரு

ஆதியந்தயில்லாத ஜோதியேலும் நமசிவாயா
அரகரமகாதேவா போற்றினேன்
கோதிலாதடியாரைக் கார்ப்பவா லும் நமசிவாயா
கோறுமடியேன் குறைபைத்தீருமே

விமர்க்ரமன்-தரு

சிவனே மென்னப்பா செஞ்சடையானே ஓம்நமசிவாயா
சிவராசிக்கு அமுதளிப்போனே
பவமொழி தெனை பாது கார்க்கவா லும் நமசிவாயா
பார்வதிக்கிட பாகந்தந்தவா

ஈசன் தருவேறு

பார்வதியே சொல்லிக் கேளாய் இரண்டு
பக்தர்வந்து கெடுநாளாய்
ஆர்வமுடன் தவம் அடவியிள் செய்தென்னை
அழைக்கிறார் விடைதானீ அருள் கொடுத்தவாரேன்

ஈஸ்வரீ தரு

தவம் புரியும் பக்தர் யாறு அவர்

தாணவரே யாவர் கூறு

தவறுகள் செய்திடுந் தைத்தியரானுக்கால்
அவமானம் நேரிடும் அங்கே நீர் போகாதீர் [தவ

ஈசன் தரு

எவருயினுமென்ன கண்ணை சுத்த
எண்ணமென்றே பேபதும்பெண்ணே

தவறுகள் நேரமல் தந்திரமாய்ச்சென்று
அவரவர்களுக்கு வரம் அளித்துமே வருகிறேன்
ஈஸ்வரி தரு

பத்மாசூரனிடம் சென்று அல்லல்
பட்டதை மறந்தீரேயின்று
அத்தயென தண்ணன் அறிந்துமே வரவிட்டால்
பற்றியேத்தீயினால் செத்து போயிருப்பீரே

ஈசன் தரு
இறப்பும் பிறப்பெனக்கேது என்னை
எவராலுமடிக்க லாகாது
திறமாகவே சொன்னேன் தேவியே நீ நம்பு
மறித்தால் வந்துநேறும் மாதே பெரும்வம்பு
ஈஸ்வரி வசனம்

நாதா! தங்களிஷ்டம் போல் சென்று வாருங்கள்.
அப்பிகையாள் விடையும் பெற்றுமே பரமமூர்த்தி
அடவினேக்கி அதிச வேசமாய்
நம்புமடியாரைக் கார்ச்சுவே பரம மூர்த்தி
நாடிதேடிவோடி வாராறே

நாடக அபிமானிகளுக்கோர்

நல் விருந்து !!

நீங்கள் நெடுநாளாக எதிர்பார்த்த நாடகம்

வெளிவந்துவிட்டது !!

அற்புதமாக விற்பனையாகிறது !!!

மலையாளவீரர் கெர்வ பங்கமென்னும்

காளிக்கும்- வீர ஐய்யனாருக்கும்

சண்டை நாடகம்

திரித்திரா சூரன்-திருமால்சண்டை நாடகம்

கிடைக்குமிடம்:—

ஷண்முகானந்த புத்தகசாலை

பார்க் டவுன், சென்னை-3

விலை ரூ. 1.

வரத்தைக்கொடுக்க மனதில்கோரியேயிசனூரின்று
வண்மையுடன் வந்துமேறின்றூர்

மகிடாகூரன் தரு.

சத்திக்கிடபாகம் தந்தவா ஒமகாதேவா
சாலம் செய்யாமல் வந்துநாருமே
நாஸனைக்காலால் லுதைத்தவா ஒமகாதேவா
கார்க்கநீவறுவாய் கங்காகரனே
பாலன்வீரப்பன் பாடலைகேட்டு ஒமகாதேவா
பகஷம்வைத்தெந்தன் முன்னேவாறுமே

வசனம்.

அரகரா மகாதேவர் பரப்பிரம சொருபா கர்த்தனேகமி
லைவாசா கங்கைசமே இந்த அடியார்கள் மீதில் இன்னும்
இரக்கமில்லையா ஏபரமேசா இது வேளை வந்து எங்களுடைய
துயரை யகற்ற வேண்டும் ஜெகதீசனே.

ஈஸ்பரன் கவி.

மெத்தவே உலகம்போற்ற மேன்மையாய்தவயியற்றும்
உத்தமரிருவருந்தான் உயிரையும் வெகுத்துக்கானில்
சித்தமே இருந்துப் பூசை நிகரில்லா செய்யும் பர்
செத்தமும் மகிழ்நாமு சீக்கிரம் அருள்பாலிப்போம்.

வசனம்.

ஆனால் இந்த தொண்டர்கள் ஐம்புலன்களையும் ஒன்
றுக்கி கடுமையான தபம்புரினின்றதால் நாம் வந்திருப்பது
இவர்களுக்கு தோன்றவில்லை இவர்களுடைய அம்புலன்
களையும் பிரித்துக் கட்டி நாம் வந்திருப்பதாக அவர்களுக்கு
காண்பிக்க வேண்டும்.

வியாக்ராகூரன் தரு, புள்ளிக்கபைமயில் மெட்டு
பாதம்பணிந்தேன் சத்தியதேசா இன்று
பாதுகார்க்கவேண்டும் மென்றன் யீசாவந்து
பகஷமுடன் இன்றுயென்னை
ரகஷித் தாளுந்திருக்
கோனே பெரு மானே

ஈஸ்பரன் தரு

மகிழ்ச்சியாய்யெந்தநாளும் வாழ்வாய் அன்பா
புகழ்ச்சியாய்யெந்தநாளும் வாழ்வாய் இன்று
பொன்னகையுடன் பாதத்தை
நன்னயமாய் பணிந்ததால்
நானே வாத்தி நேனே

மகிடாகூரன் தரு

அம்பலத்தாமீசாப்

போற்றி அடியேன்

அப்புவிதனில்மலர்

சாற்றி இன்று

அண்டிவந்து

தெண்டனிட்டோம்

கண்டுபெணை

யாதரிப்பாய்

வாசா

பர

மேசா

ஈஸ்பரன் தரு.

ஒன்றுக்குரையில்லாமல்

தானேபக்தா

நன்றாய் ஆசியே

வாழ்த்தினேனென்னை

நாடியே இவ்விடம்

வந்து

கூடியேதபம்

செய்ததால்

வாழிஎன்னும்

நீடுழி

ஷை தரு.

இந்த இடந்தன்னியே

வந்துதபம்செய்தவிதம்

யேது

விதம்

ஓது

வியாக்கிராகூரன் தரு.

சொந்தமதாய்முன்றுலகம்

தன்னையாளவேண்டுமென்று

செய்தேன்

தபம்

உய்தேன்

மகிடாகூரன் தரு.

மூன்றேமுக்காள்நாழிகையும் முக்கியம் அர்சசெய்ய

வேண்டும்

சுவாமி

தூண்டும்

ஈஸ்பரன் தரு.

கேட்டப்படியேவரம்

நாட்டமுடனேதந்தேன்

சூரா

இன்று

தீரா

மகிடாகூரன் தரு.

யுத்தமுனையில்யாரும்

வெற்றிப்பெறாமல்வரன்

தாரும்

இன்று

நீரும்

வசனம்.

அகுயார் களுக்குறிய பகவானே சத்திய லோகம் தேவ லோகம் வைகுண்டம் இந்த மூன்று உலகத்தையும் நாங்களே ஆள்வேண்டும் தவிற யெங்களிடமாக யாரவது யெதித்து உத் தம் புரிந்தால் அவர்கள் ஜெயம் பெராமல் அபஜெயம் அடை யும் படியான வருளும் புரியவேண்டும் கர்த்தனே.

ஈஸ்பரன் வசனம்.

அன்பர்களாகிய வியாக்கிராகூரனே மகிடாகூரனே நீங் களிருவரும் கோரிக்கேட்ட வரத்தையே தந்தேன் நீங்கள் பெற்றுக் கொண்டு இதர ஸத்தானம் செல்லுங்கள்.

வியாக்ராகூரன் வசனம்.

சுவாமி தங்கள் கட்டளைப் படி இதோ செல்கிறேன் சுவாமி.

பொதுவசனம்,

இவ்விதமாக பிரீமாவால் ஏற்பட்ட மகிடாகூரனும் கண்ணபிராகுல் ஏற்பட்ட வியாக்ராகூரனும் ஈஸ்பரணைக்குறித்து தபம் புரிந்து வரங்களைப் பெற்று பிரம்மதேவனிடம் யுத்தஞ் செய்யவேண்டும் யேன்று சத்தியலோகம் நாடி வருவது,

மகிடாகூரன் தரு.

சந்தோஷமாகவே சார்ந்துமேவரங்களை

விந்தையாய்ப் பெற்றுக் கொண்டுவந்தோமேநாம்

அந்தசத்தியலோகர் செல்வோமே

கடுகினிர்சென்றுமே கசடனையொழித்தமே

கனத்தசந்தோஷம்நாமும் கொள்ளவேண்டிர் இன்று

அனைத்தும்சமாக்களம் நாம்செய்யவேண்டும்

பிரீமதேவன் தரு

வாரும்வாரும் யெந்தன்மாணே இந்த

வான் புனி மதித்திடுந்தேனே

நேரும்பனைதன்னில் சீராய் இருவர்கூடி

வாரும்வினையாடலாம் வஞ்சியே இப்பொழுது

சரஸ்வதி தரு.

சந்தோஷங்கொண்டேன் மன்னாவாரும்இன்று

விந்தையாய் வினையாடுவோம்நீரும்

இந்தஉலகந்தன்னில் எவரும்கொண்டாடும்படி

சுந்தரியாளுவே விந்தையாய்வந்தேனே

வியாக்ராகூரன் கவி

என்னடா பிரீமதேவா என்னையும்மதியாமல்நீ

பன்னியேபாவையிடம் பகஷமாய் இருவர்க்கூடி

மன்னிநீம்சரசமாக மகிகுதியாய் இருப்பகாலே

உன்னிடம்சமர்கள்செய்ய உகந்துநான்வந்தேனநேராய்

வசனம்.

நாம் வெகுநேரமாக வந்து இருந்தும் நாம் வந்து இருப்ப

தாக அந்த பிரீமதேவனுக்கு தோன்றவில்லைப் போலும்

இருவரு மனையாளுடன் கூடிக்குலாவி வினையாடிக் கொண்டு

இருக்கிறீர்கள் இருந்தாலும் இன்னும் சற்று நேரம் பொருத்

துப் பார்ப்போம்,

பிரீமதேவன் தரு.

பெண்ணேமன மகிழ்ந்தேன்நானேநானே

என்னமிகக்களிக்கூர்ந்தேன் மாணேமாணே

சரஸ்வதி தரு.

கற்பிள்சிறந்தமாது நரணேநானே
கண்டுஉரைத்திட்டேனே கோனேகோனே

பிரம்மதேவன் தரு.

சொஞ்சும்கிளிர்ஞ்சிதமே தேனேதேனே
வஞ்சியாளேயுத்தந்தாரும் தானேதானே

சரஸ்வதி தரு

முகத்தோடமுகமனைந்தேன் நாதாநாதா
முத்தமொன்று தந்திடுவாய்வேதாவேதா

பிரம்மதேவன் தரு

பஞ்சவர்ணமாமயிலே பெண்ணேபெண்ணே
கொஞ்சிவினையாடிடலாம் கண்ணேகண்ணே

சரஸ்வதி தரு.

கொக்கோகலைலித்தை காட்டுகாட்டு
மிக்கவேசந்தோஷம் மனம்நாட்டுநாட்டு

பிரமன் தரு

கானக்குயில்தொனியை யொத்தமாதேமாதே
நாணமில்லாமுத்தந்தாரும் கோதேகோசே

சரஸ்வதி தரு.

எங்கும்போற்றும்முனுசாது பாட்டுபாடும்
மங்களமாய்வாழ்ந்திடலாம் காட்டுகாட்டு

பகிடாரூரன் தரு

சத்தியவாசனேசார்ந்துமே சமர்செய்யவந்தண்டா
இத்ததிஉந்தன்வீரத்தை பெண்ணிடம்காட்டா

ஓடஓடவே தாக்குவேன்

ஓருகரத்தினால் தூக்குவேன்

சாடஉந்தனை ஓட்டுவேன்

சக்கரம்விட்டுநான் வாட்டுவேன்

பிரம்மதேவன் தரு.

அடேராக்ஷணபையரேராணு வங்கொண்டுநீவந்தாயோ
ஜீவராசிகள் தன்னைப் படைத்திடுங்கர்த்தனைக் றரியாயோ
வெட்டிவெட்டியே தாக்குவேன்
கட்டிக்கட்டியே தூக்குவேன்
நாட்டிஉன்னுயிர் வாங்குவேன்

வியாக்ராரூரன் கந்தரார்த்தம்.

ஆரடாபையலேஇப்போ அச்சமும்சனக்கில்லாமல்
பாரடாஉன்னைஇன்று பார்தனிலிரியநன்றாய்
கூரடா இந்தநானில்கொடிய நாள்முடிந்திப்போச்சு

தேரடா

நீயும்மின்று

தரு

சீதரிட அடித்தேன்

உந்தனை இப்போ

கதரிட

அடித்தேன்

அதரவே உந்தனை

ஆட்டினேனுந்தனை

பதரவே இப்போதே

பாரினில் துரத்தினேன்

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக மகிடன் வியாக்கரன் இந்நவர்கள் இவரும் பிரீமதேவனை அடித்து துரத்தி விட்டு சத்திய லோகத்தைக் கைப்பற்றி, தெய்வலோகம் நாடி வருவது.

மகிடாசூரன் கரு நொண்டி சிந்து.

சதுர்முகனிடந்கன்னில் நாமும்

சண்டை உண்டுமே ஜெயம்பெற்றுமேவந்தோம்

பொன்னுலகமதன்னை நாடி நாமும்

அன்னிகதேவந்தின் தன்னை ஜெயிக்க

சந்தோஷம்மனதில் கொண்டு நாமும்

சடுகெனயெழுந்து இதோகெடிபெறவே

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக தெய்வலோகத்துக்கதிபதியாய்விளங்கிவார னின்ற தேவேந்திரன் சபா நாடி வருவது.

தேவேந்திரன் கவி.

கந்தமலர் சவ்வாது வரடைவீச

கன்னியர்களிருபுரமும் கவரிப்போட

சந்ததமும் உலகினுள்ளோர் யெனைக்கொண்டாட

சதுராத அந்தணர்கள் கோஷ்டமகொள்ள

அந்தரத்து சேவர்களும் மாரிபெய்ய

அழகான செங்கோலும் கரத்திலேந்தி

குந்தியில்லாமந்திரிமார் அருகில் குழு

கொலுவாக தேவேந்திரன் வருகின்றேனே.

தரு.

தேவதேவர்கள் போற்றும்

தேவேந்திரராஜன்

தேவன்கொலுவதாகினேன்

வெகுவிந்தையதாக

பூபன்கொலு

வதாகினேன்

ஆவலுடன் மாதர்கள்

அருகில் நாட்டியமாட

மேவும் மந்திரிமர்கள்

தாவி யெனைக்கொண்டாட

மத்தளத்தாளமும்

துத்திமுழுங்கிட

ஒத்துசேல்லரி

பூரிகையடிபட

தாளம்தபபூருவினைப்பாட

நல்லதந்தியிதியிடுவென

மேளவாத்திய	முக்கொண்டாட
தாளட்டங்காடமர்ம்	மேளம்முரசுதிற்க
நாளும் தேவபுரியில்	நாடியிகழுழங்க
நத்திடுப தேவர்கள்	உத்தமனென்ன
மெத்தவேயெநதனை	நித்தமும்பன்ன
அந்நணர்வேதக்கோஷ்தி	மோதசுனுதினமும்
பந்தியாய்நினந	துதித்துக்கூர
விந்தையாய்திலோர்தமை	வேணாட்டியமாட
சந்ததம்உலகிலுள்ளோர் எந்தனைமிக்கொண்டாட	மாடலுமானேன்
சந்திரனென்னும	கண்ணொளானேன்
அந்தரமுளிவர்கள்	

மேடி கவி.

மந்திரிமாரேநாளில்மகிழ்வதாக யெண்ணங்கொண்டேன்
 சிந்தையும்மனமகிழ்ந்து சீக்கிரமாகநீயூ
 எந்தனன்யெண்ணம்போல் ஏகியேமனையையாடி
 இந்திராணிதன்னை இன்று இன்பமாய்யழைத்துவாராய்
 வசனம்

கேளும் மந்திரிமார்களா நீ அரண்மனைச் சென்று எனது
 தேவியாகிய இந்திராணியை சீக்கிரம் அழைத்துக் கொண்டு
 வாரும்பா மந்திரிமார்களா.

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக தேவேந்திர மகாராஜனைக்காணும் படி இந்
 திராணி சபை நாடி வருவது.

இந்திராணி கவி.

நெத்தியில்சாந்து நிருலியாளணைந்துநின்றாய்.
 நத்தியேயிந்திரனுமழைத்தசேதி நங்கையும்காதில்கேட்டு
 பத்தியாய்க்காணவேண்டி பைங்கொடியான மாது
 இத்தினம்சபையையாடி இந்திராணிவருகின்றாளே.
 வரு.

வந்தாள் இந்திராணி யென்னும் மாதுபாவையர்ப்போற்ற	
வந்தாள் இந்திராணி	யென்னும்மாது
இந்திராணி ாதுவந்தாள்	சந்தம்மிக்கொண்டாட
சந்திரனொளியைப்போல	விந்தைநற்சாயலுடைம
சுந்தரி இவளென	இந்திரர்வாழ்த்த
அந்தரத்தேவர்கள்	அம்மையென்றேத்த
அன்னநடைசுங்காரியின்னல்	இடைஒய்யாரி
கன்னல்வசனமொழிகாணும்	உல்ரைசவிழி
கங்கணகடகமும்	வங்கியுய்யின்ன

நங்கையரிருபுர தங்கியேபன்ன
 பல்லுபளபளென்ன சொல்லும்கலகலென்ன
 நல்லமனத்துடையாள் வல்லவியென்றே சொல்வார்
 நத்தியேதிலர்தகுங்கும் மீட்டு
 பத்தியாய்நரசனைக் காணவும்இன்று
 ஷைதரு துடிக்கும்மயில் என்ற மெட்டு
 மகிதலம்புகழ்மதிமுகநாத இன்றுபணிந்தேன்.
 மரகதமணிபணிபுனைவேதா இந்த
 மானிலந்தனிலே மங்கையாளின்றுமே
 நரணிதோவந்தனம் நாயகிதந்தனம் மகி

தேவேந்திரன் தரு
 சுருணசுந்தரசுரதக்கெம்பிரி தேவிஇந்திராணி
 சுபவிரதசிங்காரச் சந்தரிபல
 ஸோபிதமுடனே வாழ்ந்தினென்கினம்
 மாம்துரிதமங்கையே யென்னாலும் சுரு
 இந்திராணி தரு. ஓடிவாடா பெரியதம்பி என்ற மெட்டு.

மன்னா அழைத்தசேதி சொல்லு
 மனமகிழ்ந்து புல்லு
 மார்க்கமுடனே விள்ளுஇங்கு
 நாடியென்னையழைத்தசேதி நலமுடனேசொல்லு
 தெவேந்திரன் தரு.

பெண்ணினமனமகிழ்ந்துன் நானே
 பிரியமுடன் தானே
 வாவழைத்தேன் தேனேஇன்று
 சரசமாய்வினையாடவே தைய்யலுனைமானே

இந்திராணி தரு.
 நாதாமனமகிழ்ந்தேன் தோது
 நாயகுயரியின் போது
 நவியின்றிடுவாய் இப்போதுஇப்போ
 நீயும்நானும்வினையாடவே நேரம்இதுதோது

தேவேந்திரன் தரு
 இந்தசேதி தனக்காய்மானே
 இவ்விடமழைத்தேன் தேனே
 இன்பமாய் உன்னைத்தானேநான்
 இன்றுஉன்னுடன் கலவிபுரிய இன்பமாய்செந்தேனே

இந்திராணி தரு வேரு.
 நாதாமனமகிழ்ந்தே இன்று
 நீயும்நானும்பஞ்சனைக்கு நேராகசெல்லவேண்டும்

நீதாமனங் குளிர்ந்தேனே
கோதையாளுடன் கூடி கொஞ்சிக்குலாவலாகும்
வாதையைதவிர்ந்திட வாரும்பஞ்சணைசேர்வோம்
தேவேந்தின் தரு.

மானே மனமகிழ்ந்தேனே அநத
மாரணிடுங்களை வாதனையாகுது
தேனேமனம் தாவிமேலீல்கள செய்வோம்
ஆவியுள்ளவறையில் அனேககாலங்கள வாழ்க
இந்திராணி கவி.

நாதனேகேளுமின்று நலமுடன் உரைக்கும்வார்த்தை
காதலிசோடந்திர கட்டிலினமீதில்யானும்
வேதனேபடுத்துறித்திரை விளங்கிடசெய்துவாரேன்
ஆதலால்விடையெனக்கு அன்புடன் தருவாய்நாதா.
வசனம்.

கேளும் எனது மன்னவரே எனக்கு ரொம்ப அசைதி
யாய் இருக்கின்றது சற்றுநேரம் நித்திரை செய்து வருகி
றேன் விடைதாரும் பிராணவல்லபரே.

தேவேந்திரன் கவி.

கன்னியேசொல்லக்கேளாய் கன்மணி இன்றுநாளில்
பன்னிபேக்கலவினாலே படுத்தநாட்டிரங்கவெண்டும்
உன்னியே இருவருநதான் உகநதுமேநிததிரைக்கொள்ள
நன்னியேவாரும்பெண்ணே நலமுடன் செல்லுவோமே.
வசனம்.

வாரும் பெண்ணே இநதிராணி நாம இருவரும் விளை
பாடிக்கொண்டு இருந்தால் ஆயாசமாகத்தானே இருக்கின்
றது சற்றுநேரம்பஞ்சணையில் நித்திரை செய்வோம் வாரும்
பெண்ணே இநதிராணி.

இநதிராணி தரு.

நித்திரையாகினாளே இநதிராணிமாத
நித்திரை யாகினாளே
நித்திரையாகினால் சிதர்ப்பஞ்சணைமீது
ஒத்து இருவர்க்கூடி உல்லாசமாக இன்று நித்
கலவிசெய்சோகத்தால் காண அதிகதூக்கம்
காணும்நாயகனுடன் காதலியும்தாங்களினள்

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக இநதிராணும் இநதிராணியும் நித்திரைசெய்
யுங்காலத்தில் இநதிராணியானவள் சொற்பனங்கண்டு நிக
முநதொன்று சொல்லவது.

இந்திராணி தரு வேரு.

தேவர்புகழும்மாரா தேவிக்கண்டக்கினைவுதன்னை
 தெருவையாள் சொல்லிவாரேன் பிராணேசா
 இருவருமாகநாமும் ஒருமனதாகக்கூடி
 இருக்கின்றவேளை தனனில் பிராணேசா
 திடீரென உந்தனிடம் தீரமுள்ளசூரன்வந்து
 படி ரென அடித்திட்டான் பிராணேசா
 இநத அவதிப்படவும் வந்ததோவிதி நமக்கு
 நிரதைக்குள்ளாகிநின்றேன் பிராணேசா

தேவேந்திரன் கவி.

இப்படிக்கினைவுக்கண்ட இயல்புள்ள பிராணதேவி
 எப்படியென்னை வெல்லான் ஏங்கினிவாடவேண்டாம்
 மைப்படியுள்ளமாதே மகிழ்ச்சியாய் இருவருநதான்
 அப்படிவந்தால் ஈர்ப்போம் அருவையே இருக்கலாமே.

வசனம்:

கேளும் பெண்ணே இந்திராணி யென்னை ஜெயிப்பவா
 கள் இப்பூவுலகில் இருக்கின்றார்களோ ஒருவருயில்லையே நம்
 மிடம் வச்சிராயுதம் இருக்கின்றது இது இருக்கும் வரையில்
 நம்மை ஜெயிப்பவர்கள யாரும் கிடையாது பெண்ணே இதற்
 காக நீமனசஞ்சலம் வேண்டாம் கண்ணே இந்திராணி,

தேவேந்திரன் தரு வெகு.

கொஞ்சம்கிளி ரஞ்சிதமே மாணேமானே
 வஞ்சியே ஆசைக்குகந்தனே தேனே

இந்திராணி தரு.

ஆசைக்குகந்தயெந்தன் நாதா நாதா
 நேசவிசுவாசமுள்ளயென் நீதா நீதா

தேவேந்திரன் தரு.

அழகில்மன்மதஜோடி நானே நானே
 அஞ்சுகமே சொல்லிவாரே தேனே தேனே

இந்திராணி தரு.

ரதியும்யெநதனழகுக்கு யிடோயிடோ
 ரஞ்சிதரேயெடுத்தாரைத்தேன் நாதா நாதா

விபாக்ராகூரன் தரு வேரு.

தெய்வஇந்திராவாடா எந்தனைவெல்லை
 தீரமேதடாப் போடா
 நைய்யுநதிரலோகம் உய்வவே அதமாக்கி

கையினில்வசயாக்கி மெய்யாய்யா ளவந்தேன்

தேவேந்திரன் தரு

சூராதிரனேவாடா உந்தனைத்தாங்கி

நேராய்யெரிவேன் போடா

வீரமாகவேவந்து வீண்வார்த்தைப்பேசாதே

வெட்டியெரிவேனுன்னை மட்டிப்பையலேஇன்று

மகிடாகூரன் தரு.

சபர்செய்யவாடா துமஷூராய்

மெமநெதீர்வேர்ட்

குமரும்இடியைப்போல அமரும்ஒருபாணத்தால்

வமசுமழிந்திடவாட்ட வந்தேன்பாரும்

தேவேந்திரன் தரு.

தாண்டிக்குதிக்காதே வந்துஇங்கு

தலைத்துள்ளி நிற்காதே

தூண்டியின்மீனைதைப்போல் தடிக்கஉந்தனையானும்

கொண்டொருபாணத்தால் குலத்தைக்கருவருப்பேன்

மகிடாகூரன் தரு.

மதங்கொண்டுவந்தாயோ எந்தனைவெல்ல

விதங்கள்கண்டு வந்தாயோ

பதாரீவஉந்தனை பாரிலரியுப்படி

அதரவேசெய்திட்டேன் அடித்தேனான்பாருமே

வியாக்கிராகூரன் தரு கந்தார்த்தம்

-அடித்துமே அண்டர்கோளை அகிலமும்கிடுகிடென்ன

இடித்தேனையெதிர்த்தப்பேரை இலங்கிடும்கிதையினாலே

பிடித்தேனளிந்திரலோகம் பெருமையாய்யா ளவேண்டி

முடித்தேனன் யுத்தந்தன்னை.

தரு.

முடுக்கார்ய் நடப்போம் மந்திரிஜெயப்பேறிட்டு

துடுக்காய் நடப்போம்மந்திரி

தேடுதர்க்கரிதர்ன் தெய்வலோகத்தைவிட்டு

எர்மும்துவாரைச்சென்று நாரணன் தன்னைக்காண

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக வியாக்கிராகூரனும் மகிடாகூரனும் சத்தியலோகம் தெய்வலோகம் இரண்டையும் கைப்பற்றிக் கொண்டு வைகுண்டம் நாடிவா அத்தருணம் கிருஷ்ணனும் கைதியியும் பஞ்சனையில் இருப்பது.

கிருஷ்ணன் தரு.

பஞ்சவர்ண மாயயிலே உன்றன்
சஞ்சலநதன்ந தவிற் ப்பேன்
அஞ்சாமதென்னுடன் கொஞ்சினியாடிட
அஞ்சுகமேமானேத்தேனே அருவையேனீவந்திடடி
லக்ஷ்மி தரு.

அன்றும்பாற்கடல் கடந்தநாதாநீங்கள்
கன்றுகூர்மமாக வந்தபாதா
பண்டுமோகினியாய்வந்து அண்டர்துயரகதீர்த்தா
இன்றுயென்னுடன்கூடி இன்பராய்இருக்கவாரும்
கிருஷ்ணன் தரு.

ஆசையென்றுமரான் மரவேன்பெண்ணே
பாசத்தையென்றும் நான்மரவேன்
தேஜனீஸீமீக்கப் பூஜிதமடமானே
நேசத்தைமரவேனே ஆசைக்கண்ணாட்டியே
லக்ஷ்மி தரு.

வேதங்களைத்தானரிந்த நாதாஇந்த
காதலிசொல்லும் வார்த்தைப்பாதா
ஆதரவாய்மீமோடு யாரோசூரர்கள்வந்து
தீதர அடித்தமே தேவாதுரத்தாரர்

கிருஷ்ணன் கவி

கினைவைதுக்கண்டப்பெண்ணே கிட்டவழியுமில்லை
கினவுதான்உனக்குஇன்று நிமிலியே அரிந்துநன்றாய்
மனமதைதிருத்திநன்றாய் மகிழ்ச்சியாயானக்குத்தானும்
வனவவேண்டும்பெண்ணே விபறமாய்இன்றுநீரும்.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே லக்ஷ்மி நீ கண்டகினைவை விபறமா
கத்தானே எனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் நம்மீடம் யாரும்
வரமுடியாதே நீ சொல்லுவது நிலவு பெண்ணே லக்ஷ்மி.

லக்ஷ்மி கவி.

மன்னவாசொல்லக்கேளும் மகிழ்ந்துரைக்கும்வார்த்தை
அன்னிதக்கொர்வங்கொண்டு அடங்காதக்கோரமாக
இன்னிநைதன்னில்கூரன் இரண்டுப்பேர்நம்மைநாடி
முன்னமேஇங்குவந்து மூக்கியம் அடித்தார்நாதா.

வசனம்.

கேளும் நாதா யாரே இரண்டு அசுரர்கள் வந்து நம்மை
செய்யும் படியான இம்சை தாளாமல் படியும் நீங்கள் புரமுது

கிட்டு ஓடுகின்றீர் பிறகு அநத சூரன் இநத வைகுண்டத்தை
அரசு ஆண்டுவருகிரான் அநத சூரர்கள்வரும்பொழுதுஇந்த
சமுத்திரமானது ரொம்ப கலங்கி தத்தளிக்கின்றது நாதா.

கிருஷ்ணன் வசனம்.

பெண்ணே இருந்தாலும் இருக்கட்டும் பார்த்துக் கொள்
வோம் கம் மிடம் சக்ரம் யென்னை இருக்கின்றது சக்ரத்தை
விட்டால் அருத்து விடுகிறது நீ பயப்படவேண்டும்
பெண்ணே லக்ஷ்மி.

வியாக்கிரசூரன் தரு.

மிக்கவேசநகோஷ	மாகியசூரனும்
அக்கலையாமவைகுண்டம்	நாடிவநதேனேஇன்று
ஆயர்க்குலக்கண்ணை	இன்றுநானே
சத்தியலோகத்தில்	சதூர்முகன்தன்னையே
மெத்தசநகோஷமாக	அடித்தேனேஇந்த
மீதினில்ஜெயம்	பெற்றுநடந்தேனே
பொன்னுகைநதன்னில்வாழ்	இநதிரன்தன்னையே
சின்னபின்னபதாக	அடிக்கேனேஅங்கு
கன்னல்மொழிமாத	ரெல்லாம்பிடித்தேனே
பாடியேமுனிசாயி	பாடலின்சொற்குற்றம்
பாரிலுள்ளோர்கள்	பிழைபொருப்பிரேஇன்று
சாரியாய்அவருக்கு	அருள்தருவீரே

கிருஷ்ணன் தரு.

சரசமோகனமடமயிலே	கேளும்கேளும்
தமுலியினைந்துமுத்த	மொன்றுதாரும்தாரும்
	லக்ஷ்மி தரு.

காமசுகிர்தசோமனேனி	வாரும்வாரும்
தாமதம்செய்யாமல்	கொற்கையைபாரும்பாரும்

கிருஷ்ணன் தரு,

என்னைசக்கேற்றாதி	நீயேநீயே
இன்னேரம்முத்தந்தாரும்	தாயேதாயே

லக்ஷ்மி தரு.

விமைபியேகும்பஸ்தனங்கள்	நாதாநாதா
சம்போகசிலாக்கியம்	பெறவேதாவேதா

மகிடாகூரன் தரு.

கண்ணபிரானேவாடா சமர்செய்ய
எண்ணங் கொண்டேனே டுடா
ஒண்ணுக்கு நூராக ஒளிகண்டசரமீட்டி.
விண்ணுக்குளனுப்புவேன் விடம்வந்தேன் தடம்பாரும்

கிருஷ்ணன் தரு.

மகிடாகூரனேவாடா வாடாவுந்தன்
மகிமை யரிவேன் போடா
சரக்கதைமாருதிநிறக்க யென்னுசெய்யும்
ஒரக்கா திரேஷணும் ஒநிங்குவானெனைக்கண்டா
வியாக்கிரர் கூரன் தரு வேரு.
இடக்குலத்திலேயுதித்திநிம் நீ கிருபையலேஉன்
முடுக்கையென்னிடம் காட்டவந்தாயோகையாலே
துடித்திடஉந்தனை தாக்குவேன்
அடித்துயர்போக்கிட போக்குவே
முடித்துமேஜெயந்தனை காட்டுவேன்
படுத்திடஉந்தனை நாட்டுவேன்

கிருஷ்ணன் தரு.

மதங்கொண்டுகெந்தனை அதஞ்செய்யவந்தாயேதிரனே
விதமதைமரியாமல்சமர் செய்யெண்ணினாய்கூரனே
குதிக்கவேதனையும் சாடுவேன்
மதிக்கதுண்டாமாய் போடுவேன்
குஞ்சரிப்பரிகளும் வெஞ்சமர் தன்னிலே
பஞ்சுபஞ்சாகவே யிஞ்சியேயடித்தேன்

மகிடாகூரன் தரு

எதிர்த்துயென்னிடர்சவுரிய புஜபலம்காட்டுராய்நீ
உதித்து இடக்குலம் தன்னிலேவந்துனீட்டுராய்
அகிரவேஉந்தனை வாட்டுவேன்
கதிரவேளமணயிர்க் காட்டுவேன்
கக்கிடகுருதியு மாக்குவேன்
சுக்குசுக்கலா ஒ போக்குவேன்

கிருஷ்ணன் தரு.

அழிந்திடக்காலமுர்வந்ததோ உனக்குவீரனேஉன்
ஆண்மையும்சவுரியம் என்னிடம்காட்டுராய்திரனே
இழிவுபேசியே துள்ளாதே
இப்படினிமதங் கொள்ளாதே
ஒழிவதென்பதே விள்ளாதே

வழிதெரிவித்தேனே மென்னவேகொல்லவே
வியாக்ராசூரன் தரு.

ஆடுமாடுகள்மேய்ந்திடும்னீ யென்னவீரனே
அரிவில்லாமலே பேசவந்தானிதிரனே
ஓடஓடவே தாக்குவேன்
ஓடிஉந்தனைத் தூக்குவேன்
வாடாஉன்னுடிர்ப் போக்குவேன்
அடங்கஉன்மன மாக்குவேன்

கிருஷ்ணன் தரு

கெடிபெரவந்திடும் வியாக்ராசூரனேநில்லடா
மடியவேயெமலோகம் சேர்க்கிறேனின் றுசெல்லடா
துடிக்கசேனையை மாட்டுவேன்
அடித்துவீரியம் நாட்டுவேன்
கொடியசாரங்கம் பூட்டுவேன்
படியினி லுந்தனை வாட்டுவேன்

மகிடாசூரன் கந்தார்த்தம்.

வன்னிபைத்தகைக்கும்பாணம் வகுத்துநான் தாக்கும்போது
தன்னினமழிந்துயிக்கதையியம் கொண்டெழும்பி
உன்னியநகரையான உரகம்போல்சீறிக்கொண்டு
யின்னியேமகிடாசூரன்.

தரு

மேகம்போஷித்தோன் திடயிகுத்து
ஆகவேகளித்தேன்
போகத்தவாதிகள் புரமுதுகிட்டோட
யோகவனாகவந்தோம் யாகுந்துவாரைத்தன்னில்
வியாக்ராசூரன் கவி.

மந்திரிமகிடாவராய் மகிழ்ச்சியாய்சமர்கள்செய்து
விந்தையாய்வெற்றிப்பெற்றோம் விண்ணுலகரியநாமும்
சந்தமரியஇன்று சலுதியாய்யரசுசெய்ய
உந்தனின் கருத்துயாது உண்மையாய்உரைசெய்வாமே.

வசனம்.

ஆனால் கேளும் மகிடனே நாமென்னு சத்தியலோகம்
தெய்வலோகம் வைகுண்டம் இந்த மூன்று உலகங்களையும்
நாய்கைபற்றிக் கொண்டோம் இனிதர்மதிக்கக்கூடாது அரசு
புரியவேண்டும் உன்னுடைய கருத்துயாது தெரிவிக்கவே
ண்டும் மகிடனே.

மகிடாகுரன் வசனம்.

தாங்கள் சித்தம் எவ்வாறே அவ்விதமே எனக்கும் சரி
சீக்கிரந்தான் அரசுசெய்யவேண்டும்.

பொது அரசு வியாக்கிரன் தரு.

அரசுசெய்தாரே மூன்றுகைத்தை

அரசுசெய்தாரே

அரசுசெய்துமே ஆனந்தங்கொண்டாரே

முரசுபேரிகையுடன் முற்றும்முழங்கும்படி

மேற்படி தரு வேரு.

மகிடனேநாட்டினில் மாதம்முய்மாரி

மகிழ்ச்சியாயபெய்சின்றதா சொல்சொல்

மகிடாகுரன் தரு.

பற்பலவனங்கள் மிகுத்திடமாரி

சற்குணபெய்கின்றதே தேர்தேர்தேர்

வியாக்கிராகுரன் தரு.

ஆலையபூசைசாலவே அனுதினம்

அன்பாய்நடந்தேருதா சொல்சொல்சொல்

மகிடாகுரன் தரு

மேலும்ஆலையபூசை நானுந்தவராமல்

மேன்மையாய்நடக்கின்றதே தேர்தேர்தேர்

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக மகிடனும் வியாக்கிரனும் மூன்று உலகத்தி
னில் இருக்கக்கூடியவர்களைத்தரத்தி விட்டு உலகத்தைக்
கைபற்றி அரசு ஆளவும் பிரம்பா விஷ்ணு இந்திரன் மூவர்
களும் புலம்பிக்கொண்டு வெள்ளியங்கிரிக்கு நாடிவருவது.

கிருஷ்ணன் தரு புலம்பல்.

அய்யோநானென்னுசெய்வேன் ஆரைநான்கோக்குவென்

வையகம்நகையாதோ வானவரியாதோ

காளியுடன்நடத்தக் கடவுளேஇத்தருணம்

நாளினில்வந்துயென்னை ரக்ஷித்தருளொண்தா

தெரியாதக்கேடாய்யானும் அரியாமலயாகம்செய்து

நெரியாய்யசுரனாலே நின்றுத்தயங்கலானே

சத்திதனக்குகந்த உத்தமக்குணவாசா

இத்ததிவந்துயென்னை ரக்ஷித்தானுவாய்நேசா

வசனம்.

அரகரா மகாதேவா கர்த்தனே கயிலாசவாசா இது
வுன்னுடைய திருவிளையாடலோ நான் ஒன்றுந்தெரியேன்

இவ்வித அவஸ்தை அடையவும் நின்மனமானது சற்றே
னும் இரக்கமில்லையா ஏஜெகதீசா வந்து ரக்ஷிக்கவொண்
ணதா கர்த்தனே கயிலாசவாசா.

பிரம்மதேவன் புலம்பல் தரு.

ஈசாயென்னை யாள் குவாய் வாசா இதுசமயம்
இரக்கமுனக்கில்லையோ இங்கு தவிர்க்கநாங்கள்
மார்க்கண்டை தனக்காக சண்டையுதைத்தவா
காரக்கமனமில்லையா கர்த்தாக்கடையேனை
அவனிஉலகமெங்கும் அன்புடன்பேர்ப்படைத்தேன்
அவஸ்தையடையலானேம் யாவரும் நகைப்பார்கள்
வ்ணுகெர்வம்கொண்டு தோணயாகமேசெய்ய
காண அசுரனலே நாணமடையலானேம்
வசனம்.

அரவாபரணம் பூண்டபரமனே இதுவேளை என்னை
வந்து கர்த்தருளுவாய ஏ கயிலவாசா நானும் யெனது பிதா
வும் சண்டை இட்டுக்கொண்டு கொடுரமும் ஏற்பட்டு அதனால்
யாகஞ் செய்ய அதில் இரண்டு அசுரர்கள் - யேற்பட்டு. எங்
களை வாட்டுகிரார்கள் நாங்கள் யெல்லாம் நாடு நகரங்களை
விட்டுப்போட்டு இந்தக்காடுகளில் நின்று தயங்கும்படி கட
டனை இட்டனையோ ஏ ஜெகதீசகா வந்துக் காரும் தயா
நிதியே.

தேவேந்தின் புலம்பல் தரு

தேவாயெனையாள் குவாய் ஜெகதீசனே இன்று
வாவா இதுசமயம் வந்தருள் புரிசுவாய்
ஈசாக்கண்ணிலையா நேசாசத்திப்பாகனே
வாசாசர்வேசனே வாரும்கயிலையிசா
எங்கும் கெடிப்பெற்றோங்கும் சொங்கோலையிழந்தேனே
கங்கைசமேதானியெங்களைக் கார்க்கவாரும்
வசனம்.

அய்யாய்யோ யாருந்தெய்வமே நானென்ன செய்வேன்
அனியாயமாய் சூரனிடத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டு மல்புதங்
கள் செய்து தோல்வியுற்று நாடுநகரம்விட்டு காடுகெதியெனப்
புலம்பி தவிற்றென்றேம் எங்களுடைய மனக்கிலேசத்தைத்
நிவர்த்திக்க ஒண்ணுதா கர்த்தனே ரிஷபவாகனமேரிவந்து
என்னை ஆதரிக்கவேண்டும்,

பொது வசனம்.

இவ்விதமர்க கண்ணபிரானும் பிரம்மதேவனும் தேவேந்

திரனும் காட்டிப்புலம்பிகொண்டு ஒருவரோடொருவரும் சந்தித்து மூவரும் கூடிக்கொண்டு கயிலைநாடி வருவது.

ஈஸ்பரன் தரு.

அண்புடப்புலவனமெல்லாம் கண்டுப்பட்டியளந்து
அன்புடன்வந்தேன் பெண்ணே பிருணநாயகி
கண்ணன் இன்றுதினத்திம் கலங்கித்தவிர்க்கின்றாரே
காரணந்தனையுரைத்தேன் பிருணநாயகி

ஈஸ்பரி தரு.

என்னக்காரணத்தினால் அண்ணன் தவிர்க்கின்றாரே
மூன்னம்மெனக்கும் சொல்லும் பிராணநாதா
அண்ணலிசுகதியியெல்லாம் குண்ணியெங்குசென்றாரே
என்னாவிஷமம் சொல்லும் பிராணநாதா

கிருஷ்ணன் தரு,

கயிலைநகரைநாடினார் கண்ணபிரானும்
கயிலைநகரை நாடினார்
கயிலைநகரைநாடி ஒயிலாய்க்கீதங்கள்பாடி
கவலையையொழித்திட கர்த்தனார்தனைத்தேடி
பிரீம்மதேவன் தரு.

வெள்ளியங்கிரிதன்னை தேடியே அரிபிரீம்மதேவன்
வள்ளல்குரையைக்கே வேண்டியே அரிபிரீம்மதேவன்
மௌளவேகமாய் நடந்துவந்தாரே

தேவேந்திரன் தரு.

சத்திப்பாகன்தனைத் தேடியே தேவேந்திரனும்
பத்தியாக ஒடிவாராரே
எந்தன் குறையைத்தீர்க்க வேண்டியே தேவேந்திரனும்
விந்தையாகக் காணவந்தாரே

வசனம்.

அபயம் அபயம் அபயம் அபயம் அபயம்

ஈஸ்பரன் வசனம்.

பெண்ணே ஈஸ்பரியாரே அபயஸ்த்த மிடுகின்றாரர்கள்
வாரும் சென்றுப் பார்க்கலாம் பெண்ணே பார்வதா.

கிருஷ்ணன் தரு.

அபயம்மெனது மைத்துனனுள்ளுளங்களை
ஆதரிக்கவேண்டும் மைத்துன

அனியாயமாய்நாங்கள் அவஸ்தையடையவாளோம்
வனிதையாய்ஆதரித்து வர்மம்தவிர் த்துவைப்பாய்
பிரீமதேவன் தரு

என்னுசெய்குவோமாமனே எங்களின்கஷ்டம்
முன்னஞ்செய் வினையோமாமனே
அன்னிதமாய்கஞ்செய்து அதிசூரணையுற்றி
பன்னும்முலகமெங்கும் பங்கம்அடையலானோம்

ஈஸ்பரன் தரு

புத்திக்கெட்டுப்பேசவந்தாயோ மைத்துனரீயும்
நத்திஇங்கு சொல்லவந்தாயோ
அத்திக்குவரத்தைதந்து ஆண்டவனுய்பேர்ப்படைத்து
புத்தியில்லாமல்இங்கு மெத்தசணை களிட்டிர்

ஈஸ்பரி தரு.

அண்ணனைத்திட்ட வேண்டாம்நாதா அவன்
எண்ணம்போல் முடிந்திட்டதேவேதா
திண்ணமுடன்மனதாய்தீர்த்துக் அவரைக்கார்த்து
எண்ணங்குளிரவைத்து ஏகும்படியேசெய்வோம்
தேவேந்திரன் தரு

வெள்ளியங்கிரியில் வளர்வாசாஇன்று
மெள்ளயெங்களைக் காரும்மீரா
கள்ளகபடில்லாமல் உள்ளப்படியேஎன்னை
கார்த்துஅருள்புரிவாய் கர்த்தனேகயிலைவாசா

ஈஸ்பரன் தரு.

உன் அண்ணனைப்பங்கஞ்செய்தே என் தன்னைநீயும்
முன்னமேகொன்று வாருகண்ணே

நானிஸம்போற்றுப்படி நாயகியேசென்று
வானமகிடாகூரன் தன்னைக் கொன்றுமேவாராய்

ஈஸ்பரி தரு

அந்தமகிடாகூரன் தன்னையேநாதா
சந்தோஷமாய்கொன்று வாரேன்முன்னையே
விந்தைசேருலகினில் விளங்கும்படிக்குயானும்
எந்தன் அண்ணன்மன சந்தோஷமடையச்செயவேன்

ஈஸ்பரன் வசனம்.

ஆனால் கேளும் நந்தி நீ அரண்டனைக் சென்று எனது
குமாரானுகிய சுப்பிரமணியனை நான் அழைத்தே நென்
பதாக சிக்கிரம் அழைத்து வாரும்.

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக தந்தையரைக் காணும்படி சுப்பிரமணிய சுவாமி சபா நாடி வருவது.

சுப்பிரமணியர் கவி.

அண்டமெல்லாம் உண்டமாயினும்காண
அமரரிஷிசித்தரெல்லாம் மலைகர் தூற்ற
எண்டிசையும் உகைமெல்லாம் யெனைக்கொண்டாட
இருகரத்திலேவே லுடன் சூலமேந்தி
கண்டிடவேசூரர் குலம்தனையழிக்க
காணநவவீரர்களும் மருகில்குழ
மண்டலத்தில்கொடிப் பெற்றோங்குங்கும்மாருமுகன்
மகிழ்ச்சியுடன் சபை நாடிவருகின்றே.

தரு.

சருப்பாருணன் நெற்றியில் ஆருப்பொரியாய்தோன்றி
ஆருமுகநாதன் வந்தேன்யிசூர்தந்த
பிரணவ போதன்வந்தேன்
சரவணப்பொய்கைதன்னில் நிரந்தரமாயுதித்தோன்
காத்திகைமுலைப்பால நேர்த்தியாய்யுண்டு வளர்ந்தேன்
பாலனும்நானே சத்தி சிலனும்நானே
நலமுடன் தேவர்கள் துயரையகற்ற
பலமதாய்புலகினில் கீர்த்தியுமேற்ற
பிரணவம்தன்னைக்கேட்டு அரியின்மைக்கனையர்ணும்
சிறையிலடைத்துவைத்தேன் பெருமைக்குணத்துடன்
பக்தர்கள்நேயன் பிறணவ முற்றசகாயன்
பார்தனில்மாங்கனிக் காசையும்பட்டு
சீர்கொளுமுலகம் பாலையும்சுற்றி
தந்தையர்ரழைத்தசேதி விந்தையாய்க்காணவேண்டி.
சந்தோஷங்கொண்டொனும் அந்தசேதிக்காணஇன்று
வந்தேன் உலகில் நின்றேன்
நன்னயமுடன் முனுசாமியின்றதேம்
இன்னிமைறிந்திட இன்பமாய்யோதும்

ஷை தரு

வந்தனம்வந்தனம்யெந்தன் தந்தையேஇன்று
வந்து அடிபணிந்தேன் யெந்தையே
விந்தையாய்மல்லிகைக் கொண்டுவேண்டமதுபாதம்
சந்ததம்புகழின்று சாற்றி அடிபணிந்தேன்

தேவர்துயர்தீர்த்து ஆவலுடன்களித்தாய்
மேருமடலகந்தோன்ற பேன்மையாகவேவாழ்வா
சுப்பிரமண்யர் தரு

அன்னையேஉன்பாதம் வந்தனம்இந்த
அருமைசுதனும்யானும் பிறியமாய்போற்றினேன்
அன்னையேஉன் பாதம்வந்தனம்
அன்னையேயெனையாள்சுவாய் தன்னகரில்லாதத்தாயே
முனையேஅடிபணிந்தேன் நன்னயமுடனே அம்மா
ஈஸ்பரி தரு.

செல்வனையென்றும் வாழ்குவாயேநீ
சீமூடன்னாளும் பாலாதழைத்தாமே
செல்வனையென்றும் வாழ்குவாய்
நல்லமனதுடனே நாடித்துதித்ததாலே
அல்லலில்லாமல்நாளும் அன்புடன்வாழ்வாயப்பா
சுப்பிரமண்யர் தரு வேரு.

எந்தனையதைத்த தென்னொதரையேஇன்று
மைந்தனுக்கு உரைப்பாய்நீயே
இந்தபுவியிலையென்கை முந்திவாவழைத்த
அந்தசேதியைஇன்று அரியதெரியசொல்லும்
ஈஸ்பரி தரு

உந்தனையழைத்த சேதிப்பாரைஉன்
தந்தையரி விப்பாரேசீலா
சந்தோஷமனதுடன் தந்தைகிடமேசென்று
அந்தவிஷயமென்னு அப்பானியென்றுகேளும்
சுப்பிரமண்யர் தரு வேரு

தந்தையேயென்னு தேதிஇந்த
தனையனரிந்திட ஓன
விந்தைசேருலகில் உந்தனுக்குதென்னமே
நிந்தனைஇல்லாமல் கிமிஷத்தில்சொல்லுமே

இஸ்வரன் தரு
சொல்லுகிறேன்யெந்தனில் பாலனேஇங்கு
புகலுகின்றேன் மெந்தனின்சீலனே
நல்லமனதாக அல்ல செய்கூரனை
வல்லவானிசென்று மெள்ளக்கொன்றுவாரும்
சுப்பிரமணியர் தரு

இப்போதேசென்று நான்வாரேன்அந்த
தப்பிலி சூரனைப்பாரேன்

எப்படியென்மாமன் தன்னையடித்தவன்
தப்பியசூரன் தலைபைத்துணிக்கிறேன்

கிருஷ்ணன் தரு வேரு.

சூரரைக்கருவருத்த வேலா இன்று
சொகுசாயெங்களைக் காணும்சீலா
தீரன்வியாக்கிரனிலே தியங்கிமனதுவாடி
நேராய் இவ்விடம்வந்தோம் நீசேதுணையேகாரும்

சுப்பிரமணியர் தரு.

சந்தேகம்கொள்ளவேண்டாம் மாமாஉங்கள்
சஞ்சலம்தவிர்ந்து வைப்பேன் தாமா
அந்தவியாக்கிரசூரன் யெந்த இடம்சென்றும்
முந்தியேகொன்றுவாரேன் முக்கியமாக இன்று
பொது வசனம்.

இவ்னிதமாக இஸ்பரன் கட்டளைப்படி உமாபார்வதி
துர்க்கா தேவியாக அவதாரமாக மாறி யாவரும் பயந்தோடும்
படியான அகோரமானக்காளியாக சபை நாடி வருவது.

கரவியம்மன் கவி.

சத்தியும்ருபமாறிசரா சரபுவனமெல்லாம்
உத்தமியின்றுவேடம்உண்மையாய்காண்மாற்றிகடுகவேண்டி
நந்தியேமகிடன் தன்னை கங்கையும்கொல்ல
நத்தியும்கரத்தில்தாங்கி காளியும்வருகின்றாளே.

தரு.

வந்தாளே ஆங்காரக்
வையகபுவனமும்
மெத்தவே ஆங்காரம்
நத்தியேமகிடனை
கத்தியும்கைதனில்
கண்டவர்பயந்திட

மெத்தசந்தோஷமே
மேதியோர்களும்
சித்தமதுதான்
தீரன்மகிடன்ஜெயம்
உடுக்கையுடன்பம்பை
அடுக்குடனேமாதர்களும்
தத்தோம்
ததைதனத்தன்னை

காளி இந்த
கண்கண்டநீவி
கொண்டு இன்று
சொல்லவும்யென்று
தாங்கி இந்து
ஆங்காரம்ஒங்கி

கொண்டு இந்த
கொண்டாடயென்று
மகிழவாராளநன்று
பெறப்போரூள்
சிலம்பாட இன்று
ஆலாத்திப்போட
தனதனலதால
தத்தோம்

ஷ. தரு.

சூரனிருக்கும் இடச் சதையுங்கண்டான் ஆங்காரகாளி
 வீரமாகவந்துமே நின்றாள்
 புகணங்கள் பக்கம் சூழ்ந்திட ஆங்காரகாளி
 பாசிலம்புயெங்குள் சொலித்திட
 கோரமானருபத்தைக் கொண்டாள் ஆங்காரகாளி
 திரண்மகிடன் தன்னையுங்கண்டாள்

ஈஸ்பரன்.

பிரணவம்கனக்கு கந்தப்பாலாயும்
 ஒருகுரை இல்லாமல் வாழ்வாய்சீரை

ஷ. தரு வேரு.

திராமகிடவாடா உந்தனைக்கொல்ல
 நேராய்வந்கேனே போடா
 பாராய் இன்று உன்னை நேராய்யெமலோகம்
 சீராய் மனுப்புவேன் வாராய் மகிடனே

மகிடாகூரன் தரு.

மாதரசிவா எந்தனை வெல்ல
 மார்க்கமுண்டோ போடி
 சாதனை யாய்யெண்ணதே தேவனையடைவாய்
 ஆதரவாகவுன்னை இப்போதே கொல்லுவேன்பாராய்
 காளி. தரு

ஆங்காரம்கொள்ளாதே எந்தனிடம்
 ஆணவங் காட்டாதே.
 ஓங்காரமாகவுன்னை தாங்கியேவாட்டுவேன்
 திங்குள்ளயெண்ணக்கொண்டாய் தேவி இடந்தன்னில்
 மகிடாகூரன் தரு

யாதவக்கண்ணன்சோதரியாய் வந்ததைய்யலே
 யாதவனைப்போலவேதனையடக்குவேன் கையாலே
 தனங்கள் பொடிபட வாட்டுவேன்
 ஜவுரியபுஜபலம் காட்டுவேன்
 தண்டனை செய்துநான் நாட்டுவேன்
 கொண்டனுதனுகர மண்டலமேற்றுவேன்

காளி கந்தார்த்தம்

சத்தியம்கோபம்கொண்டு சமர்க்களம்தன்னில்நின்று
 மெத்தியெமகிடன்தனை மீதினில்கொல்லவேண்டி.

சித்தமும்களித்துப்பாரில் சீரியஉரகம்போல
பத்தியாய் கரத்தினாலே.

தரு.

பதைக்ககுத்தினேன்பாராய் உந்தனையிப்போ
சிதைக்ககுத்தினேன் சீராய்
வதைக்கஉந்தனைமானும் வையகத்திலிருக்க
பதைக்கவதைக்கஉன்னை பாரினில்துரத்தினேன்
காளிகவி.

இந்தநல்மகிடன்நானும் இவனுமேஒளிந்துக்கொண்டான்
முந்தியேஇசனிடம் முரைஇட்டுக்கொள்வோர்வாரும்
வசனம்.

வாரும் பூதகணங்களா நாமென்ன மகிடாசூரனிடம்சூக்த
மார்க்கமாகத்தானே சமுராகியபுத்தம் புரிந்தும்தோல்வியும்
அடையவில்லை அவன் சாகவும்மில்லை அந்தமகிடனவன்
ருபங்கள்மாரி பாரி வருகின்றான் என்னசெய்வது இப்போது
புரமுதுகிட்டு ஒடிஒளிந்துக் கொண்டான் நாம் கவியாயம்
சென்று மன்னவரிடத்தில் விபரம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்
டும் வாரும் பூதகணங்களா.

மகிடாசூரன் கவி.

சந்தமரியநானும் சார்ந்துமேபிழைத்துக்கொண்டேன்
இந்தநாளநாமும்சென்று இன்பமாய்இருக்கலாமே.

வசனம்.

ஆனால் கேளுமந்திரி நாமென்ன எவ்வளவு உபாயங்க
ளாக உருவு மாறிமாறி யெடுத்தும் அன்னலன் நம்மைவிட
வில்லை மறித்து போடுகிராள் நம் வர்ப்பரசதாத்தால் நாம்
மீண்டும் வருகிறோம் இனி இவ்விடம் இருப்போமாகிஸ் நம்
உயிருக்கு சேதமேற்படும் எங்கையாகிலு! ஒளிந்து இருப்
பாள் நாம் ஒடிவிடுவோம் நமற்கு ஒருகாலம் வரும் அந்தக்
காலத்தில் அவனைப்பார்த்துக் கொள்கிறேன் இதுவே சபதம்
பஜாவ் பஜாவ் பஜாவ்.

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக தூர்காதேவியின் கோரத்தால் மகிடன்புர
முது கிட்டுஒடி ஒளிந்துக்கொள்ளவும் உமாபார்வதிஇஸ்பரன்
னிடம் முறையிடும்படி செல்லவும் சுப்பிரமணியசுவாமி வியாக்
ராசூரனைக் கொல்லும்படி ஒடோடியும் சபாநாடிவருவது.

சுப்ரமணியர் தரு

வியாக்ராக்ரூரன் தன்னைக்கொல்லவே சுப்ரமணியசுவாமி
 வேகபாகயெழுந்துவாராரே தந்தானத்தான
 மாயவனார் இடுக்கந்தீர்கவே சுப்ரமணியசுவாமி
 உபாயமதாய் ஓடியேவாரார்
 காவில்வெண்டயம்கல கலென்னிடவேசுப்ரமணியர்
 நாளில்சூரனைக்கொல்லயெண்டவே தந்தானத்தான
 சூரனிருக்கும் இடத்தையும் கண்டார்சுப்ரமணியர்
 ஆரவாரமிக்கவேக்கொண்டார் தந்தானத்தான
 மேற்படி தரு.

அண்டருமகிழ்ந்திடவே உந்தனையா னும்
 கண்டுமே ஒழிந்திடவே
 சண்டனுலகமேனன் கொண்டுஉந்தனைசேர்ப்பேன்
 எண்டிசைப்புவனமும் கண்டோரதிஜெயிக்க
 வியாக்ராக்ரூரன் தரு.

மதங்கொண்டுவந்தாயோ கிருபையாரே
 அதங்கொண்டு வந்தாயோ
 விதமதையரியாமல் விண்ணேயென்வந்தாய்
 பதரவேஉந்தனை பாரினில்வாட்டுவேன்

சுப்ரமணியர் தரு

அண்டகடாகமழிந்திடவேலு மீட்டினேன்
 சண்டமாருதிபோல சரங்களைப்பூட்டினேன்
 செந்தணலெங்குமே வீசிடவீசிட
 திக்குகொங்குமே வீறிடவீறிட
 திரமிஞ்சியே திரனேஉன்னிட
 சூரனேஉன்னிடம் கூரிடச்செய்கிறேன்

வியாக்ராக்ரூரன் தரு.

மதகிரிப்புஜபலாயெந்தனை வெல்லப்போகுமா
 மடிக்க அரநெரிதவராகுமா இதுகாலமா
 ரதபதிலேரியே சரமதுபோட
 பதரவேராணவ படைகனும்சாட
 நாட்டினேன் சரம்வாட்டவேஉந்தனை
 மீட்டிஉந்தனை ஓட்டிடசெய்வேன்

சுப்பிரமணியர் தரு

கெடுமதிக்கண்ணுக்கு தோற்றமலென்னிடம்வந்தாயே
 படுபாவியெண்ணிட சோதனைபரியாமல்நின்றாயோ

கேடனெபெரும்	மூடனேஉன்னை
வாடசெய்குவேன்	நாடவுந்தனை
கோடிசாரங்கம்	கொண்டுஉந்தனை
தேடசெய்குவேன்	தீரூஉந்தனை

வியாக்கிராகூரன் தரு

மடையனே யென்னிடம்மடிய வந்தாயோபையலே
அடையவேயெமலோகம்நொடியினில்சேர்க்கிறேன்பையலே

அடங்கஉன்மனம்	வாட்டுவேன்
தடங்களதிரவே	தாங்குவேன்
திடமுடன்உயிர்தனை	வாங்குவேன்
தீரர்கள்வந்தாலும்	பேர்க்குவேன்

சுப்பிரமணியர் தரு.

கோடியசூரியஒளிபெரும்	சகரம்தாக்கினேன்
பொடிபடமணிமூடி	கீழ்வீழுவேவாங்கினேன்
ஒடிக்கரகர	வென்றுமேநாட
நாடியேஉருதியாய்	நானுமேசாட
உத்தமதேவரும்	மெத்தவேமாமலர்
பத்தியாய்பொழிந்திட	வெத்தியுமடைந்தேன்

வசனம்.

நாம் இன்று வியாக்ராகூரனை சம்மாரம் செய்துவிட்டோம் இனி தாபதிக்காது சென்று மாமாவாகிய கண்ணபிரானுக்கும் பிரம்மாவிற்கும் தேவேந்திரன் இந்திரன் இவர்களுக்கும் நல்ல விதமான பதில் சொல்லி அவர்களுடைய இதரஸ்தானம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும் நாம் தாமதிக்கக்கூடாது.

சுப்பிரமணியர் தரு.

தந்தையிடம்தனை	நாடினார்சுப்பிரமணியசுவாமி
விந்தையாக	ஒடியேவாரார்
சந்தோஷம்மனதில்	கொண்டுமேசுப்பிரமணியர்
கந்தம்மகதம்பம்	புகிவாராரே

வசனம்

ஆனால் கேளுங்கள் தந்தையே தாங்கள் கட்டளைப்படி நான்சென்று அந்த வியாக்ராகூரனை சம்மாரம் செய்து கொண்டு விட்டுவந்தேன் மாமன் மார்களுக்கு தேருதல் சொல்லி அனுப்ப வேண்டும் தந்தையே.

சுப்பிரமணியர் தரு

அரவணையில்பள்ளிக்கொண்ட	மாமாமாமா
கிருவனடிபணிந்தேன்	தாமாதாமா

கிருஷ்ணன் தரு.

பாதம்பணிந்தவேலா	வாழிவாழி
-----------------	----------

ஆதரவாய்வாழ்ந்திருப்பாய் நானும்நானும்
சுப்பிரமணியர் தரு.

மாமரணீசென்றுவாரும் இன்றுஇன்று
தாமனேமனமகிழ்ந்தேன் நன்றுநன்று
பிரீமதேவன் தரு.

மைத்தானேசென்றுவாரேன் இன்றுஇன்று
நத்தியே ஆசிக்கூரும் யென்றுயென்று
சுப்பிரமணியர் தரு.

மறைபுகழும்மாமனேனீ சென்றுசென்று
மகிழ்ச்சியுடன்வாழ்ந்திருப்பாய் நன்றுநன்று
தேவேந்திரன் தரு

ஆருமுகமானப்பாலா வேலாவேலா
கோரும்குறைதவிர்த்தப் பாலா பாலா
சுப்பிரமணியர் தரு.

தேவருக்குகந்ததேவா கீயும் கீயும்
ஆவலுடன்சென்றுவாரும் நீரும் நீரும்
கிருஷ்ணன் கவி.

ஆறிருதடந்தோள் வாழ்க
ஆறுமுகம்வாழ்கவெற்பைக்
கூறுடைதனிவேல் வாழ்க
குக்குடம் வாழ்கசெவ்வே
ளேரிய மெஞ்ஞன் வாழ்க
பாணைதண்ணணங்கும் வாழ்க
மாறில்லாவள்ளி வாழ்க வாழ்கசீரடியாரெல்லாம்,
வாழி.

வாழ்கவான்புவி வையகமாமறை
வாழ்கநான்கு வருணத்தோரானினம்
வாழ்கவேள்கதை வாசிப்போர்கேட்போர்
வாழ்கஇக்கதை அச்சிட்டோர்வாழ்கவே.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

வியாக்ரா குரசம்மார மென்னும்
கிருஷ்ணன் பிரீமா சண்டை நாடகம்.

முற்றிற்று.

எமது புதிய நாடக வெளியீடுகள் :

- வடிவங்குப்பம், பாலகணினி ஆசிரியர்
V. R. P. வரையணசாயிதான் இயற்றியது
மீன்னலொளி சிவபூஜை என்னும் அர்ச்சனன்
குறவஞ்சி நாடகம் விலை ரூ. 1-50
 ணணமேடு நாடக ஆசிரியர் R. N. சீனிவாசபடையாட்சி இயற்றிய
கெங்காதேவி கொர்வபங்க மென்னும் பண்டா
தூரன் பராசக்தி சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50
 உம்மங்குப்பம், நாடகாசிரியர் S. ஷண்முக உபாந்தியாயர் இயற்றிய
தானுகூரன் திருமால் சண்டை யென்னும்
காணன் மகுடாபிஷேக நாடகம் விலை ரூ. 1-50
 புதப்பாளையம் நாடக ஆசிரியர் M. N. காத்தமுத்து இயற்றிய
அமு. வல்லியால சாபம் பெற்ற தணலாகூரனுக்கும்
காரமேகனுக்கும் சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50
 தாசி மோகன வல்வி குகையாசிய கிருஷ்ணதேவராயருக்கும்
சேந்தவராயனுக்கும் சண்டை நாடகம் .
வன்னியர் வீரமுழக்கம் நாடகம் விலை ரூ. 1-50
 கிரௌபதை உற்பத்தி யென்னும் அருச்சுனன் துருபதே
யன் சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50
 மல்லிகாதேவி கேள்வி திருமணம் என்னும் உதிய சூரியன்
உக்ரவீரியன் சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50
 சிவவல்லி, சித்திரவல்லி, தெந்திருவல்லி, ஜெயவல்லி திரும
ணம் என்னும் வாரதாகூரன் கிருஷ்ண வன்னியர் சண்டை
நாடகம் விலை ரூ. 1-50
 மஹாபாரத்தில் ஓர் பாகமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பள்ளிக்
கூட நாடகம் விலை ரூ. 1-50
 வியாக்ரகூரன், விதர்ப்பரகூரன் சம்மாரமென்னும் விஷ்ணு
லீஸ்வரூப நாடகம் விலை ரூ. 1-50
 பகுத்தறிவே பரம்பொருள் என்னும் ஆரறிவே ஆதாரப்
பொருளென்னும் கல்விக்கழகன் விழிகூரன் சண்டை
நாடகம் விலை ரூ. 1-50

தாசிமோகனவல்லி துகழியாசிய

கிருஷ்ணதேவராயன் சேந்தவராயன்

சண்டை என்னும்

வன்னியர் வீர முழுக்கநாடகம்

சென்னை சண்முகானந்த புத்தகசாலை
K. A. மதுரைமுதலியார் அவர்களால்

பதிப்புக்கப்பட்டது,

சுமிகரட்]

1968

ரூ. 1-50

ஓம்

ஸ்ரீ முருகன் துணை.

தாசிமோகனவல்லி சூக்யாகிய

கிருஷ்ணாதேவராயன்

சேந்தவராயன்

சண்டை என்னும்

வன்னியர் வீரமுழக்கநாடகம்

இயற்றியவர்

M. N. காத்தமுத்து-நாடக ஆசிரியர்

புதுப்பாளையம் கடலூர் N. T.

தென்னாற்காடு மாவட்டம்

K. A. மதுரை முதலியார்

சண்முகானந்த புத்தகசாலை.

பார்க்டவுன், சென்னை-3.

காபிரைட்] 1968 [விலை ரூ 1-50

இந்நாடக ஆசிரியரின் அறிவிப்பு

என் அன்பிற்குரிய நாடக நண்பர்களே வணக்கம். அந்த தாசி மோகனவல்லி குழ்ச்சியால் கிருஷ்ணதேவராயருக்கும் சேந்தவராயனுக்கும் சண்டை நாடகமென்னும் வன்னியர் வீரமுழக்க நாடகத்தை இதுவரைக்கும் எந்தநாடக ஆசிரியர்களும் நாடக நடிப்பவர்களும் கண்டும்கேட்டிராத காவியமாகும் இதை நான்மிகவும் சிரமப்பட்டு கண்டுபிடித்த வன்னியர் குல வாழ்க்கையிலேயே கிடைத்த ஓர் கதையாகும் இதிலே வன்னியர்களின் வல்லமைகள் நன்குபுரியும் இதை கற்பனை காவியமென்று கருதுவதுஞாயமற்றது ஆகவேநாடக நண்பர்களே இப்புத்தகத்தை வாங்கி படித்து நடத்தி மகிட்டு அடையுப்படியும் மீண்டும் மீண்டும் இம்மாதிரி கதைகளை நாடக ரூபத்தில் எழுத ஆர்வமுட்டுமாறு மிக மிக பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

இப்படிக்கு

நாடக ஆசிரியன் M. N. காத்தமுத்து

இந்நாடக பாத்திரங்கள்

கிருஷ்ணதேவராயன்

ஆண்கள்

கிருஷ்ணதேவராயர்
 ராமராயர்
 காந்தவராயன்
 சேந்தவராயன்
 மாமா-குப்புராயர்
 சுந்தரராயன்
 ஜாதி பிள்ளைகள்

பெண்கள்

சற்குணவல்லி
 கோமளவல்லி
 கன்னியற்கரசி
 தாசி மோகனவல்லி
 தபசி மோகனவல்லி

ஸ்ரீமுருகன் துணை.

தாசி மோகனவல்லி நுகூயாகிய
கிருஷ்ணதேவராயருக்கும்
சேந்தவராயனுக்கும்

சண்டை என்னும்

வன்னியர் வீரமுழக்க நாடகம்

—❧—

வினாயகர் துதி

ஆதியும் அந்தமின்றி அன்பர்கள் உள்ளம்தோரும்
நீதியும் நிலையுமாகி நிறைந்த மெய்ப்பொருளதான
பாதிவேண்மதியும் சூடும் பரமனின் குமரனான
கேரதில்லா கணேசரீபாதம் கொண்டனென் சென்னிய்தே

கிருஷ்ண தேவராயர்-வருகிற-கவி

சென்னியில் மாணிக்க முடி துலங்க
தினகரன் போல் ஒளிகளதுமிகவேவீச
கன்னியர்கள் இருபுரமும் நெருங்கி குழந்து
கஸ் தாரிதிலக சாமரைகள் வீச
வன்னியன் காந்தவரூயனும் மிக்க
வளம்மிகும் சேர்ந்தவரூயன் தன்னை
துன்பமே செய்துமதமடக்க

துரிதமாய் கிருஷ்ணதேவரூயும் வருகின்றாரே.

கிண்ணரிமுரகடங்கா
கிருஷ்ணதேவரூயர் வந்தார்
விளங்கிடுமிவிய

விண்ணுலகம் தானதிர

மண்ணுலக மன்னர்களின்
என்னும் எனதுபுகழ்

எல்ல
நகரத்தையாரும்
மமதையடக்கிவைத்தேன்
என்னும் மழிவிடுத்தேன்

சு)

என்னடிபணிய்த்துமே
அன்னியவேந்தரும்

கன்னியர் குழ
முன்னமேதாழ் கின்

அல்லாசாணி பெத்தண்ணை
அருகில் அமர்ந்து குழவே

ஆனைசேனரதங்களும்
வ்கட

4 கிருஷ்ணதேவராயருக்கும் சேந்தவராயனுக்கும்

அரசனும் கெனுவி
வில்லித்தை புகழ்பெற்ற
எல்லையில்கப்பணத்தை
என்னையும் சிகர்த்தவர்
அன்னியர்வந்துமே
திருவிடைசூரில்வாழும்
தீரத்தைவெல்லவேண்டும்
காந்தவராயன்
ஆருமெதிரில்லாமல்
அதிகாரதோரணையே
அகமதுமகிழவே
பகலவன்போலவே

ராமனும் கட (அரு
வேந்தரைநாண்டக்கி
சொல்லியே நானும்பெற்று
மன்னருமுண்டோ
சென்னியும்சாயந்திட (கின்
தீரனும்வன்னியர்துல
அந்த
சேந்தவராயனின் (தீர
அரசானும் திருவரை
அனைத்தையும் நாண்டக்கி
மனமதுகொண்டேன்
பார்சபைவந்தேன் (கின்

வெடி - கவி

பொன்னடி பணிந்து நின்றபுகழ்பெரும் மந்திரிகளாய்
நன்னயதிருவிடையிச்சூர் நகமுடன் ஆறுமந்த
மன்னனும் காந்தவராயன் மதிபெரும் சேந்தவராயன்
என்னையும் மதிப்பதில்லை இதற்கு கென்னுசெய்யலாமே

வசனம்

ஆனால் கெனுவர்கள் மந்திரிமார்களே- நான்கவறை குலத்தில்
பிறந்து இந்த விஜயநகரப்பட்டினத்தைமுடிசூட்டிக்கொண்டு சகல
ராஜர்க்களையும் போரில்வென்று நமக்கு கப்பங்கட்டும் பொருட்டு
அடக்கிவைத்திருந்தும், திருவிடையிச்சூரை ஆண்டுவரப்பட்ட
வன்னிய குலக்ஷத்திரியர்களாகிய காந்தவராயன் சேந்தவராயன் இவர்
கள் அண்ணன் தம்பி இருவரும் யாரையும்மதியாமல் வணங்காமுடி
யாரி என்னும் பட்டத்தைக்கொண்டு அரசாண்டுவருகிறார்கள் அந்த
பள்ளிகளில்து நமது படைகள் பலமுறை எதிர்த்தும் நம்படைகள்
புரமுது கொடுத்தும். தோல்வியுற்றும் வந்தார்களேதவிர அவர்களை
வென்றவர்கள் கிடையாது இந்தவேதனையானது எந்தநேரமும் என்
மனதை உறுத்திக்கொண்டே இருக்கிறது இச்செதியை என் மனைவி
யாளிடம் உறைக்கவேண்டும் சீக்கிரம் அந்தப்புரம்சென்று என்
மனைவியாகிய சற்குணவல்லியை அழைத்து வாருங்கள் மந்திரிமார்க்
களே

சற்குணவல்லி வருகிற கவி

செந்திருமார்-பன்பாதம் தினமுமே பூசிக்குமெந்தன்
சந்திரவதன்நாதன் துரிதமாய் அழைக்கக்கேட்டு
வந்தைநல்சேடி குழ விதவிதபட்டுத்தி
சந்திரனெனவே சற்குணவல்லியும் வருகின்றாளே,

தரு

சாந்தகுணத்தாளென்று
சற்குணவல்லிவந்தான்
தண்டைசதங்கையும்
காந்திவடிவம் துன்ன

சு)

காகுத்தன் தேவி
கோகுலநாதனை
வில்லைபழிக்குமிக்க
வேணத்தாதியர்குழவே
விளங்கிடும்பூரண
நல்லநாதனார்பாதம்

சு)

அஞ்சுகம்போலவே
கொஞ்சியெநாதனை
மன்னவர் எனையழைத்த
மங்கைவேகமதாகவே
மனமகையறிந்திட
என்றுமீ ராஜசபைக்கு

சு)

இன்றுமே அழைத்ததை
நன்றுமே மனமது

சகலரும் புகழ்ந்து போற்ற

ஒளி
மண்டியொலித்திட (சற்
கன்னிசேடியர்பன்ன
பாதமேகோரி
பணீர்துமேகூறி (சாந்
சொல்லும்புகுவம் துன்ன
முகம்
சந்திரனெனவே (வேண
வன்விமரவாரீதம்
வஞ்சியர்குழ
ரஞ்சிதம்காண (சாந்
மாரீக்கமதனைகாண
சென்று
எனதுளங்கொண்டு (மங்
என்னையழைத்ததில்லை
சென்றுமே அறிய
கொண்டேனெதெரிய (சாந்

ஷெ-வேறு-தரு

நாதாடங்கள் பாதமே
நீதாபணீர்தேன்நானுமே

நருமலரைக்கொண்டுமே
நெரினிலே இன்றுமே

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

அன்பிற்கிசைந்ததேவியே
இன்னம் உலகில்தாவினே

ஆசிதந்தேன்மேவியே
இருப்பாய்நீயும்புவையே

சற்குணவல்லி-தரு

வேந்தர் போற்றும்நாதனை
சாந்தகுணத்தான்நீதனை

வேண்டினிறேன் போதனை
தாள்பணீர்தேன் மன்னனை

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

பெருமைமீகுந்தபெண்மணி
வருமையின் றிநன்மணி

பெருலகில்விண்மணி
வாழ்வாய்நீயும்கண்மணி

சற்குணவல்லி-வேறு-தரு

மன்ன அழைத்தவிதம் என்னு
மங்கையறிந்திடவே
பன்னரீரவேண்டுமையா

அதை
நன்னு
பத்தாவேநானறிய

6 கிருஷ்ணதேவரூபருக்கும் சேந்தவரூபனுக்கும்

- சு) பக்குவமாகவே இக்கணம்யானே
 ஹக்கியமாகவே செப்புவிர்கோணே (மன்
 கோகிலமே சொல்லுவேன்கண்ணே மனக்
 குறையொன்றிருக்குதுதோடி பெண்ணே
 அகில உலகம்புகழ் அரசனாகிருந்தமென்ன
 சு) அருவையே கவலையால் உருகவுமானேன்
 ஒருவகையதை கூறிடத்தோணேன் [கோ
 என்னுகுறையுந்தனுக்குராதா அதை
 எனக்கறியசொல்லவேண்டும் நீதா
 பொன்னானவாய்திரந்து நன்னு அதையுறைத்தால்
 சு) பூவையானறிந்த புலமதைசொல்வேன்
 ஆவலாகவே அதைநான்உய்வேன் [என்

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

- நிருவிடையீச்சூரில் வாழும்தேவி அந்த
 தீரவன்னியரூலேமேகி தீரவன்னியரூலேமேகி
 சு) போருக்குச்சென்றபடை புரங்கொண்டுவந்ததாலே
 புத்தியுச்சிதிரியே மெத்தவே கவலையும்
 பத்தினியானே இத்ததிவந்தது

சற்குணவல்லி-தரு

- அஞ்சரீவேண்டாமாதா யானும்
 அருளும் மொழியைக்கேளும் நீதா
 சஞ்சலம்நீர்க்கவே சதுரங்கபடைகளும்
 மிகுசியே இருக்கின்றார் வெஞ்சமர்செய்யவே

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

- யாரந்தவீரரும் பெண்ணே அதை
 யானுமே அறிந்திட கண்ணே
 கூறிடவேண்டுமே பாரைநானுண்டிட
 தோரூவடிவழி தோகையே தெரிந்திட

சற்குணவல்லி-தரு

- இராமரூபர் தன்னைபழைத்துமே நம்ம
 நால்வகைசேனையைக் கொடுத்துமே
 நேராககாந்தவ சேந்தவரூபன்மேல்
 பாருமல் அனுப்பினால் பழிநீர்த்தவருவாரே

கிருஷ்ணவேதர்-தரு

- அரிவில் சிறந்ததோர்கண்ணே நயும்
 அறிவித்தவார்த்தையால் பெண்ணே

சரிசரி இப்போதே
கெரியுடன் அனுப்பியே

ராமரூயர்தன்னை
முறிபடசெய்குபவன்

ஷெ வசனம்

ஆனால் கேளும்பெண்ணே நான் இவ்வளவு நாளாக நமது படையிலே புஜபல பராக்கரம் பொருந்தியவனாகிய ராமரூயர் இருந்தும் எனக்கு ஞாபகமில்லாமல் போய்விட்டது நீ இப்போது மந்திரியைப் போல ஞாபகமுட்டினதால் உன்மீது எனக்கு அளவுகடந்த சந்தேகமும் உண்டாயிற்று நீ அண்மனைக்குச்செல் அடெமந்திரி சிக்கிரமாக சென்று நமது யுத்தவீரரில் ஒருவனை இராமதேவரூயரை நாம் அழைத்ததாக அழைத்துவாரும் மந்திரி

இராமதேவரூயர்-வருகிற-கவி

திருமகள் கடாசும்பெற்ற நீரளும் கிருஷ்ணதேவர்
நருணமே அழைக்கக்கேட்டு தானிடும் புஜங்கள் தட்டி
விருதுகள் பலரும் தாங்கி வெடிபடகச்சீசனை செய்து
இருவிழி பொரிபறக்க இராமதேவரும் வருகின்றூரே

தரு

இராமதேவரூயரிதோவந்தார்
நவமணிபணிகளும்
கவனமுடையபல
இராமதேவரூயரிதோவந்தார்
காரூர்க்குமுலமகி

கல்ல
வடிவதில் துன்ன
கன்னியர்பன்ன

கன்னியர்சாமறைவிக

சு) காசினிபுகழ்
தூசியேமனமில்லா

பேசிடும்மாரன்
துயகுணான் (இரா

கிருஷ்ணதேவராயசென்னைத்தானே
கெடிபெர அழைத்ததை
கடிசியேசென்று
கனவேகமாய்
தேருங்கொடிபரக்க

இன்று
துடியுடன் கண்ண
கொடிதணிலறிய
வாரேன் யானே
கீர்த்தியதுசிரக்க

சு) தேவரும்மூவரும்
காவலர்வந்துமே

யாவரும்வாடிட
கழைடிவனங்கிட (இரா

சிக்கிராவரத்தின முடியின்ன
தினகரன்போல்வே
மனமதுமகிழ்ந்துமே
மாவீரகீரனென்பார்
அத்திக்கருள் சுரந்த

ஜோதி
எனதுருமின்ன
மங்கையர்பன்ன
முன்னே
ஆதிமாயனார்பாதம்

சு) அனுதினம்மரவா
மனுமுறைநெறியதை

கனூர்வேதநீரன்
மரந்திடாவீரன் (இரா

8 கிருஷ்ண தேவராயருக்கும் சேந்தவராயனுக்கும்

ஷட கவி

சென்னலும் செழித்து வொங்கும் ஜெகம்புகழ் விஜயநகர்
மன்னனே உமதுபாதம் மல்விகை மலரைக் கொண்டு
என்னிடகரத்தால் சான்றி இருபாதகமலம் தன்னில்
முன்னமே வணங்கி நின்றேன் மூதல்வரே கார்த்தீடிரே

கிருஷ்ண தேவர் கவி

திருவடிபணிந்து நின்ற திசைபுகழ் ராமஜயா
அருளதைபெற்று நீரும் அவனியில் எந்தகானும்
சிருமைகள் இல்லாமலே ஜெகமதில் வாழ்ந்திடுவாய்
உருகுதே எந்தன்மனம் உத்தமா என்னுசெய்வேன்

இராமராயர் தரு

காரணமென்னமோ ராஜனே	மனம்
கலங்கும் விதமதை .	போரூனே
தீரானறியவே	தெரிய உறைப்பீரே
மாராதமனமது	மாரின விதமெனகு

கிருஷ்ண தேவர் தரு

என்னநான் செல்லுவேன் அய்யனே	அந்த
இடரதை உள்ளிடம்	மெய்யனே
பொன்னுனமனமது	புழுதிபோலாகுதே
வின்னங்கள் நேருதே	விரின் நோகுதே

இராமராயர் தரு

யாரானே வின்னங்கள் நேர்ந்தது	இப்போது
யானிடம்விள்ளவே	நேர்ந்தது
நேரா எனக்குறைத்தால்	கூருனவாளாலே
நாகுமாருகவே	போரிட்டுவருகிறேன்

கிருஷ்ண தேவர் - தரு

திருவிடையீச்சூரில்வாழும்	பல
தீரவன்னியரூலே	நாமும்
வருவினையகற்றவே	வல்லவரில்லையே
கருகியேமனமது	கலங்கிடத்தொல்லையே

இராமராயர் - தரு

வன்னியரும் என்னுசெய்தானே	உன்னை
வருந்திட அவர்களும்	உய்தானே
என்னிடம் உறைத்தாலே	மன்னரைவாட்டியே
சின்னநேரத்திலே	ஜீவனைஓட்டியே

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

கப்பணப் கட்டவே மறுக்குரர்	படையை
காலன்பதிசேர்த்துமே	நொறுக்குரர்
தப்பிதமென்றுமே	தாள் தனைபணியாமல்
இப்பவே வாழ்குரர்	இருமாப்புக்கொண்டுமே

இராமரூயர்-தரு

அஞ்சிடவேண்டாமெ மன்னனை	என்னை
அனுப்பியேவையுங்கள்	சொன்னனை
பஞ்சபசங்களின்	பலமதையொடுக்கியே
தஞ்சமென்றுன்றிட	தாள் பணியொடுக்கியே

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

தந்தேனவிடையதூராயரே	இதோ
தளபதிசேனையும் நேயரே	
காந்தவரூயனின்	கர்வத்தை அடக்கியே
சேந்தவரூயனை	சேர்த்துமே ஒடுக்கியே

இராமரூயர்-கவி

காந்தவரூயன் தன்னை கடுஞ்சமர் செய்துமிக்க
சேந்தவரூயனையான் ஜெயித்துமே வருகவேண்டும்
மரந்தளிர்வதனியாறு மென்மங்கை எந்தேவியர்
கூந்தல்சேர்வடிவுரை கோதையை அழைத்துவாரூய்

வசனம்

கேளும் மந்திரிமார்களை நமதுமன்னனாகிய கிருஷ்ணதேவரூயருக்கு அடங்கி கப்பங்கட்டாமலும் அவரை வணங்காமலும் கிருவிடையிச்சுரை ஆண்டுவரப்பட்ட வன்னியகுலமன்னர்களான காந்தவரூயன் அவன் தம்பி சேந்தவரூயன் இவர்கள் இருவரையும் அடக்கி கப்பம்பெருப்பொருட்டும் நமது வேந்தரைபணியவைக்கும் பொருட்டும் நமக்கு மன்னன் உத்திரவானபடியால் நாம் கிருவிடையிச்சுருக்குச்செல்ல வேண்டும் ஆகையினால் அந்தப்புரம் சென்று எந்தேவியாகிய கோமளவல்லியை நாம் அழைத்ததாக சீக்கிரம் அழைத்து வருங்கள் மந்திரிமார்களை.

கோமளவல்லி-வருகிற-கவி

அற்புதமலர்க்குடி அருகினில்சேடி குழி
விற்பனர் எவரும் மெச்சவேல் விழி அஞ்சனம்தீட்டி

10 கிருஷ்ண தேவராயருக்கும் சேந்தவராயனுக்கும்

பற்பலமாதரெல்லாம் பார்த்துமே அசிசயிக்க
கொற்றவார்பாதம் காண கோமளவல்லியும் வருகின்றாளே

தரு

கொஞ்சம் முகத்தழகி
கோமளவல்லிவந்தான்
கஞ்சன் உயிர்வதைத்த

சு) கர்ப்பகமாயிய
தர்ப்பரன் தானடி
எங்கும் கெடிமி குத்து
என் னையழைக்கக் கேட்டுமே
தங்கும் சேடியருடன்

சு) தன் னையறிந்திட
கன்னியும் வாறேன்
மாதற்கணிகலமான
மனதில் உண்ணியே நடப்பவள்
காதணிபணி ஜோலிக்க

சு) கண்டுமேநாதனை
கெண்டைசொர்விழியான்

ரஞ்சித நடைகுலிக்கி
நாதனைக்காண கோம
கண்ணன் தனை துதிக்கும்
நற்பெரும்பெண்மணி
துதித்தீழும் நவமணி (கொஞ்
பொங்கும் எனதுநாதன்
இன்றையதினம் (என்னை
தாண்டி நடைநடந்து

உன்னிதமாக
முன்னமேயேக (கொஞ்
ஓதும் பொருமைதன்னை
எந்தநாளும் (மன
கரத்தில்வளையலாட

தெண்டமும் செய்திட
அண்டையில்வந்திட (கொஞ்

பை-வேறு-தரு

பத்கா உள்பாதமலர் போற்றி போற்றி
பாவையாள் மலரைக் கொண்டு

இந்த
சாற்றி சாற்றி

இராமராயர்-தரு

பாவையே பதாம் பணிந்தாய் வாழிவாழி
பார்க்கவே அருகில்வந்தாய்

இப்போ
நாழிநாழி

கோமளவல்லி-தரு

சந்தனம் புனுகு அத்தர் பூசிபூசி
தாளினை தான பணிந்தேன்

தங்கள்
நேசினேசினி

இராமராயர்-தரு

தாமரைவதனியாளே அபண்ணை கண்ணே
தழைத்துமே வாழ்ந்திருப்பாய்

நீயும்
கண்ணே பெண்ணே

கோமளவல்லி-வேறு-தரு

என்னை இங்குவரவழைத்த மன்னவரே எந்தன் னாதா
எடுத்துமே சொல்லும் தொடுத்தும்

கன்னியாலும் சேதியதை முன்னமே அறியவேண்டி
காட்டுவீர் விபரம் மூட்டுவீர்

இராமராயர்-தரு

பெண்மணியே போர்புரிய விண்மணியே போறேனோடி
பேதையே எந்தன் பாவையே
கண்மணியேவிடையது நண்மணியே தந்திடுவாய்
கன்னியே மனம் உன்னியே

கோமளவல்லி-தரு

தந்திடுவாய் விடைஎன்று முந்தி நீரும்கேழ்க்கவந்தீர்
தர்ப்பனா கேளும் அற்புதா
எந்தராஜரீமீது நீரும் உந்தரிடபடையைக்கூட்டி
ஏகவே சொல்லும் போகவே

இராமராயர்-தரு

திருவிடையிக்குரில்வாமும் தீரந்தவன்னியரின்
தீரத்தை அடக்க வீரத்தை
கருவியிய யானும்போறேன் தாருமோடிவிடைஎனக்கு
கண்டிக்க அவரை துண்டிக்க

கோமளவல்லி-வேறு-தரு

மோசங்கள் வருகுமோநாதா நீங்கள்
மொழிந்திடும் வார்த்தையால் நீதா
தேசமன்னர்களும் சேரிந்துமே எதிர்த்தாலும்
வாசவர்களைவெல்ல வல்லவர் இல்லையே

ராமராயர்-தரு

வன்னியனைப்புகழ்ந்து பேசுறாய் அவன்
வல்லமை சொல்லியே பூசுறாய்
அன்னியன்பானுமே அதம்செய்து வருவேனே
மன்னவரவர்களை துன்புசெய்யவேனே

கோமளவல்லி-தரு

காந்தவறையனை வெல்லவோ உலகிக்
கர்த்தருமில்லையே சொல்லவோ

சேந்தவராயனும்
சென்றாலே மாறுவீர்

சோரந்தவரல்லவே
நன்றாகபுல்லவே

ராமராயர்-தரு

பள்ளிகள் வீரத்தையானே
பார்க்குறேன்
அள்ளியே அவர்களை
துள்ளியே வந்தாலும்

சென்று
இப்போதுதானே
அதமதாய்செய்யவேன
தள்ளியேவதைப்பேனே

கோமளவல்லி-தரு

பள்ளிகள் என்றுமேநாதா
பகரும்வார்த்தையாலே
கொள்ளிகுலத்தோரும்
வெள்ளேளிகாய் என்று

நீரும்
நீதா
குலமதையொழிப்பாரே
வெட்டியே அழிப்பாரே

ராமராயர்-தரு

விண்ணவார்த்தைகள்பேசுறாய்
வீரத்தை என்னிடம்
ஆணுவங்கொண்டோனே
தென்னெனும்மொழிபாளே

அவர்
வீசுறாய்
அடக்கியேவாரேனே
தேவியே போறேனே

கோமளவல்லி-தரு

கெடுமதிதெரியாது நாதா
கெட்டபின் தெரியுமே
தடுமாறியீங்களும்
கெடுவானும்கெட்டிட

அது
போதா
தாண்டியேகுதிக்குறீர்
கெடுமதித்தேடுறீர்

ராமராயர்-தரு

மண் ஓகமேவாயைமூட்டடி
மறுவார்த்தைபேசாமல்
நண்டுதிண்ணும்பள்ளியை
சண்டைக்குவருவோரை

இப்போ
ஓட்டி
நசுக்கியே வருகுறேன்
துண்டங்கள் செய்கிறேன்

கோமளவல்லி-கவி

என்னமோ எனதுநாதா எதிர்காலமறிந்தோநில்லை
வன்னியர்மீது போருக்குவல்லவா போறேனென்றீர்

கன்னியாள் விடையளித்தேன் கரிபரிசேனையோடு
மன்னவாசென்று நீங்கள் மகிட்சியாய் வருகுவீரே

ராமராயர் - தரு

தேவியாரும் விடையளிக்க	பாவிசன்மதமடக்க
தேரின் மீதில்ஏறி நடந்தாரே	ராமராயர்
தேவரும் நடுங்கத்துடர்ந்தாரே	
கார்தவரூயன் சேர்தவரூயன்	காளைகள் இருவரையும்
கண்டதுண்டம் செய்வே	நென்று நடந்தானே
காசினிநடுநடுங்கத்	துடர்ந்தானே
திருவிடையீச்சுரையாரும்	தீரர்களின் மதமடக்க
தீவிரமாக இப்போநடந்தானே	அந்த
திருமூர்த்தி நடுங்கிடவேத்துடர்ந்தானே	
வந்தோமேதிருவிடையீச்சூர்	வல்லவரைவென்றிடவே
வானளாவியகோட்டை இங்கேகண்டேனே	வழி
வாசல்தெரியாமலே	கொந்தேனே

ஐடி-கவி

அழிவித மந்திரிமாரே அனைவரும் கூடிஇங்கு
துதிபெரவந்து பார்க்க துணங்கிட வழியுடங்காணும்
எதிரிகள் வருமளவும் இருக்கின்ற சேனை எல்லாம்
கதிபெரும் நால் புரமும் காவலாய் இருந்திடமே

வசனம்

ஆனால் வாருங்கள் மந்திரிமார்களே நாம் இப்போது திருவிடை
ஈச்சூரிலே வந்து கார்தவரூயன் சேர்தவரூயன் வாழும்படியான
கோட்டையைகண்டோம். இக்கோட்டைக்கு உள்ளேபோகவழி
வாசல் ஒன்றும் தெரியவில்லை, அதுதவிரவும் இக்கோட்டையை
சுற்றி அகழிஇருக்கிறது. இந்த அகழியை கணக்கிட்டு பார்த்தால்
தெற்றுவடக்கில்சுமார் 1149 அடி நீளமும், கிழக்கு மேற்கில் சுமார்
2000யும் இதன் ஆழமோ சுமார் 30 அடி ஆகும்போல் இருக்கிறது
இந்த அகழியோ கோட்டையை சுற்றி நால் புரமும் குழந்தருக்கிறது
இதற்கப்பால் கோட்டைமதில் இருக்கிறது அதற்கப்புறம் கோட்டை
இருக்கிறது இவ்வளவு காபந்தில் இருக்கும் கோட்டைக்குள் நாம்
எப்படி சொல்லமுடியும் இது முடியாத காரியமாகத்தெளிகிறது.
ஆகவே நம் சேனைகள் அனைவரும் இந்த கோட்டையைசுற்றி நாம்
புரமும் குழந்துவளைத்துக்கொண்டால் அவர்கள் எந்தபக்கமாகிலும்
வெளிவந்தே ஆகவேண்டும். அப்போது நாம் எதிர்த்து அவர்களை

14 கிருஷ்ணதேவராயருக்கும் சேந்தவராயனுக்கும்

வென்று ஜெயக்கொடி நாட்டலாம் அதுவரைக்கும் நீங்களெல்லாம் சென்று நால்புரமும் கூடாரமடித்து ஐக்கிரதைபாக பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் நான் கீழ்புரத்தில் கார்த்திருக்கிறேன்.

பொது-வசனம்

இவ்விதமாக இராமதேவராயருனவர் தன்படைகளை கூட்டிக் கொண்டு திருவிடையீச்சுரை அடுத்த கார்தவராயன் சேந்தவராயன் கோட்டைக்குள் செல்லவழி வாசலதெரியாமல் நால்புரமும் கார்த்து கொண்டிருக்கஇப்பால் அந்த கோட்டைக்குள் வாசம்செய்யக்கூடிய கார்தவராயன் வழக்கம் போல் கொலுமுகம் நாடி தர்ப்பார் வருகின்றார்.

கார்தவராயன்-வருகிற-கவி

அப்புமதியணர்ந்தோரின் அருளிநாலே
 அரும்மூனிவர் சம்புகாரிஷியும் செய்த
 செப்பெரும் யாகமதில் வெள்ளைக்குதிரையீது
 தீரர்களும் உற்பனமாகிவந்தோர்
 ஓப்பரிய வன்னியர் குலமரபிலே வந்தவீரர்
 ஒளிமிகு திருவிடையீச்சுரை யாளும் தீரர்
 கப்பணமும் சட்டிடாத வீரங்கூறி
 கார்தவராயந்தோவருகின்றேறே

தரு

கங்காள மூர்த்தியான
 கார்தவராயன் வந்தேன்
 வன்னியர் குலமதின்
 ஓங்கும் கதிரவன்போல்

க) உலகமேபுஷ்
 பலபலவேதம்

அரசுபள்ளி காலண்டர்
 அஞ்சாத சிங்கம்
 தேவர் பொறையார்
 சேரனார்பாண்டியனார்

சு) செம்பியன் கண்டர்
 நம்பிபும் வன்னியர்

வீரவில்லுமில்லங்க
 வீரதுபடைகள் குழுவே
 ஆண்புலிபொறித்த
 தீரடிவணங்க

மாங்கைபாகளை போற்றும்
 அந்த

உன்னிதநவமணி (காங்
 ஒளிமிகும்மகுடம்பின்ன

நலமிகும்வீரன்
 பார்த்தநல்தீரன் (கங்

அண்ணலங்காரரென்று
 நாங்களை பல

தொண்டமான்மழவர் (அஞ்
 சேரமுனார்பிள்ளை என்றும்

கச்சிரையாரும்
 பல்லவராகும் (கங்

ஆரமணிதலுங்க
 நல்ல

கொடியத பரக்க [வீரு
 பாறோர்மனதுவாட

- சு) சென்னிவணங்கிடா மன்னவர் என்று
இன்னிலம்புகழ் கொண்டவர் என்று [கங்
தென்பெண்ணைகெடிலம் திகழும் மாலையாய் கொண்ட
நன்யடராஜன் நற்செல்வனாகவந்த
- சு) கலமுடன் காத்த முத்தனாரிதனை
பலருமே அறிந்திட பகர்ந்திட்டார்தானே [கங்

செ-கவி

அதிவிதபலம் படைத்த அமைச்சரே வாழி நீங்கள்
சதிருடன் வன்னியின் சார்ந்தல்பட்டப்பெயர்கள்
துதிபெர சொல்லிடுவேன் துலங்கிட உலகம்கானே
மதிமுகவதனை அகனைமகிமுடன் கேட்டிடாயே.

வசனம்

ஆனால் வாருங்கள் மந்திரிமார்களே என்பாதாரயிர்த்தத்தை
பணிந்தபடியால் நீடுழிவாழும்படி வாழ்த்தினேன் தவிர வன்னிய
ருகிய எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்படியான பட்டப்பெயர்களை
நீ அறிந்திருக்கமாட்டாய் ஆகவே நீ அதனை அறியும் பொருட்டு
தெரிவிக்கிறேன் கேட்டுவா அரசுபள்ளி- அண்ணலங்காரர் அஞ்சாத
சிங்கம் இராயர் இராசரளி இரெட்டியார் இரெளத்திரமிண்டார்
உடையார் கங்கண உடையார் கண்டர் கச்சிராயர் காவண்டர்
காடவராயர் காசிராயர் காளிங்கராயர் கிடாரங்கார்த்தவர் சமுட்சியர்
சம்புராயர் சமர்த்தியார் சரமந்தர் சுவாயி செம்பியன் சேதிராயர்
சேரனார் சோழனார் தந்திரியார் துரைகள் தேவர் தொண்டைமான்
நயினார் நாயகர் நாட்டார் நாயனார் நீலகங்கரையார் பள்ளிகன் பல்ல
வராயர் படையாச்சியார் ராயர் பல்லவர் பண்டாரத்தார் பரமேஸ்
வரனார் பாணையத்தார் பாண்டியனார் பிள்ளை பூபதிகள் பூமிக்குடைய
வர்கள் பெரறையார் மழுவர் மழவராயர் மானங்கார்த்தத்தமிழர்
முதன்மையார் மூப்பனார் வல்லமையுடையார் வர்மர வணங்கா
முடியார் வன்னியர் வள்ளண்டையா வல்லவர் வீரமிண்டார் என்
பவனவாகும். இதுதவிர இன்னும் படைபெயர்களும் வழங்குகின்றன
இவ்வளவு பட்டப்பெயர்களை பெற்ற நாங்களோ இந்த திருவிடை
சச்சுரை காந்தவறையன் சேந்தவறையன் என்று நாங்கள் அண்ணன்
தம்பி இருவரும் ஆண்டுவருகிறோம். இன்றையதினம் தர்ப்பாரில்
அமர்ந்து நாட்டுவனர்ப்பங்களை நம்மனைவியாகிய கன்னியற்காசி
யிடம் பேசவேண்டும் அந்தப்புரம்சென்று எந்தேவியாகிய கன்னி
யற்காசியை சீக்கிரம் அழைத்து வாருங்கள் மந்திரிமார்களே

கன்னியற்கரசி-வருகிற-கவி

கொத்து முத்துமணிகளாட கோதைமாரீ அருகில் குழ
நத்து முக்குத்திபுலாக்கு நாகரீக உடைகள் பூண்டு
சித்தமும் மகிழ்ந்து நாதன் தேவியாள் எய்யைழைக்க
கைத்தல்சேடி குழ கன்னியற்கரசியும் வருகின்றாளே.

தரு

கார்தவராயன்பாரி	கங்காளன்பாதம்கோரி
கன்னியற்கரசிவந்தான்	நாதனைக்காண (கன்
மாந்துளிர்மேனிபதில்	சாந்துசவ்வாதுபூசி
சு) மதிமுகமழகிய	அதிவிதருபி
பதிதனில் புசும்	துதிபெருந்தாபி [காத்
பந்தாதனக்கிசைந்த	உத்தபியானமாத
அத்திமுகமேலவ்வை	பத்திசெய்யும்சாது
சு) அக்கினிகுலமதில்	வந்திடும்மங்கை
நக்கனின்மாதம்	துதித்திடும்நங்கை [காங்
சங்கரனருளிநாவே	சம்புகாமுனியால்
தணலதில் வந்துதித்த	தர்மகுணநாதன்
சு) தன்னிடபாதமே	சென்னியில் குடி
கன்னியற்கரசி	வந்தான் தேடி. [காந்
பண்புகழ்புதுப்பாளையம்	வண்ணமுடனே வாமும்
பகரும்வன்னிய. குல	பாலன் காத்தமுத்தன்
சு) பார்புகழ்வன்னியர்	சீர்பெருங்கதையை
தார்புகழ்பாட	யேர்பெரநாட. [காந்

ஷை-வேறு-தரு

ராஜசருணம் உமதுபாதம்	போரூரேசருணம்
ராஜரே உமதுபாதம்	ரோஜாமலரைக்கொண்டு
பாசமுள்ளமனைவி	பணிந்தேனே தொண்டு [ராஜ

காந்தவராயன்-தரு

ராணியேவாழி எந்தநாளும்	வேணியேரீழி
ராணியே உலகினிலே	நல்லாசி பெற்றுமே
வாணியருளினுவே	வாழ்த்திமனமகிழ்ந்தீதன் [ராஜ

கன்னியற்கரசி-வேறு-தரு

சந்தேகங்கொன்று உண்டு	எந்தன் நாதர் அந்த
சஞ்சலம் தீர்க்கவேண்டும்	எந்தன் நாதர்

காத்தவரூயன்-தரு

உண்டானசந்தேகத்தை பெண்மணியே
உடனே உறைத்திடுவாய்

இப்போ
கண்மணியே

கன்னியற்கரசி-தரு

அரசுபள்ளி என்றபட்டம்
அரித்தம்தனையுறைப்பீர்

பிரூணநாதர் வந்த
பிரூணநாதர்

காத்தவரூயன்-தரு

அரசுடறைச்சாலைக்கும் பெண்மணியே
அடைந்தவர் நரங்கள் களரகும்

உரிமை
கண்மணியே

கன்னியற்கரசி-தரு

அண்ணலங்காரி என்றபேரு
அடைந்தவிபரமென்னு

பிரூணநாதர் உமக்கு
பிரூணநாதர்

காத்தவரூயன்-தரு

பெருமையுள்ள அரசர்களை
அருமை அண்ணலங்காரி

தேர்ந்தெடுப்பதால் வந்த
என்றபேரும்

கன்னியற்கரசி-தரு

அஞ்சாதசிங்கமென்று
அதையுறைக்கவேண்டுமிப்போ

அழைப்பதேனோ நாதர்
அறிவத்தானே

காத்தவரூயன்-தரு

போருக்கும் யாருக்கும்
பேரும்பெற்ற

பாருக்குமே நாங்கள்
அஞ்சாதசிங்கமாகுமே

கன்னியற்கரசி-வேறு-தரு

இராயரென்றபட்டமது
நாதரே எனக்கரிய

நாடறிய வந்தவீதம்
சொல் சொல் சொல்

காத்தவரூயன்-தரு

நாடானும் திரமைசாவி
இராயரென்றபட்டமடி

நாங்களை யாகுமந்த
கேள் கேள் கேள்

18 கிருஷ்ணதேவராயருக்கும் சேந்தவராயனுக்கும்

கன்னியற்கரசி-தரு

ராஜாளியார் என்றபேரு
ராஜரே இப்போதே

நாயகரே நானறிய
வின் வின் வின்

காந்தவராயன்-தரு

எதிர்த்தவரை அழிக்கும்விதம்
ராஜாளியார் என்றபேரு

எங்களுக்குகதிகமுண்டு
பார் பார் பார்

கன்னியற்கரசி-தரு

இரட்டியார் என்று உம்மை
இன்ன தென்றே எந்தனுக்கு

எதனுலே அழைக்கவரும்
சொல் சொல் சொல்

காந்தவராயன்-தரு

செய்யும்முறையதனை
இரண்டியார் என்றபேரு

ரெட்டித்து செய்யாததால்
கேள் கேள் கேள்

கன்னியற்கரசி-தரு

வேந்தரே உடையார் என்று
விபரமாக நானறிய

விளங்கிவரும்காரணத்தை
புல் புல் புல்

காந்தவராயன்-தரு

அரசகுடும் பத்திலே
ஆய்ந்தெடுக்கும் திரமைசாலி

அரசானும்பிள்ளையதை
பார் பார் பார்

கன்னியற்கரசி வேறு தரு

ரெளத்திரமிண்டார் என்னபேரு
நாடறியவந்ததென்றோ

நாதா நாதா
நீதா நீதா

காந்தவராயன்-தரு

சண்டையிலே திரமைசாலி
தரணியிலே ரெளத்திரமிண்டார்

தானே தானே
மாளே மாளே

கன்னியற்கரசி-தரு

கங்கை-உடையார் என்று உம்மை
காசினியில் வந்தவிதம்

மன்னு மன்னு
என்னு என்னு

காந்தவராயன்-தரு

போரில் மிக்கதிரம்படைத்தோர்
பூவையே வந்தபேரு

கண்ணை கண்ணை
பெண்ணை பெண்ணை

கன்னியற்கரசி-தரு

உடையார் என்றபட்டமது
ஊரறியவந்த விதம்

நாதா நாதா
நீதா நீதா

காந்தவருயன்-தரு

வீரக்கழலணியுமிந்த
வேல்விழியே ஏனேஇந்த

வர்க்கம் வர்க்கம்
தர்க்கம் தர்க்கம்

கன்னியற்கரசி-தரு

கண்ட என்று அழைக்கும்விதம்
காரணமறிய இங்கு

சொல்லு சொல்லு
புல்லு புல்லு

காந்தவருயன்-தரு

சோழர்குடி பிரந்த இந்த
சோறுபகையோரை வெல்லும்

மாரன் மாரன்
வீரன் வீரன்

கன்னியற்கரசி ஜம்பை தரு

கச்சிரையர் என்றபட்டம்
இச்சமையம் நானறிய

கரித்தரே வந்தவிதம்
எடுத்துரை செய்வீர்மனது

காந்தவருயன் ஜம்பை

காஞ்சிமரநரகமதை
கச்சிரையர் என்றபட்டம்

கன்னியரே ஆண்டதினால்
காசினியில்வந்ததோடி

கன்னியற்கரசி ஜம்பை

மன்னவரேகாவண்டர் மதித்துஉம்மைஅழைப்பதேனே
மங்கையானுமறிந்திடவே மர்மமதை தானுறைப்பீர்

காந்தவருயன் ஜம்பை

உலகமதைகார்ப்பதினால்
நிலைதவருபெண்மயிலே

உறியல்லகாவண்டருகும்
நீயுமிதை அறிந்திடவேய்

கன்னியற்கரசி-வசனம்

நாதா தங்களுக்கு பருணரீக்காசிரையர் என்னும் காளிங்க ராயர்
என்னும் இரண்டு பட்டங்கள் எப்படி வந்தது

காந்தவருயன் வசனம்

அரசதத்தவங்களை தெளிவர தெரிந்தவர்கள் வன்னியர்கள்
அதனால் பருணரீக்காசிரையர்என்றும் காளிங்கராயர் என்றும் இரண்டு
பட்டங்கள் வந்தது

கன்னியற்கரசி வசனம்

கடாரங்கார்த்தவர் என்று அழைப்பது எதனால் அந்தவிபரத்தை தெரிவிக்கவேண்டும் நாதா

காந்தவராயன் வசனம்

கடாரம் என்ற இடத்தை கைப்பற்றிய சோழர் குடியினர் அவர் கள் வன்னியமரபினரின் முன்றோர்கள், ஆதலால் கடாரங் கார்த்தவர் என்ற திருநாமம் பெறப்பட்டது இனி யொன்றும் கேழ்க்கவேண்டாம் வன்னிபராகிய எங்களுக்குண்டான பட்டபெயரும் அதன் வினக்கமும் நானே தெரிவித்துவிடுகிறேன் கேட்டுக்கொள்

கன்னியற்கரசி வசனம்

அப்படியே தெரிவித்து விடுங்கள் நாதா

காந்தவராயன் வசனம்

ஒற்றுமையும் கட்டுப்பாடும் உடையரா இருந்தமைய ஐசமுட்சியர் என்றும்

வீரமிக்கவர் ஆதலால் சமர்த்தியர் என்றும் சமத்தர் என்றும் தலைமைக்கன்மையும் இறைமையுமுடையவர் ஆதலால் சுமாரி என்றும்

ஆய்ந்துதேரும் திரமையுடையார் ஆதலால் தந்திரியார் என்றும் மிக்கவர் ஆதலால் துரை என்றும்

இறைமையார் ஆதலால் தேவர்கள் என்றும்

தொண்டைக்காட்டை அழித்து நாடகசெய்தமையால் தொண்டை நாட்டு மன்னர் இவர் ஆதலால் நாயகர் என்றும்

அரச்சாலை தர்மசத்திரம் செய்தவர் ஆதலால் பன்னியார் என்றும் வலிவுமிக்கவர் ஆதலால் பல்லபவர் என்றும்

படைசெலுத்தும் ஆட்சி உடையவர்கள் ஆதலால் படை பாச்சியார் என்றும் பல்லவராயர் என்றும்

செல்வக்கருவூலங்கள் அகாவது பொக்கிஷசாலையின் பெயர் பண்டாரம் ஆகவின்செல்வத்திற்கு உறிமையுடையவர் வன்னியர் ஆதலால் பண்டாரத்தார் என்றும்

மேலான தலைமை செலுத்தும் தன்மையால் பரமேஸ்புரூர் என்றும்

பாணையத்திற்கு உடையவர் ஆதலால் பாணையத்தார் என்றும் பாண்டியர் தம்மரபினர் ஆதலால் பாண்டியனார் என்றும்

வீரமிக்கவர்களை பிள்ளை என சொல்வதுண்டு ஆதலால் பிள்ளை என்றும்

நிலத்தாயமை உடையவர்கள் ஆதலால் பூபதிகள் என்றும் பூமிக்குடையார் என்றும்

கிழமக்களின் பண்பில்லாத செயலையும் பொருத்தவினால் பொறையார் என்றும்

வெற்றியை பூண்பவர்கள் ஆதலால் மழவர் என்றும் அரசகுடியிலே வீரமிக்ககுடி ஆதலால் மழவரையா என்றும்

உலகிறமகளிர் கர்ப்பினைகாக்கும் காவர்குடியினர் ஆதலால் ஒப்பில்லாமானங்கார்த்த மழவரையர் என்றும்

எவ்வகை சிரப்பிர்க்கும் முதன்மை கொண்டவர் ஆதலால் முதன்மைபர் முதலியார் என்றும்

பொருமை உடையார் ஆதலால் முப்பனார் என்றும் விறல் உடையார் ஆதலால் வல்லபை யுடையார் என்றும்

வரீமா என்றும், எவரும் தன்னடிவணங்கப் பெற்றுத்தான் பிறருக்குத்தாமாத

பெருமையுடையவர் ஆதலால் வணங்காமுடியர் என்றும் கனல்கக்க அமர்புரியும் கன்னித்தமிழ் நாட்டார் ஆதலினாலும்

பகைவர் அருகில் நெருப்பினிடமுள்ளதுபோல் நெருங்கமுடியாத தன்மையுடையார் ஆதலால் வன்னியர் என்றும்.

வையகமும் வணங்கவரும் வானவீரர் எப்போதும் வான் அண்டையிலே உடையார் ஆதலால் வாளண்டையார், வாளண்டையார் என்றும்.

வில்லிறனின் வல்லவர் ஆதலால் வில்லவர் என்றும் வீரமும் வலிவும் உடையவர் ஆதலால் வீரமிண்டார் என்றும்

வீரமிக்கமரபினராம் வன்னியர் குடியின் பெயர்களாகும் ஆதலால் குப்தர் என்றும்

இன்னம், நாகவடம், நாட்டாமன், ஓலைவன்னியன் பாண்டமுட்டி பெருமான் கோத்திரம் வணப்பள்ளிகள் என்னுமோர்

பட்டமுண்டு இவர்கள் யாருடனும் சேருமல் தூபவரூனதால் தனித்தேவசிப்பார்கள், இவர்கள் வரமும் வீதிக்குப்பெயர்

பள்ளித்தேரு எனப்படும்.

இதனால் பெண்ணே நம்மவர்களின் பட்டப்பெயர்களும் அதன் விளக்கமும். இன்னும் ஏதாவது சந்தேககிறந்தால் கேளும் பெண்ணே,

கன்னியற்கரசி கவி

வடிபுள்ள எனது நாதா வரலாற்றை கேட்டுஇப்போதுடியிடைமனமகிழ்தேன் துலங்கிடும் கொலுக்கூடத்தில்

22 கிருஷ்ணதேவரூயருக்கும் சேந்தவரூயனுக்கும்

கெடிபெர அமர்ந்துநாமும் கீர்த்தியும் பெருகியோங்க
கடிதியே சேவகன்வாரூன் காரணம் அறிகிலேனே

வசனம்

கேளுங்கள்நாதா வன்னியர்களில் பட்டப்பெயர்களையும் அதன்
விளக்கத்தையும் கேட்டு மனமகிழ்ந்தேன். அதோ ஒரு சேகவன்
அகிலேகமாக நம்மை நாடி வருகின்றான் அதன்காரணம் ஒன்றும்
புரிய வில்லையேநாதா

சேகவன்-வசனம்

மகாராஜா வணக்கம். நமக்கு பெரிய ஆபத்து வந்துவிட்டது
கிருஷ்ணதேவரூயரின் சேனைகள் வந்துமது கோட்டையை சுற்றி
பாளையமிரங்கி இருக்கிறார்கள் என்ன செய்யலாம் மகாராஜா.

காந்தவரூயன்-தரு

கிருஷ்ணதேவர் படைவந்ததா	அவர்
கீர்த்தியைக்காட்டவே	சேர்ந்ததா
மறுபடி அடிபட	மாபடைவந்ததோ
திரும்பவும்வந்திட	தீரமுங்கொண்டதோ
முன்னொருமுறைவந்து கெட்டாரே	அன்று
முர்க்கக்களடங்கியே	விட்டாரே
இன்னூறும் பயமின்றி	யேனிங்குவந்தாரே
அன்னுள் வீரத்தையும்	இன்னாரும் காட்டுகிறேன்
அடிபட்டு ஒடியேச்சென்றாரே	இன்மை
ஆண்மைகள் அடங்காமல்	வந்தாரே
பொடி பொடியாக்குறேன்	பொக்கிரிபசங்களை
நொடி தனில் பஞ்சுபோல்	நொருக்கியே வாட்டுறேன்
வணங்காமுடியானென்று அறியானு	கப்பம்
வாங்கிப்போக	இங்குவந்தானு
கனல்குல வன்னியன்	கப்பமுங்கட்டவே
மனமது சம்மதம்	கொள்வானு கொடுக்க

சை கவி

அற்புத மந்திரிகளாய் அரண்மனை தன்னில் சென்று
செற்பெரும் எனது தம்பி சேர்ந்தவரூயன்தன்னை
சொற்படி அழைத்ததாக தலங்கிட அவனைஇங்கு
அற்புதமுடனே நீயும் அழைத்துமே வந்திடாயே

சேந்தவரூயன் - வருகிற - கவி

அதிவிதகெடி பெற்ற அண்ணாவும் அழைத்தவண்ணம்
சதிருட அறியவேண்டி சாரீந்தலப்பணிகள் பூண்டு
மதியணிபரமன் பாதம்மரூமல் தினம்துதிக்கும்
பதிபுகழ் சேந்தவரூயர் பகர்சபை வருகின்றானே

தரு

சேந்தவரூய னுரைவந்தார்
ஜெகமது நடுங்கவே
மரந்தளிர்மேனியது யின்ன
மாந்தரிகள் எங்களை
அக்கினிதன்னிலே பிறந்தோர்
அண்டமண்டலம்
அரசுபள்ளிகாலகண்டாராங்கர்
அஞ்சாதசிங்கமேனும்
தொண்டைமான் மழுவார்நயினார்
தூசில்லாபல்லவ
பூமிக்குடையவர் பூபதியாகும்
பிள்ளைகள் மூப்பனார்
அண்ணார் காந்தவரூயரென்னை
அழைத்திடும்விதமகை
எங்கள் குலமதில் வந்தோன்
எழில்மிகுகதையதை
கந்தனடிபோற்றிடும்தாசன்
காத்தமுத்தன் கவிதையை
குற்றங்கள் பொருத்துமே நீரும்
குழந்தைபோல் பாவித்து

இந்த
கெடியுமேகொண்டார்
உலக
பார்த்துமேநன்ன
தேவ
புகழுமே கொண்டோர்
நாங்கள்
அண்ணலங்கார்
கண்டர்
படையாச்சிஎன்பார்
வீரமா
வன்னியராகும்
இன்று
அறியவேமுன்னே
வன்னிய
எழுதியேதந்தோன்
சிறு
பாடிபேரேசன்
என்னை
ஆசியைத்தாரும் (சேந்த

ஷை வேறு தரு

வன்னியகுலமணியே
வணங்கினேன் உமதுபாதம்
சென்னியுன்பாதம்பட எந்தனண்ண
சேவித்தேன் உந்தனையும்

எந்தனண்ணு தம்பி
எந்தனண்ணு
இப்போ
எந்தனண்ணு (வன்

காந்தவரூயன் - தரு

முடி வணங்கிதாள்பணிந்த எந்தன்தம்பி
மூவரும் புகழ்வாழி

நீயும்
எந்தன்தம்பி

24 கிருஷ்ணதேவராயருக்கும் சேந்தவராயனுக்கும்

கெடிபெர நம்புபுகம் எந்தன்தம்பி
கேட்டவர் அஞ்சிடுவார்

அதை
எந்தன்தம்பி

சேந்தவராயன்-தரு

நம்மவெல்லும் ராஜார்களும் எந்தனண்ணு
நாட்டினியில்லை காண்டாய்
செம்மையாக வரவழைத்த எந்தனண்ணு
சேதியதைதானுறைப்பீர்

இக்க
எந்தனண்ணு
அந்த
எந்தனண்ணு

காந்தவராயன்-தரு

கோட்டைசுற்றி படைகளும் எந்தன்தம்பி
கோடிபேர் வந்திருக்கார்
நாட்டைபற்ற கூட்டமாக எந்தன்தம்பி
நாடியே வந்திருக்கார்

அங்கு
எந்தன்தம்பி
இங்கு
எந்தன்தம்பி

சேந்தவராயன்-தரு

ஆறந்தபடைகளும் அண்ணு
அறிபஉறைப்பாயே
வீரர்கள் அவரையே
பாரமோ எனக்கவர்

அதை
நண்ணு
விறட்டியே வருகிறேன்
பதைக்கவேவாட்டுறேன்

காந்தவராயன்-தரு

கிருஷ்ணதேவராயபடையாகுமே
கிளம்பியே வந்ததே
தரும்படி கப்பமும்
மறுபடி வந்தாரே

கிரும்ப
நாளும்
உறிமைபாய் கேட்கவே
மல்லுகள் செய்யவே

சேந்தவராயன்-தரு

அடியுதைபட்டு மேச்சென்றானே
அடியும் மறையாமுன்னே
மூடியவேகாலமும்
படிதனில் அவர்களை

அந்த
வந்தானே
நொடிதனில் வந்ததோ
பொடியாக்கிவருகிறேன்

காந்தவராயன்-தரு

செல்லீ வேண்டாமே தம்பி
சென்று வென்று வாரேன்
சொல்லும் அரமணையை
வல்லியான் அண்ணியை

நான்
நம்பி
வல்லவாபார்த்திரு
நல்லவர்கார்த்திரு

சேந்தவரூயன் - தரு
 யானையைக்கொன்றிட அண்ணா
 கோளரீவேண்டுமோ
 பெரிய
 என்னு

பூனைஎன்றெண்ணூதீர்
 பூவனம் புகழ்ந்திட
 புலிபோலபாய்ந்துமே
 வருவேனெ வென்றுமே

காந்தவரூயன் - தரு
 அரண்மனை காத்திடும்மதி
 யாருமேவருகாமல்
 கரத்தில் தனுவானேந்தி
 சிரந்தபடைபதை
 உள்ளே
 நம்பி
 கண்டித்துவருகிறேன்
 சிந்தித்து விடுகிறேன்

சேந்தவரூயன் - தரு
 நாரிசூக்க ரீயோசக
 நாயங்களாகுமோ
 தேனிக்கள்போலவே
 தேருடன்படைகளை
 இது
 நண்ணு
 தீரும்வந்தாரே
 தியக்குமேன் பறக்கவே

காந்தவரூயன் - தரு
 ஆனந்த சந்தோஷம் கொண்டேன்
 அனுப்பியே
 தானவரீபோல்வந்த
 தயவின்றிகொன்றுமே
 உன்னை
 சமரீசெய்யவிண்டுடன்
 ஈனரீன்படைகளை
 வருகுவாய் அவரீகளை

சேந்தவரூயன் - கந்தாரீத்தம்
 அண்ணாரும் விடையளிக்க அனுப்பியே சிங்கம்போல
 எண்ணங்கொண்டகிருஷ்ணதேவர் யீடில்லாபடைகன்தன்னை
 வண்ணமாய் எமலோகமே வாரியே சேர்ப்பேனென்று
 மண்ணுமதிர
 வெள்ளைக்குதிரை மீது

தரு
 மகாவீரதீரன் நடந்தான்
 மண்டலமதிர வந்துக்
 ஆரடாகிருஷ்ணதேவன்
 ஆட்டுக்குட்டியைஅரி
 கூட்டியே படைகளை
 கேசரிமார்க்கம்
 குதித்தான்
 அனுப்பியபடைகளை
 கொன்றதுபோலவே
 வாட்டிடவந்தேன்

ராமராயர் - தரு
 ஒற்றைகுதிரைமீது வெற்றிகள் பெற்றிட
 மற்றவரீபோல் என்னைமடக்கியே சமா
 மகாபலவீரமும்
 ஆகாஎன்படை
 அஞ்சாதசிங்கமேரீ
 யிஞ்சியே வந்தாயோ
 வந்தாயே
 தந்தாயோ
 செல்லாதே
 பொல்லாதே
 வெஞ்சமரீசெய்திடவே
 பஞ்சுபோல்ஓடிடவே

சேந்தவரூயன் - தரு
 வீரதீரங்கள் மீறியேபெசும்
 விழுந்திட உன்படைகண்டுலங்கும்
 ராயரே
 ரேயரே

26 கிருஷ்ணதேவராயருக்கும் சேந்தவராயனுக்கும்

வெற்றிகள் பெற்றிட
வீரனே கப்பங்
சு) விண்ணவரும் மண்ணவரும்
தண்டம்தனுவாரும்

முடியாது
கிடையாது
கண்டு கவங்கிட
கொண்டுகான் விட்டிட

ராமராயர்-தரு
துள்ளியே குதித்திடும் பள்ளியே உனை
கள்ளியோல் முறித்து அள்ளியே இப்போ
கள்ளித்தனமதை
கசடனேகை
சு) கார்தவராயன் தம்பி
சோர்ந்திடவாட்டியே

தாக்குறேன்
போக்குறேன்
காட்டாதே
நீட்டாதே
சேந்தவராயர் உனை
சார்த்திடசெய்திருவேன்

சேந்தவராயன்-தரு
கவறக்குமையில் வந்திடும் கானையே
அவமானமடையவே கவனமாய்வந்தாய்
சு) சுற்றவித்தைகள்
காணுவாய் என்பாணம்
கஞ்சனாடன் பிஞ்சுகனும்
கொஞ்சகரத்திலே

பரடா
கேரடா
செல்லாதே
பொல்லாதே
மிஞ்சியே வந்திட்டாலும்
பஞ்சாயடித்திடுவேன்

ராமராயர்-கந்தார்த்தம்
வன்னிய குலத்துதித்தவனம் பிதும் சேந்தவராயர்
உன்னையும் கிகால்லவேண்டி வோயாமல் பாணம்தன்னை
மன்னனே விட்டேறினோ மடங்கி ஓடரியும்
என்னையும் வெல்லமாட்டாய்

தரு

இப்பவே வந்து பணிகுவாய்
தப்பாமல் ரீயும்
அப்புமறியுநிந்த
சு) அந்தகன்பதிக்கு
தந்தாலே கப்பணம்

கப்பணத்தை
தருகுவாய்
அரனாநிங்குவந்திட்டாலும்
முந்தியே சேர்ப்பேன்
உந்தனை விடுப்பேன்

சேந்தவராயன்-கந்தார்த்தம்

கப்பணம்கேட்டு ரீயும் கஞ்சமரபுரியவந்தாய்
தப்பிலி கபயலே உந்தனபகசேனை எல்லாம்
இப்பவே எமபுரம்பேகிட செய்தேனுன்னை
ஒப்பியே பிடித்து யானும்

தரு

ஒடுக்கிப்பிடித்துமே கட்டினேன்
நடுங்கக்கரத்தில்
தடுத்திட இனி என்னை
சு) தன்பலமடங்கி
வன்னியனென்னிடம்

மதமடக்கி
தனையூட்டினேன்
தனபதிசேனை இக்கலை
மன்னனே ரீயும்
பின்னமேபட்டாய்

ராமராயர்-புலம்பல்-தரு

அப்போதான் என்னசெய்வேன் ஆதிமூலமே இப்போ
 அவதிக்குள் ஆனையோ ஆதிமூலமே
 கையில் தனைகள் பூட்டி ஆதிமூலமே என்னை
 கலங்கிடசெய்தானையோ ஆதிமூலமே

சேந்தவரூயன்-தரு

கத்திகலங்குறாய் என்னடா உன்னை
 கசக்கியேவதைப்பேனே முன்னடா
 உத்தமந்திரிமாரே உறியுங்கள் ஆடையை
 சித்தம்வாடி இவன் திகைத்துமே நிற்கவே

ராமராயர்-புலம்பல்-தரு

ஆடைபணிபுறித்து ஆதிமூலமே என்னை
 அவமானம் செய்குறாரே ஆதிமூலமே
 வாடைகமிறுத்திரேகம் ஆதிமூலமே இப்போ
 வதங்கிகசங்குதையோ ஆதிமூலமே

சேந்தவரூயன்-தரு

தலையதை மொட்டையுமடியுங்கள் இவன்
 தன்னுருகெரியாமல் முடியுங்கள்
 நிலைகுலையவே மூன்று பாகமாசெய்யுங்கள்
 கலையாமல் கருப்பு செய்புள்ளிருத்துங்கள்

ராமராயர்-தரு-புலம்பல்

அவமானம் செய்யவேண்டாம் வன்னியரே என்னை
 அனுப்பிவிட்டால் பிழைத்திடுவேன் வன்னியரே
 பாவமதசெய்தேனையோ வன்னியரே உந்த
 பழிவந்து சேர்ந்ததையோ வன்னியரே

சேந்தவரூயன்-தரு

முத்தாளின் வாகனம் தன்னையே அந்த
 முன்னேகொண்டுவாரும் பின்னையே
 சேர்த்துமே அதன்மேலே திருப்பி அமரவைத்து
 பார்த்துமே கிருஷ்ணதேவரி பதைக்கவே தூத்துங்கள்

ராமராயர்-தரு-புலம்பல்

இந்தகோலம்செய்யலாமோ வன்னியரே காள்
 இனிஎன்னுசெய்யப்போறேன் வன்னியரே
 உந்தன்வலு அறிந்திடாமல் வன்னியரே இங்கு
 ஓடிநான் வந்தேனையோ வன்னியரே

சேந்தவரூயன்-தரு

அடித்து தூத்தியே ஓட்டுங்கோ பார்த்து
 அவர்களும் வந்தாலே விரட்டுங்கோ
 முடிவணங்காரீ என்று முடிகள் அறியட்டும்
 கடிக்கியேவந்தாலும் காலனாரீசேரட்டும்

பொது-வசனம்

இவ்விதமாக சேந்தவரூயன் கிருஷ்ணதேவர் அனுப்பிய ராம ராயரையும், அவருடன் வந்தபடைகளையும் வென்று ராமராயரை பிடித்து மொட்டையடித்து தனியை மூன்றாக பங்கிட்டு அதில் கருப்புள்ளி செம்புள்ளி இட்டு கழுதைத்து முகத்தை பின்புறமாக வைத்து கட்டிவிட்டவும் அக்கழுதைபானது ராமரூயரை சுமந்துக் கொண்டு விஜயநகரப்பட்டணம் காடிவர அப்போது ராமரூயர் புலம்பிக்கொண்டே வருவது.

ராமராயர்-புலம்பல்-தரு

என்னுசெய்வென் ஏதுசெய்வென்	ஓகிருஷ்ணதேவரே
இக்கெழினோர் துதையோ	கிருஷ்ணதேவரே
வன்னியனை வெல்லவளமுங்கூறியே	ஓகிருஷ்ணதேவரே
வகைகட்டுப்பாணையோ	கிருஷ்ணதேவரே
அன்னவனென்னைபண்ணபங்கமும்	ஓகிருஷ்ணதேவரே
யாரிடத்தில்சொல்வேனையோ	கிருஷ்ணதேவரே
சேனைபலயானைகளையும்	ஓகிருஷ்ணதேவரே
சேரமனப்பதிசெய்தாறையோ	கிருஷ்ணதேவரே

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

ஓகேர அப்படிசெய்தாறு	அவன்
உன்னையும் அவமானம்	உய்தாறு
ஆகா அவர்களையே	அப்படிவிட்டாலே
ஏகாந்தகேரவழும்	எட்டிடலாகும்
இப்போதே படைகளை கூட்டுங்கோ	கொண்ட
தப்பிலிதனத்தையே	ஓட்டுங்கோ
அப்பாவிபயல்களை	அடிபுடன் கொல்லவே
ஓப்பியபடைகளை	ஓன்றாகசேருங்கோ
நிருவிடையிச்சுரை அழிக்குறென்	அந்த
நிரர்கள் குலத்தையே	ஓழிக்குறென்
மருபடிவன்னியர்	மாரிக்கமுழில்லாமல்
கருவையழித்துமே	காலன்பால்சேர்க்குறென்
கார்தவரூயனை வாட்டுறென்	தம்பி
சேர்ந்தவரூயனை	ஓட்டுறென்
வேந்தர்கள் வந்தாலும்	விறட்டியேகாட்டுறென்
வீரர்களைக்கொன்று என்கொடி	நாட்டுறென்

சற்குணவல்லி-கவி

அன்புள்ள எனதுநாதா அவசரம்கொள்ளவேண்டாம்
வன்னியர்தங்களை வெல்லவலுஉமக்கில்லை சொன்னேன்
உன்னிதகந்திரத்தால் ஒழித்துமேகட்டவேண்டும்
மன்னவா அதற்குவேணமாரிக்கத்தை தேடுகிரே

வசனம்

ஆனாகேருங்கள்நாதா தாங்கள் எவ்வளவுபடைகளை கூட்டிக் கொண்டு, அந்தவன்னியர்கள் மீதுபோருக்குச்சென்றாலும் அவர்களை

இவ்வெம்மால்முடியாது அவர்களோ அக்கினியில் உதித்தவர்கள் உங்கள் ஆயுதங்களெல்லாம் அவர்களை ஒன்றும் செய்யாது ஆனபடியினால் அவர்களை கொள்ளவேண்டமாணல் ஏதாவதுதந்திர சூழிகள் செய்துகொல்லவேண்டும். அதற்கேற்ற தந்திரசாஸிகளை பார்த்து வேண்டிய ஏற்பாட்டை செய்யுங்கள்வாதா.

கிருஷ்ண தேவர் - தரு

சு)	தந்திரமிகுந்தவிய்யாரோ	அதை
	தானுமே அறியவே	தோணினே இப்போ (தந்தி)
	கந்திரபீமராயரை	சொல்லியனுப்பலாமா
	சோதிழகதிகை	வதியேர் சொல்லும்
	வாசியரை வெல்ல	வழியதை புல்லும் (தந்தி)

சற்குணவல்லி - தரு

சு)	அவருடைய ஆகாதுகாதா	வன்னிய
	அரசரை வென்று	குரையதை நீர்க்க (அவ)
	தவத்திக் கிரந்தவரே	தந்திரமற்றவரே
	சத்தியநெறியிக்	சித்தமுற்றவரீ
	மெத்தந்திரம்	கற்றவரல்ல (அவ)

கிருஷ்ண தேவர் - தரு

சு)	அப்புதேவரை அனுப்பினால்	அவர்
	அருமிகுந்தந்திர	திரமையும் பெற்றவரீ (அவ)
	ஒப்பியவன்னியரின்	மிக்கக் குலமதனை
	ஒழித்துமோம்மை	செழித்திட செய்வாரீ
	அழித்துமே அவரீ	நாட்டையும் தருவாரீ (அவ)

சற்குணவல்லி - தரு

சு)	ஆண்களால் ஆகாதுகாதரே	பல
	அஞ்சாத சிங்கமான	வன்னியரை வெல்ல (அவ)
	பெண்களை கொண்டு அவரீ	எண்ணமதையழித்து
	பேசியே	வார்த்தையால் மயக்கி
	நேசித்து அவரையே	மோசமும் செய்ய (அவ)

கிருஷ்ண தேவர் கவி

அன்னமேமானேதேனே ஆண்களால் ஆகாதென்று வன்னியில் வந்துதித்த வல்லவரை கொள்வதற்கு கன்னியே சொல்லவந்தாய் காரியையாரைக்கொண்டு பின்னமே முடிக்கப்போகும் பேசுவாய் அறியத்தானே வசனம்

ஆனால் கேளும்பெண்ணே அந்த திருவிடையிக்குரை ஆண்டு வரப்பட்ட காந்தவரையன் சேந்தவரையனை வெல்வதற்கு நம்பிடும் திருக்கிற ஆண்களால் முடியாதென்று திட்டவட்டமாக தெரிவிக்கின்றபடியால் நானும் அதை சிந்தித்துப்பார்த்தால் உண்மையாகத் தான் இருக்கிறது. அவர்களிடம் சென்ற நமதுபடைகளைல்லாம் புரமது கொடுத்தும் அவமானப்பட்டும் வந்தாரீகனேதவிர இவற்றியுடன் திரும்பினவரீகனேகிடையாது ஆகவே அவர்களை வெல்ல

39 கிருஷ்ணதேவராயருக்கும் சேந்தவராயனுக்கும்

வபன்களை அனுப்புமென்று உன்வார்த்தையில் இருந்துதெரிகிறது அப்படி அனுப்புவதற்கு தகுதியானபெண்கள் நம்மிடம்பயர் இருக்கிறார்கள் தெரியவில்லையே பெண்ணே

சறிகுணவல்லி-கவி

உள்ளதைபுல்வேன்றாதா ஒருமனதாகக்கேளும்
விள்ளுவேன்நமது நாட்டில் விளங்கவேவாழ்ந்து வரும்
தேள்ளரும் தாசிகுல தேன்மொழிமோகனவல்லி
கொள்ளிபோலனுப்பிவன்னிய குலமதைகெடுப்பீரையா.
வசனம்

ஆனால்கேளுங்கள்நாதாதாங்கள் எதற்கும் கவலைபடவேண்டாம் நமதுநாட்டில்வாழ்ந்து வரும்படியான விலைமாதர்குல கன்னியாகிய தாசிமோகனவல்லியை அழைத்து அவளிடம் அந்தவன்னியர்களை அழித்துவந்தால் நல்லசன்மானம் கொடுப்பதாகசொல்லி அனுப்பி வைத்தால் அவள்சென்று அந்தவன்னியர்களைக்கண்டால் அவள் அழகைகண்டு அந்தவன்னியர்கள் அவள்மோகவலையில் சிக்கிடுவார்கள் அதன் மூலமாகஅவள் அவர்களை அழித்துவிடுவாள் பிறகு அவனுக்குறியசன்மானத்தை கொடுத்துவிடுங்கள் உங்கள் கவலையும் ஒழிந்துவிட்டும் வன்னியர்களின் குலமும் அழிந்துவிட்டும். என்வார்த்தையைதட்டாமல்இப்பவே செய்யுங்கள்நாதா.

கிருஷ்ணதேவர்-கவி

குலமதை கெடுப்பதற்கு கூறியவார்த்தைகேட்டு
நலமுள்ள எனதுமனம் நல்லதோர்சந்தோஷமானேன்
விலைமாதாமோகனவல்லி வேல்விழிதன்னைஇப்போ
நிலையாகஎனது முன்னேநீங்குளும் அழைத்துவாரீர்
வசனம்

ஆனால்மந்திரி மார்களை எந்தேவியான் கூறியதந்திரத்தைக் கேட்டு மிக்கசந்தோஷமடைந்தேன் சீக்கிரமாகரிங்கள்சென்று நம் நாட்டில் வசித்துவரும்படியான தாசிகுலமங்கையாகிய மோகனவல்லியை மன்னர் அழைத்ததாக அழைத்துவாருங்கள்.

(மோகனவல்லிவருகிற-கவி)

இன்றுமேமன்னர்தானும் என்னையும் அழைக்கக்கேட்டு
நன்னயஆடைபூண்டு நாகரீகம்உட்கள்ளுடி
மன்னரும் என்னைக்கண்டு மயங்கியேபின்று துடர
கன்னியாள் மோகனவல்லிகடைமாதுவருகின்றாள்.

தரு

மோகதா கமதனை
மோகனவல்லிவந்தான்
பல்லொளிகண்டுமே
ஏகமனதாய்இன்று
என்னமோதோணைன்
மன்னவர்க்குமுகம்
ஆசையதிகம்கொண்டு

பாகமாகவேதீர்க்கும்
என்
மன்னவரிநாண (மோ
யெந்தல் அழைத்தவிதம்
கன்னியும்வாறேன்
மூன்னமேபோறேன் (மோ
பெரிசும்வார்த்தைகண்டு

ஆடவர்பின் துடரவே
அழகைககண்டு
கூசாமல் அவர்களிடம்
கொண்டிடும்காப
செண்டுள்தனமதை
காசிபட்டுசேலையிடை
கண்டசரமாலுபுண்டுமே
கற்றவரீமற்றவர்
வேசிகுலமதிலே

(சு)

(சு)

விண்ணவரீமண்ணவர்
பண்ணதில்மிகுந்த

ஷெ-வேறு-தரு (சுருளிமலை-என்றமெட்டு)

விரையகரீபூபதியேமன்னு
விளங்கவேமலரைக்கொண்டுண்ணு
வேல்விழிபாள் போற்றிசெய்தேன்
என்னு சொல்லும் முன்னு

என்
மனமதுஉருகி (ஆட
கோதைஉடலைதந்து
தாகத்தைதீர்ப்பென்
கண்டுகொடுப்பான் (மோ
கண்கன்மிகவேகூச
பின்
நற்றவரீ துடர (கண்
விளங்கிடவந்தமாது
எண்ணமுங்கொள்ள
பென்மணியான (மோ

பாதம்
இந்த
நல்வரவுதந்தவிதம்

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

தாசிகுலம் தழைக்கவந்தபெண்ணே
தாளிணைபணிந்ததாலேகண்ணே
தாரணியில் எந்தநாளும்

எந்தன்
சீயும்
மாருப்புகமுடனே

வாழி என்றும் வாழி

மோகன வல்வி-தரு

வரவழைத்தசேதிஎன்னுமன்னு
வகையறிந்திடவேநன்னு
வஞ்சியானும்புரிந்திடவே

அந்த
இந்த
கொஞ்சியேபுகலவேண்டும்
மன்னு அதை நன்னு

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

சொல்லமனம்மயங்குதொடிமாதே
செல்வங்கள்யானும்தாரேன்கோதே
குசுஷியதைசெய்துசீயும்

வேண
ஒரு
ஆசுஷியைதந்திடுவாய்
பெண்ணே எழில் கண்ணே

மோகன வல்வி-வேறு-தரு

சேதிகள் என்னமோமன்னரே
ஒதுவீர் அறியவேமுன்னரே
மாதினும்முடிந்ததாலே
மங்கையும்வாருனே

அதை
கோதில்லாசெய்துமே
இங்கனம்தானுமே

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

திருவிடையிச்சுறுசென்று
நீரவன்னியரைக்கண்டு
இருவரீசிரங்கொண்டு
தருவேனேவேண

அந்த
இங்கனம்வந்தாலே
செல்வங்கள்முன்னாலே

மோகனவல்லிதரு

ஆகாதகாரியம் அய்யனே	இதை
அருமைமறத்தேனெமெய்யனே	
பெகவேசொல்துறீர்	என்னுல முடியாது
சாகுவேன் சென்றுவே	சாற்றினென்றிலையது

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

வடிவில் மீஞ்சியவல்லியே	உன்
வலையிலே சிக்குவாரமெல்லியே	
குடி கெடுத்து அவர்களை	கொன்றுமேவருவாயே
படிதனில் உன்புகழ்	பரஸ்டசெய்வாயே

மோகனவல்லி-தரு

என்னுலே முடியாத ராஜரே	தங்கள்
எண்ணத்தை முடித்திட போஜரே	
வன்னியரை மயக்க	கன்னியாலாகாது
அன்னியர்தங்களை	மன்னரேயேவுங்கள்

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

எப்படியாகிலும் மாதே	இதை
ஒப்பியே செய்துவாய்கோதே	
செப்பினென் உன்னுலே	மெய்ப்படமுடியுமே
தப்பிதம் செய்யாமல்	தையலே செல்லுமே

மோகனவல்லி-தரு

அக்கினிகுலத்தோரை மன்னு	என்னால்
அழிக்கவே முடியாதான்னு	
தக்கவே தெரிந்தானே	தனையதைவாங்குவார்
சிக்குவேன் சென்றுவே	ஜீவனபோக்குவார்

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

உன்னுலே ஆகாதகாரியம்	உலகில்
ஒன்றுமே இல்லை யெனிரியம்	
கன்னியே உன்னுலே	கவரைகுலமது
பின்னாலே ஒங்கவே	தன்னகுள் புரிசுவாய்

மோகனவல்லி-கவி

அப்படியானால் கெளம் அரசரே சோதியொன்று
 ஒப்பியவன்னியரை உளவாக மாசம் செய்து
 செப்பினென் வெற்றிகொண்டு சேயிறை இங்குவந்தால்
 தப்பிதமில்லாசன் மானது தருவது என்ன அய்யா

வசனம்

ஆனால் கெளங்கள் அரசோன் திருவிடையிக்குறுக்குச் சென்று
 அந்தவன்னியர்களான கார்தவரூயன் சோர்தவரூயன் இவர்களைத் தீர
 கமா உறவாடி இவாசிரசையும் இங்கு கொண்டு வந்தால், எனக்கு

என்னசன்மானம் கொடுப்பீர்கள். அதை, எழுத்துமூலமாகவருஷம் மாதம்தேதி உள்படபத்திரம் எழுதிந்நால் நான்சென்று எப்படியும் அந்தவன்னியர்களின் குலத்தைகருவருத்துவருகிறேன் அரசே.

கிருஷ்ணதேவர்-கவி

அன்னமேஇவர்களும் அருத்துவேந்தாயானும் முன்னமேஇருலக்ஷப்பொன் முடிப்பதைதருவேன்பின் கன்னியை ஒருவன் சிரம்கைக்கொண்டுவந்தாயானும் நன்னய ஒருலக்ஷம் நான்தர எழுதித்தீதன்

வசனம்

தி. பி. 1520 வருஷம் ஜூலைமாதம் 9 தேதி இந்தவிய்யநகர்பட்டினத்தில் வாசம்செய்துவந்து காலஞ்சென்றகோலிந்தநாயர்குமாரத்தி தாசிமோகனவல்லிக்கு மேற்படிநாட்டுமுன்னருகிய கிருஷ்ணதேவருயர். எழுதிக்கொடுத்தபத்திரம் என்னவென்றால், நீ என இஷ்டப்படி திருவிடையீச்சூர்சென்று காந்தவரூயன்தம் பிசேர்ந்தவரூயன் இவர்களுவரின் சிரசைகொண்டுவந்து என்கண்ணில்காட்டினால், இரண்டலக்ஷம்பொன்னும், இருவரில்யாறையாகிலும்ஒருவர்கிரத்தை கொண்டுவந்தால், ஒருலக்ஷம்பொன்னும், நான்கொடுப்பதாகசம்மதித்து எழுதிக்கொடுத்தபத்திரம். இப்படிக்குகிருஷ்ணதேவருயர் இதேதாஇந்தஉடன்படிக்கை பத்திரத்தைக்கொண்டு உன்வேலையை சீக்கிறமாக கவனித்துமுடித்துவிடு.

மோகனவல்லி-கவி

மன்னனும் அளித்தபத்திரம் மகிழ்ந்துமேகரத்தில் பெற்று வன்னியகாந்தவ சேர்ந்தவர்க்கத்தை யொழிக்கத்திரம். என்னிடமாமனை எழில்பெரும்குப்புருயர்தன்னால் தன்னையும் அறியவேண்டுப் தங்கையே அழைத்துவாரூய்

வசனம்

ஆனால்வாருங்கள் தோழிகளா. இந்தவிய்யநகர் வேந்தருகிய கிருஷ்ணதேவருயருளவரின்வன்னியவீர்களானகாந்தவரூயன் சேர்ந்தவரூயன் இருவர்கள்சிரசையும் கொண்டுவந்தால் இருலக்ஷம்பொன் கொடுப்பதாகவும் அதில்ஒருவர்கிரசைகொண்டுவந்தால், ஒருலக்ஷம்பொன் கொடுப்பதாகவும் பத்திரம்எழுதிக்கொடுத்துவிட்டார். நானும் சம்மதித்துபத்திரத்தை, பெற்றுக்கொண்டேன். இதற்குஎன்ன செய்வதென்று எனக்கொன்றுபுரியவில்லை. எதற்கும்பத்திரத்தில் மிகுந்தோரூன என்மாமாவாகியகுப்புருயரை அழைத்துவாருங்கள் தோழிமார்களா.

(மாமா. குப்புருயர்-வருகிற கவி)

சின்காரவதனவல்லி தேனெனும்மொழியாளான நங்கையாள் மோகனவல்லிநாடியே அழைக்கக்கேட்டு இங்கித்தபட்டுடுத்தி எழிலுருமாலைபூண்டு மங்கையாள் மாமாவான குப்புராயரும்வருகின்றூயே

தரு

மோகனவல்லியாள் இன்று
ஏகவேமனத்தானாகியே
வேகமாகவந்துமேலினார்
சரிகையருமாலைக்கும்
அறியவேசேதிதன்னை
ஆனந்தமாய் ஓடிவாரூரே
ஆடயதைதான்மயக்கும்
தேடவே அறியவேண்டிய
தெருவையானே தேடிவாரூரே
வெற்றிலைபாக்குபெட்டி
பக்குவமறியவேண்டிய
பாவைமுன்னே ஓடிவாரூரே

பாகைமாய் எனையழைக்க
குப்புரையமாமா

சந்தணக்களபம் பூசி
குப்புரையமாமா

அருவையந்தமோகனாங்கி
குப்புரையமாமா

கக்கத்தில்தானடைக்கி
குப்புரையமாமா

மோகனவல்லி-தரு

எந்தன்மாமா உந்தன்பாதமே
சந்தரியாள் போற்றி செய்தேனே

மலரைக்கொண்டு
இன்றுமேதொண்டு

மாமாகுப்புரையர்-தரு

பணிக் குறின்றினிதவதனியே
பாசில்வாழ்வாய் ஆசிமேலியே

நீடுழியாக
வல்லவியாக

மேரகனவல்லி-தரு

தேசம்புகழும் உசிதமாமனே
தேடியழைத்தவீதமும் சொல்வேனே

இன்றுநாளில்
நன்றுநாளில்

மாமாகுப்புரையர்-தரு

அந்தசேதிதன்னை சொல்லும்
அறியயானும் புரியவின்றாமே

மோகனவல்லி
பேகாந்தமெல்லி

மோகனவல்லி-வசனம்

ஆனால் உருங்கன்மாமா. உங்களை அழைத்தசேதிதான்ன வென்றால் இந்தவிஜயநகரப்பட்டணத்தை ஆண்டு வரப்பட்ட கிருஷ்ணதேவராயர் என்னை அழைத்து. திருவிடையீச்சுரை ஆண்டு வரப்பட்ட வன்னியர்களுவிரர்களான. காந்தவராயன் சேந்தவராயன் இவர்கள் இருவாசிரசையும் கொண்டு வந்து கொடுத்தால். இருவகும் பொன்னும் இதில் யாரையாடிலும் ஒருவாசிரசை கொண்டு வந்தால் ஒருவகும் பொன்னும் கொடுப்பதாக சிச்சபத்துபத்திரம் எழுதிகையப்பமிட்டு கொடுத்து விட்டார். நான் பலமுறை இதுதான்னால் முடியாத காரியமென்றும் நன்றடியும் அவர் அதை கேழ்க்காமல். உன்னுல்தான் முடிய வேண்டுமென்று வற்புருத்தி பத்திரத்தை கொடுத்து விட்டார். நானும் சம்மதித்து வாக்குறுதி கொடுத்து பத்திரத்தை பெற்று வந்து விட்டேன் இதோ அந்த பத்திரம் பாருங்கள். இக்காரியத்தை செய்து முடிக்க. தக்க பத்திரத்தை தெரிவிக்கவேண்டுமாம்மா.

மாமா-குப்புரையர் வசனம்

பெண்ணை மோகனவல்லி என்ன காரியம் செய்தாய். அந்தவன்னியர்களை வெல்லும் பொருட்டு. இந்த கிருஷ்ணதேவர் எவ்வளவு சேனைகளை அனுப்பினோல்யிறு வந்தாரீர்களே தவிர வெற்றி பெற்றவர்

களில்லை ஆகவே அவர்களைத் திரமாகக் கொல்லவேண்டுமென்று உன்னை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். நீயும் சம்மதித்து வந்து விட்டாய். அந்த வன்னியர்களைச் சீக்கிரத்தில் சொல்லமுடியாத ஆனால் ஒரு யோஜனை அது என்ன வென்றால் நீ இளம்வயதிலேயே முற்றும் தூரந்த சிவனடி பரம்போல தவவேடம்பூண்டு. அந்தவன்னியர்களிடம் சென்றால் அவர்களே சிவபக்தியில் சிரந்தவன் சிவனடியாரீர்களமீது பக்திநீரந்தவன். அவனிடத்தில்- இவ்வூரில், சிலநாள்தங்கி சிவபூசை செய்யப்போவதாகவும் அப்பூசை செய்யதக்க இடம் வேண்டுமென்றும், அப்பூசையை தங்கள் தலமையில்தக்கவேண்டுமென்றும், அதற்குநீங்கள் முன்னதாகவரவேண்டுமென்று உறுதிபடுத்திக்கொண்டுவந்து விடுபிறகு ஆகவேண்டியதை நான் தெரிவிக்கின்றேன்.

பொது-வசனம்

இவ்விதமாக மாமாகுப்புரையார்வார்த்தை பிரகாரம் மோகனவல்லியானவள், தன் உருவத்தையொழி தபசிவேடம்பூண்டு திருவிடையிச்சுரைத்திதடி தபசிமோகனவல்லிவருவது.

(தபசி-மோகனவல்லிவருகிறகவி)

ஆலமதையுண்ட ஈசன் அருளடி தினம் துதிக்கும்
கோலமேபூண்டு இப்போ கோதையாள் வடிவம் மாற்றி
காலையுதைத்தோன்பாதம் கன்னியும் துதிப்பாளென்ன
சாலவேமோகனவல்லி தபசிபெரல்வருகின்றாளே

தரு

பாதிமதியணிந்தயீசன்	ஒதியேபாதம் துதிக்கும்
கோதில்லாதபசிபோல	கோதையும் வந்தான்
காவிபாடையிடையுடுத்தி	கையிட்டுப் பமால்கொண்டு
நானிலியீசன் நாமம்	நங்கையும் பாடி வந்தான்
திருவிடையிச்சூர்சென்று	தீரர்களை யானும் கண்டு
ஒருவிதமாக செய்ய	ஒடியேவாராள்
தண்டுமண்டலமும்	கொண்டுகரம் தான் பிடித்து
விண்டலத்தார்பிஎன்று	விளங்கவேவாராள்

பெடி-கவி

வந்தேநான் திருவிடையிச்சூர்வளம்பெரும்நாடேயாகும்
இந்நகரம் னன்தானும் ஈவிறக்கம் நிறைந்திருக்கும்
அந்ததோரிமனமுள்ளோனை அழிக்கவேமனமு வல்லே
நந்தநல்வாக்குபடி தையலும் துணித்திட்டேனே

வசனம்

நாம் இப்போது திருவிடையிச்சுரைவந்து சேர்ந்தோம். இந்த நாடோய்கவும் செழிமைதங்கி இருக்கிறது இதிவிரந்து சிந்தித்துப் பார்த்தால் இந்நாட்டுமன்னவருள காந்தவருயன் சேந்தவருயனே மிகவுட உத்தமர்கள் என்றும் கடமை கன்னியம் கட்டுப்பாடு இவை கன்றிறைந்தவர்கள் என்றும் புலப்படுகிறது இவர்களை எப்படி கொல்லத்துணியெதென்றி என்மனசாகி இடம்கொடுக்க வில்லை நாமேகிருஷ்ண தேவருயருக்கு வாக்குகொடுத்துவந்து விட்டோம் இவைகளை நினைத்தால் தர்மசங்கடமாக இருக்கிறது. சரி எப்படியான

38 கிருஷ்ணதேவரூயருக்கும் சேந்தவரூயனுக்கும்

லும் ஆகட்டும் முயற்சித்துப் பார்ப்போம் வெற்றிகிடைத்தால் கிடைக்கட்டும் தவறானால் இந்த உத்தமன் கையாலே நாம் உயிர்துறந்தால் புகழ்கிடைக்கும். இப்போது நாம் சிவநாமாவளி பாடிக்கொண்டு அரசன் முலம் செல்லுவோம்.

தபசி-மோகனவல்லி-சிவநாமாவளி

அரஹரிவசிய	அம்பலவாண
ஆனந்தநீர்த்தனம்	ஆடியபாதர
உரகாபரண	உமைபங்களான
உண்மையிலன்பர்	களிடமுரைவோனே
மரலியை உதைத்தாய்	மான்மமுதரித்தாய்
மன்மதன் தன்னை	நீரூய்ளரித்தாய்
கரகப்ரளி	நீலியினபங்கா
கங்கையும் திங்களும்	முடியணிசிங்கா
அண்டரும் முனிவரும்	அரகரவென்று
அநுதினமுனதடி	பணிவதும்பன்று
சண்டமாருதர	சங்கரசங்கா
சத்தியநீத்திய	வாசகதுங்கா
மாதாரிகன்பத்திக்கு	மனமது இறங்கி
மகிழ்வுடன் அருள்	செய்வாய் இறங்கி
காந்தவரூயன்	என்வசமாக
கருணை புரிவாய்	தயவாக (அரஹரிவசிய)

காந்தவரூயன்-தரு

முற்றும் தூரந்த அம்மணி	பாதம்
முடியதைவணங்கியே	கரமதைகுவித்தேன் (முற்
பற்றுதல்தனையறுத்து	பரமனடிதுதிக்கும்
நற்றவமுனியே	கற்றநற்கனியே
பொற்பெரும்பாதமே	நற்கரம் குவித்தேன் (முற்

தபசி-மோகனவல்லி-தரு

நற்கரம் குவித்தராஜனே	இந்த
நாடுமே செழித்திட	நீயுமே வரழ்த்திட (நற்
உற்ற ஆசியதனை	கொற்றவா உனக்களித்தேன்
உன்னையும் காணவே	கன்னியான் இன்று
மன்னவாவந்தேன்	மாரக்கங்களென்று (நற்

காந்தவரூயன்-தரு

எந்தனை நாடியே அம்மணி	நீரும்
சிந்தையும் மகிழ்ந்துமே	வந்ததை கூறும் (எந்
உந்தனின் மனதிலே	ஒளியாமல்யானறிய
ஒதுவீர்தாயே	மாதவமுனியே
ஏதுகாரணம்	தீதரஇனியே (எந்

தபசி-மோகனவல்லி-தரு

உழைக்கமனமும் கூகதே	மன்னு
உள்ளதை உன்னிடம்	தெள்ள சொல்லிட (உறை
தரைதனிப்புக்கீர்த்தி	நிறையாக பெற்றமன்னு

உ) தையலும்வந்ததை அய்யனேசொல்லவே
நையுதேமனமது துய்யவேபுல்லவே (உறை

காந்தவருயன் - வேறு - தரு

அஞ்சாமல்நீங்களும் சஞ்சலம்நீரவே
கொஞ்சியேஉறைக்கவேண்டும் எந்தன் தாயே அதை
பஞ்சையான் அறிந்திடவேமுந்தியே.

தபசி - மோகனவல்லி - தரு

மன்னனேஉன்னிட மாககர்தன் னிலே
மங்கையான் தங்கிசியவூசைசெய்யவே கொஞ்சம்
மகிழ்ந்திடம்தருவேண்டும் யானுமுய்யவே

காந்தவருயன் - தரு

சின்காரவனமனதிலே கங்காளன்பூசையே
தங்கியேய்செய்திடனம் சிவயோகியே அது
தகுந்திடமேபாரும் தவயோகியே

தபசி - மோகனவல்லி - தரு

அந்தோர்இடமது எந்தனுக்கிசைந்த
முந்தியூசைசெய்திடவே இந்நாட்டுமன்னனேபொருள்
தந்துநீரும்உதவவேண்டும் சொன்னேன்மன்னனே

காந்தவருயன் - கவி

அந்திவண்ணன்பூசைசெய்ய அருந்தவயோகி அம்மா
முந்தியேகேட்டதாலே முசிரியேதங்மாயிரம்
தந்தேன்மமாயானுமிப்போ தன்னைகொண்டுசென்று
குந்தகயில்லாபூசைகுரைவின்றிரடத்திடாயே

வசனம்

கேளும் தாயேதபயோகியே அந்திவண்ணனாகியே பரமனுடைய
பூசைசெய்யும்பொருட்டு என்னைபொருள் கேட்டபடியால். இதோ
முசிரிதங்கம் ஆயிரம்கொடுத்திருக்கிறேன் இதைஎடுத்துச்சென்று
அந்தபரமனுடைய கைங்கரியத்தைகுறவின்றி ரடத்துங்கன்தாயே.

தபசி - மோகனவல்லி - கவி

தந்தலைபொருளைப்பெற்று தார்வேந்தேமனமகிழ்ந்தேன்
வந்திடும்இன்றெட்டாம்நான் வளர்பிறைதன்னிலேதான்
சின்தினைசிரமணிர்தசிவனூரின்பூசையாகும்
முந்தியேவந்துநீரும்முடித்திடவேண்டுமையா.

வசனம்

ஆனால்கேளுங்கள் அரசே. தங்கள் தந்தபொருளைப்பெற்று மிக்க
மகிசுயிடைந்தேன். இன்றைய எட்டாம்நான் வளர்பிறையில்பரமன்
பூசைசெய்ய ஆரம்பமாகிறபடியால் தாங்கள் முன்னதாக வந்திருந்து
பரமன் விழாவிட்கலந்து சிரப்புரடத்திதரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன் அரசே.

காந்தவருயன் வசனம்

ஆஹா அப்படியேனானே முன்னதாகவந்திருந்து அந்தபரமன்
பூசையைசிரப்பாக நடத்திதங்களுக்கு புகழ்யேற்படும்படி செய்யி
டுதன் சென்றுவாருங்கள் அம்மணி.

பொதுவசனம்

இவ்விதமாகமோகனவல்லியானவன் தபசிவடிவத்தில் காந்தவராயனிடம் சென்று. தபம்செய்யப்போவதாகவுள் அதற்குவசதியான இடம்தேவை என்றும் உதவியாகப்பொருள்தேவை என்றும் தந்திரமாக தபசிபோவடித்து பெற்று வந்து. மாமாவாகிய குப்புராயனிடம் தான் சென்று வந்தவிபத்தை. தாசிவடிவத்தில் கூறுவது,

தாசி-மோகனவல்லி-தரு

காந்தவராயனிடம் எந்தன் மாமா
களிப்புடனே சென்றேறங்கே எந்தன் மாமா
காரியம்தலைமுடித்து எந்தன் மாமா
கணவேகமாகவந்தேன்

யானும்

இன்று
எந்தன் மாமா

மாமாகுப்புராயர்-தரு

எப்படியும் சென்றாய்மோகனவல்லி
எந்தனுக்குறைத்திடுவாய்.
தப்பிதம்நேரலியாமோகனவல்லி
தந்திரம்தனையுறைப்பாய்

அதை
மோகனவல்லி
சென்ற
மோகனவல்லி

தாசி மோகனவல்லி-தரு

பெண்தபசிபோலே சென்று எந்தன் மாமா
எண்ணம் முடித்துவந்தேன்
அண்ணல்போல் எனமதித்து எந்தன் மாமா
அடிபணிந்துவணங்கினீர் னான்

சொன்ன
எந்தன் மாமா
என்
எந்தன் மாமா

மாமாகுப்புராயர்-தரு

என்ன சொல்லியும் வந்தாய்மோகனவல்லி
எனக்கரிய சொல்லவேண்டும்.
மன்னவன்காந்தவராயன் மோகனவல்லி
மனக்கருத்தை சொல்லிடுவாய்

அதை
மோகனவல்லி
அவன்
மோகனவல்லி

தாசி மோகனவல்லி-கவி

கன்னியாள் சிவபூசைசெய்ய கருதியே இடமும் வேண்டி
உன்னிட நாட்டினிலே ஓரிடம் வேண்டுமென்றேன்
முன்னமே சிங்காரவனம் முசிரியே தங்கமாயிரம்
தன்னை யும் தந்து அவர்தானுமேவாரேனென்றார்.

வசனம்

கேளுங்கள் மாமா தாங்கள் சொன்னபடியே. இளமையிலேயே முற்றும் துறந்த தபசிபோல் வேடம் தாங்கி. அந்தகாந்தவராயனிடம் சென்றேன். என்னைக்கண்டதும் அம்மன்னன் பரமனைப்போலே பாவித்து அடிபணிந்து தெண்டனிட்டான் அவனுக்கு பொய்யாகி கூறி. நான் உன்னாட்டிலே பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானைக் குறித்து பூசைசெய்யும் பொருட்டு ஓர்வசதியான இடம் வேண்டுமென்று கேட்டேன். உடனே அம்மன்னனானவன், சிங்காரவனத்தில் நடத்தலானென்று தெரிவித்தான். பிறகு அதற்கு பொருள் வேண்டுமென்றேன் முசிரி தங்கங்கள் ஆயிரம் கொடுத்தான். பூசை ஆரம்பமானது முதலில் தங்கள் முன்னிலையில் நடக்கவேண்டுமென்றேன். உடனே அரசன்

தானே முகவில்வந்திருந்து நடத்துவதாக ஒப்புக்கொண்டான். இனிமேன்மடக்கவேண்டியதரிதரங்கள் தங்கனாள்முடிய வேண்டும்மாமா.

மாமாகுப்புறாயர்-கவி

அப்படியானால்கேளும் அருவையேமோகனவல்லி
இப்பவேசிங்காரவனம்எதிரிழிக்கு அரகல்தூரத்தில்
செப்பெரும்மண்டபம்தான் சீர்பெறஅமைத்து அதில்
ஒப்பியகார்தவறாயன் உயிர்தனைவாங்கலாமே

வசனம்

கேளும்பெண்ணேமோகனவல்லி. அரசன்சிவபூசைக்கு வருவதாக ஒப்புக்கொண்டதால் மிக்கசந்தோஷம்ஆனால் சிங்காரவனத்திற்கு எதிரே சிழிக்குதையில் அரகல்தூரத்தில், ஓர்மண்டபம் அமைத்து, அதில்நாமத்தங்கி இருந்தால் அரசன்வருவார். அப்போது, நீ மூன்போலவே தபசிவேடத்தில்இருந்து அரசனைஉள்ளே அழைத்துச் சென்றுமறுபடி உன்தாசிருபத்தை காண்பித்தால்அரசன் உன்னைக்கண்டு காதல்கொண்டுவிடுவார் அதன்பிறகுமடக்கவேண்டியதை நான்சொல்கிறேன் பெண்ணே.

தாசிமோகனவல்லி-வசனம்

சரிதங்கள் இஷ்டப்படியே ஓர் அழகியமண்டபம் அமைத்து விடுங்கள்மாமா,

பொது-வசனம்

இவ்விதமாகதாசிமோகனவல்லியும் மாமாகுப்புறாயரும் திட்டம் போட்டு, சிங்காரவனத்திற்குகிழக்கே அரகல்தூரத்தில்ஓர் அழகிய மண்டபம் அமைத்துகார்தவறாயன்வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்க அப்போதுகார்தவறாயன், தம்பியாகிய சேந்தவறாயனையும் மனைவியாகிய கன்னியற்கரசியையும் பார்த்துசொல்வது.

கார்தவறாயன்-கவி

தம்பிஎன்மனைவிகளீர்சங்கதியொன்றுசொல்வேன்
நம்பியேதபசிதானும்நவின்றநாள்இன்றேபாரும்
செம்மையாய் பாணும்சென்றுசிவனாரின்பூசையைகண்டு
அம்பிகைபாகுண அரசனைநான் வணங்கிவாரேன்.

வசனம்

ஆனால்கேளும்தம்பிசேந்தவறாயனே, பெண்ணைகன்னியற்கரசி அந்தபெண்தபசியோ சிவபூசை செய்யப்போகிறாள் : இன்றேயாரும் ஆனபடியால்நான் அவசியம் வருவதாகவாக்குகொடுத்து விட்டேன் எனக்காகஎல்லாரும்காத்திருப்பார்கள் ஆகவேநான் சென்று அந்தபூசைமுகத்தில்நின்று பரமனைமனங்குளிரவணங்கி பரமேஸ்பரதின் அருளைபெற்று சீக்கிரம்வருகிறேன். நீங்கள் அரசன்மனையில்இருங்கள்.

சேந்தவறாயன்-தரு

சிவபூசைபார்க்கவேஅண்ணா
செல்லவேவேண்டாமெண்ணா
கவனித்துபார்த்தாலே
அவமானமடைகுவிர்

நீரும்

கன்னிபோல்காணுதே
அங்குநீர்செல்லாதே

காந்தவராயன்-தரு

முற்றும் தூர்தோர் உத்தமி மீது
 குற்றங்கள் சுமத்துருய்கத்து
 பற்று அடையாமலே பரமனைபோற்றிடும்
 சித்தம் வெருத்துமே சிவனைபோற்றிடும்

சேந்தவராயன்-தரு

பசுதொலைபோற்றி யேபுளியே அது
 பரத்தாலே தெரியுது இனியே
 பரமனடி யாளென்று நிரமாகசொன்னாலே
 பழிபதைவாங்கியே இனியதைதேடுவாள்

காந்தவராயன்-தரு

அப்படி சொல்லாதேதம்பி அடியானே
 இப்புகிபோற்றிடும் நம்பி
 ஒப்பற்றதபசியின் கப்பிடும் கோபமே
 தப்பிதம்பேசினால் வந்திடும் சாபமே

கன்னியற்கரசி-கவி

ஆண்டவரதயிலும் போது அடியவன் சொர்ப்பனமொன்று
 வேண்டியேகண்டேநிப்போ வித்தகாசேதிசொல்ல
 தூண்டினின் மீனைப்போல் துடிக்குது எனது நெஞ்சம்
 தாண்டி நீபோகவேண்டாம் தர்ப்பரு உறைத்திட்டனே.
 வசனம்

ஆனால் கேளுங்கள் நாதா நான் இன்றிரவு உண்டு தாம்பூலம் தரிந்து
 சப்ரகடமஞ்சத்தின் மீது உறங்கும் போது ஆகாத சொர்ப்பனங்களை
 கண்டேன் அதிலிருந்து என்மனமானது தூண்டியில் சிக்கிய மீனைப்
 போல துடிக்குறது ஆகையினால் நீங்கள் அந்த சிவபூசை செவ்வது சரி
 யல்லவர்கள் வார்த்தையைக்கேட்டு அங்குபோகும் பயணத்தை
 நிரூத்திவிடுங்கள் நாதா.

காந்தவராயன்-கவி

செந்திருவதனமுள்ளதேயியே இன்றிரவு
 உந்தனின் சொர்ப்பனத்தில் உதித்தாக்கினவுதன்னை
 எந்தனின் மனமறியனடுத்து மேவிபரமாக
 குந்தகமில்லாமலே கூறுவாய் அறியத்தானே

வசனம்

ஆனால் கேளும் பெண்ணே. நீ இன்றிரவு கண்ட சொர்ப்பனத்தை
 யான் அறியும் பொருட்டு தெரிவிக்கவேண்டும் பெண்ணே.

கன்னியற்கரசி-புலம்பல்-தரு

மணமது செய்ய என்னைமேனானிலேற்றிய பிரணநாதா
 குணமாகவரும் போதுமேயுவும் முறிந்ததே பிரணநாதா

காந்தவராயன்-தரு

அப்படி உனக்கொன்றும் தப்பிதமிலையே பிரணதேவி
 எப்படி நடந்திடும் இப்போதே சொல்லிடும் பிரணதேவி

கன்னியற்கரசி-புலம்பல்-தரு

திருமணபந்தலிலே வைத்தபாண்டமது பீரூணநாதா
உருகுலைந்து நொறுக்கிஓட ஆங்கண்டேனே பீரூணநாதா

காந்தவரூயன்-தரு

உத்தமியேநீயும் நிகத்திரையில்கண்ட பீரூணதேவி
நத்தியேசொர்ப்பணம்பித்தமேறிற்றே பீரூணதேவி

கன்னியற்கரசி-புலம்பல்-தரு

வேதியர்வளர்த்தியகுண்டமது பீரூணநாதா
ஓதியகொள்ளிசட்டி போல்கண்டேனே பீரூணநாதா

காந்தவரூயன்-தரு

குச்சுகுமதிரேகத்தாத்தோன்றுமேகினவாக பீரூணதேவி
ஆசுதியாகஎண்ணி அனுப்பிடகயங்காதே பீரூணதேவி

கன்னியற்கரசி-புலம்பல்-தரு

மாலையதுகினவில்மலைபாம்புபோலவும் பீரூணநாதா
கொலையாளி உந்தனைகொன்றிடகண்டேனே பீரூணநாதா

காந்தவரூயன்-தரு

எந்தனைகொல்வோறும் இவ்வுவகிலுண்டோ பீரூணதேவி
விந்தையானகினவுவேடிக்கையாகுமே பீரூணதேவி

கன்னியற்கரசி-கவி

என்னநான்சொன்னபோதிலும் எங்களின்வார்த்தைதள்ளி
மன்னவாபோறநானேமாதுமேஎன்னசொல்பீவன்
வின்னங்களாங்குணக்குவிபீர்தம்நேர்ந்ததென்றால்
என்னமாய்அறிவேய்நாதாஎடுத்துரைவழியும்தானே.

வசனம்

ஆனால்கேளுங்கள்நாதா நானும்தங்கள்தம்பியும்எவ்வளவுதூரம்
மன்றடித்தேத்தும் ஒரேபிடிவாதமாகபோகவேண்டும் என்கிறபடி
யால், தாங்கள்போகிறஇடத்திள்வதாகிலும் இடையூர்கள் ஏற்பட்
டால்நாங்கள் எப்படிஅறிந்துகொள்ளமுடியும் அதற்குவதாகிலும்
வழி செல்லுங்கள்நாதா.

காந்தவரூயன்-கவி

கண்மணிஎந்தன்தேவிகருத்துள்ளதம்பிகேளாய்
விண்மணிஎனக்குஅங்குவிபீர்தம்பீரூமுகில்
மண்ணினால்செய்தயானைமாபலசின்கம்மற்றும்
எண்ணியேகர்ச்சனைசெய்துஎன்னிடம்வரும்வாரீர்

வசனம்

கேளும்பெண்ணைகன்னியற்கரசி தம்பிசேந்தவரூயா நான்செல்
கிறஇடத்திள்எனக்குவதாகிலும் ஆபத்துநேருமாகில்-இதேஎன்கிற
மணத்தன்போது மணப்பந்தலில் களிமண்ணால்செய்து வைக்கப்
பட்டயானைபுலிசின்கம் இன்னும்பலபொம்மைகள் இருக்கின்றதே
அவைகளானதூநம் அரண்மனையில் இருக்கின்றனஎனக்கு ஆபத்து
யேற்பட்டஉடனே அந்தமண்பொம்மைகளைல்லாம் உயிர்பெற்று

நான் இருக்கும்படியான இடத்தை தேடி ஓடி வரும் நீங்களும் அதன் பின்னால் ஓடி வந்தால் என் நிலைமையை காணலாம் நான் வருகிறேன்.

காந்தவரூயன் - தரு

வெள்ளை குதிரை மீது வள்ளல்காந்தவரூயன்
 துள்ளியே அமர்ந்து அதை தட்டினானே உலகில்
 உள்ளவர் அதிசயிக்க ஓட்டினாலே
 சிவயோகிதானுமே செப்பியே சென்ற நாள்
 சிந்தையில் நினைவு கொண்டோடந்தானே அந்த
 சிவபூசை அப்பணியிசனின் செப்பெரும்பூசையை
 இப்பவே கண்குளிர காண்பேனே ஜென்ம
 தப்பீதம் அதனையிப்போதீர்ப்பேனே
 விர்தையதாகவே எந்தனின் முன்னே
 சந்திரமண்டபமொன்றை கண்டேனே இது
 தோன்றின காரணமதை அறியேனே,
 பொதுவசனம்

இவ்விதமாக காந்தவரூயன் - தாசிமோகன வல்லியால் அமைக்கப் பட்ட சிங்காரமண்டபத்தை கண்டு இந்த இடத்தில் இறக்குமுந்திகாஸியாக இருந்த இடமாச்சே இவ்வளவு சிக்கிறத்தில் இங்கு இவ்வளவு அழகிய மண்டபம் கட்டப்பட்டிருக்கிறதே இவ்வளவு சிக்கிறமாக யார்கட்டி இருப்பார்கள் என்ற மதிமயங்கி நிற்க ஆகையறிந்த தாசிமோகன வல்லியானவள் மாமாகுப்புரூயர் வார்த்தைபிறகாரமதன் வடிவத்தை மாற்றி தபசிவேடம் தரித்து வெளியில் வந்து மன்னனை வரவேற்பது.

தபசி - தமா கன வல்லி - தரு

வாருங்கள் ராஜ மன்னரே நீங்கள்
 வந்தது சந்தோஷம் இந்தவேளை தனில் - வாரு
 பாருங்கள் உமக்காக சீரும் சிரப்புமிக்க
 (சு) பங்கையன் போலவே தங்கயே இருத்திட
 இவ்விதமண்டபம் நங்கையும் படைத்தீதன் (வா

காந்தவரூயன் - தரு

வடிவம் மிஞ்சிய மண்டபம் அந்த
 வானுலோகத்திலும் காணரும் போமே (வடி
 அடியினுக்காக கரீங்கள் அமைத்த கிடுகிதனை
 (சு) அண்டரும் முனி வரும் கண்டு மகிழ்ந்திட
 விண்டலமன்னர்கள் கொண்டுமே புகழ்ந்திட (வடி

தபசிமோகன வல்லி - தரு

உள்ளே வந்துமே பாருங்கள் நல்ல
 ஒளிமிகும் விசித்திர ஓயிய தன்னை (உள்
 வள்ளல் சிவபூசை விள்ளுவேன் நானாயாகும்
 (சு) வந்தவரிருமே இந்தநல்லிரவை
 முந்தியே கழித்திட சந்திரமண்டபம் (உள்

காந்தவரூயன் - தரு

காணுதகாட்சிகள் கண்டேனே அந்த
 கங்காளன்பாதமதை தங்கியே செவித்திட (காணு

காணாமல் இன்றிரவு
 நக்கனாபூசையை
 இக்கணம்பார்த்து

நன்றாகதங்கியந்த
 முக்கியமாக
 அப்புரம்போறேன் (காண்)

தபசிமோகனவல்லி-கவி

மன்னாநிமன்னனானமன்னரேச்சந்தோஷமானேன்
 நன்னயபரமபூசைநானையதினமானதாலே
 கன்னிபாள் அதற்குவேணகாரியமார்த்தவேண்டும்
 உன்னித ஆசனத்தில்உத்தமா அமர்ந்திடரே
 வசனம்

ஆனால்கேளுங்கன்றாராஜிராஜரான காந்தவபூபதியே நானைய
 தினம்பரமனுக்கு அபிஷேக ஆருதனையூசை நெய்கேந்தியம் செய்ய
 வேண்டி இருப்பதால் நான்சென்று அதற்குவேண்டிய யேற்பாடுகளை
 கவனக்க வேண்டும்தாங்கள் இந்த ஆசனத்தில் வீற்றிருங்காள் நான்
 உள்ளேசென்று அக்காரியங்களைகவனிக்கின்றேன் அரசே.

காந்தவருயன்-வசனம்

அம்மாதபயாகியேதங்கள் இஷ்டப்படியேசென்று அக்காரி
 யங்களைகவனியுங்கள் நான் அதுவரைக்கும் இந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்
 திருக்கிறேன்தாயே.

பொது-வசனம்

தபசிமோகனவல்லியானவள் காந்தவருயன்மைண்டபத்தில் அம
 ரச்செய்துவிட்டுள்ளேசென்றுமாமாகுப்புருயரைகண்டு சொல்வது

தபசி-மோகனவல்லி-கவி

விற்கைசேரீ எனதுமாமாவின்னகவேசேதிக்கேளும்
 வந்தநல்லமன்னர்தன்னைவரவேற்பதந்தயானும்
 சுந்திர ஆசனத்தில்நான் குந்திடசெய்தேரிப்போ
 சிந்தையும்மகிழ்ந்துமேலேசெப்புவிநடக்கத்தானே.

வசனம்

கேளுங்கள்மாமா வந்தமன்னரை வரவேற்று தக்கமரியா
 யுடனே ஆசனத்தில் அமரசெய்துவிட்டுடன் இதற்கு மேல்நடக்கத
 வேண்டி வழியைதெரிசிக்கவேண்டும்மா.

மாமாகுப்புருயர்-கவி

அன்னமேமானேதேனே அழகினர்ரதியேசொல்வேன்
 கன்னியேதபசிபும் காணவே அதனைமாற்றி
 உன்னிடவடிவத்தோடுஉணர்வில் விஷம்கலந்து
 மன்னனைஉண்ணவைத்து மயக்கமும்நந்திடாயே

வசனம்

கேளும்பெண்ணே மோசனவல்லி. இப்போது உன்தபசிபுபத்
 தைமாற்றிய ரூபத்தோடுஉணவுபலகாரம் கொண்டுபாலில் விஷக்
 ி தக்கலந்து அப்பலகாரத்தையும்பாலையும் அருந்தசெய்த விடு. உட
 னேஅரசன்மயக்கமாய் விழ்ந்துவிடுவான் அதற்குமேல்நடக்காரிடம்
 கலபமாகமுடிந்துவிடும்.

தாசி-மோகனவல்லி-கவி
 மாமாவும் உறைத்தாற்போல் மங்கையும் உடையமாற்றி
 நோமபாய் உணவுபாலும் நேசமாய்கரத்திலேநீதி
 காமரீகர் வதனபள்ள காந்தவரூபன்முன்னே
 பூமாதுவடிவையொத்தபெண்மணிரடந்திட்டாளே.

தரு
 தபசிருபம் தன்னைமாற்றி
 தையல்மோகனவல்லிவந்தான்
 கபடம்மனதில் கொண்டு
 கற்கண்டுசீனி
 அற்புதமாகவே
 எந்தனழகைகண்டு
 இச்சைமிகவேகொள்ளுவன்
 தந்திரமாகபேசி
 தற்புர இப்போது
 பர்ப்பல அறியா
 தன்னிடவடிவத்துடன்
 வடிவழகி (தை
 காந்தவரூபனைகொல்ல
 நற்பெரும்பழமுடன்
 பொற்கைக்கொண்டு—தபசி
 காந்தவரூபன் தானும்
 மதிமயங்கி—இச்
 தனைதன்னைவாங்கிடுவேன்
 நற்கனிவந்தேன்
 பாருமேபுசித்து—தபசி

சாந்தவரூபன்-வேறு-தரு
 கன்னியேயோரு கூறு
 கண்டிட உறைப்பாயேபேரு
 வன்னியே நம்பிசன்
 தன்பெரும் விடுதியில்
 நானும்
 வள்ளடியான் வாழுக
 தான் வரக்காரணம்

தாசி-மோகனவல்லி-தரு
 சிவயோகிபோலவே அந்நான்
 தேன் அமாழிவந்தேனேநந்நான்
 கவனமாய்புன்மீது
 தவயோகிபோலவே
 இந்த
 காதலும் கொண்டுமே
 தையலும் வந்தேனே

காந்தவரூபன்-தரு
 மோசங்கள் செய்துமேநாயே
 முன்வந்து நிரூபேயே
 ஈசனடியா எனன்று
 ராசங்கள் செய்யவே
 நீயும்
 இப்படியே என்னையும்
 வேசியேதுணியோ

தாசி-மோகனவல்லி-தரு
 மாதர்கள்மோகத்தில்மன்னு
 மாமுனிதேவருன்னு
 வேதவிதிமரந்து
 காதலும்மீருதே
 அந்த
 விழுந்தாரே இன்பத்தில்
 கட்டினையேனையும்

காந்தவரூபன்-வேறு-தரு
 கந்தரம்மிகுந்ததே
 எந்தன்மன்மமாரினேனே
 உந்தன் அழகைகண்டு
 நான் நான் நான்

தாசி-மோகனவல்லி-தரு
 ந்தையுள்ளமன்னவரே
 தனைசேர்த்திடவே
 அந்தரங்கம் கண்டுநீரும்
 வா வா வா

காந்தவறையன்-தரு

கொங்கைகுடயிரண்டை செங்கரத்தில்தந்துதீயும்
பொங்கிடும்விறகமதை தீர் தீர் தீர்

தாசி-மோகனவல்லி-தரு

தீர்ப்பென்என்றிறகமதை பார்புகழும்மன்னவரே
சீர்பெரும்பண்டமதை உண் உண் உண்

காந்தவறையன்-தரு

கொண்டுவந்தபண்டமதை வண்டர்க்குமுலழகி
உண்டுகளித்தே ரிப்போ நான் நான் நான்

தாசி மோகனவல்லி-தரு

பால் முர்தம் தந்தேரிதோ பாவையாள் மமைழிந்து
பத்தாவே அருந்துமையா ரீர் ரீர் ரீர்

காந்தவறையன்-தரு

அந்ததோர் பாலதனை தந்திட அருந்தினேனே
வந்துமேமயக்கமது யேன் யேன் யேன்

தாசி மோகனவல்லி-தரு

வந்த அலுப்பினாலே இந்தகனைவந்திருக்கும்
கந்திரூரித்திரை நீரும் கொள் கொள் கொள்

பொது-வசனம்

இவ்விதமாக காந்தவறையனை தந்திரமாக விஷம் கலந்து பாலை
கொடுத்த மயக்கமடைய செய்துகிட்டு மோகனவல்லியானவன்
மாமாவை பார்த்து சொல்வது.

தாசி மோகனவல்லி-தரு

அன்புசேர்மாமனை முன்னேரீர் கேளுமே
மன்னவர் மயக்கமாக படுத்தாரே மேலே
மாரிக்கமதனை நீரும் தொடுப்பீரே

மாமாகுப்புறயர்-தரு

அருவையேத்திரம் தெரியவே பளித்தது
அன்னமே வாளிராலே வெட்டுவாயே தலையை
அரசனிடம் கொண்டு நீயும் காட்டுவாயே

தாசி மோகனவல்லி-தரு

மன்மதன்போலவே மின்னிடும் ராஜனை
என்னமாய் வெட்டிடுவேன் எந்தன்மாமா மனம்
புண்ணுகுதே என்னசெய்வேன் சொல்லும்புமா

மாமாகுப்புறயர்-தரு

வன்னியன் விழித்தாலே உன்னையும் கொல்லுவான்
முன்னே நீந்த வாக்குபொய்யாகுமே தேவர்
தன்னிடகொபத்திற்கே ஆளாகுமே

தாசி மோகனவல்லி-கந்தார்த்தம்

மாமனும் சொன்னவாக்கு மனமது தேதிமாதது
பூமனும் உயிரதனை பூவையும் வாங்கவேண்டி.

தாமதம் ஒன்றில்லாமல் தையலும் வாளிநாலே
காமநிகர் காந்தவராயன்

	தரு	
கழுத்தை யானுமே அறுத்தேன்		தலையதனை
கரத்தில் மிகவே பிடித்தேன்		
வழுவாமல் கிருஷ்ணதேவர்		வரமும் மனையைதேடி
வந்தேனேசுந்தரி		விந்தையதாகவே
தந்திடும்பொன்னதை		முந்தியேபெற்றிட

ஷை கவி

அண்ணலே போற்றி போற்றி அடியவன் சொன்னவாக்கு
வண்ணமாய் காந்தவராயன் வணங்கிடாசிரமதனை
திண்ணமாய் கொண்டு வந்தேன் தேவரீர் எனக்குறைத்த
குண்ணாமல்சுக்ம் பொன்னை கொடுத்திடவேண்டுமையா

கிருஷ்ணதேவர்-கவி

தாசியர் குலத்துநித்ததையலை செயலைமெச்சி
பேசியலசுக்ம் பொன் பிரியமாய் தந்தே ரிதோ
வேசியர்பலரும் நாட்டில் விளங்கிட இருந்து மென்று
காசினியில் உனைப்போலுண்டோ கன்னியேசென்றுவாராய்

ஷை தரு

எந்தனிச் மனமது இப்போதே		கொண்ட
யேகாந்த சந்தோஷம் தப்பாதே		
அந்த காந்தவராயன்		அருபட்டு ஒழிந்தானே
சிர்தையும் துணிந்ததே		சீக்கறம் அழிப்பேனே
சேந்தவராயனை கொல்லுறேன்		அவன்
சேனைகள் தன்னையே		வெல்லுறேன்
பாந்தாளம் வாயினில்		பற்றிய தேரைய்போல்
காந்தாளம் கொண்டுமே		காலனூர்சேர்க்குறேன்
திருவிடையிக்குரை அழிக்குறேன்		சென்று
நீரவன்னியரை		ஒழிக்குறேன்
அருபட்டுவன்னியர்		அல்லோலமாகவே
நெருப்பிலைவந்தவர்		பிரப்பின்றிபோகவே
ஆனை சேனைதன்னைக்கூட்டுங்கோ		சென்று
அந்தசேந்தவராயனை		ஒட்டுங்கோ
துணைவன் ஒருவனும்		துண்டாகமாண்டானே
பனங்குலைபோலவே		பதைக்கவேபட்டானே

பொது வசனம்

இவ்விதமாக கிருஷ்ணதேவராயர் சேந்தவராயன் மீதுசண்டை
செய்ய வேண்டி தன்படைகளை தயார்செய்துக் கொண்டிருக்க
அப்போது திருவிடையிக்குரில் காந்தவராயன் வைத்துச்சென்ற
அடையாளங்களான மண்புலிசிங்கம் யானே இவைகளைவல்லாம்
உயிர்பெற்று காந்தவராயனை தேடி ஓட இதைக்கண்ட காந்தவராயன்
மனைவியாகிய கன்னியற்கரசியானவன் தன்புலிஷனுக்கு யேதோ

ஆபத்து சேர்ந்து விட்டதென்று மைத்துனருகிய சேந்தவரூயன் பார்த்து சொல்வது.

கன்னியற்கரசி-தரு

மைத்துனு இங்கேவாருமே அந்த
மன்புலியானையைபாருமே
தத்தியேஒடுதே அத்தானுக்கென்னமே
செத்தாரேதோணேனே பத்துதேஎன்வயர்

சேந்தவரூயன்-தரு

அண்ணிஎன் னுடன்வாருமே சென்றால்
அண்ணன் சேதிஎன்னு தெரியுமே
குண்ணுதேமனது எண்ணும் எண்ணியே
பெண்ணுவேஎன்னமே வின்னங்கள்முன்னையே

கன்னியற்கரசி-தரு

வைத்தஅடையாளம்பலித்ததே இப்போ
வந்துமே ஆபத்துநிலைத்துமே
பத்தாவிற்க்கென்னு பழுதுகள்நேரிந்ததோ

சேந்தவரூயன்-தரு

கத்தியேஅழுகாதேஅண்ணி இதன்
காரணமறியலாம்எண்ணி
செத்தாரே அண்ணாரும் சேதியும்தெரியேனே
உத்தமன்மனம் உருகுதேதோணேனே
கன்னியற்கரசிபுருஷன் உடலைக்கண்ணுபுலம்புவது

மாரடி ஜப்பை-தரு

மன்னவரேமாண்டரை யோ மங்கையானும்வாடிடவே
கன்னியாள்தனிமையானேன் கர்த்தாவேஎன்ன செய்வேன்
மாதவனைதபசினன்று மதித்தூர்நும்வந்திறையோ
குதுசெய்துஉந்தனையும் துண்டித்தானேஎன்செய்வேன்
வன்னியரின்வம்சமதை வாழவிடாபதகியும்
அன்னிதமாய்கொன்றானையோ ஆருதுயருகுதிப்போ
மஞ்சளுடன்மணயிழந்து மாங்கல்யம்தனைஇழந்து
பஞ்சைபோலவாடிடவும் படைத்தானேபிரமதேவன்

சேந்தவரூயன்-புலம்பல்-தரு

அண்ணாரானென்னசெய்வேன் கன்னியின்வார்த்தைகேட்டு
ஆவியைதூர்த்திரையோ எந்தன் அண்ணு
தபசியாள்என்றுவந்து தந்திரவார்த்தைபேசி
தலைதன்னைகொண்டுசென்றான் எந்தன் அண்ணு
வணங்காமுடிவேந்தரென்று வையகம்புகழும்பெற்று
வஞ்சியால்மாண்டரையோ எந்தன் அண்ணு
எப்போநான்காணப்போறேன் ஒப்பெரும்முகமதனை
ஏங்கிடவும்செய்தானையோ எந்தன் அண்ணு

கன்னியற்கரசி-கவி.

என்னிடமைத்துனு இப்போஇயம்புவென்வார்த்தையொன்று
மன்னரும்மாண்டதன்பு மாதூரான்வாழப்போமே

வன்னியமுறைப்படிக்கு கன்னியும்நாதருடனே
முன்னமேநியதிலே முழுகுவேன் வயழ்ந்திடாயே
வசனம்

கேளுந்மைத்துனா மன்னவர் இறந்தபின்பு. வன்னியமரபிலே
வந்தமாதரிக்கன் உயிருடன் வாழக்கூடாது ஆகவேநானும்என்மன்ன
வருடன்வன்னியில் தூங்கி என்வாழ்நானேமுடித்துக்கொள்கிறேன்
கீஇனிமேல்சர்வஜாக்கிறதையாக நாட்டை ஆண்டுவாரும்மைத்துனா
சேந்தவராயன்-கவி

அம்மணியிஞ்சிடாதே அதோபார்பத்திரமொன்று
செம்மையாய்கிடப்பதாலே தன்சேதியை அறிந்துபின்பு
நம்பியுன் இஷ்டம்போலே நடத்தலாம்நானும்சொன்னேன்
செம்பெரும்பத்திரமெந்திசெப்புவினேசேத்தன்னை
வசனம்

அண்ணிஅவசரம்வேண்டாம் அதேரபாருங்கள் ஓர்பத்திரம்கீழே
கிடக்கிறது. அதுஎன்னபத்திரம்எப்படி இங்குவந்ததென்பதை அறிந்
துக்கொண்டபிறகு உங்கள்இஷ்டப்படி செய்யலாம். இதே அந்தப்
பத்திரத்தைஎடுத்துவந்தேன் வாசிக்கிறேன் கேளுங்கள். கி. பி. 1520
வருஷம் ஜூலைமாதம். 9 தேதி இந்தவிஜயநகரப்பட்டினத்தில் வாசம்
செய்துவந்து காலம்சென்ற கோவில்தராயர்குமாரத்தி தாசினோகன
வல்லிக்கு ஷையூர்மன்னானாகிய, கிருஷ்ணதேவராயர்எழுதிக்கொ
டுத்தபத்திரம்என்னவென்றால், என்இஷ்டப்படி திருவிடையீச்சூர்
சென்றுகாந்தவராயன் தம்பிசேந்தவராயன் இவரிடமிருள்கையும்
பொன்னும் இருவரில்யாரையாகிலும் ஒருவரிசரத்தைகொண்டு வந்
தால் ஒருள்கும்பொன்னும்நான் கொடுப்பதாகநான் சம்மதிப்பத்தி
எழுதிக்கொடுத்தபத்திரம் இப்படிக்குகிருஷ்ணதேவராயர். விஜய
நகரப்பட்டினம் 9-7-1520.

சேந்தவராயன்கந்தார்த்தம்

அண்ணியேபதரவேண்டாம் அந்ததோர்கிருஷ்ணதேவன் எண்ணி
யதூண்டுதலால் யேந்திழையானுமிசைந்து வண்ணமாய்ப்பணத்திற்
காகவகைஇதை செய்தானவன் குண்ணவே திருவர்குலத்தை.

தகு

குத்திகுத்தியானும்கொல்லுவேன்

சிரசுதன்னை

தத்திதத்திஓடச்செய்குவேன்

சத்திருகிருஷ்ணதேவனை

சாடுவேன் நொடியின்சென்று

இத்திமோகனவல்லியை

இருதுண்டாய்செய்திடுவேன்

க) என்டிசைமன்னர்களும்

கண்டுபயங்கொண்டிடவே

கொண்டேனெனினம

துண்டமாய்செய்திடவே

கன்னியற்கரசி-தரு

ஆறுயிர்மைத்துனரே

இதுஎன்முமதிநன்ரு

அரும்பாலியானேனையே

போருக்குபோறெனென்று

புறப்படத்தியாமோ

க புத்திசிறியே

கத்தலாகினென்

பத்தியெவயர்

மெத்தஎரியுதே (ஆறு

சேந்தவரூயன்-தரு

அண்ணியேதடையேனோ என தன்னன் முடி மன்னன்
 அறுபட்டுமாண்டிடவும்
 எண்ணியேமனம் துணிந்து எப்படி நானிருப்பேன்
 என்னைதடையேனோ முன்னமேரியும்
 அன் லையேசெய்வது நன்னயமாமோ (அண்

கன்னியற்கரசி-தரு

மாண்டோர்வருவாரே மண்டீதேஇனியேதே
 மார்க்கமும் அறியாயோ
 ஆண்டாண்டு காலமாக அழுதுபுரண்டாலும்
 அண்ணனைக்காண கண்ணினூலாடாமா
 மண்ணையே ஆள திண்ணமுங்கொள்ளும் (மாண்

சேந்தவரூயன்-தரு

ஒற்றைக்கைவேந்தனாய் என் அண்ணிஇனி எண்ணி
 ஒருவனாய் ஆண்டுமென்னு
 கற்றஎன் அண்ணனின் கழுத்தையறுத்தோரின்
 கதரகதரகுலம் சிதரசிசா அழிய
 பதரபதர அவர்களை பழியதைதீர்ப்பேன் (ஏந்

கன்னியற்கரசி-வேறு-தரு

மைத்துனையேகாதேகேளும் உன்னை
 மாண்டிடசெய்வாரே நாளும்
 இத்தல யிச்சுரை இருந்துமே ஆறுகாய்
 பத்தினிஎன் வார்த்தை ஒத்துக் கொள்ளுவாய்

சேந்தவரூயன்-தரு

அண்ணைகொன்றேரை கொன்றுமே யானும்
 ஆளுவேன் நாட்டையே நன்றுமே
 குண்ணவே அவர்களின் குலமதையொழித்துமே
 திண்ணமாய்நாட்டையே வண்ணமாய் ஆள்வேனை

கன்னியற்கரசி-தரு

வன்னியர்குலமது பெருகவே பின்னால்
 வாரீசுகள் வேண்டுமே செழிக்கவே
 அன்னியன் வந்துமே வன்னியர் நாட்டையே
 பின்னையே ஆண்டிட என்னமாய்விடுவது

சேந்தவரூயன்-தரு

ஆண்டிட அவர்களைவிடுவேனோ குளத்தை
 அழித்துமே ஆறுவேன் கெடுவேனா
 துண்டம் தண்டமாக கண்டித்து அவர்களை
 சண்டிமோகனவல்லி தன்குலம் ஒருவரை

கன்னியற்கரசி-கந்தாரத்தம்

என்னநான் சொன்னபோதும் என்னிடவார்த்தைகள்ளி
 அன்னிதம் செய்தோர் குலம் அழித்துமே ஆள்வேனெனனை

50 கிருஷ்ண தேவரூபருக்கும் சேந்தவரூயனுக்கும்

பன்னியே பேசும் தம்பரமனார் அருளைக்கொண்டு
உன்னித அவர்குலத்தை

தரு
ஒருவரைவிடாமல் வெட்டுவாய்
உலகம் நிறைந்திடகாட்டுவாய்
மறுபடி கிருஷ்ண தேவர்
மாதாமேய்கள வல்லி
மன்னர்களான

உனதுபுகழ்
மார்க்கமில்லாமலே
குலமழியமண்மேலே
வன்னியர் கூடிய

சு)

சேந்தவரூயன் - தரு

வன்பழிதீர்த்துமே
வன்னியரே ஒன்றாய் வாருங்கள்
வஞ்சகம் தீர்க்கவே
அன்னியானுமெந்தன்
தன்பழிவாங்கவே
சேனைகளை நீங்கள் கூட்டுங்கோ
ஜீவனைவாங்கியே
சேயிழைகுலத்தோரை
சேர்ந்து வந்தோரை
விஜயநகரிதோவந்தோமே
வேசியும் எங்கையோ
கசையாலடித்துயிர்
அசையாமல் குலத்தையே
மாமாபையல் எங்கேபிடியிங்கோ
மாளவேதனைதன்னை
ஆமாம் திவனாலே
காமத்தை மூட்டியே

முன்னமேவாரீர்
நம்ம
சேருங்கள்
அண்ணனை கொண்டுணை
தளபதி வாருங்கள்
அவன்
காட்டுங்கோ
சிரசையும் வெட்டுங்கோ
தீர்த்துமே கட்டுங்கோ
அந்த
காண்போமே
காலன்பால் சேர்க்குறேன்
அதமதால்செய்குறேன்
அவன்
வெட்டுங்கோ
அருவையும் அண்ணனை
கண்டித்து வந்தாரே

மாமா குப்புரூயர் - புலம்பல் - தரு

வன்னியரே என்ன செய்வேன்
வகையொன்றும் நானறியேன்
அன்னிதமாக என்னை
அடிபேணக்காருமையா

வதைத்துமே வாட்டுறீர்
வன்னியரே
அதம்செய்யவேண்டாமையர்
வன்னியரே

காந்தவரூயன் - தரு

பொய்யதை இவனுமே பேசுருன்
பேயனும் மறைக்கவே
அய்யங்கொண்டுநம்பிட
பையனைகொண்டுனீல்

அதை
கூசுருன்
அடிகளை துதிக்கிறுன்
பாதகம் துலையும

மாமா குப்புரூயர் - தரு

செய்தஎன்குற்றமதை
ஜீவன் பிச்சைதாருமையா
மெய்யாஎன் தந்திரத்தால்
மொய்க்குழவெட்டினுளே

சின்தையிகப் பொருத்து
வன்னியரே
தையலால்மோகன வல்லி
வன்னியரே

சேந்தவரூயன் - தரு

எத்துக்காரன் தலையை வெட்டினேன்
ஏரியில் எடுத்துமே

அதை
வீசினேன்

பத்து நூறு தலைகளை
அத்திடகுலமதை

பசைக்கவே வெட்டினேன்
அறுத்துமே கொட்டினேன்

பொது-வசனம்

இவ்விதமாக சேந்தவரூயன் அண்ணனை கொன்றபழியை தீர்க்கும் பொருட்டு சேனைகளை கூட்டிக்கொண்டு விஜயநகர் பட்டணம் சென்று முந்திருமதலில் மோகனவல்லியின் மாமாவாகிய குப்புரூயர் சிரசைவெட்டி அசன்பிறகு அவர்களைச் சேர்ந்த பலரையும் வெட்டி தலைகளை ஏரியில் போட்டுவிட்டு மோகனவல்லியையும் அவள் அண்ணனான சுந்தரராயனையும் தேடிக்கொண்டிருக்க அப்போது மோகனவல்லியானவள் ஏரிநிறையதன் வாக்கத்தாரின் தலைகள் நிறைந்திருப்பதைக் கண்டு பயந்து-மறைவாக ஓர் இடத்தில் இருந்து செல்வது,

மோகனவல்லி-தரு

ஆண்டவா என்னசெய்வேன் அருவையின் வர்க்கதாரை
வேண்டியே சேந்தவரூயன் வெட்டியே குவித்தானையோ
தாண்டியேஎன்னை அவன்தாக்கிடத்தேடிவாரான்
மாண்டிடாதப்பிட ஒருமார்க்கம் அரிகிலேனே

சை புலம்பல் தரு ஜம்பை

என்னசெய்வேன் யேதுசெய்வேன் எந்தரிடசேனைகளா
அன்னிதமாந் எந்தனாலே ஆவியதை தரந்திரையோ
தனத்திற்காக அசைவைத்து தழைத்தஎன் சேனையைதை
பிணமாகசெய்தேனையோ பேழைமதிஎன்னசொல்வேன்
ஏரி நிறையதலைகளுமே எந்தரிடசேனையாகும்
ஓரியாக நானும் அண்ணன் ஒண்டியாக நின்றோமையோ
அண்ணனையும் நானழைத்து அயலூருசென்றுகிலும்
வண்ணமுடன் உயிர்வாழ வந்தேனண்ணரிடம்

பொது-வசனம்

இவ்விதமாக மோகனவல்லியானவள் தன்சேனைகளை எல்லாம் சேந்தவரூயர் வெட்டி தலைகளை எல்லாம் ஏரியில் போட்டுவர இதையறிந்த மோகனவல்லியானவள் நாம் செய்தஓர் தவருக்காக நம் குலமே அற்றுவிட்டதே என்று இனியாகிலும் தப்பியதானும் தன் தமையனாகிய சுந்தர ராயனுமாகிலும் உயிர்பிழைப்போம் என்று சேந்தவரூயனுக்குவிதரியாமல் அண்ணனாகிய சுந்தரராயனை தேடிவர அது சமயம் சுந்தரரூயர் தர்ப்பார்வருவது.

சுந்தரரூயன் வருகிற கவி

எந்தனின் தங்கைதானும் என்னையும் தேடிஇன்று
நொந்தமே மனதுவாடிவந்திடும் சேதிதன்னை
அந்தமாய் அறியவேண்டி ஆடைநலப்பட்டுத்தி
சுந்தரராயன் தானும் துரிதமாய் வருகின்றனே

தரு

சோழிமணிபணிகள்
சுந்தரராயன்வந்தேன்
ஆதிநாராயணனை

மீதில்விளங்கிடவே
தங்கைபகாண
ஒதிநினம்துதிப்பேன்

52 கிருஷ்ணதேவரூயருக்கும் சேந்தவரூயனுக்கும்

- சு) அன்னநேர்நடை முன்னமேகாண திருவிடைச்சூரிள்வாமும் சிரசைகொய்துமே வந்தான் மறுபடி அதனாலே
- சு) மங்கையும்வாடியே தங்கையும்வாருள் விஜையாகருளும்ந்த விருப்பமதனை தீர்க்கவே பிசகில்லாதபசிபோன்
- சு) பேர்பெரும் காந்தவ சீர்பெரகொய்து
- என்னிடகங்கையும் தன்னையும் அறிவேன் (சோதி திரமிகும் வன்னியரை எனதுதங்கை மல்லுகள் நேர்ந்ததோ இங்கனம் தேடியே சங்கதிதானேன் (சோதி வேந்தன் கிருஷ்ணதேவர் தங்கையாள்தானும் (விரு பெண்மணிவடிவெடுத்து ரூயனின்சிரமதை பெற்றாளே வரிசை (சோதி

தாசி மோகனவல்லி புலம்பல் - தரு
எந்தநண்ணு என்னசெய்வேன் எப்படி இனிபிழைத்திடுவோம் சேந்தவரூயன் தானும் சேனைகளைகொண்டனையோ

எந்தநண்ணு என்னசெய்வேன் யேங்குதேமனம் நாம் சொங்குதேதினம் எந்தநண்ணு நம் எந்தநண்ணு

சுந்தரூயன் - தரு
குலத்தையழிக்கவந்த கொடுஞ்செயலால் வந்தவினை நலத்தை பெருவோமென்று குலத்தையழிக்க வைத்தாய்

கோடாலிகாம்பே உன் படுவாய்யன்பே தங்கையாளே செய்து தங்கையாளே

மோகனவல்லி - தரு
வன்னியர்குலமழிய வாக்குபோன்றான்நடந்தேன் தன்னுயிர்பாராமலே சேந்தவரூயன் தாருமாரும்வெட்டுருளே

எந்தநண்ணு அரசன் எந்தநண்ணு அவன் வன்னியரூயன்

சுந்தரூயன் - தரு
வணங்காமுடியோரை வேல்ல வைபகத்தில் ஒருவருண்டோ பணங்காசீவதைபோல பதைக்கவேகொன்றிடுவார்

தங்கையாளே இந்த தங்கையாளே தங்கையாளே தங்கையாளே

மோகனவல்லி - கவி
என்னிட அண்ணுகேளும் இறந்தவர்போகமிச்சம் உன்னித இருவரேயாகும் உயிருடன் பிழைத்திடவே இன்னரர் விட்டுநாமும் பேடியே அயலூர் சென்று வன்னியறறியாமலே வாழ்ந்திடவேகலாமே

ஆனால்கேளும் அண்ணு நாடு அரசருகிய கிருஷ்ணதேவராயர் வாக்குப்படி திருவிடையீச்சூர்சென்று அந்தகாந்தவரூயனை தந்திரமாககொன்றதற்காக அயன்மப்பியாகிய சேந்தவரூயனான வன்சின மிகுத்து நம்வர்க்கத்தாரை ஒருவரையும் விடாமல் துள்ளத்துள்ள கழத்தைவிட்டு தலைகளை எல்லாம் ஒரு ஏரிநிறைய நிறப்பிவிட

டான். குழந்தைகளையும் பிரசவித்த அறையில் இருந்த பெண்களையும் அதன் குழந்தைகளையும் ஸ்டாமல் வெட்டி விட்டான் நம்குலமே அழிந்துவிட்டது இழித்தப்பியவர்கள் நீயும் நானும் தான் ஆகவே அந்தசேந்தவராயன் நம்மைத்தேடி இங்குவந்தாலும் வருவான் அவன் இங்கு வருவதற்கு முன்னமே நாம்இந்த ஊரைவிட்டு ஓடி அயலூர் சென்று பிழைத்துக் கொள்ளலாம்.

சுந்தரரூயன் தரு

தங்கையே ஓடிவாபிழைக்கவே	நாமும்
தன்னுயிர்தப்பியே	இருக்கவே
இங்கே இருந்தாவே	சங்காரம் செய்வானே
எங்கையாகிலும்	யேகியே வாழ்வோமே

தாசி-மோகனவல்லி-தரு

சீக்கிரம் நடவுங்கள் அண்ணா	அவன்
தேடியே வருவானே	நண்ணா
தாக்கியே நம்மையும்	போக்குவானே உயிர்
போக்கிரிபையலும்	பொங்கியே வருவானே

சேந்தவரூயன்-தரு

தாசியான் எங்கையோ தேடுங்கோ	அவன்
தலையை வெட்டினும்	பாருங்கோ
வேசியாள்தன்னையே	விட்டிடலாகாது
காசிக்காக அண்ணன்	காந்தனைக்கொன்றானே

சுந்தரரூயன்-தரு

சீக்கிரம் வாருமேதங்கா	நம்ம
ஜீவனும்	தப்பிடமங்கா
தாக்கியே வதைப்பானே	போக்கிரிபையலும்
தாண்டி நடந்துநீயும்	தையலே ஓடிடும்

தாசி மோகனவல்லி-தரு

வருகின்றானே வன்னியன் அண்ணா	பிடித்து
வாட்டியே வதைப்பானே	நண்ணா
உருதெரியாமலே	ஓடியேபதங்குவோம்
தெருகோடிதன்னிலே	தெரிக்கின்றன்பாருங்கள்

சேந்தவரூயன் தரு

ஓடினாலும் விட்டுவிடுவேனா	யானும்
உங்களைகொல்லாமல்	படுவேனா
தேடியேவந்தேனே	சிக்கினீர்பிடித்தேனே
கூடியே உங்களை	கொல்லவேவந்தேனே

சுந்தரரூயன் புலம்பல் தரு

வன்னியரே எங்களையும்	அன்னிதமாய்நீங்களுமே
வதைசெய்யவேண்டாமையா	வன்னியரே
கன்னியாளறியாமலே	மன்னனின் வார்த்தைகேட்டு
கடும்மோசம்போனானையோ	வன்னியரே

சு)

கையுங்காலுமே	மெய்யும்சோருதே
பையலெந்தனை	ரையவதைக்குறிர் (வன்

சேந்தவராயன் - தரு

கற்றவித்தை எல்லாம் பேசுருள்
கள்ளனைப்போலவே
உற்றஎன் அண்ணனை
பற்றுதல்பாறாமல்

இவன்
விழிக்குருள்
உளவாகுகொன்று
பதைக்கவே வாட்டுங்கள்

சுந்தரராயன் - புலம்பல் - தரு

மன்னித்து நாங்கள் செய்த
மனம்பொருத்தாளவேண்டும்
இன்னிலத்தில் நாங்களும்
எங்களை காரீக்கவேண்டும்

மாபெரும் குற்றமதை
வன்னியரே
இருந்துயிர் வாழ்ந்திடவே
வன்னியரே

எத்திசைபுகழ்:
நத்தினோம் பாதமே

பெற்றிடும் மன்னு
இத்ததினனா (மன்

சேந்தவராயன் - தரு

ஏந்தியவாளினால் வெட்டினேனே
ஏரியில் விழுகவே தட்டினேன்
சுந்தரராயனும்
பிர்தியே மோகன

தலையை
முந்தியே மாளவே
வல்லியுள் வாடவே

(தாசி - மோகன வல்லி தருமாரடி மும்பை)

அண்ண அண்ண என்னு செய்குவேன்
அருவையாலே

எண்ணாமலே செய்த குது
படுபாவி கிருஷ்ணதேவன்
பாரினிலே உன்குலமே
பணமதற்கு வாட்டிறந்து
குணமிகும் மன்னன்களை
ஏரி நிறைய தலைகளுமே
ஓரியாவி நானுமிப்போ

மாண்டரையோ
என்குலமே அழியலாச்சே
பகன்றவார்த்தயானும் கேட்டு
பலிகொடுக்கலானையோ
பந்துக்களை நாணிழந்து
கொன்றபழி மூண்டுதையோ
எந்தனிட சேனையாகும்
ஒண்டியாக கத்தலானேன்

சேந்தவராயன் கந்தார்த்தம்

கத்தியே அழுகும் கள்ளி
இத்ததி உலகம்தனில்
மெத்தமே மலையுச்சியில் மெல்லியே
எத்திசையறிய வெட்டி

கன்னியே உன்னையானும்
இருந்திட விடுவதில்லை
இருத்துச்சென்று

தரு

ஏரியில் விழுகவேண்டுமே
நாரியே உன்சிரசு
நங்கையே வஞ்சம்
அங்கத்தை இப்பவே

உனது சிரம் (ஏரி
பாரினில் கண்டிடவே
இங்கனம் தீரவே
விங்கனம் செய்வேன்

தாசி மோகனவல்லி புலம்பல் தரு

அரியாமல் செய்தகுற்றம்
ஆண்டவா என்னு செய்வேன்
பாரினையானும் தேவர்
படுபினி நோந்ததையோ

அவதியில் முடிந்ததையோ
ஓ தெய்வமே
பண்ணி மோசத்தாலே
ஓ தெய்வமே

சேந்தவருயன்-தரு

வெம்பியே அழுதாலும் கன்னியே	நானும்
விட்டு விடுவேனே	உன்னையே
செம்மையாய் மலைமீது	சீக்கிரம் ஏரிடும்
வம்புகள் இல்லாமல்	வஞ்சியே நடந்திடும்
தாசி-மோகன வல்லி-தரு-புலம் பல்	
மலைமீது ஏர உன்னால்	மாளாது என்னுடையே
மலரடியான் பணிந்தேன்	காருமையா
நிலைதருமாறு திப்போ	நின்னடியான் பணிந்தேன்
நீங்களே காருமையா	சருணமிப்போ

சேந்தவருயன்-தரு

கூந்தலைபிடித்துமே இழுத்தேனே	உன்னை
கொண்டுமலைமீது	சேர்த்தேனே
காந்தவருயனைக்	கண்டித்தபழிநீர
சேந்தவருயனும்	தீர்ப்பேனே இப்பவே

தாசி-மோகனவல்லி-தரு

அய்யனே அபையமையா அடியவன் செய்தகுற்றம்
மெய்யனே மனம் பொருத்து மெல்லியான் என்னைத்தானே
உய்யவேவிட்டிருனால் ஓடியே பிழைத்துப்போவேன்
கையுமே குப்பியுங்கள் காலிணைபணிந்திட்டேனே

வசனம்

ஆனால் கேளுங்கள் வன்னியகுலவேந்தரே பணத்திற்காக ஆசைப்
பட்டு படுபாவி கிருஷ்ண தேவரின் வார்த்தையைக் கேட்டு இந்தபழி
பாவத்திற்கு ஆளாகிவிட்டேன் நான் ஒருவர் தலையை வெட்டியதற்
காக தாங்களே என்குலத்தையே வெட்டி அதன் தலைகளை இந்த
எரியில் எரிந்தீர்கள் இந்த ஏரியோதலைநிறைந்த ஏரியாகிவிட்டது
அதில்தப்பியவள் நான் ஒருவள்தான் ஆகவே என்னைமட்டும் மன்
னித்து உயிரிப்பிச்சைசுந்தால் இனிமான் இந்தநாட்டிலே இருக்காமல்
எங்கேயாகிலும் ஓடி தழைத்துக்கொள்கிறேன் என்னைவிட்டுவிடுந்
கள் வன்னியகுலக்ஷத்திரியரே

சேந்தவருயன் கந்தாரத்தம்

மாண்டவார்போக நீமட்டும் மண்மீது இருந்துவாழ
வேண்டியே கேழ்க்கின்ற விபச்சாரி உன்னைவிட்டால்
தாண்டியே அயலூர் சென்று தாரவேந்தர்நனை கெடுப்பாய்
பூண்டால் வாளினாலே

தரு

பூவைக்கழுத்தை வெட்டினேன்	தலையதனை
புகழும் ஏரியில் தட்டினேன்	
பாலைஇவனைவிட்டால்	பாதகம் மிக செய்வான்
சு) பதறிட உங்களை	சிதறிட அழித்தேன்
கதறவே தாசி	குலமதை யொழித்தேன்

ஷி வசனம்

ஆனால் வாருங்கள் மந்திரிமார்களே என் அண்ணா ஒருவரை இந்ததாமிமோகனவல்லியானவள் கிருஷ்ணதேவரூயரின் வார்த்தை யைக்கேட்டு தந்திரமாக கொண்டதிரிக்காக அவள் குலத்தில் உதித்த வர்கள் அத்தனைபேரையும் பிறந்தகுழந்தை முதற்கொண்டு வயோதி கர்கள் வரையிலும் கொன்று அவர்கள் தலைகளை எல்லாம் இந்த ஏரியில்தள்ளினோம் இந்த ஏரியோதலைகள் நிறைந்த ஏரியாகிவிட்டது இந்த ஏரிக்கு பீனாக ஏராளம் இதை அருகில் இருக்கும் நகருக்கு பீனாகரை என்றும் பெயரிட்டோப இனிநாம் சம்மாதிருக்கக்கூடாது என் அண்ணாரைக் சொல்லத்தாண்டிய கிருஷ்ணதேவரூயரின் குலத் தையும் ஒழிக்கவேண்டும் புறப்படுங்கள் எல்லோரும்

சேந்தவரூயன் - சிந்து

விஜயநகரைநாடி	சேந்தவரூயன்
வீரர்களும் குழந்திடவே	தான்டந்தான்
அசைவில்லாபுழைடைத்த	அந்த
அண்ணலாம் கிருஷ்ணதேவர்	தாண்டிய
தாரிலேந்தன்குலத்தை	ஒழித்திடவே
வன்னியர்வீரமுழக்கம்	இந்த
வையகம் புகழ்ந்திட	செய்திடவே
அன்னியன் எங்கள் குலத்தை	அழிக்க
ஆகுமோ எங்கள்விட	வீரம்போமோ
பனங்காய்வெட்டுவதைப்போல்	எதிரிகளை
பதைக்கபதைக்கதலை	உருண்டிடவே
குலத்தை ஒழித்திடுவோம்	எதிர்த்தால்
குண்ணவே உயிர்களும்	மண்ணில் மடிய
விஜயநகர்மன்னையே	இப்போ
வீரிடமன்பதி	சேர்த்திடுவேன் (தத்தோம்)

பொது வசனம்

இவ்விதமாக சேந்தவரூயன் தன்படைகளை கூட்டிக்கொண்டு விஜயநகர்பட்டணம் செல்ல இதையறிந்த கிருஷ்ணதேவரூயரான வர் மனைவியை பார்த்து சொல்வது,

கிருஷ்ணதேவர் கவி

சந்திரவல்லியே கேளாய்சாற்று வேன்வார்த்தையொன்று அற்புதகாந்தவரூயன் அவனை நாம் கொன்றோமென்று பொற்பெரும் அவன்தப பிபகழ் சேந்தவன் சமர்புரிற் கற்பகவல்லியே வந்தான் கடுஞ்சமர் செய்துவாரேன்

வசனம்

கேளும் பெண்ணே சந்திரவல்லியே காந்தவரூயனை நாம் தாமி மோகனவல்லியை யேவி கொன்றோமென்ற காரணத்தா தம்பியாகிய சேந்தவரூயனானவன் மோகனவல்லியின் கு ள்லாம் சொன்று தலைகளை எல்லாம் ஏரியில் போட்டுவிட் டோகனவல்லியையும் கொன்றுவிட்டு இப்போது நம்மீதுபே சகலசேன சையங்களை கூட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறான்

சென்று அந்தப்பள்ளிப்பயலை விரட்டி வெற்றி பெற்று வருகிறேன்
விடைதாரும் பெண்ணே.

சற்குணவல்லி-தரு

உத்தமரே எந்தன்நாத பத்தினியாள்வார்த்தையொன்று
கூறுவேன் நாத கூறுவேன்
பித்தனிட அஞ்சினாலே அக்கினியில் வந்தவரை
ஆகுமோ வெல்லப் போகுமோ

கிருஷ்ணதேவர் தரு

வன்னியரைவீரென்று கன்னியாளே பேசவந்தாய்
வஞ்சியே இங்கு கொஞ்சியே
மன்னவனும்சென்று அவர் மார்க்கத்தைபொழுத்துவாரேன்
மங்கையே விடை இங்கையே

சற்குணவல்லி-தரு -

வாதாபிதூலமறுக்க வந்தாரந்தவன்னியரும்
வர்க்கமே அந்த வர்க்கமே
நீதாகீரும்சென்று வாதைபடவேண்டாம்நாதா
கேளுமே வார்த்தை கேளுமே

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

பெண்ணவள் வார்த்தைகேட்டு இன்னிலத்தில் வாழப்போமோ
பேறையே அடி பூவையே
எண்ணங்கொண்டு என்னைக்கொல்ல வன்னியனும்வந்தானோடி
யேகுமே போறேன் யானும்

சற்குணவல்லி ஜம்பை

தேவரிட அம்சமதில் சேர்ந்தவரேவன்னியர்கள்
கேவலமாய் பேசிடாமல் கேளுமையா எந்தன்மொழி

கிருஷ்ணதேவர் ஜம்பை

திருமுர்த்தி உருவமதில் தேன் மொழியே வந்திட்டாலும்
ஒருநொடி தன்னிலேதான் உருகுலையசெய்திடுவேன்

சற்குணவல்லி ஜம்பை

ஆளாதகாலமோதான் ஆண்டவரே நேர்ந்ததையோ
போகாமல்நீரிருந்து பூமியதை ஆண்டிருவீர்

கிருஷ்ணதேவர் ஜம்பை

ஆறுவதம்மாறுவதம் அவரவரினைப்படியே
கேளுமடிவன்னியனை மாளும்படி செய்துவாரேன்

சற்குணவல்லி-வேறு-தரு

எரிகள் நிறையவேசாதா தலைகளை
எரிந்தானே வெட்டியேவேதா
மீறிநீர் சென்றாலே தேரிடகீருவானோ
நெரிட்டுச் சென்றாலே நீர் தாளிசெய்வானே

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

வெட்டியே எரிந்தானேமாதா அவனை
விட்டிடப்போகுமே கோதா

கிருஷ்ணதேவராயருக்கும் சேந்தவராயனுக்கும்

மட்டிப்பள்ளிகளிள்
பட்டிடகுலமதை

மமதைப அடக்கியே
கெட்டிட ஒடுக்கியே

சற்குணவல்லி-தரு

சண்டையைவிட்டுமேநாதா

அவர்

தாளினைபணிந்துமே

வேதா

கொண்டிடும்வன்னியர்

குலப்பிள்ளை என்றுமே

அண்டியேவாழலாம்

ஆண்டவாநன்றுமே

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

கவறைக்குலமதிவேவந்தவன்

பள்ளி

கழலிணைபணிவானே

மன்னவன்

அவமானமாகுதே

அப்பாவென்றழைக்கவே

அவர்களை வெல்வேணே

இப்புவிதழைக்கவே

சற்குணவல்லி-கவி

வன்னியரை தந்தை என்று வாயினுலழைக்க நீரும்

மன்னரே மறுத்துஇப்போ மாபெரும் யுத்தம் செய்தால்

முன்னமே சென்றபடை முதுகாட்டி ஓடிச்சென்றார்

பின்னமேநீரும் சென்றால் சின்னங்கள் படுவிறையா

வசனம்

ஆனால் கேளுங்கள்நாதா அந்தவன்னியரிள் தாள்பணிந்து அவர் களை தந்தை என்றழைத்து உயிருடன் நாட்டில்வாழ உமக்கு மன மில்லைதவிர நீர் அந்தவன்னியர் மீதுமுதல் அனுப்பிவைத்த படை களில் சிலர்மாண்டார்கள் சிலர்சண்டைக்கு போகாமலே பயந்து ஓடிவிட்டார்கள். இன்னம்சிலர் அந்த வன்னியருக்கு பணிந்து மாடு ஆடுகளை மேய்ப்பதாகவும் அண்டிக்காண்டார்கள் அதுபோகவும் தங்களுக்கு என்றும் ரதசாரதியம் செய்யக்கூடிய தோரோட்டியும் ஓடிவிட்டாள் யாவரும்போக நீரும்நானும்தான்தனித்தோம ஆகவே நாம் இருவரும் அவரை வணங்கி இனிஉங்களைவெல்ல எங்களால் முடியாது இந்தவன்னியர் குலத்திற்கே இனிமேல் நாங்கள் பிள்ளைகள் எங்களை ஒன்றும் செய்யவேண்டாம் என்று கெஞ்சிக்கேட்டு அவர் களால் கொடுக்கப்படும் அன்னவஸ்த்திரத்தை பெற்று வன்னியர் ஜாதிபிள்ளையாக பட்டம்பெற்று வாழ்ந்துவரலாம்நாதா

கிருஷ்ணதேவர்-கந்தார்த்தம்

அடிபோடி பைத்தியக்காரி அந்ததோர் வன்னியர்தன்னை

படிதனில் அப்பாவென்று-பார்புகழ்கவலை குலத்தோன்

கெடிபெர அழைக்கப்போமோ கிளம்பினேன் யுத்தம்செய்ய

வடியுள்ள மாபிதாததை

தரு

வல்லமையாய் நீயும்ஒட்டுவாய்

வன்னியர்குலம்

வாழாமல் அழிக்கக்

காட்டுவாய்

அல்லல்கிவையே செய்த

அக்கினி குலத்தோர்களை

சு)

அஞ்சிவாடியே

பஞ்சபோல் பரந்திட

சற்குணவல்லி தரு

மன்னரே உன்னிடம் மனமதைபோலவே
மங்கையாள் ரதமதையே ஓட்டினேனே அந்த
மாவீரர் இருக்குமிடம் தட்டினேனே

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

தாசியின் குலத்தோரை தாண்டி யெவெட்டி னான்
தான்பழிவாங்கிடவே ஓட்டுவாயே அவன்
தாளிணை பணியட்டும் காட்டுவாயே

சற்குணவல்லி-தரு

குசிரையைவேகமாய் அதிரவேபூமியும்
எதிரிகள் இருக்குமிடம் ஓட்டினேனே இந்த
எண்டிசைநடுங்கிடவே தட்டினேனே

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

வன்னியன் தன்னிடம் முன்னேநாங் வந்தேனே
வாளெடுத்து போர்புரிவாய் பள்ளியே இப்போ
வைக்கப்போறேன் நானுனக்கு கொள்ளியே

சேந்தவரூயன்-வேற-தரு

பள்ளிகள் என்றுமே துள்ளியே குதித்திடும் பையலே
தள்ளியேதலைத்து கொள்ளிகள்வைப்பேன் கையாலே
பிள்ளைகள் படிப்பதும் பள்ளியே
பிரியமாய் அணிசரப் பள்ளியே
கொள்ளும் காதலர் துயிலும் பள்ளியே
விள்ளும் சமையலரைமட பள்ளியே
விண்ணை மகமதியர் தொழுவதும் பள்ளியே
வீரனே பள்ளிகள் இல்லாத இடமுமுண்டோ

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

தன்னிடகுலமதை மன்னனே புழந்தி பேசுறாய்
என்றையே வதைத்து இந்நகராளவே வீசுறாய்
உன்னிட வீரமும் செல்லாது
ஊதாரி உன்படை நிலலாது
ஒருசரம் விடுத்தேனே பொல்லாது
ஒடியேபிழைப்பாய் சொல்லாது

சு) உம்பர்களும் மன்னர்களும் வம்புசெய்யவந்திட்டாலும்
அம்பினாலவர்களையே தும்புரவேசெய்திடுவேன்

சேந்தவரூயன்-தரு

கோடி கோடியாய் பாணமும் சிட்டேன் பாரடா
ஓடிநீயுமே பதுங்கிடப்போறாய் ரே டா
உங்களை விட்டுமே போவேனே
ஒடுங்கிபயமே படுவேனே
சங்கையற்றீனே விடுவேனே

சண்டையில் தோற்று கெடுவேனோ
சண்டமாருதம்போல கொண்டுநனைகபாணம்
மண்டலமதிரவே துண்டனேகொல்லுவென்

கிருஷ்ணதேவர் தரு

எண்ணியவிடுத்த உன்னிடபாணத்தை நானடர்
மண்ணினில் விழவேதுண்டாய் செய்தேன் தானடர்
குண்ணியஉக்மனம் வாடவே
குவலையமன்னர்கள் ஓடவே
அண்டரும் என்புகழ் பாடவே
அடங்கியஉன்பதி தேடவே

க) ஆலகாலத்தையுண்ட காலகாலன்வந்திட்டாலும்
கோலமுடன் அவர்களையும் காலனூர்சேர்த்திடுவேன்

சேந்தவரூயன் - வேறு - தரு

விட்டதோர்பாணத்தை மடையுனை இதோ
பட்டிட ஓடித்தேனை கடையனை
தொட்டு அனைகபாணம் துளைக்கவே விடுத்தேனை
எட்டுதிசையோரும் எங்கிடதொடுத்தோனை

கிருஷ்ணதேவர் தரு

தொடுத்ததோர் பாணத்தையானே முன்னே
முன்னமேகண்டித்தேன் கேடனை
அடியுடன் உங்களை அழிக்கவேவந்தேனை
கெடிபெரகாட்டினில் கீர்த்தியும் பெருவேனை

கிருஷ்ணதேவர் தரு

கீர்த்தியை அழிக்கவேநீரனை யானும்
கிளம்பியே எதிர்த்தேனை வீரனை
பூர்த்தி செய்து உங்களை பூமியைஆனவே
நேர்த்தியாய் எதிர்த்தேனை நீங்கனும்மாளவே

சேந்தவரூயன் கத்தார்த்தம்

ஆக்கரித்துவிரங்கூறி அதும்பியே எதிர்த்தமன்னு
போக்கிட உங்கள் குலத்தை பொங்கியே எழுந்தூறி
தாக்கினேன் உன்னையிப்போதரணியும் அதிர்த்தாற்போல
சீக்கிறம் நீயும்என்னை

தரு

ஜெயித்திட உன்னாலாகுமோ கிருஷ்ணதேவா
பிழைத்திடஇனி போசுகுமோ
சேந்தவரூயன்யானே ஜெயித்தேனை உன்னைத்தானே
க) ஜெகமேபுகழ் அகமேமகிழ்
ஆக்பர் சிவந்தரும் எந்தனைபுகழ்

பொது-வசனம்

இவ்விதமாக சேந்தவரூயருனவர் கிருஷ்ணதேவராயரையும் அவர்படைகளையும் ஜெயித்து வீரமுழக்கம் செய்த அப்போது கிருஷ்ணதேவரூயருனவர் சேந்தவரூயனை ஜெயிக்கத்திரமையற்று இனிராம் உயிர்பிழைக்க வேண்டுமானால் தன்மனைவி முன் கூட்டி-
தேரிவித்தபடி வன்னியரை வணங்கி தந்தையாக மதித்து வன்னியர் வம்சத்திற்கே பின்னையாக இருக்கிறோமென்றும் உங்கள் புகழை நாட்டில் பரப்பி நாங்கள் வாழ்ந்து வருகிறோமென்று சேந்தவரூயனை கிருஷ்ணதேவரூயரும் அவர்மனைவி சற்குணவல்லியும் பணிவது.

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

அப்பாவே உங்களின் அடியினை பணிந்தேன்
ஆதரித்து எங்களையும் கார்க்கவேண்டுமே உங்கள்
அக்கினிசூல பிள்ளைநாங்கள் சேர்க்கவேண்டும்

சேந்தவரூயன் தரு

தற்கை என்று எந்தனின் தாளினை பணிந்ததரல்
தரணியில் எந்தநாளும் வாழ்ந்திருப்பாயே வன்னிய
தன் குலபெருமையதை செப்புவாயே

சற்குணவல்லி-தரு

மாமாவேதங்களின் மலரடிபணிந்தேனே
மருமகளா எந்தனையும் யேற்கவேண்டுமே புகழ்
மாசிலம்பரவிடவே சேர்க்கவேண்டுமே

சேந்தவரூயன்-தரு

மலரடிபணிந்ததோர் மருமகளே வாழ்ந்திரு
மன்னித்தேன் செய்ததற்றும் தன்னையான எங்கள்
மருமகளாய் எந்தநாளும் வாழ்வாய்மாளே

கிருஷ்ணதேவர்-தரு

வீரவெண்டையமுதல் விளங்கிடும் புலிக்கொடி
விரதுபலவும் எனக்குதருகவேண்டுமே நாங்கள்
விளங்கவே உலகம்தன்னில் வாழவேண்டுமே

சேந்தவரூயன்-தரு

தந்தேனேகேட்டதோர் தனிபெரும் விரதுகள்
தரணியில் எங்கள்புகழ் விளங்கிடவே நீங்கள்
தன்னையுய் எந்தநாளும் வாழ்ந்திடவே

சேந்தவராயன் - தரு

மாளிலம் தன்னிலே மருமகளாய்வாழ்ந்திட
 மாமாவேவாழ்த்தினன்னை அனுப்பவேண்டுமே இந்த
 மருமகளும் உணங்கினேன் வரம் தருகவேண்டுமே

சேந்தவராயன் - தரு

வன்னியர்புகழ்து இன்னிலம்பரவிட
 வரம்தந்தேன் உங்களுக்குசென்றுவருமே நீங்கள்
 வருஷம் ஒருமுறைஎன்னை வர்தபாருமே

ஜாதிபிள்ளைகள் - சிந்து

ஜாதிபிள்ளைநாங்கனையா	வன்னியர்குல
தன்பெருமைசொல்லிடவே	வந்தோமிப்போ
வன்னியர்தங்கனையே	வெல்வதற்கு
அன்னியர்தங்களாலும்	பேசுகாதையா
தப்பித்தடுமாரியே	நாங்களும்
நணலின் குலத்தோரின்	பிள்ளையாய்வந்தோம்
வருஷம் ஒருமுறை	வன்னியரிடம்
வாங்கியே உணவது	புசித்திடுவோம்
வன்னியர் இருக்குமிடம்	நாங்களும்
வகையுடனேசென்று	கண்டிடுவோம்
கொடுத்திடும்பொருளைக்கொண்டு	எங்கள்
குடும்பத்தவர்களும்	பிழைத்திடுவோம் (தத்தோம் தன

இவ்விதமாக கிருஷ்ணதேவராயன் வர்க்கத்தாரில் சிலர் சேந்தவராயனை வெல்ல முடியாமல் பரங்கொடுத்து ஒடிமறைந்து கவறைவர்க்கமாகிவ இருந்துவிட்டார்கள். மற்றுய்சிலர் சேந்தவராயனை அடுத்து உங்கள்மாடு ஆடுகளைமேய்த்து வருகிறோம் என்களை காப்பாற்ற வேண்டுமென்று தஞ்சமடைந்து தெலுங்குஇடையர்களாக இருந்து விட்டார்கள் இன்னும்சிலர் சேந்தவராயனை எதிர்த்து போரிப்பிரந்து வெல்ல திறனியற்று முடிவில் சேந்தவராயன் பாதத்தில் வணங்கி அவர்களுடைய ராஜபணியைவிடுத்து இனிஎங்களால் இந்த வன்னியர்வர்க்கத்தையே வெல்ல என்களால் முடியாது இனிமுதல் எங்கள் வர்க்கத்தாரிகள் உங்கள் வர்க்கத்திற்கே பிள்ளைகளாகும் என்களை இம்சிக்கவேண்டாமென்று அடிபணிந்து வேண்டுகிறேன் இதைக் கண்ட சேந்தவராயனுக்கு மனமிரங்கி நீங்கள் இனிமுதல் எங்கள் வன்னியர் வர்க்கத்திற்கே ஜாதிபிள்ளையாக இருந்து வருஷம் ஒரு

முறை நாங்க்களும் அன்பளிப்பை பெற்று வாழ்த்து வாருங்கள் என்று ஆசிகூறி அனுப்பிவிட்டு தன் நகரம் சென்று அண்ணிபாரைவணங்கி நிற்க மைத்துணனின் வல்லமையைக் கண்ட கன்னிபற்கரசியானது ஒருவர் உயிர்துரந்திற்காக ஒருணரின் உயிர்களையே கொன்றுவிட்டாயே உன்னைப்போன்ற வல்லமைசாலி கிடையாதென்று வாழ்த்தி வரமளித்து ஓர் பெண்ணை பார்த்து திருமணம் செய்து மதுராபிஷேகமும் முடித்துவிட்டு கன்னிபற்கரசியானது வன்னியமுறைப்படி விதவைகள் நாட்டில் இருக்கக்கூடாதென்று அக்கினியைவளர்த்தி அதில் இரங்கி ஆண்டவன் திருவடி அடைந்துவிட்டது இதோ இந்நாடகம் முடிவடைந்தது மங்களம் மங்களம் மங்களம்.

சுபம் சுபம் சுபம்

தாசிமோகனவல்லி சுகழியாகிய

கிருஷ்ணதேவரூருக்கும் சேந்தவரூனுக்கும்

சண்டை என்னும் வன்னியர் வீரமுழக்க

நாடகம் முற்றிற்று.

வாயுவேக மனோவசிய

சாஸ்திரம்

இந்த நூலில் மனோவசியத்தைப் பற்றியும் அதை அப்பியாசிக்க வேண்டிய வழிகளைப்பற்றியும் எழுதப்பட்டிருப்பதுடன் உலகில் பிறர் கண்களுக்குத் தெரியாமல் உலாவும் வழியைப்பற்றியும், இறந்த பெரியோர்களுடன் எப்படிப் பேசுவது என்பதைப் பற்றியும், நன்கு எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சபைதனில் விரலைக்காட்டி மற்றவர்களை தாங்கவைக்கும் வழிகளைப்பற்றியும் மனோவசிய-சக்தியினால் உலகத்திற்கு செய்யக்கூடிய நன்மை மிகுந்த செல்வாக்குடன் இருக்க விரும்புகின்றவர்களுக்கு இந்நூல் தேவாயிரதம் போன்றதாலும் சித்திரப்படங்களுடன் கூடியது.

எமது புதிய நாடக வெளியீடுகள் :

வடிவங்குப்பம், பாலகவிநாடக ஆசிரியர்

V. R. P. நாராயணசாஸ்திரசன் இயற்றியது

மீன்னலொளி சிவபூஜை என்னும் அர்ச்சுனன்

குறவஞ்சி நாடகம் விலை ரூ. 1-50

நாணமேடு நாடக ஆசிரியர் R. N. சீனிவாசபடையாட்சி இயற்றிய

கெங்காதேவி கொர்வபங்க மென்னும் பண்டா

குரன் பராசக்தி சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50

செம்மங்குப்பம், நாடகாசிரியர் S. ஷண்முக உபாத்தியாயர் இயற்றிய

தானாகுரன் திருமால் சண்டை யென்னும்

கர்ணன் மகுடாபிஷேக நாடகம் விலை ரூ. 1-50

புதுப்பாணயம் நாடக ஆசிரியர் M. N. காத்தமுத்து இயற்றிய

அமுதவல்லியால் சாபம் பெற்ற தணலாகுரனுக்கும்

கார்மேகனுக்கும் சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50

நாசி மோகனவல்லி குகையாசிய கிருஷ்ணதேவராயருக்கும்

செந்தவராயனுக்கும் சண்டை நாடகம்

வன்னியர் வீரமுழக்கம் நாடகம் விலை ரூ. 1-50

திரௌபதை உற்பத்தி யென்னும் அருச்சுனன் துருபதே

யன் சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50

மல்லிகாதேவி கேள்வி திருமணம் என்னும் உதிய சூரியன்

உக்ரவீரியன் சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50

சிவவல்லி, சித்திரவல்லி, கெந்திருவல்லி, ஜெயவல்லி திரும

ணம் என்னும் வாரதாகுரன் கிருஷ்ண வன்னியர் சண்டை

நாடகம் விலை ரூ. 1-50

ஸ்ரீ மஹாபாரத்தில் ஓர் பாகமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பள்ளிக்

கூட நாடகம் விலை ரூ. 1-50

வியாக்கிராகுரன், விதர்ப்பராகுரன் சம்மாரமென்னும் விஷ்ணு

விஸ்வரூப நாடகம் விலை ரூ. 1-50

பகுத்தறிவே பரம்பொருள் என்னும் ஆறிவே ஆதாரப்

பொருளென்னும் கல்விக்கழகன் விழிகுரன் சண்டை

நாடகம் விலை ரூ. 1-50

கிடைக்குமிடம்:—

சண்முகானந்த புத்தகசாலை, பார்க்கடவுள், சென்னை-3

பாடக வெளியீடுகள் :

- மும், பாலகணினி ஆசிரியர்
 V. R. P. நாராயணசாமிநாதன் இயற்றியது
 னலொளி சிவபூஜை என்னும் அர்ச்சுனன்
 குறவஞ்சி நாடகம் விலை ரூ. 1-50
- நாணமேடு நாடக ஆசிரியர் R. N. சீனிவாசபடையாட்சி இயற்றிய
 கெங்காதேவி கொர்வபங்க மென்னும் பண்டா
 குரன் பராசக்தி சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50
- செம்மங்குப்பம், நாடகாசிரியர் S. ஷண்முக உயாத்தியாயர் இயற்றிய
 தானாகுரன் திருமால் சண்டை யென்னும்
 கர்ணன் மகுடாபிஷேக நாடகம் விலை ரூ. 1-50
- புதுப்பாளையம் நாடக ஆசிரியர் M. N. காத்தழந்து இயற்றிய
 அமுதவல்லியால் சாபம் பெற்ற தணலாகுரனுக்கும்
 காசீமேகனுக்கும் சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50
- தாசிமோகனவல்லி குகியாகிய கிருஷ்ணதேவராயருக்கும்
 சேந்தவராயனுக்கும் சண்டை நாடகம்
 வன்னியர் வீரமுழக்கம் நாடகம் விலை ரூ. 1-50
- திரௌபதை உற்பத்தி யென்னும் அருச்சுனன் திருபதே
 யன் சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50
- மல்லிகாதேவி கேள்வி திருமணம் என்னும் உதிய குரியன்
 உக்ரவீரியன் சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50
- சிவவல்லி, சித்திரவல்லி, கெந்திருவல்லி, ஜெயவல்லி திரும
 ணம் என்னும் வாரதாகுரன் கிருஷ்ண வன்னியர் சண்டை
 நாடகம் விலை ரூ. 1-50
- ஸ்ரீ மஹாபாரத்தில் ஓர் பாகமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பள்ளிக்
 கூட நாடகம் விலை ரூ. 1-50
- வியாக்ராகுரன், விதர்ப்பராகுரன் சம்மாரமென்னும் விஷ்ணு
 விஸ்வரூப நாடகம் விலை ரூ. 1-50
- பகுத்ததீவே பரம்பொருள் என்னும் ஆரீவே ஆதாரப்
 பொருளென்னும் கல்விக்கழகன் விழிகுரன் சண்டை
 நாடகம் விலை ரூ. 1-50

கிடைக்குமிடம்:—

சண்முகானந்த புத்தகசாலை, டாக்டர்வன், சென்னை-3

மலையாளனர் கெர்வகமென்னும்
காளிக்கும் -
வீரஜய்யொருக்கும்
சண்டை நாடகம்

K. A. மதுரை முதலியார்

ஷண்முகாநந்த புத்தகசாலை

பார்க்கடவுன், சென்னை-3

ரிஜிஸ்டர்]

[இதன் விலை ரூ. 1

உ

ஸ்ரீ முருகன் துணை

மலையாளவீரர் கொர்வபங்கமென்னும்

காளிக்கும் -

வீரஜய்யனாருக்கும்

சண்டை நாடகம்

கடலூர் N. T. புதுப்பாளையம் நாடக ஆசிரியர்

M. N. காத்தமுத்து அவர்களால்

இயற்றியதை

சென்னை

ஷண்முகாநந்த புத்தகசாலை

K. A. மதுரை முதலியார் அவர்களால்

வெளியிடப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்] 1962

[விலை ரூ 1.

-: ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு :-

தென்லாற்காடு ஜில்லா கடலூர் மாவட்டநாடக கம்பெனியார் நடத்திவருகின்ற மலையாளவீரர் கொர்வ பங்க மென்னும் காளிக்கும் வீர அய்யநாருக்கும் சண்டை நாடகத்தை, கடலூர்புதுப்பாளையம் நாடக ஆசிரியர் N. M. சாத்தமுத்து அவர்களிடம் சகல உரிமைகளும் பெற்று அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளேன், இதிலுள்ள பாட்டுகளையோ, பகுதிகளையோ, எழுத்தாளரோ, பதிப்பாளரோ, நாடகக்காரரோ, இன்னாடகத்தின் பெயரைவைத்தோ, மாற்றியோ, அச்சிடக்கூடாது, அப்படி அச்சிட்டால் எமக்கு ஏற்படும் நஷ்டங்களுக்கு சட்டப்படி கட்படுத்து வேன்.

இப்படிக்கு.

K. A. மதுரை முதலியார்
ஷண்முகானந்த புத்தகசாலை
சென்னை-3

நாடகப் பாத்திரங்கள்

நடிகர்கள் :-

விஷ்ணு
நாரதர்
பரமசிவன்
அய்யனாரப்பன்
ருத்திரமகாளி
வீரன்
மலையாளவீரர்கள்
தம்பிவீரர்கள்
அய்யனார் ஜோகி
வீரன் ஜோகி

நடிகைகள் :-

பூரணி
புட்களை
மலையாளகன்னிகள்
ஸ்ரீ காளிகதேவி

சிவசுப்ரமணியா துணை

மலையாளவீரர் கெர்வ பங்கமென்னும்

காளிக்கும்-

வீரஜய்யனாருக்கும்

சண்டை நாடகம்

வியாயகர் துதி

ஆதி உமைபாலைனை ஐங்கரதேவா போற்றி,
சோதிசேர் மலையாளவீரர் துய்யநல் கதை எழுத
நீதியாய் நாவிலமர்ந்து நேர்த்தியும் ததும்பியோங்க
பாதிமதிய உநிந்தோன் பாலா பாலனைகார்திட்டாயே
சண்முகதேவா போற்றி சங்கரன் புதல்வாபோற்றி
தண்பெரும்மலையாள வீரர்சரித்திரம் தன்னைப்பாட
உண்மையாய் நாவில் தங்கி ஒளிபெரும் பொருளை தந்து
கண்ணியம் ததும்பியோங்ககடையேனைக் கார்த்திடாயே

விஷ்ணு வருகிற-கவி

வையமெல்லாம் ஓரடியாய் அளந்தபாதன்
வாருதியில் ஆலிலமேல் பள்விக் கொண்டோன்
கைதனில் சங்குசக்கரம் யேந்தும்நாதன்
கசடர்களை கருவருக்க வந்த வினோதன்
தைமலரள் பூமகளைதரித்த மார்பன்
தைத்தியர்கள் குறையகற்றவந்த சிங்கான்
பையரவம் மீதிலே துயன்றீதன்
பரப்பிரம் சுருமசிதோ வருகின்றேனே

தரு

சங்காழிகையனார் வந்தனர் வைகுந்த வாசர்
 சகலருக்கும் காக்கிதந்தனர்
 சங்காழிகையனார்வந்தார் மங்கை லக்ஷ்மிகூட
 தங்கும் உலகமெங்கும் தாசர்சூரும் கொண்டாட (சங்
 எங்கும் ஒன்றதாய் நின்றிடும் நாதன்
 மறைமுடியில்

ஏறையே நடனமும் பிரியமாய் செய்திடும் போதன்
 அண்டர்கள் தாழ்
 எதிரிகள் தன்னையே கருவுமே அருத்திடும் காதன்
 உலக மோங்க

(சுருள்) எந்தலோகமும் விந்தையாய் கீர்த்தி
 தந்திடும்மாயவன் எந்தனின் பூர்த்தி(சங்
 வேதத்தை கவன்றுமே ஆழியில் சென்றிட்ட சூரன்
 அவனைக் கொல்ல
 வேண்டிய மச்சுருபமுகிய வீரன்
 தாமரைக்கொல்ல
 வேதியன் போலவே நீதியாய்வந்திட்ட மாரன்
 தந்தையைக்காக

(சுருள்) வெட்டியே மடித்தேன் அட்டில்லாகூரரை
 மட்டில்லாகார்ப்பேன் கிட்டியபக்தரை (சங்
 அருமுனிகௌசிகன் பிரியமாய் செய்திடத்தானே
 யாகத்தையன்று
 அரக்கி தாடரை அழித்துமே வந்திடகானே
 கௌசிகன் தானும்
 அனுப்பிடதந்தையை இனிப்பாக கேட்டிடயானே
 அவருடன் சென்று
 அந்தகன்பதிக்கு முந்தியே சேர்த்திட்டேனே
 தாடகை தன்னை

(சுருள்) அகலிகைசரப விமோனஜம் செய்தேன்
 அருவை சீதையை திருமணம் முடித்தேன் (சங்
 அள்ளியே வெண்ணையும் மண்ணையுமுண்டதோர்வாயன்
 ஆயர்குலத்தில்
 அருவைமாதர்கள் கொர்வமு மடக்கிய நேயன்
 பாண்டவருக்காக

அங்கையில் கங்கணா பொங்கமாதரித்தசகாயன்
 துரியோதனதியை
 அந்தகன்பதிக்கு முந்தியே சேட்தீர்த்தமாரன்
 செந்தமிழ்மோதும்

(சுருள்) அக்கினி குலமதில் , மிக்கவே பிறந்தோன்
 தக்கவே காத்த முத்தையன் வரைந்தோன் (சுங்

மேற்படி-கவி

எந்தனின்பதம் பணிந்த எழில்பெரும்கெருடா வாழி
 இந்தநல்வையுண்டத்தில் இலக்குமிதேவியோடு
 வந்திரும் தொண்டர்க்கெல்லாம்வரமதுக அளிக்கவேண்டும்.
 சிந்தையும் மகிசுதியாக சீர்கொலு அமருவோமே

பொதுவசனம்

இந்த விதமாக மகாவிஷ்ணு வைகுண்டத்தில் அமர்ந்
 திருக்க அந்த சமயத்தில்திருலோக சஞ்சாரியாகிய நாரதமுனி
 வர் வைகுண்டம் நாடி வருவது.

நாரதர் வருகிற-கவி

கலைவாணி மறையோன் தானும் களிப்புடன் அளித்தபாலன்

நிலையதை யொன்று கூட்டி நிகரில்லா ஞானியானேன்
 தலையினில் சடைமுடியாட சங்கரன் தனைத்துதித்து
 சிலையுரு நாரதமுனி சீர்சபைக்கு வருகின்றாரே

தரு

சாரதா மகிழும்பாலன் நானே இந்த
 சத்தசாகரம் நித்தம் சுற்றிடும்
 நாரதமகா முனிவன் தானே
 பராதியுலகமெல்லாம் பார்த்து நெடுயில் வந்தேன்
 பரமன் முதல் அரியயனை பாலராகவே செய்கிறேன்

பாவிராக்ஷதா குலமதைமருத்தேன்
 தாவியே இரணியா சூரனை யொழித்தேன் (சார
 சண்முகநாதருக்கு பெண்குரமது தன்னை
 சாரியாய் மணமுடித்தேன் தேவனாரிய (சார
 விண்ணவர் தன்னுலே நான் மன்மதனை எறித்தேன்

சுருள்) வெரிந்திட பத்பா ஞானசெய்தேன்
அரியர தேவனால் அய்யனாருதித்தான் [சார

அந்த ஐயனாருக்கு இன்றைய தினமதில்
அருமனம் செய்யவேண்டியே வைகுண்டம்நாடி
புந்தியில் மிக மகிழ்ந்தேன் பூரணி புட்கலைதன்னை
சின்தையில் சந்தோஷமாக சீராய் முடிப்பேன்பெண்ணை

சுருள்) சீரதாய்வைகுண்டம் நேரதாய் வாறேன்
நரணன்பாதம் காணவே போறேன் [சார

நாரதர் வேறு தரு விஷ்ணுவிடம்

அத்தியை கார்த்த மாயரே தங்கள்
அரவிந்தபாதமதில் நாரதன் பணிந்தேன்
ஆதரித்தாரும் நேயரே
நித்தமும் உலகத்தை சித்தமாய் சுற்றிவந்தேன்
கார்த்தனே உன்பாதங்காணகருத்தில் சந்தோஷம் கொண்

சுருள்) காரணமாகிய நாரணரே உந்தன் [டே
பேரணும்தந்தன்ம் நாரதன் தந்தேன் (அத்

விஷ்ணு தரு

கலைமகளியின் நபாலனே நீயும்
காணவே உலகினில் தோணவே என்றும்
சுருத்துடன் வாழ்வாய் பேரனே
அலைகடல் உலகமதை ஆராய்ந்து இங்குவந்த
நிலையான சேதியதை நின்மலாஎனக்குகந்தே

(சுருள்) நேர்த்தியாய் அதனை பூர்த்தியாய்சொல்லும்
பார்த்தவர் மகிழ்ந்திடும் பேரனே புல்லும் [கலை

நாரதன்-தரு

சேதி யொன்றுமில்லை மூர்த்தியே நீரும்
ஜெகன் மோகினியாய் பத்மா ஞானிடம் சென்ற
சேதியை ஓதவீர் நேர்த்தியே
ஆதிவைகுண்டவாசா அரக்கன் எவ்விதமானுன்
பாதிமதியணிந்த பரமன் சேதியுமென்ன

சுருள்) பசுருவீர் அதனை அகமது மகிழ
இகபரநாதனை எனக்குமேபுரிய

விஷ்ணு தரு

அந்தவிதம் சொல்வேன் கேளுமே பத்மா
 அரக்கனும் மாண்டான் சிரக்கவேமானும்
 அரனிடம் சென்றேன் நாளுமே
 விந்தைவடிவம் கண்டு எந்தன்மேல் இச்சைக்கொள்ள
 இத்திரம்கலிதமாக சொந்த கரம்பிடிக்க

(சுருள்) இன்பமா அய்யனார் முன்னமே உதித்தார்
 அன்னிதவனத்தினில் அவருமேவிடுத்தார் [அந்த

நாரதர்-வேறு-தரு

மச்சானும் மாமனும் கூடியே ஒரு
 மைந்தனையின்றி ரே தேடியே
 இச்செகம்தன்னிலே இழிவாக சொல்லுதே
 கச்சணி மாதரும் கலங்கிடநேர்ந்துதே

விஷ்ணு தரு

மானத்தை வாங்காதே நாரதா தேவ
 மர்மமுமாகுமே வேரதா
 நாணமும்மாகுதே நாரதா சொல்லாதே
 காணும் உலகினிலே கைக்கொட்டி நகைப்பாரே

நாரதர்-தரு

அக்கம்பக்கமே அறிந்தாலே உம்மை
 அவமானம் செய்வாரே இதனலே
 தக்க என்பாட்டியும் தையலாளறிந்தாலே
 கெக்கென்று நகைத்துமே கேலிகள் செய்வாளே

விஷ்ணு-தரு

பாட்டியாள் அறிந்தாலே நாரதா என்னை
 பரிகாசம் செய்வாளே வேரதா
 காட்டிக்கொடுத்துநீ கலகங்கள் செய்யாதே
 மூட்டியேகோளுகள் வேடிக்கை பார்க்காதே
 நாரதர்-தரு

அய்யனார் தித்ததாரே மாய்ரே அவர்க்கு
 அருமணம் செத்திரேநேயரே

வைமகம் தன்னிலே வைவாரே உம்மையே
தையலைபார்த்துமே செய்தாலே நன்மையே

விஷ்ணு-தரு

திருமணம் செய்யவே பேரனே இந்த
திருமாலும் என்செய்வேன் தீரனே
பரமனும் வந்தாலே பாகைனுக்கு மணம்
பார்த்துமே செய்யலாம் நேர்த்தியாய்வாழவே

நாரதர்-தரு

கைலாயம் சென்றுமே இன்று அந்த
கங்காள் பரபனைக்கண்டு
ஓயிலா அழைத்துமே ஓடியே-வருகிறேன்
மயிலானை-பார்த்துமே மணமது செய்யலாம்

விஷ்ணு-தரு

சென்றுவாரும் எந்தன் பேரனே இந்த
ஜெகமதில் பேர்பெரும் தீரனே
இன்றுமே பரமனை இவ்விடம் அழைத்துமே
கொண்டோடிவருகுவாய் குலமது தழைக்குமே

பொது-வசனம்

இந்தவிதமாக நாரதர் விஷ்ணுவின் வார்த்தைபடி பர
மனை காணும் பொருட்டு கைலாயம் நாடிச்செல்ல அதுசமயம்
கைலாயத்தில் பரமன் கொலுவாக வருவது.

பரமன் வருகிறாருத்தம்

ஆலமதை தேவருக்ககாய் உண்ட நீதன்
அத்தியதையுறித்துமே அணிந்த நீதன்
பாலனும் மார்க்கண்டனுக்காய்யேமன் தன்னை
பதாரி உதைத்துமே தள்ளிய பாதன்
சிலமாம்ருத்தருக்கூ மாலையாட
சுவகணங்களிருபுரம் கோஷ்டம்பாட
கோலமுடன் பார்வதியாள் வாமத்தில் சூழ
கொலுநாடி பரமனும் வருகின்றாரே

தரு

பாருகைத்தில்படி சீராய் தினமளக்கும்
 பரமன் கொலுவதாகினூர் கைலாசவாசர் பர
 கோரும் புலித்தோலாடை கொண்டு சூலம்பிடித்து
 [சுருள்) கோதையாள் கெங்கை சிரமீதில்வாழ
 வாதையே போக்கும் பார்வதிசூழ (பாரு
 மான் மழு சூலமுடன் மேலும் கலைத்தோலாடை
 மாமுனிகள்போற்றவே அனுதினமும் (மாமு
 வான்புவிதன்னிலுள்ளோர் வந்து சிரம்வணங்க
 சுருள்) வல்லாளராஜன் மனமதமகிழ
 நல்லமைந்தலைய் எல்லையும் புகழ் (பாரு)
 தேசமெல்லாம் புகழும் மாசில்லா குணமுள்ள
 சிருதொண்ட பக்தன் தன்னைமே சோதிக்கவேண்டி
 அசையாய்ச்சயாசி ஆண்டிவேடமுந்தாங்கி
 சுருள்) அன்பாய்பிள்ளை கரியுமேகேட்டேன்
 இன்பமாய்மோகும் முன்னமே தந்தேன்
 நாரதர்-தருவேறு

ஆலகாலத்தையுண்டபரமனாரே இப்போ
 அருமுனியோன் போற்றிசெய்தேன் பரமனாரே
 உலகமுழுதும் சுற்றி பரமனாரே இன்று
 ஓடிவந்தேன் உம்மைக்காண பரமனாரே(ஆல
 பரமன்-தரு

வாழு உலகமதில் நாரதனே நீயும்
 வாழந்திருப்பாய் எந்தநாளும் சீரதனே
 ஆழிகரத்துடன் நாரதரே இன்று
 அரவிடமாவந்ததென்ன நாரதரே வாழி
 நாரதன்-தரு

வந்தவிதத்தகேளு பரமனாரே இன்று
 வகையதை நானுரைப்பேன் பரமனாரே
 உந்தனமகன் ஐய்யனருக்கு பரமனாரே நீரும்
 உகந்து மணம் செய்தீரோப்பரமனாரே
 பரமன்-தரு

திருமணம் செய்திடவே நாரதனே அந்த
 திருமாலறியவேண்டும் நாரதனே
 இருவரும் மனமொத்தால் நாரதனே இப்போ
 இசைந்து மணம்செய்திடலாம் நாரதனே

நாரதர்-கவி

தாத்தாவே.காலகண்டா தாமோதர மூர்த்திதானும்
 நேர்த்தியாய் அய்யனுக்கு நிகரில்லா திருமணமும்
 பூர்த்தியாய் செய்திடவே புண்ணியா உமையழைத்தார்
 சீர்பெரும்வைகுண்டம்நாடி.சொல்லுவோம்நாமூந்தானே
 பரமன் -தரு

சந்தோஷங்கொண்டனே எந்தனின் பேரனே
 சடுதியாய்வைகுண்டமே செல்லுவோமே இந்த
 சங்கதி யவரிடம் சொல்லுவோமே

நாரதர்-தரு

காடுமலை வனந்திரம் கானுறுதாண்டியே
 காசுத்தன் தன்னைக் காணசெல்லுவோமே நாமும்
 கடிமணமே செய்திடவே புல்லுவோமே

பரமன்-தரு

மகனுக்கு மணமது மகிழ்ச்சியாய் செய்வவே
 மாமுனிவேசமாக நடந்திடுமே அந்த
 மானிலம் மகிழ்ந்திடவே துடர்ந்திடுமே

நாரதர்-தரு

வைகுண்டம் வந்தோமே வாசவன் தன்னிடம்
 வண்மைபுடனேச்சென்று புல்லுவேனே வந்த
 வயணமதனையிப்போ சொல்லுவேனே
 விஷ்ணு-தரு-பரமனிடம்

அம்பலத்திராடும் யீசனே உங்கள்

அரவிந்தபாதமலர் திருமாலும் பணிந்தேன்

ஆதரித்தாரும் நேசனே

இம்மையில்உனைத்துதித்தால் மருமையில்.மோகமுண்டு

(சருள்) ஈசனே ஜெகதீசனே அருள்

வாசனேகை லாசனே திரு (அம்

பரமன்-தரு

கைலாழியேந்துங்கண்ணனே என்

கழலினைப்பணிந்ததால் கணமுடனேவாழ்வாய்

வையகம் துதிக்கும் வண்ணனே

கையில் ஆழியேந்தும் காசுத்தாளினையழைத்து

காரணம் தன்னையே கூறவே வேண்டும்

நாரணனைக்குமே பூரணமாக கையி

விஷ்ணு-தரு-வேறு

அய்யர் தனக்குமே கையினிப்பிறந்திட்ட

கடிமணம் செய்திடவே மைத்துனரே உம்மை

கண்ணனும் வரவழைத்தேன் இத்துணரே
பரமன்-தரு

அய்யனார் தனக்குமே அருமணம்செய்யவே
அருவையாள் எங்குபார்த்தீர் மைத்துனரே அதை
அறிய உறைத்திடுவீர் இத்துணரே

விஷ்ணு-தரு

தந்தையே நீர் இருந்திடஎந்தலாவது
தானுண்டோ சொல்லுமையா பரமனரே இந்த
தாமோதரன்றிந்திடவே பரமனரே

பரமன்-தரு

தனையனுக் கேற்றதோர் தையலாள் தன்னையே
தரணியில் இருந்தால் சொல்லும் பரந்தாமா [நரம்
தனிமணம் செய்திடுவோம் கிரந்தாமா

நாரதன்-கவி

ஊத்தனின் பர்ட்டன் மாரே எதற்காக இப்படி நீங்கள்
வந்ததைபேசி இருந்தால் வகையொன்றும் நடப்பதேது
சின்தையும்மகிழ்ந்து இப்போசிக்கிறம்ஐயன் தன்னை
முந்தியே அழைத்து அவன் மொழிப்படிநடக்கலாமே
பொது வசனம்

இவ்விதமாக பரமன் விஷ்ணு நாதர் மூவரும் அய்யனா
ரப்பன் கல்யாணத்தைப்பற்றியோசிக்க, ஐயனாரப்பனை வர.
வழைக்க இச்சேதிரைக் கேட்ட அய்யனாரப்பன் பரமன்.
விஷ்ணு இவர்களைகாணும் பொருட்டு அய்யனாரப்பன் தர்ப்
பார்நாடிவருகின்றார்.

அய்யனாரப்பன் வருகிற-கவி

கிரி எடுத்து கிர்தடுத்த ஆதிமாயன்
கிரிடியைகார்த்திட்டபரம சிவன்
நெரியுடனேயின்றிட்ட செல்வன் தானும்
நிகரில்லாபலணிகள் அலங்கரித்து
வரிபடர்ந்தமாத ரெல்லாம் வாடிகிற
வளைதடிசக்கரம் பாலாவும் கரத்தில் தாங்கி
அரியரன் மகிழ்ந்திடவேவுதித்த பரலன்
அய்யனாரப்ப நிகோவருகின்றேனே

தரு

அகில மெங்குமே நடுநடுங் கிடவே ஐயனாரப்பன்
ஆக்கரித்துமேவந்து மேவினனே

(சருள்)

திகிலடைந்து மேதீரர் ஓடிட
திக்குள்ளோர்களும் யிக்கவாடிட

திரம்பேசிடும் வீரர்வாடிட

திரண்டபுஜ மது மீறியாடிட

நீலவிழிஎனகண்கள்மின்னிடவே அகோரப்பார்வையும் [அகி]
நீண்டமணி முடி மாலே தன்னிடவே

(சுருள்) ஆலவிஷம் தன்னை அள்ளியுண்டவர்
அவர்மதலையாய் வந்து துதித்தவர்
அருவை இந்ரானி மானங்கார்த்தவர்
அசோமுகிரம் தன்னைவாங்கியவர் [அகி]

பட்டுபீதாம் பரம் பணிகள் மின்னிடவே பலவிதமாய்

(சுருள்) பாருங்கிடுகென்னயானும் விண்டிடவே
எட்டுதிக்கிலும் எகிரிச்செல்லுவேன்
மட்டில்லாவெள்ளையானையிலவருவேன்
அட்டிசெய்திடும் துஷ்டரைக்கொல்வேன்
கிட்டியபக்தரைமெத்தவேகார்ப்பேன் [அகி]

மேற்படி. தேவாரம்.

ஆதியே அரளேபோற்றி அடிமுடி காணப்பொருளேபோற்றி
சேரதியேசுடரேபோற்றி சுழிமுனைவஸ்த்துவேபோற்றி
நீதியேகின்மலசுருபாபோற்றி நித்தர்கள்பணிகேவாபோற்றி
பாதியேபிரையணிந்த பரமனேபோற்றி போற்றி
(அய்யனார் தரு விஷ்ணு பரமனிடம்)

தாய்தந்தைமாரே

தாளிணையில் நேரே

தனையனும் போற்றிசெய்தேன்

கார்ப்பிரே

பாய்புலிபோன்ற

பாலனையின்றே

பாங்கா அழைத்ததென்னு

சொல்லுவிரே

கருள்] பத்தியா எந்தன்

சித்தத்தினை தெரிய

மெத்தவேசொல்ல

வேண்டுமே புரிய

தாய்

பரமன் தரு

மகனே நீ வாழி

மகிழ்ந்து நீடுழி

மானிலத்தில் எந்த நானும்

வாழ்ந்திருப்பாதி

அகமதுமகிழ

அவனியும் புகவ

அருமணம் உனக்கு செய்ய

என்மகனே

சுருள்] அன்பாய உந்தனை

தென்பாயழைத்தேன்

உன்னிட எண்ணத்தை

முன்னமே புல்லும்

மக

அய்யனார் தரு

திருமணம் வேண்டாம்

தெயுறவேத் தூண்டும்

திரமான சேதியதை

கேளுமையா

ஒருவனும் எனக்கு

தாருமே தனைக்கு

உலகெல்லாம் சுற்றிடவே

வேண்டுமையா

சுருள்] ஓடிமே புனிதனில் நாடிமே திரிய
கூடியே வேண்டும் தேடிமே அரிய திரு

விஷ்ணு தரு

துணையாறைக்கொண்டு இணையாக விண்டு
சூறா உனக்களிப்பேன் என்மகனே
கணைகோதண்டம் தன்னை களிப்புடன் முன்னே
கரத்தில் மிகவே தாங்கும் திருமாலும்

சுருள்] காரணம் இதற்கு வேரவேக்காரணைன்
நாரணன் இப்போ கூறவேத்தோணைன் துணை
நாரதர் கவி

சஞ்சலம் கொள்ளவேண்டாம் தாத்தாவே இதற்கு நீரும்
கொஞ்சியே ருத்திரமகாரிஷி துருவேன் அவரிடத்தில்
மிஞ்சியே வீரனுடன் மெல்லியாள் இருவருண்டு
பிஞ்கணிபரமனே நம்பிள்ளைக்கு துணையேயாகும்

வசனம்

கேளும் பட்டன் மார்களே ருத்திரமகாரிஷி வனத்தில்
வாசம் செய்கக்கூடிய ருத்திரமகாரிஷிவசத்தில் வேள்வி நாத
ருடைய தபோபலத்தால் உதித்த. வீரன் என்று ஓர் ஆண்
பிள்ளையும் பூரணிபுட்கலை என்று இரண்டு பெண்களும்
வளர்ந்து வருகிறார்கள் நான் சென்று அந்த மகரிஷியை
கண்டு வீரனை அய்யனார்ப்பனுக்கு துணையாக கேட்டால்
அவர்தடை இன்றி கொடுப்பார் என்வார்த்தை. பிரகாரம்
அங்கு செல்லுங்கள் பரட்டன் மார்களே.

பொது வசனம்

இவ்விதமாக அரியரதேவர்கள் ருத்திரமகாரிஷியை
தேடிச்செல்ல அது சமையம் ருத்திரமகாரிஷி கொலு நாடி
வருவது.

ருத்திரமகாரிஷி வருகிற கவி

அத்தியுறித்தணிந்தயீசன் ஆரளிடபாதமதை
நித்தமும் மரவாசிலன் நேரினில் சிஷிபர்குழு
சித்தமாய் நேமநிஷ்டை செய்துமே முடிக்கவேண்டி
ருத்திர மகாரிஷி நொடிதனில் வருகின்றாரே.

தரு

சித்தத்தில் சிவன் பாதம் பகத்திரவா சிலன்
ருத்திர மகாரிஷியும் வந்தேன் யாகசாலைக்கு ருந்தி
மெத்தப் புலித்தோலாடை சுத்தி இடையணிந்து

ருத்தி] மேதினி தன்னிலே ஓதிடவல்லவர்
ஜாதிபேத மில்லா நீதியுமானவர் சித்தி

கையில் ஜெபமாலையுடன் கமண்டம் மிகப்பிடித்து
 வையமெல்லாம் புகழும் வனத்தையானு மகுத்து
 சுருள்] வாடிடாருத்தி ராக்ஷமும் பூண்டு
 தேடியே சிவன் பாதமே தொண்டு சித்
 அரியும் சிவனும் என்னை பிரியமாய் தடிடவே
 உரியவே அவர்களை உத்தமன் கண்டிடவே
 சுருள்] உள்ளத்தின் கருத்து மெள்ளவே கொண்டு
 கள்ளமில்லாமலே பண்ணுவேன்தொண்டு சித்
 மேற்படி வேறு தரு

அரியாதேவா இந்த

அடியேனை காவா

அரியாதேவா நீங்கள் அடியேனை நாடியே
 சுருள்] ஆசையாய் வந்த சேதிகள் தன்னை
 கூசாமல் என்னிடம் கூறிடும் முன்னை அரி
 பரமன் தரு

ருத்திரமகாமுனியே எந்த நாளும்
 சித்தமாய் வாழ்வாய் இனியே
 சுருள்] ருத்திரமகா முனியே பத்தவதாரனே
 மெத்த வந்திடும் சேதி கன்னையே
 மைத்துணரிவரை கேட்டிடும் முன்னையே ருத்தி
 ருத்திரமகாரிஷி தரு

என்ன காரணம்தானே இருவருமாய்
 என்னிடம் வந்தீர்கள் கோனே
 நன்னயமாகவே பன்னுவிரிப்போது
 சுருள்] நலமாகவே புலமரியவே
 கலவரமில்லா கர்த்தனே சொல்லும் என்
 விஷ்ணு தரு

வந்தோம் வீரனை வேண்டிய அய்யனுக்கு
 வளரும் துணையாய் தாண்டியே
 குந்தகமில்லாமல் கூட்டியனுப்புவாய்
 சுருள்] கூரும் உலகமும் பாரும் பேர்பேர
 சீரும் சிரப்புடன் இருவரும் வாழ வந்
 ருத்திரமகாரிஷி வேறு தரு

வீரனுட்கிரு மாதர்கள் இங்கு
 விளங்க இருக்கீரூர் பாருங்கள்
 தீர அய்யனுக்கு திருமணம் செய்யலாம்
 வீரனை துணையாக விடுத்தமே உய்யலாம்

பரமன் தரு

திருமணம் வேண்டாமே மாமுனி விரனை
தாருமே துணையாக தானினி
மருபடி திருமணம் மங்கைக்கு செய்யலாம்
தாருமே துணையாக வீரனைத்தானுமே
ருத்திரமகாரிஷி தரு

வீரனை விடுக்தாயே அய்யா மாதற்கு
வேரேத்தனை இல்லை மெய்யா
பாரவனம் தன்னில் பழுதுகள் நேருமே
சூரர்கள் வந்தாலே துன்பங்களாகுமே

எஷ்ணு தரு

துன்பங்கள் நேராதுமாமுனி இந்த
தோகைமார் தனக்கு மேதானினி
விண்ணங்களவாராமல் விளங்கவே கார்ப்போமே
மன்னனைத்துணையாக தாருமே சேர்ப்போமே

ருத்திரமகாரிஷி கவி

விண்டுமே உறைத்தவார்த்தை விளங்கவே அறிந்துமுனிவர்
தெண்டுமே கரத்திலேந்தும் தீரனும் விரன் தன்னை
தொண்டுமே புரிந்து நிற்கும் துலங்கிய சிஷ்யமாரே
கொண்டுமே இவ்விடத்தில் குறிப்புடன் வருகுவினீர்

வீரன் வருகிற கவி

அலைகடல் சூழ உகைமெல்லாம் நடு நடுங்க
ஆக்கரித்து இருவிழியும் பொறிபரக்க
நிலையது கலங்கிடவே கேவரெல்லாம்
நிகரில்லா பல பணிகள் ஆயுதம் பூண்டு பல
மலையதை தூக்கி எறிந்திடுவேன் எந்ர்த்தவரை
மரலிபதி சேர்த்திடவே வல்லமைசாவி
விலையில்லா முடியது மிகஜெரலிக்க வல்லமைசாவி
விரப்பதுரை இதோ வருகின்றரே.

தரு

விரப்பதுரை யிதோவந்தார் இந்த
விண்டலம் தன்னிலே கெடியுமே கொண்டார்
ஆரேகே பூரகடகமாட நல்ல
அணி முத்து மாலைமணி பணிகளுமாட

அண்டரும் கண்டுமேவாட இந்த
 அரக்கர்கள் கண்டாயே பயந்து மே ஓட
 வில்லம்புவாள் கெதைகொண்டு எதிர்த்த
 விரர்கள் வந்தாலே அடக்குவேன் கண்டு
 குரு முனி அழைக்கவேயானும் இப்போ
 கொக்கரித்து எழுந்து வாரேலே தானும்
 கற்றேரை வணங்கிடும் பாலன் சிறு
 காதத முத்தன் பதம்பாடி வாரேனே விரன் விப்ர
 ஷை கவி

வருங்காலமதனை யுணர்ந்தவண்மை சேர்முனியே உங்கள்
 இருபாதகமலந்தன்னில் இணைபிலலா மலரைக்கொண்டு
 மருமலர்வகன முளளமைந்தனும் போற்றி செய்தேன்
 தருணமே என்னை நீரும் தர்க்கார்க்க வேணுமையா

ருத்திரமகாரிஷி கவி

மன்மதன் வடிவம்போல மாணிலம் மகிழ்வந்த
 என்னிடமைந்தனான எழில்பெரும் விரா நீயும்
 யொன்னடி பணிந்ததாலே புகழ்பெர உலகம் தன்னில்
 வின்னங்கொன்றில்லாமல் விளங்கவே வாழ்குவாயே
 வீரன் தரு

அழைத்த விதங்களென்னு முனியே அதை
 அறிய உறைத்திடுவாய் இனியே
 தழைத்தவனம் தன்னில் தங்கையுடனிருந்த
 தனியா எணையழைத்த சங்கதிதனை யுறைப்பீர் அழை

ருத்திரமகாரிஷி தரு

அரியரன்மைந்தனான அய்யனுக்கு உன்னை
 அழைக்குறார் துணையாக மெய்யனுக்கு
 பிரியமா நீயும்சென்று உறியத்தொண்டு புரிந்து
 தெரிய உலகம் தன்னில் சரியாக நீ இருந்து அரி
 வீரன் தரு

அரியும் பரமனுமேகூடி பின்னை
 அவதரித்தவித மென்னு தேடி
 தெரிய அதன் விபரம் செப்புவிர் எந்தனுக்கு
 சிரியவன் அறிந்திடவே சிந்தைமகிழ்ந்து நீரும் அரி

ருத்திரமகாரிஷி தரு

பத்மாகூரன் கேட்டபடிவரமே பரமன்
 பாராமல் கொடுத்ததின் திரமே

சத்தியம்மாந்து துறேகி சங்கரரை தெருத்த
அத்ததி பரமசிவன் ஆய்வேலங்காயில் மறைய (பத்)
வீரன் தரு

இது வென்ன புதுமையோ அய்யா வரத்தால்
ஏற்பட்ட சிருமையோ மெய்யா
அதுவேளை பரமசிவன் ஆனகெதியுமென்ன
சதிருடன் எந்தனுக்கு சாற்றிடவேண்டுமையா இது
ருத்திரமகாரிஷி தரு

வையமுண்ட ஆதிமாலும் பாலனே அவர்
வஞ்சிமோகினியாக சிலனே
பேயவன் சூரன் முன்னே போயவர் நின்றிடவே
தையல் மோகினிமீது தான்மோகம் கொண்டிடவே வை
வீரன் தரு

காதல் கொண்ட சூரன்கதி என்ன அதை
கடுக உறைத்திடுவாய் நன்ன
வாதனை யடைந்தாலே வாசவனாலே சூரன்
ஓத நீர் வேண்டுமையா பேதகயில்லாமலே காத
ருத்திரமகாரிஷி தரு

குளித்து முழுவிவரச்சொல்லி மாயன்
குளிஜலம் மறைத்து விட்டாள் மெல்லி
தெளிந்துமே மாட்டடிகளில் ஜலமுயிருக்கக்கண்டு [டான்
தெரிந்துமே சூரன்தொட்டு சென்னியில் வைக்கமாண்
வீரன் தரு

மாண்டபின் பரமன் கெதிஎன்ன அந்த
மர்மத்தனை யுறைப்பீர் நன்ன
ஆண்டவன் மாயனாலே ஆன விதங்களென்ன
தூண்டிடவேண்டுமையா துரிதமுடன்றிய மாண்
(ருத்திரமகாரிஷி கந்தார்த்தம்)

புரந்தான் வடிவம்போல புகழ்பெற உதித்தபாலா
அரத்தினை மர்ந்தசூரன் அவனுமே மாண்டபின்பு
கரத்தினில் ஆழியேந்தும் கண்ணனும் பெண்குபத்தோடு
பரமனாரிடமேச் சென்று.

தரு

பார்த்துமே அழைத்தார் மைத்துனாவென்று (பார்
பரமனும் வெளிவந்து பார்க்கபெண் வடிவத்தைப்
நிரந்தர மோகத்தாலே விரியம் கலிதமாக

சுருள்] நீலமேகனும்   கரத்தில் தாழ்கிட
கோல அய்யனர்   குமுந்தை யோங்கிட   பார்

வீரன் சவி

அய்யப்பன் பிரந்தவிதம் அனைத்துமே கேட்டபின்பு
மெய்யனே தொண்டுபிரிய மேலான எண்ணங்கொண்டேன்
உய்யவே அரீகிருக்கும் உகந்த என் தோழா சென்று
தையலென் தங்கைகளை சருதியில் அழைத்து வாராய்
வசனம்

கேளும் முனிநாதரே. அய்யனாரப்பன் பிரப்பை கேட்ட
தும் எனக்கு அதிகபிரியம் உண்டாகி அவருக்கு சொண்டு
புறிய எண்ணம் கொண்டு விட்டேன். தாங்கள் ஆசீர்மம்
செல்லுங்கள் நானே போகிறேன், அடே என பிரிய
முள்ளதோழா. ஆசீர்மம் சென்று என் தங்கை மார்களா
கிய பூரணி புட்கலையை நாம் அழைத்ததாக சீக்கிரம்
அழைத்து வாரும் தோழனே.

பூரணிவருகிற கவி

அண்டர்கோன் தேவிபோல அழகினில் சிறந்தமாதா
வண்டணி குமுலாளான எஞ்சியர் கவரிவிச
தண்டையும் சிலம்பொலிக்க தரித்தநல் மாலையாட
கண்டவர் நாணபூரணி காரிழைவருகின்றாளே.

தரு

நாரணி இவளோவென்று	தாரணியோர்கள் மெச்ச
பூரணி மாதுவந்தாள்	வடிவழகி—பூரணி
வாரணி கொங்கை மீது	வச்சிரப்பணி குலுங்க
சுருள்] வஞ்சியரிருபுரம்	கொஞ்சியே சூழ
பஞ்சுறை மீதுறை	அஞ்சுகம் போல நாரணி
அச்சம் மடம்பயர்ப்பு	அமர்ந்த சிகாமணியாள்
அன்னநடை நடந்துமே	அதிஷ்டியாய்—அன்
இச்செக மாநரெல்லாம்	எந்தனை கண்ட போதே
சுருள்] ஏங்கியமனமது	வேங்கியம் கொள்ள
பாங்கிமார் பல்லக்	கேந்தியே வந்திட நா
தங்கை புட்கலைபுடன்	தமையனை காணவேண்டி
தையல் சிகாமணி வந்தாள்	வேடிக்கையாக—தையல்
வங்கிவளையலாட	எங்கும் பணி சிரக்க
சுருள்] வானவர் தேவியும்	நாணமுங்கொண்டிட
கானகமரில் போல்	நடையது துலங்கிட நா

மேற்படி கவி

சுங்காரபாங்கிமான சேடியே அருகில் வாடி
தங்கையாள் புட்கலைபுடன் தமையனார் தன்னைக்காண
நங்கையே போகவேண்டும் நல்மனை நீயும் சென்று
இங்கையே புட்கலை தன்னை இன்பமாயழைத்துவாரும்
புட்கலை வருகிற கவி

காட்டில்வாழ் சிங்கம்போல கன்னியாள் இடைதுவள
மேட்டுமையான தாதி மெல்லியாள் அருகில் சூழ
நெட்டுடன் நடைநடந்து நேர்மூத்தனைக்காண
புட்கலை என்னும் மாது பூவையும் வருகின்றாளே.

தரு

புத்தியில் மிகச்சிரந்த	உத்தமியாகப் பிறந்த
புட்கலை மாது வந்தாள்	நல்ல
பூரணச்சந்திரன்	போலவே முடி—புட
அத்தி யுரித்தணிந்த	ஆண்டவன் பாதம் போற்றும்
சுருள்] அன்பு மிகுந்திடும்	இன்ப குணகரி
பொன்னை பயித்திடும்	தன்னில சேகரி புத்
அறிவை நிகர்த்த இடை	சரியாய் அமர்ந்தசடை
ஆகாயமாது என்றுமே	என்
அழகதை கண்டு	மனமது மகிழ—ஆகா
பறிவாய் தமக்கைதானும்	நெரியாயழைக்கக்கேட்டு

சுருள்] பாசமிகுந்துமே	ஆசையதாக
வாசனை திரவியகீ	பூசியே யேக—
தமக்கை யழைத்ததொரு	சங்கதியறிந்திடவே
தையல் சிகாமணி வந்தாள்	நல்ல
தத்துவஞானம்	முற்றிலும் கற்றவள்—தை
கம கம மணமது	கஸ்தூரி புணுகணிந்து

சுருள்] காசினி தன்னிலே	மாசிலாசூபி
ஆசியமன	தாசியஸ்காபி
(புட்கலை-தரு)	(துடிக்கும் வயிலில் என்றமெட்டு)
தித்திக்கும் அமிர்த மொழியாளே	எனது அககா
செல்வி பணிந்தேன் காரும்மயிலாளே	இந்த
ஜெகமே புகழ்	அகமே மகிழ
பகலவன் வதனி	தகமையுடன் நான்
செவ்வல்லி மலரைக் கொண்டுமே	சாமந்திரேஜா
தினமும் பணிந்தேன்	காரும் கண்டுமே தித்தி

பூரணி-தரு-மேற்படி-மெட்டு

அச்சுதன் பாரி மெச்சிடும் மங்கையரே எனது தங்கா
 அன்பாய் யுலகில்வாழ்வாய் இங்கையரே என்
 ஆசிபெற்றுமே மாசில்லாவதி
 காசினிப்புக்கழ் தூசிலாமலே
 ஆண்டவன் அடியைப் போற்றுவாய் அனுதினமும்
 அன்புடனே வாழ்ந்து வருகுவாய் அச்

புட்கலை வேறு தரு

சந்தோஷங் கொண்டுமே என்னை இன்று
 சடுதியில் அழைத்தது தன்னை
 சுந்திரவதனியே சொல்லிட வேண்டுமே
 விந்தையான சேதி விளம்பியேத் தூண்டுமே

பூரணி-தரு

தூண்டுவேன் கேளுமே தங்கா அண்ணன்
 தூரிதமாயழைத்தாரே மங்கா
 தாண்டியே சென்று நாம சங்கதியறியவே
 வேண்டியே அழைத்தேனே வித்தகி உந்தனை

புட்கலை தரு

உந்தனை எந்தனை கூட்டியே அண்ணன்
 ஒருயிக்க அழைத்தானே காட்டியே
 சிந்தையும் மகிழ்ந்துமே சிக்கிறம் சென்றுமே
 விந்தையான சேதி விளங்கவே அறியலாம்

பூரணி தரு

அறியலாம் வாருமே தங்கா நாமும்
 அண்ணனிடம் சென்று மங்கா
 தெரியலாம் சேதியை சீறான தங்கையே
 புரியவே வந்தாமே புண்ணியர் தன்னிடம்
 (பூரணி வேறு தரு வீரனிடம்)

அண்ணு உந்தன் பாதமே அடிபணிந்தேன் காருமே
 புண்ணை மலர்க்கொண்டுமே பூவைபணிந்தேன் நானும்
 வீரன் தரு

நானும் பணிந்த தங்கையே நானிலத்திலிங்கையே
 ஆனும்ஈசன் அருளாலே அன்பாய் வாழ்வாய் துங்கையே
 புட்கலை தரு

வீரதீர அண்ணனே வேண்டி பணிந்தேன் மன்னனே
 சூரர்வணங்கும் தமையனே தொண்டுபுரிந்தேன் அண்ணனே

வீரன் தரு

தொண்டு புரிந்த தங்கையே தொல்லுலகில் மங்கையே
வண்டுவின குளிநாளே விளக்கவாழ்வாய் நங்கையே

பூரணி வேறு தரு

கூறியழைத்த தென்னமே எனது அண்ண
கோதையறிந்திட சொல்லுமே
நாரியரெங்களுக்கு நன்றாயறிந்திடவே
கூறிடவேண்டு மண்ணு குவிலையம் தரன்புகழ் கூறி

வீரன் தரு

அரியரன் மைந்தனுக்கு தங்கைகளா நான்
அருந்துணையாகப் பேறேன் மங்கைகளா
குருநாதருடனே நீங்கள் கூடியே வாழ்ந்தீடுங்கள்
வருகிறேன் சென்று நான் வண்மை என் தங்கை களா

புட்கலை தரு

சூழ்வனம் தன்னில் விட்டு அண்ண நீங்கள்
துணையாக போகலாமோ என்ன
பாழும் அரக்கர்வந்தால் பயமது கொள்ளலாகும்
வாழும் வனத்தை விட்டு வல்லவா போகவேண்டாம் சூ

வீரன் தரு

ஆதிமாயநிருக்க அம்மா உமக்கு
ஆபத்து நேர்ந்திடாது சும்மா
பாதி மதியணிந்த ப்ரமணருளிருக்க
ஒதுவது நீதியல்ல உத்தமி என் தங்கைகளா. ஆதி

(பூரணி புட்கலை வசனம்)

அப்படியே சென்று வாருங்கள் அண்ண
(வீரன் தரு அய்யனாரிடம்)

அய்யனாரப்பனே அடியினை பணிந்தேனே
அழைக்கவேத்துணைக்கு வந்தேன் பாருமையா என்னை
அன்பாக எந்த நாளுந் காருமையா

அய்யனார் தரு

சிலனே மந்திரி ஜெகம் தன்னில் வாழ்குவாய்
சீரகஉந்தனுக்கு ஆசீர்வதித்தேன் வனத்தில்
நேராக வேட்டையாட எண்ணமுங் கொண்டேன்

வீரன் தரு

எண்ண முங்கொண்டதோர் என்னிட அரசே
ஏகலாம் இருவருமாய் காட்டை நாயே அங்கு
எதிர்படும் மிருகம் தன்னை கொல்லத்தேடியே

அய்யனார் தரு

அடர்வனம் வந்தோமே ஆணையும் போகுதே
அம்பிலைதனை இப்போ கொல்லுவோமே நாமும்
சம்ரமாய் ஈட்டியாலே வெல்லுமோமே

வீரன் தரு

அரியுமே வருகுதே சரிவனம் தன்னிலே
ஆக்கரித்து அதனை இப்போ சொல்லுவோமே நாமும்
போக்கிரித்தனமாக வெல்லுவேமே

அய்யனார் தரு

ஒடிடும் வேங்கையை தேடியே கொன்றேனே
நாடியே பூஞ்சோலைகள் இவ்விடத்திலே நன்றாய்
கூடியே வைத்திடலா மித்திடத்திலே

(அய்யனார் தரு நந்தவனம் வைப்பது)

நந்தவனம் வைத்தனரே அய்யனாரப்பன் (நந்)
செந்தாமரையும் ரோஜா சிரந்தமலருடனே
நந்தியா வட்டையுடன் நல்ல சாமந்திகளும் (நந்)
கோங்கு மந்தாரையுடன் குணமான பாரிஜாதம்
பாங்கான வெட்டிவேர் பாரெல்லாம் தான்மதிக்க (நந்)
முல்லை வில்வங்கலைடன் சொல்லரிதாகிய
நல்லத் திருந்துளாவும் நான்கொண்டு வைத்தேன் (நந்)

ஷட கவி

வாசியுக்கும் புஷ்பச்செடி வண்மையாய் வைத்தோயிப்போ
நேசமாய் இவ்வனத்திற்கு நீயுமே காவல் காரனாய்
பாசமாய் இருந்திவோய் பார்ப்பேனாடிக் கடிவந்து
ஈசனின் சுதனனே இருப்பிடம் யேகுவேனே
பொது வசனம்.

இவ்விதமாக அய்யனாரப்பன் நந்தவனத்திற்கு வீரனை
காவல் வைத்துவிட்டு தன் இருப்பிடம் சென்றுவிட இக்கதை
இப்படி இருக்க இப்பால் மலையாள தேசத்தை ஆண்டு வரப்
பட்ட இரண்டாயிரம் வீரர்களும் தர்ப்பார் நாடி வருவது
(மலையாளவீரர்கள் வருகிற கவி)

மண்ணினில் மலையாளத்தை ஆளும் தீரர்
மந்திரிமார் இருபுரமும் சூழ்ந்து நிற்க

வண்ணமாம் காளி தூளி மாடன் காட்டேரி
 வாசுடன் ஏவவது செய்து போற்ற
 தண்மையாய் இரண்டாயிர மானத்
 தனி வீரர்கள் நாங்கள் கூடி
 சண்டி சர்முண்டியான சத்தியை போற்றி
 சபைதனில் அதிவீரர் வருகின்றோமே.

தரு
 மலையாள வீரரிதோ வந்தார் இந்த
 மானிலம் நடுங்கவே கெடியுமே கொண்டார்
 நிலையான வீரர்களும் கூடி இப்போ
 நேரான சபை நாடிவாறரே ஓடி
 காட்டேரியே வலது செய்ப அந்த
 காளியுடன் தூளியும் கைகட்டி துய்ய
 பேட்டிசெய்குட்டி சாத்தான் வருக வெகு
 பேய்களும் ஆடிபாடி இன்பமும் பெருக
 தம்பிமார் இருபுரம் சூழ என்னை
 தலைவனும் என்றுமே யாவரும் தாழ
 நம்பியே மலையாளதேசம் நாங்கள்
 நன்றாக ஆண்டுமே வருகிறோம் பாரும
 பில்லி சூனிமம் தன்னை என்றும்
 பிரபலமாகவே செய்வோமே முன்னே
 மந்திரதந்திரமெல்லாம் வெகு
 விந்தையதாகவே முடிப்போமேயாமும் (ம
 மேற்படி கண்

அன்புள்ள மந்திரிமாரே அரண்மனை தன்னில் சென்று
 என்னிட தம்பியான எழில்பெரும் வீரர் தன்னை
 மன்னனும் அழைத்ததாகமா பெரும்சபைதனி விப்போ
 உன்னிதமாயழைத்து உட்கொடு வருகு வீரே
 தம்பி வீரர்கள் வருகிற கவி

அண்ணன் மார் அழைத்தசேதி அறிந்திடவேணுமென்று
 தண்டையும் கலகலென்ன தனி ரத மீதிலேரி
 கண்டிடதேவரெல்லாம் கலங்கியே வாடியோட
 வெண்டையம் காலிலாட வீரரும் வருகின்றாரே

தரு

மலையாளதேசமதை நிலையாக ஆளும் வீரர்
 சூலையாமலே வந்துமேவினார் அதிவீர சூரர்
 கொலுமுகம் தன்னை நாடினார்

காளிமயான ருத்திரன் காட்டேரி வசியங்களும்
கண்டுமே அரிந்த மன்னர்கள் உலக மெங்கும்
கனப்பொழுதில் சுற்றவல்லவர்கள்
வாலையாள வேலைகளை வல்லமையாய் சுற்றவீரர்
பாலிவனம தன்னில் வாழ்பவரும் அதிவீரகூரர்
பலமுடனே வந்தமேவினாரும்

மேற்படி வேறு தரு

அண்ணு உன்பாதமலர் போற்றி செய்தோம் இப்போ
அடிபணிந்து நாங்களுமே கரங்குவித்தோம்

வீரர் தரு

கரங்குவித்த தம்பியரே வாழ்த்திருப்பாய் இந்த
காளினிலெந்த நாளும் செழித்திருப்பாய்

தம்பிகள் தரு

ஆசிதந்த அண்ணு இங்கு அழைத்த விதமே அதை
அறிந்திட எங்களுக்கு சொல்ல வேண்டுமே

வீரர் தரு

கருப்பனுடன் லாடன் மாடன் தம்பிமாரே தினம்
கனமே வல்புகின்றாரே சொல்லுவீரே

தம்பிகள் தரு

சொல்லுவேன் லாடன் மாடன் அண்ணன்மாரே நன்றாய்
சொற்படி நடக்கின்றாரே அண்ணன் மாரே

வீரர் தரு

காட்டேரி பேய்களுமே தம்பிமாரே தினம்
கனசேவல் செய்கின்றானு தம்பிமாரே

தம்பிகள் தரு

இட்டசேவல் செய்து வாரூர் அண்ணன்மாரே அவர்
இஷ்டம் போல் நடக்கின்றாரே அண்ணன் மாரே

வீரர் தரு

தங்கைமார் மலர் கொய்து தம்பிமாரே தினம்
சத்தியுசை செய்கின்றானு தம்பிமாரே

தம்பிகள் தரு

இன்று அவர் போகவில்லை அண்ணன் மாரே அதை
எடுத்து உறைத்தோ மிப்போ அண்ணன் மாரே

வீரர் கவி

அப்படினாயால் கேளும் அன்புசேர் தம்பிமாரே
இப்பவே மனைக்குச் சென்று எழில்பெரும் தங்கைமாரை

செப்பியே அழைத்ததாக சிக்கிரம் அழைத்து நீங்கள்
தப் பிதமில்லாமலிங்கு சடுதியில் வருகு வீரே

வசனம்

ஆலை கேளுங்கள் தம்பிமார்களே இன்று நாம் சத்தி
பூசைசெய்ய வேண்டியபடியால் பூங்காவனம் சென்று மலர்
பரித்துவரவேண்டும் அதற்காக நம் தங்கை மார்கள் ஏழு
பேரையும் சிக்கிரம் அழைத்து வாருங்கள் தம்பிமார்களே
(மலையாளகன்னிகள் வருகிற கவி)

அதிவித புகழ்படைத்த அண்ணன்மார் அழைத்த வண்ணம்
சதிருடன் அறியவேண்டி தையலாள் ஏழுபேரும்
துதியுடன் பணிகள் பூண்டு துலங்கிடும் மயிலைப்போல
மதிகிகர் முகத்தாளான மங்கைமார் வருகின்றோமே

தரு

காசினியோர்புகழும்
கன்னிமாரிதோவந்தார்
கண்டுமே தமையனை
மாசில்லாமுகமதீல்

மர்சில்லாமலையாள
இப்போ
தெண்டமும் செய்ய—கன்
மகிழும் திலர்தம்துன்ன

சுருள்] மல்லிகை முல்லை
நல்ல தங்கைகள்
மந்திரதந்திர மெல்லாம்
மங்கைமார்களும் கூடியே
மகிழ்ந்துமே தமையனை
அந்திரதேவர்களும்

மலரது சூடி
அனைவருங்கூடி காசி
சந்தரி யறிந்தமாத
நல்ல
அழகுடன் காரை மங்
அஞ்சுவா ரெம்மைக்கண்டால்

சுருள்] அளவில்லாவசிய வேலைகள் செய்வோம்
களங்க மில்லாமலே கண்டோரை வெல்லோம் கா
சத்தியாள் பூசைதன்னை நிததம்மரவா ரூபி
சந்திரவதனம் துன்னவே வெகு
தாதிமார் இருபுரம் சாமறை விச சந்
எத்திசை மன்ன ரெல்லாம். எங்களை கண்டபோதே

சுருள்] ஏங்கிய மனமது சோங்கியே விழுவார்
பூங்குயில் வடிவான பாங்கியர் சூழ காசி
(மேற்படி வேறு தரு மண்டலம் தனிவள்ள என்ற மெட்டு)
மலையாளம் தன்னை யாளும் நிலையான அண்ணன் மாரே
மங்கையாள் உந்தன் பாதமே வந்தனம் செய்தோம்

மகிழ்ந்து எங்களைக்காருமே
மங்களமாகவே
இங்கே யழைத்ததை

நீர்
எங்கும் புகழ்ந்திட
பொங்கமதரக

மார்க்கமதனை சொல்வீரே
தேர்க்க அதனை புல்கவீரே

எனது அண்ணை
மலை

(மலையாள வீரர் தரு மேற்படி மெட்டு)

சென்றிருவதன முள்ள எந்தனின் தங்கையாளே
செழித்து என்னோடும் வாழ்குவாய் உலகம் தன்னில்
செலவியே நீடுழிவாழ்குவாய் இந்த
ஜெகமது மகிழவே அகமது புகழவே
இகபரதங்கையே என்னோடும் நீங்கள்
இன்பமாகவே வாழ்வீரே துன்பமகற்று
நம்மை மிகப்பெருவீரே செந்

கன்னிகள் வேறு தரு

மண்ணோடும் எந்தனண்ணை கன்னியை அழைத்த விதம்
பன்னுவீர் எங்களுக்கே எனது அண்ணை பன்னு
வீரர்கள் தரு

அழைத்தவிதம் தன்னைக்கேளும் தழைத்த எந்தன் தங்கை
அன்பாகவே சொல்லிடுவேன் எனது தங்கா அழை
கன்னிகள் தரு

சேதிகள் இன்ன தென்று ஒதிடவே வேண்டு மண்ணை
மாதீவள் அறிந்திடவே எனது அண்ணை மதிவள்
வீரர்கள் தரு

சத்திபூசை செய்யவேண்டும் உத்தமியே மலர் பரித்து
சுடுதியாய்வந்து சேருமே எனது தங்கா சுடுதியாய்
கன்னிகள் கொச்சகம்

அன்னமே எந்தன் தங்கா அண்ணனைவர் சொற்படிக்கே
உன்னித மலர்வனமே உத்தமியே நாமும் சென்று
நன்னயமான புஷ்பம் நன்றாக கொய்து இன்று
கன்னியரே வந்திடுவோம் களிப்புடனே வாருமடி
மேற்படி தரு

தங்கைகளாவாருமடி
தளிர்வனம்சென்று
இந்தவனம் நல்லவனம்
இருக்கும் மலர்களை
செந்தாமரை சாமந்தியும்
சீராகவே இங்கு
மல்லிகையும் ரோஜா மலர்
மணக்குதோடி மனம்
முல்லைமலர் அசோகு நீலம்

இன்று
மலரெடுப்போம்
இங்கு
பாருமடி
வெகு
காணுதடி
மணம்
நாணு தோடி
இதோ

முழுமதியே அதை   கொய்யமுடி
 குடிலே நிறைய மலர்சூழமே   இப்போ
 கோதையரே கொய்து   கொள்ளமுடி
 மேற்படி கவி

சிங்காரத் தங்கைமாரே சிர்பெரும் வனமதிலே
 செங்கரம் தன்னால் நாமும் சிரந்தநல் மலர்பரித்தோம்
 பொங்கமாய் நமதுமனை போகவே வேண்டும்மமா
 தங்காமல் எந்தன் பின்னே தங்கையரே வாருமுடி.

பொது வசனம்

இவ்விதமாக மலையாள கன்னிகள் அய்யனார் வைத்த
 நந்தவனத்தில் வீரனுக்கு தெரியாமல் மலர்களை களவாடிக்
 கொண்டு போய்விட அந்த சமையத்தில் வீரனாவன் நந்த
 வனத்தை பார்த்து மலர்கள் குறைவதைக்கண்டு கோபிப்
 பது.

வீரன் கவி

அடவுடன் நந்தவனத்தை அனுதினர் கார்க்க யானும்
 திடம்பெரும் மலர்களைல்லாம் திருட்டுமே போனதானே
 கடவா போல்மனமது கலங்கியே வாடுதிப்போ
 வடிவுள்ள அய்யனுக்குவகை என்ன சொல்லுவேனே.

மேற்படி தரு

நந்தவனத்தையே நானே   தினம்
 நன்றாக கார்த்திடத்தானே
 குந்தகமாகவே குறையுதே மலரது
 கூடுவேன் மீறுவேன் துருவேன் இப்போதே
 தேவகன்னிகளும் வந்தாரா   நல்ல
 சீரூன புஷ்பத்தைக் கொய்தாரா

ஆவலாக என்னை   அறியாமல் செய்வாரோ
 ஆட்டிப்போகட்டும்   சாகட்டும் பார்க்குறேன்
 அந்திரதேவ ருட்வந்தாரோ   என்னை
 அறியாமல் புஷ்பத்தை பரித்தாரோ
 சுந்திர அய்யனும்   கோபிப்பார் என்னையே
 சோருதே மீருதே   காருண்யா என் செய்வேன்

மேற்படி கவி

வந்து என் காவல் மீறுவகையான புஷ்ப மெல்லாம்
 குந்தகம்செய்துசென்ற கொடும்பாவித்தன்னைத்தானே
 எந்தனின் சமர்த்தினாலே இன்றுமே பிடித்துக்கட்டி
 சுந்திர அய்யனிடம் சொல்லுவேன் இதனை யானே

பொது வசனம்

இவ்விதமாக வீரப்பதேவன் புஷ்பப்பங்களை கள்வாடிச் சென்ற கள்ளர்களை பிடிக்கும்பொருட்டு சர்வ ஜாக்ரதையாக காவல் புரிந்துவர அப்போது மருபடியும் மலர்களை கொய்யும் பொருட்டு பாலையாள கன்னிகள் நந்தவனத்தை நாடிவருவது.

கன்னிகள் கொச்சகம்

பாங்கான தமக்கையரே பார்த்தீபறும் நமது அண்ணன் ஓங்கார வார்த்தைபடி உத்தமியே மறுதினமும் ரீங்கர்வனமேச் சென்று நீலாம்பரமலர்களுமே தேங்காமல் பரிக்க வேண்டும் செல்லுவோம் வாருமடி. மேற்படி சிங்காரம் சேர் என்ற மெட்டு

சிங்காரஞ்சேர் தங்கையரே சீர்வனமே செல்வோம் வாராய் பூங்காவனமேச்சென்று பூபரிந்து வந்தீடுவோம் சுருள்) புண்ணியவதியே கண்ணியமாகவே

மண்ணுமகிழவே திண்ணமதாக மல்லிகை முல்லைமலர் மருக்கொழுந்து பாருபடி வல்லியரே மலர்களுயே மெள்ளநாமும்கொய்வோமடி

சுருள்] வக்கணையாகவே தக்களன் தங்கையே பக்குவமாகவே இக்கணம் நாமுமே சிங்

மேற்படி கவி

பாரடி தங்கைகளா பாங்கான வனத்தில் நாமும் சீரடிமலர் பரித்தோம் செல்லியரே சற்று நேரம் நேரடி குளத்திலிப்போ நீந்திவினையாடி பின்பு கூரடி நமது மனைக்கு கும்பலாய் மேகுவோமே

மேற்படி தரு

குளத்திலாடுவோம் பெண்களா குளத்திலாடுவோம் குளத்தினிலாடுவோம் கும்பலாய்க்கடியே களங்கமில்ல மல் கன்னியர்நாமுமே (குள) நீந்தியாடுவோம் துலத்தில் நீந்தியாடுவோம் நீந்தியாடுவோ சாந்திய தாகவே மாந்துளிர்மேனி மங்கையர்க்கடியே (குள) ஓரியாடுவோம் தங்கையே ஓரியாடுவோம் ஓரியாடுவோம் நாரியற் கூடியே சாரியதாகவே ஜலத்தில் நின்று (குள)

பொது வசனம்

அவ்விதவாகலையாள கன்னிகள்குளத்தில் இரங்கி விளை யாடிக் கொண்டிருக்க இதை கண்ட வீரனாவன்மேதன் சொல்வது

வீரன் கவி

எத்தனின்காவல் மீறி எவர்களே இங்குவந்து கந்தமலரை எல்லாம் களவாடிக் கொண்டிருக்க இந்தநல்வனத்தையானும்யேகியேபார்த்தபின்பு விந்தைசேர் அய்யனுக்கு விளம்புவேன் இதனையானே, வீரன் கன்னிகளை பார்த்து சொல்வது சீசபத்தியம் எந்த ஊர்மாதர்களோ இங்குவந்து குளமதிலே

இரங்கியே அதமது செய்துருர்கள் அந்திர லோகமாதோ அழகினில் இந்ராணியோ

அரிமேநானின்னொரென்று என்னசெய்வேன் விந்தை சேரமன்மகனும் விளங்கவே மலர்கணையே

வீடியே என் மீதிலே தாக்குறையே

சொந்தமனம் மாருதிப்போ தோகையரைகண்டபோதே சொகுசாகலீலை செய்யவந்திருவார்களோ

முடுக்கு) சொக்குதேகன்களும் தோகையரைபார்க்க

தக்கமதன்களைகளை ஜாடுருன்யேற்க

பக்குவமாகவே பாவையரைசேர்க்க

மிக்கவேவழிகளும் காணனையேக

மேற்படி தரு

என்னசுந்தா மிவளே

நான்

எங்கிலுமேகண்டதில்லை மங்கை இளர்களைப்போலஎன் அன்னபேரும்பிரம்தேவன் அமைத்தானேஎனக்கென்று

மின்னற்கொடியோஇவர் என்னவடிவம்சொல்வேன்

முல்லேச

நகையமிர்த

சொல்லோ

இவளழகு

பல்லோ

வரிசையிக

வில்லோ

புருவமது (என்

கன்னியர்குளிக்குப்போது கண்டுமேவீரன் தானும்

மன்மதன்கணையால் மீரிமனம் வேடிபட்டு இப்போ

உன்னிதசேலகளை ஒன்றுமேவிடாமல்வாரி

அன்னிதமாக

வேதான்

தரு

அவசரமா மாக நடநதான்

குடியை கோக்கி

[அவ

கவனமுடனே மாதர்

கல்வரமிகக்கொள்ள

கன்னி யர்மதமடக்க விண்ணங்களை செய்திடவே

(அவ

கன்னிகள் தரு

போகதே போகாதே நில்லு என்னை
 பிழைகளும் செய்தோமோசொல்லு
 ஏமாந்தமாகவே எங்களின் ஆடையை
 எடுத்து நீ போகவே ஆகாது சென்னோமே

வீரன் தரு

கன்னியே மோகமும் கொண்டேனே என்னை
 கட்டியனைந்தாலேத் தாரேனே
 மன்மதன் எந்தனை மாபெரும்கணையாலே
 துன்பமே செய்குறான் வின்னங்களாகவே
 கன்னிகள் தரு

சேலையைத் தாருமேமுன்பு எங்கள்
 வேலையை பாருமே பின்பு
 சோலைவனமதிலே சொகுசாகவுழ்முடன்
 சேலையைதந்தாலே சேயிழை இருப்போமே
 வீரன் தரு

தந்தேனேசேலையைமானே அலரிந்து
 தணிப்பாடியே மோகத்தைத்தேனே
 எங்களை சேர்த்துமே இன்பம்தருவாயே
 குந்தகமில்லாமல் கூடியேவாழலாம்

கன்னிகள் சுந்தார்த்தம்

துன்மார்க்கம்மனதில்கொண்டுதொகைமார்சேலைதன்னை
 வின்னங்கள் செய்த பாவி வீரனேஉன்னைஇப்போ
 முன்னமே மந்திரந்தால் மூர்ச்சைகளாக செய்து
 கன்னியார் நாங்கள் கூடி

தரு

கடுவேகமாகநடந்தேம் மாலயாளம்.தேடி (கடு)
 துடுக்கு குணகுடைய இடுக்கனே இதனாலே
 சுருள்] துன்பங்கள் கொண்டு நீமண்ணினில் விழுந்தாய்
 அன்னிதங்கொண்டவர் ஆகுவாரிப்படி
 பொது வசனம்

இவ்விதமாக வீரனைமலையாள கன்னிகள் மந்திரசக்தி
 யால் மூர்ச்சையாக்கிவிட்டு மலையாளம் போய்விட அந்தசமைய
 யத்தில் அய்யனார்ப்பன் நந்தவத்தை பார்க்கும் பொருட்டு
 வருவது

அய்யனார் தரு

நந்தமம் தன்னை பார்க்க வாரூர் வாரூர் அந்த

மந்திரி வீரனைக்காண போரூர் போரூர்
 சுந்திரப்பூந்தோட்டதை நாடி நாடி நான்
 சுருக்குடனேவாரே நிப்போ ஓடி ஓடி
 பூங்காவனத்தைக் கண்ணுல்கண்டார் கண்டார் இப்போ
 புகழுடன் மனதிலாசை கொண்டார் கொண்டார்
 காவல் சாரவீரனென்கே காணும் காணும் நான்
 கண்டு பிடிக்கவேண்டும் தானும் தானும் (நந்த)
 மேற்படி கவி

வீரனை காணுகாலே வேசமாய்த்தோட்டமெல்லாம்
 தீரமாய் சுற்றிவந்தேன், தெரிநினைச மூலைதன்னில்
 ஓரமாய் மூர்ச்சையாகி ஒண்டியாய் இருக்கக்கண்டேன்
 காரணைகளை யைதீர்த்தேன் தளிப்புடன் எழுந்திடாயே

வசனம்

நாம் நந்தவனத் தில்வந்து வெகு நேரமாகியும் வீரனை
 காணோம். இவ்வனத்தில்தேடிபார்க்கலாம் அடொதென்
 திசையில் ஒருபக்கம் படுத்திருருளன் அருகில் சென்று
 பார்க்கலாம்

ஓகோ மூர்ச்சையாக இருக்கிறான் இதிலேயேதோ சூதிராக்
 கிறது இவன் மூர்ச்சைதெளியவைத்து பிறகு இவனாலேயே
 தெரிந்துக்கொள்ளலாம் இதோஎன் தாய்கத்தையர்கள் தந்த
 பஞ்சுநா க்ஷுநா ரவுதவியால்வன் மூர்ச்சைதெளியவைத்தேன்
 எழுத்தும் வீரனே. இங்குநடைந்ததுயாது அகனை ஒளியாமல்
 சொல்லவேண்டும் வீரப்பதேவனே

வீரன் ஜம்பை

அய்யனாரே உங்கள்பாதம் அடிபணிந்தேன் வீரனுமே
 வையகத்தில் எந்தனுக்கு வந்தகெதிஎன்ன சொல்வேன்
 அய்யனார் ஜம்பை

என்னகெதிநேர்ந்த தப்பா எனக்கரியமந்திரியே
 பன்னுவாயே இப்பொழுதே பலமானவீரதுரையே
 வீரன் ஜம்பை

கிலையான நந்தவனம் நேர்மேற்சில் வள்ளவர்கள்
 மலையாள மாநர்வந்து மலர்களைகொய்தாரையா
 அய்யனார் ஜம்பை

கொய்தமாதர் என்னசெய்தார் குணமான மந்திரியே
 அய்ய மில்லா எந்தனுக்கு அதையுறைக்கவேண்டுமப்பா

வீரன் கவி

மலரிணைபரிக்கமாதர் மன்னனும் அருகேச்சென்று
 நலமல்ல இதுவுமென்று நானுமே தடுத்து நின்றேன்
 கலவரமானமாதர் கன்னியும் மந்திரத்தாலே
 நிலையது மாரிடவே. நிஷ்ட்டிரம் செய்துப்போனார்
 அய்யனார் தரு

அந்த ம்லையாளர் வந்தாறு நம்மை
 அரியாமலே புஷ்பம் கொய்தாறு
 தொந்தரவுசெய்து துலைக்குறேன் அவர்களை
 எந்தனின் சமர்த்தாலே எவரிசேர்க்குறேன்
 என்னவாய்மலர்களை பரிக்கலாம் கேட்டால்
 ஏகுததாருசொண்டுமே இருக்கலாம்
 சின்னாபின்னமாக செய்குறேன் இப்போதே
 சீறனயலையாளம் போகவேதப்பாதே
 இப்பவேமலையாளம் போகுறேன் அந்த
 தப்பிலிருக்கியை பார்க்குறேன்
 எப்படியாகிலும் இருபிளப்பாக்குறேன்
 எதிர்த்து வந்தவர் வழியையும் வர்க்குறேன்
 டை கவி

வீரப்பதேவாகேளாய் வேகமாய் நாழங்கூடி
 நேரப்பயலையாளம் சென்று நேரிழைதுட்டத்தாரை
 பாரப்பாபங்கமே செய்தபழிக்குப்பழிவாங்க
 சேப்ரபா நாழங்கூடி செல்லுவோம்அங்குதானே
 மேற்படி தரு

மந்திரி என்னுடன் விந்தையாய்வாருமே
 மலையாளதேசமதை நாடிச் செல்லுவேம் அந்த
 மடச்சிகள்கெர்வமதை வெல்லு வோமே
 வீரன் தரு

என்னிட அரசரே வுன்னிடமொழிப்பாலே
 கன்னியர்மதக்கமடச் செல்லு வோவே
 உன்னி தமலையாளம் வெல்லு வோமே

அய்யனார் தரு

நாடு நகரமும் காடுகள் தாண்டியே
 நாடியேமலையாளம் போகலாமே அந்த
 நங்கைமார்கெர்வமதை அடக்குவோமே

வீரன் தரு

அய்யனே நாழுமே வையகமறியவே
தையலாள் கெர்வமதை வெல்லுவோமே இந்த
வையகமறியவே கொல்லுவோமே

நாரதர் வேறுதரு

வேகமாய் போகின்ற அய்யனே உம்மை
வேண்டினேன் வாருங்கள் மெய்யனே
பாகமாய்செல்கின்ற பாங்கானசேதியை
யேகாந்தமாகவே தருவீர்ஓதியே

அய்யனார் தரு

மலையாள தேசத்தை நாடியே நாங்கள்
மகிக்தியாய் போகுறோம் தேடியே
நிலையாக அவர்களை நிர்த்துளிசெய்துமே
குலையாமல் இவ்விடம் கொண்டிடவேணுமே

நாரதர் தரு

காரணம் என்ன மோபாலரே அதை
காணவிறைப்பிரே சீலரே
நாரணன்பேரனும் நன்றாக அறியவே
கூரநீர்வேண்டுமே காரணம் புரியவே
வீரன் தரு

காவலைமீறியேமாமுனி மலர்

கன்னியர் எடுத்ததால் தானினி
ஆவலாய் அவர்களை அவமானம் செய்யவே
பாவலா நாங்கனும் பண்புடன் செல்லைவே

நாரதர் தரு

உம்மாலே முடியாது பாலரே அங்கு
ஓடாதீர் நீங்களும் சீலரே
வப்புகள் பேசியே வைப்பாரேமோடிகள்
தெம்பற்றி நீங்களும் தியங்கியே விழுவீர்கள்

அய்யனார் தரு

மோடிகள் வைத்தாலும்மாமுனி நாங்கள்
ஓடி எடுப்போமே தானினி
வேடிக்கையாகவே விரட்டியே இப்போது
ஆடிட அவர்களை அடக்கிட தப்பாது

நாரதர் தரு

ஆகாத காரியம் அய்யனே இது
ஆருமோ உங்களால் மெய்யனே

பேரகாத இடத்திற்கு
வாகான மொழிகேட்டு

போகவே வேண்டாமே
வாருங்கள் திரும்பியே

வீரன் தரு

இப்படிசொல்வது ஞாயமா
ஒப்பான வழியதை நேயமா
தப்பீதமிழ்லாமல்
எப்படியாகிலும்

அதற்கு

தானுறை செய்யுமே
இடரதை தீருமே

நாரதர் கவி

அப்படியானால்கேளும் அன்பு சேர்பாலரே நீங்கள்
இப்பவே ஜோகியாக இருவரும் ரூபமா றி
மெப்படநானுறைக்கும் மேலான மந்திரம் கற்று
கொப்பென சென்றவரை கொண்டுமே வருகுவீரே.

வசனம்

ஆனால் கேளுங்கள் பாலர்களே, இந்த மலையாளத்
தாரை ஜெயிக்கவேண்டுமானால் இவ்வடிவத்துடன் சென்
றூல் ஜெயிக்கமுடியாது. அற்காக நீங்களிருவரும் ஜோகி
வடிவம்பூண்டு நான் சொல்லும் மந்திரத்தை கற்றுக்கொண்டு
மலையாளம் சென்றூல் அவர்கள் உம்மை கண்டதும் மோடி
வைத்து எடுக்கச்சொல்லுவார்கள் அப்போது நீங்கள் என்
மந்திர சக்தியால், அந்த மோடியை எடுத்து அவர்களை
ஜெயம் பெற்றுவாருங்கள் பாலர்களே

பொது வசனம்

இவ்விதமாக நாரதர் அய்யனார் வீரனை ஜோகியாக மலை
யாளம் போகசொல்லிவிட்டு அவர்கள் ஜோகி ரூபமாகி மலை
யாளம் போவதற்குள் நாரதர் மலையாள தேசத்தை நாடிச்
செல்கின்றார்,

நாரதர் சிந்து

நாரதமுனியும் நடந்தார்
நாதமுடன் காணவேண்டி
மலையாளவீரர்களிட
மாமுனியேசுமாகத்தான்
அய்யனுக்குத்துணையாக
ஆகும்படி இன்றுயானும்
வந்தேன் மலையாளம்

மலையாளம்
வேகமுடனே
கொர்வமடக்க
நடந்தார்
வீரர்களை
செய்திடுவேன்
வீரரை

வாருடனெக்கண்டு சேதிகள் சொல்வேன் (நாரதர்)
வீரர்கள் வேறு தரு

நாரதமகா முனியே சருணம்
நல்ல மலரைக்கொண்டு

நாங்கள்
தருணம்

நாரதர் தரு
மலைமாளவீரர்களே வரழி
மாணிலத்தில் எந்தநாளும்
தம்பிகள் தரு
வந்தவிதங்களென்னு முனியே
வகுத்துநப்பீர் எங்களுக்கு
நாரதர் தரு

இந்த
நீடுழி

அதை
இனியே

சொல்லமனம் வாடுதிப்போவீர்களே
அல்லலான சேதியகை

அந்த
குரர்களே

வீரர் தரு
எவறால் உமக்கு தீங்கு நேர்ந்ததோ
எங்களுக்கு சொல்லமனம்

அதை
சோர்ந்ததோ

நாரதர் தரு
எனக்குத் தீங்குகளொன்றும் இல்லைய சொன்னால்
உனக்கு வந்ததிற்காகும்

தொல்லையே

தம்பிகள் தரு
என்னதீங்கு எங்களுக்கு வந்ததோ
எடுத்துறைக்க மனம சோர்ந்ததோ

அதை

நாரதர் தரு

ஜோகி இருவர்களும் வாரூர் -
ஏகிட உம்மை செய்யப்பேரூர்

அவர்

வீரர் கவி

எவர்வந்து எதிர்த்தாலும் எங்களை வெல்வாரில்லை
அவர்களும் பங்சப்பட்டு அடங்கியே போகவேண்டும்
சுவலையம் பயந்திடவே கொடியகோர் மந்திரத்தாலே
கவனமாய் அவர்களை கட்டியே விடுகோம்நாமே

பொது வசனம்

இவ்விதமாக நாரக முனிவர் மலைமாளவீரிடத்திம்
விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்றுவிட. அந்த சமைந்ததில்
அய்யனாரும் வீரனும் ஜோகிவடிவம்கொண்டு மலைமாளல்
நாடிவருவது,

அய்யனார்ஜோகி கவி

நாரதர் உறைத்த மந்திரம் நாங்களும் கற்றுக்கொண்டு
பார்ரதி உலகிலுள்ளோர் பார்த்தாலே நடுநடுங்க

வீரஜோகி கவி

நேரான குட்டிச்சாத்தான்நீண்டதோர்மகுடிக்கொண்டு
ஜோரரனநடைநடந்து ஜோகிகள் வருகின்றோமே

அய்யனார் ஜோகி தரு சிந்து

ஜோகிருபம் தானெடுத்தார் இருவர்கூடி
துவண்டகிழவனைப்போல் ஆடிநடந்தார்
யேகிடும் குட்டிச்சாத்தரின் ஆரையோடு
எல்லாமும் கரமதிப் கொண்டுபிடித்தார்

வீரஜோகி தரு சிந்து

கம்பளிகயரெடுத்தார் இருவர்கூடி
கற்றவித்தை காட்டிடவே துணிவு கொண்டார்
ஆமையோடு குட்டிச்சாத்தரின் இன்னும்பல
ஆயுதங்களும் கரமதில் கொண்டுபிடித்தார்

அய்யனார் ஜோகி தரு

காரதர் மந்திரத்தால் மலையாளரை
நாங்களும் பிடித்து கட்டுவோம் திரத்தால்
வந்தோமே மலையாளம் தேடி
வல்லவர்களைவாட்ட எண்ணமுங்கொண்டோம்

வீரஜோகி தரு

அரடர் மலையாளிகளே எங்களிடம்
ஆண்மைகள் இருக்காரே மோடிவையுங்கள்
பாரடா உங்களை இப்போ நாங்கள்
பஞ்சாய்பரக்கவே செய்கிறுவோம் (ஜோகி
மலையாளவீரர் கவி

என்னடா ஜோகி நீங்கள் எங்களின் இடமேவந்து
பன்னிய இருமாப்பரலே பலபலவாரா நீங்கள்
வின்னங்களான வார்த்தை விபரீதம் பேசவந்தீர்
முன்னமே மோடிவைப்போம் முழிக்காரால் எடுப்பீர்களே

அய்யனார் ஜோகி கவி

அதிவிதகெடிபெற்ற அசுரர்கள் தன்னையொத்த
பதிபுகழ்வீரர்களே பார்க்கவே மோடிதன்னை
துதியுடன் வைத்தீரானால் துலங்கிட நாங்களுமே
சதிருடன் எடுத்து சந்தேகாவும் அடைகுவோமே
(மலையாளவீரர்கள் சிந்து மோடிவைப்பது)
சத்திகரகம் வைத்தனே அதற்குவேண
சடங்குகளும் இப்போ செய்துவிடுத்தேன்
சக்கரம் ஒன்றுவைத்தேன் மந்திரம் சொல்லி
சாம்ராணி தூபமும் கொடுத்துகின்றேன்
ஆட்டுதலை ஒன்று வைத்தேன் கொழிமுட்டை
அடவுடனேவைத்து யானுமே நின்றேன்

உலகக்கையொன்றை நாட்டிவைத்தேன்ராட்டினத்தை
உண்மையாகக்கொண்டு யானுமேவைத்தேன்

தம்பிகள் சிந்து

எலுமிச்சம்பழமும் வைத்தேன் பக்கத்தில்
எருமைகிடாகரியது கொண்டுவைத்தேன்
மண்டையோடு ஒன்றுவைத்தேன்மத்திரம்சொல்லி
மங்காத தேங்கா யானுமேவைத்தேன்

கன்னிகள் சிந்து

காதோலைகருமணியும் வளையலுடன்
கண்டிடபெண்களும் கொண்டுவைத்தோம்
எடுங்கடா மோடிஎன்று எங்களிட
இஷ்டதேவதைதன்னை தோத்திரம்செய்தோம்

மலையாளவீரர் தரு

மண்டையோடு தன்னிலேயே உச்சாடனம்
மலையாளவீரர்களும் செய்காரிதோ

சுருள்] மாரிகொளரிநீலி மகிழ்ந்துமே ஓடிவா
மண்டையோடு தன்னிலேயும் வந்துநீ அமருவா
மலையாளவீரர்களை கார்க்கநீத்தேடிவா
மசானகுத்திரனே பக்கத்திலே வந்திடுவா

அய்யனார் ஜோகி தரு

மோடி எடுக்கப்போகிறேன் சத்தியாளே என்னை
தேடிவந்து கார்த்திரியாய சத்தியாளே

சுருள்] ஓடிவரும் ருத்திரமாயா உங்கள்பாலன் நானல்லவோ
ஓங்கியமோடிதன்னை தாங்கி எடுத்திடவோ
ஆங்காரகாட்டேரியே அடங்கியும் தாங்கிடவோ
ஓங்கார ஆங்கார ஸ்ரீங்காரமென்றிடவோ

தம்பிவீரர்கள் தரு

ஆட்டுத்தலைதான் கிளம்பி மந்திரத்தால்

சுருள்] ஆடியோடியேதூரத்துதுபார்
ஓட்டம் பெரும்நடையாய் ஓடிடவேநீங்களுமே
ஆட்டபாட்டங்களும் அடங்கியேநின் றிடுமே
நாட்டமுள்ள குட்டிச்சாத்தான் நாடிஇங்குவந்திடுமே
நாலாபக்கங்களும் மந்திரமே சூழந்திடுமே

வீரஜோகி தரு

நானே எடுக்குறேன்பார் இந்தமோடியை
நாட்டினிலுள்ளவர் மகிழ்ந்திடவே

சுருள்] ஆடிவரும் ஆனைமுகா அங்கரனேகஓடிவா
அந்திரத்தில் பேர்னதெல்லாம் விந்தையாகொண்டுவா

ஆங்கார காட்டேரியே அடங்கி நீயுட்காட்டவா
ஆங்கார ஓங்கார ஸ்ரீங்காரமென்றுவா
மலையாளவீரர் தரு

வைத்தசக்கரமது சுழலுதடா
வகையொன்றுமில்லை இனி தப்பிடவே
சுருள்] சக்குமாபகவதியே தாண்டி நீ ஓடிவா
தகுந்தராட்டினமே சுற்றி நீ நடந்துவா
திக்குநாலு பக்கமெலு மிச்சம் சென்றுவா
ஸ்ரீங்கார ஆங்கார ஓங்காரம் காட்டவா
அய்யனார் ஜோகி தரு

சென்று நிருத்திடுவேன் சக்கரத்தை
தீரர்கள் வந்தாலும் ஓட்டிடுவேன் /
சுருள்] தேடிவரும் போருமன்னை வீரபத்திர ஓடிவா
திட்டியராட்டினத்தை திட்டென நிருத்தவா
வேடிக்கையா எலிமிச்சம் பழமகளைகூட்டிவா
வீரகுரனே இப்போ கெம்பிரத்தைகாட்டவா
கன்னிகள் தரு

பன்றாதலை பாய்த்திடவே உச்சாடனம்
பாவைமார் நாங்கனும் செய்திட்டோமே
சுருள்] சென்றிடு இப்பொழுதே ஜீவனுமே தப்பிடாத
மன்றுசெய்து எங்களை மயக்கவே முடியாத
வென்றிடுவோ மென்றுவந்த வீரங்களும் நிலைதா
வீரூதி வீரர்களே ஓடிடுவீர் இப்பொழுது
வீரஜோகி தரு

ஓடிமரித்திடுவேன் தலைதன்னை
உத்தண்டவீரமுங் காட்டிடுவேன்
சுருள்] ஆடிவரும்பாவையரே அடக்குரண்டி உங்களையும்
அட்டகாசம்செய்து அவமதித்தாய் எங்களையும்
அடங்காத முண்டைகளே அடக்க வந்தேன்
இத்ததியும்
ஆங்கார ஓங்கார ிங்காரமென்றிடவே.

ஜோகி அய்யனார் கவி
வீரரே நீங்கள் வைத்த விளங்கிய மோடியெல்லாம்
தீரமாய் எடுத்துவிட்டோம் தீரருமே நீங்களுமே
நேரான தங்கையான நேரிழையர் ஏழுபேரும்
சீரான அடுமையாகும் சீக்கிரம் பின்னே வாரும்
மலையாளவீரர் புலம்பல் தரு
பெருமையுடனே வாழ்ந்து ிறுமையடைமலராமே
பிதருதே எந்தன்மனம் என் தம்பிகளா

தருணமே இங்குவந்து தருந்தமோடி எடுத்தது
தனக்கடுமையர்க்கிக் கொண்டார் என்பதம்பிகளா

ஜோகி அய்யனார் தரு

வீரரே அழுகாதீர்வாருமே இப்போ
விடமாட்டோம் உங்களை பாருமே
தீரரே நீங்களும் செருக்குகள் கொண்டதால்
வீரமடக்கிட லெகுண்டுமே வந்தோமே
தம்பிமார் தரு

வகைதப்பி மோடிவைத்து வந்தவரிடம்
வகைமோசம் போனோமேநாம் என தங்கைகளா
கிதைத்திடும்படி இவர் செயகுறூர் எங்களையும்
தியங்குதே எனமனமும் என தங்கைகளா

ஜோகிவீரன் தரு

அழுகாலும் உங்களை விடுவேனோ உங்கள்
ஆக்கினை தனக்குநான் படுவேனோ
ஒழுங்காக வாழ்ந்துமே உல்லாசம் கொண்டரே
பழுங்காலம் வந்துமே பங்கமும் பட்டிரே

கன்னிகள் தரு

அருமையுடைய அண்ணை அவதிகள் பட்டிடவும்
அமைத்தானோ பிரம்மதேவன் என அண்ணுவே
சுருமைகள் நேருமென்று தெரியாமல் மோடிவைத்து
சிக்கினோமே மாணப்போல என அண்ணுவே

ஜோகி அய்யனார் தரு

தயக்கங்கள் கொள்ளாதீர் பெண்களே இப்போ
தாண்டியே நடவுங்கள் கண்களே
மயக்கம் கொள்வோமென்று மனதிலில் எண்ணதீர்
மங்கையே நீங்களும் பின்னாலே வாருங்கள்

மலையாளவீரர் தரு

வல்லமை செலுத்தி நாங்கள் வைத்தமோடி எடுத்தது
அல்லல்பட செய்தாரையோ ஏதெய்வமே
எல்லிஎங்கும் புகழ் எங்களை மதித்துவந்தார்
இனி என்னுசெய் விராமையோ ஏதெய்வமே

ஜோகிவீரன் தரு

பயந்து அழுகாலும் செல்லாது உங்கள்
பலமது எனினிடம் நில்லாது
நயமாக நீங்களும் நடவுங்கள் இத்ததி
புயபலமடக்கியே வயாராக நீங்களும்

பொது வசனம்

இவ்விதமாக மலையாள வீரர்களை அய்யனாரும் வீரனுடீ மோடியில் ஜெயித்து அடக்கமாக்கி அழைத்துபோக இதையறிந்த மலையாள எல்லையை கார்த்துவரக்கூடிய துமா தேவி என்னும் காளியானவள் தர்ப்பார் வருவது.

காளிவருகிற கவி

சத்தி சாமுண்டிபைரவி எண்டோளி ஆங்கார நீவி வித்தகிமகிட சங்காரி விளங்குடும் அங்காளசுருபி எத்திசை முனிவர் தேவர் என்னடி போற்றிகிறீக கத்தியும் சூலமேந்தி காளிகா தேவியும் வருகின்றாளே.

தரு

மலையாளகாளி இதோ வந்தாள்	இந்த
மண்ணு விண்ணுமே	நடுக்கவே கின்றாள்
சூலையாமல் பேய்பூதம் சூழ	வெகு
கும்பல் கும்பலாய் தூதர்கள் தாழ	
சூலக்கத்தி வாளுமேகொண்டு	நல்ல
சுக்குமாந்தடியது கரமதில் சண்டு	
பார்த்தவர் பயந்து கொள்ள	இந்த
பாதல பூதல நடுக்கபேவிள்ள	
எந்தனின் பகத்தர்கள் தன்னை	இன்று
இழுத்துமே செல்கின்ற ஜோகிகள் முன்னே	
சண்டைகள்.செய்துமே இன்று	அவரை
தனிப்பட செய்வேனே யானுமே சென்று	(மலை)

மேற்படி தரு

என்னடா ஜோகிநீங்கள் எந்தனின் பக்கத்தன்னை பின்னியே அழைத்துச்செல்ல பிலமுண்டோ உங்களுக்கு கன்னியாள் சமர்ப்புரிந்து கார்க்கவே வந்தேனிப்போ என்னையும் ஜெயிக்கப்பே.மோ எதிர்த்திட்டேன் அறிகு [வீரே]

(ஜோகி அய்யனர் தரு

சண்டை செய்யவே இங்க வந்தவள் யாரடி
சத்தி என்றாலே அச்சமுமில்லை கூரரி
தண்டம் தனுவாரும் கொண்டுமே விடுத்தேன் நேரடி
தன்னிட வல்லமை என்னிடம் செல்லுமே பாரடி
[சுருள்] தண்டையோடு சிண்கிணியும் மண்டி கலகலென்ன
கொண்டேன் அதிகபாணப் விண்டத்தோர்கள்வாட

காளி தரு

என்னிடபக்த்தரை கொண்டுமே போகிற தாரடா -
உந்தனை விடுவேனோ எந்தனை ஜெயிக்க ஏதடா
வந்தேன் இத்ததி சிந்தையும் வாடிட பாரடா
முந்தியே உங்களை அந்தகன்பதிக்கு நேரடா
[சுருள்] மூட்டியே இப்போதே ஆட்டுவேன் பாராய்
வாட்டிட நானுமே தீட்டினேன் பாணம்
ஜோகி வீரன் தரு

எங்களின் அடபங்கமும் பட்டிட வந்தாயோ
மங்கியே உன்னிட மரியாதை மாசிட நின்றாயோ
செங்கரம தன்னில் கத்திகேடையம் கொண்டாயோ
சீரியே போர்து மீரியே செய்ய கண்டாயோ
சுருள்) சித்தம் மிகவே கொண்டேன் ஆத்திரத்தாலெழுந்த
கூத்தனுலகுக்கு யேத்தவேன் உந்தனையும்
காளி தரு

உப்பு ரொணமும் தின்றவள் சம்மத படுவேனோ
உங்களை கொல்லாமல் யானுமே இப்பேர் விடுவேனோ
தப்பிதமாக எண்ணைநீர் எந்தனை கெடுவேனோ
தாண்டியே வந்தேன் மீண்டிடபோமோ சூரனே
சுருள்] தாக்குவேன் உங்களை போக்கிரி பயல்களே
சீககிறம் நீங்களும் செல்லுவீர் இப்போது
[ஜோகி அய்யனார் கந்தார்த்தம்)

மச்சமடி ஜலமதிலே தெரிந்திட்டாலும்
மலரத்தி மரமதிலே பூர்த்திட்டாலும்
அச்சி இல்லாதேரது ஒடினாலும்
ஆண்பிள்ளை வயிறறில் சிசு ஜெனித்திட்டாலும்
மெச்சிடவே மலையில் வசந்தம் பூர்த்திட்டாலும்
மீரி எதிரின்று என்னை வெல்லுவாயோ
அச்சமில்லா பிடாரி உன்னை கட்டிவிட்டேன்

தரு

அடுமை தானே இனி எதிர்த்தால் கடுமை தானே
பருவாய்ப்பாத பாடுகெடுவாய் இவர்களோடு
அடவாக வந்திடு ஆகா இனியேன் கேடு [அடு
காளி கவி

அப்பனே எனது பாலா அறிந்தேன் நான் உங்களைத்தான்
இப்பவே அடுமையானேன் என்னையும் இவர்களோடு

ஒப்புடன் அழைத்துச்சென்று உன்னிடவசமேவைத்து
எப்புமே கார்க்கும்படியேந்திழை உறைத்திட்டேனே
ஜோகி அய்யனார் கவி

வீரனே எனது மந்திரி வீரமாய் இருந்துவந்த
தீரர்கள் அனைவரையும் ஜெயம் பெற்று கொண்டுவந்தோம்
பாரமாய் நீங்களெல்லாம் பக்கத்தில் நின்று காவல்
கர்ரணப்போலவே என்றும் களிப்புடன் கார்த்துவாரீர்
பொது வசனம்

இவ்விதமபக அய்யனாரப்பன் மலையாளத்தகாரை ஜெயித்
துத் தன் இருப்பிடத்திற்கு கொண்டுவந்து அவரவர்களுக்
குத் தகுந்த வேலையை கொடுத்து காவல் புரியும்படி செய்து
விட இப்பால் பூரணி புட்கலை இருவரும் நந்தவன் வேடிக்கை
பார்க்க வருவது

பூரணி கவி

தங்கையே சொல்லக்கேளாய் சதிருடன் இன்று நாமும்
பெங்கமாய் வனமேச் சென்று புவது பரித்து நன்றாய்
சிங்கார நதியில் நாமும் சிலநேரம் விளையாடிப்பின்பு
கங்குல் வந்தடையா முன்னம் களிப்புடன் வருகலாமே
புட்கலை தரு

அக்கையரே எண்ணம் போல இக்கனம் வனமேச்சென்று
ஆடலாம் விளை யாடலாம்
பக்குவமாய்வந்திடுவாய் தக்க எந்தன் தமைக்கையாளே
பாசமாய் விசு வாசமாய்
பூரணி தரு

தங்கையாளே பூங்காவனம் மங்களமுடனே சென்று
ஆடலாம் விளை யாடலாம்
சிங்கார மலர்வனத்தை பைக்கிளியே நாமும் பார்க்க
செல்லுவோம் அங்கு செல்லுவோம்
புட்கலை தரு

சம்மங்கியும் முல்லையேஜா சாமந்திமலரின்வாடை
வீசுதே டனம் கூசுதே
செம்மையுள்ள மலர்களையே வம்பில்லா நாம்பரித்து
வைக்கலாம் முடியில் வைக்கலாம்
பூரணி தரு

என்னமணம் வீசுதோடி கன்னியாளே மலர்களுமே
கண்டிடும் இதை விண்டிடும்

புண்ணைரார் காக்கியது எந்தனுள்ளம் மாருதடி
புனிதையே பாரும் வனிதையே

புட்கலை கவி

அன்னமே எனது அக்கர அறைகுவேன் சேதியொன்று
உன்னித மலர் வனத்தை உத்தமியே பார்த்தோமம்மா
கன்னியாள் நாமுக்கடி காத்தனர் பாதம்போற்றி
முன்னமே சும்மியடுத்து மொக்குழலையேகலாமே
பூரணி தரு சும்மி

தங்கை யாளே இங்கு வாருமடி அந்த
சங்கரன் பாதத்தை போற்றி நாமும்
அங்கம் மகிழ சும்மியடித்து இப்போ
ஆனந்தமாகவே ஆடுவோமடி

புட்கலை சும்மி

ஆண்டி வேடமும் கொண்டவரும் அன்று
ஆணுவமாதரை கெடுத்தவரும்
தூண்டி முயகைன் மீதில் நடித்திட்ட
துய்யனர் பாதத்தை போற்றும்படி

பூரணி சும்மி

பிட்டுக்கு மண்சமந்தவரும் நல்ல
பிரம்படி பட்டுமே நின்றவரும்
மட்டில்லா மார்க் கண்டேயன் தன்னையே கார்க்கவே
மாலியவனை யுதைத்தவனும்

புட்கலை சும்மி

கள்ளமில்லாபக்தன் தன்னிடமேச்சென்று கேடோருன
பிள்ளைக்கரியுமே உள்ளத்திலெண்ணியே
வள்ளலின் பாதத்தை உள்சுத்திலெண்ணியே
வாருங்கடி சும்மி போடுங்கடி

பூரணி சும்மி

அய்ப்பரைப்பன்கதை வைபக மரிந்திட
அன்பாய் பாடியதோர் நேசனாரே
தையலரே அவர் நாமத்தை பாடியே
தங்கையே சும்மி மடிப்போமடி

புட்கலை சும்மி

தேவப்பதிவாழ் ராஜக்கோபாலன் அவர்
சிஷனும் காத்தமுத் தையன் தானும்
ஆவலுடன் பாடி தந்தார் இதை
ஆக்கையரே விளை வாடுவோமடி

பூரணி கவி

தங்கையே ஒன்றுகேளாய் தளிர்வன் விந்தை எல்லாம்
மங்கையே நாமும் பார்த்தோம் மகிழ்ந்துமேசற்றுநேரம்
இங்கேயே தங்கி இருந்து இளப்புகளாரியபின்பு
செங்காரமாகச் செல்வோம் செவ்வியே நாமும் தானே
பொது வசனம்

இவ்விதமாக பூரணி புட்கள் இருவரும் நந்தவனத்தில்
தங்கி இளைப்பாரி இருக்க அந்த சமயத்தில் அய்யனாரப்பன்
மந்திரியாகிய வீரனைப்பார்த்து சொல்வது

அய்யனார் கவி

வல்ல கெம்பீரமுள்ள வடிவுள்ள வீரா கேளாய்
சொல்லரியிவனமே சென்று சூழ்ந்திடும் யிருகடிவேட்டை
கல்ல மனதுடனடி நானுமே வருகிறேனிப்போ
எல்லையும் மதிக்கும்படி இங்குமே இருந்திடாயே
மேற்படி தரு

காட்டகம் தன்னை நாடினார் அய்யனாரப்பன்

வேட்டைகளாட ஓடினார்

தாட்டிக யிருகம் தன்னை சங்கரிக்கவே வேண்டி

கூட்டியே கானகத்தை மேட்டிமையாகத் தாண்டி

சுருள் கூறிடும் கொடிய வனமதை நாடி

தேரிய மனதுடன் வாறுரே ஓடி [காட்

மேற்படி சொச்சகம்

ஆறுயிர்க்குயிரான் அருமை பந்திரி தன்னைவிட்டு
நேராக கவனத்தில் வந்தேன்நேரிழையர் இருமாதர்கள்
சிறுகவினையாடுகின்றார்சேயிழையர்கள் தன்னைகண்டேன்
திராத மோக மிவர்மேல் சீக்கிறிட்டுகொண்டிட்டேனே

மேற்படி சிதபத்தியம்

என்னதான் ரஞ்சிதம் இவர்களை போல நான்

ஈரேழு லோகத்திலும் கண்டதில்லை

பன்னும் முல்லை யரும்போ பல்வரிசை அழகையும்

பணமுடியாயிரம் பூண்டவனிலையும்

கன்னிகளை பற்றி கழரவும் போகாதையோ

காமமும் இவர்கள்மேல் கொள்ளலாகுதே

சின்னதேயர் மாதர்களை சேர்ந்து நான் சுகித்திடவும்

சிந்தையில் கினைவுமே வருகு தையோ

முடிக்கு] அந்தகன் எந்தன்மேல் விந்தையாம்த

வந்தமே ஐந்து உலர்கணையேக

நொந்துமே எந்தனுடல் வெந்திடபோக

இந்தவேளை தன்னில் யேருவேன் அருகவே

மேற்படி தரு

பெண்ணே நீங்களெந்த ஊரே அதை
 பிரியவே இப்போ தெரியவே உறைப்பீர்
 கண்ணே உங்கட் கென்ன பேரே
 தண்ணமுதே உங்கள் மேல்தாளாத மோகம்கொண்டேன்
 வண்ணமுதேவந்து வஞ்சியே உம்மைக்கண்டேன்
 சுருள்] வாடியே மோகத்தால் ஓடியே வந்தேன்
 கூடியே உங்களை ஜோடியாகண்டேன் [பெண்
 பூரணி தரு

இப்படிநீர் பேசலாமா இங்கு
 தப்பித வார்த்தைகள் ஒப்பிய மனதுடன்
 எப்படி பேசவருமோ
 செப்பும் விதம் மரந்து செல்லுமையா உன்பதிக்கு
 சேயிழை மாதராசை வேறற நீ வறந்து
 சுருள்) செல்லுவீர் விட்டுமே நல்லமனதுடன்
 வல்லியாளிப்போ வகையதையுரைத்தேன் (இப்
 அய்யனார் தரு

தாளாத மோகம் கொண்டேனே ஓ
 தையலரே உங்கன்மீது மைமலுமதிகமாகி
 மீளாத சிறையில் விண்டேனே
 ஆளால்ழகனல்வே ஆசை மிகவே கொண்டேன்
 அணைந்து சுகமெனக்கு, இணைந்து கொடுக்கச்சொன்னேன்
 சுருள்] அங்கஜன் கணையால் நங்கையேயானும்
 மங்கியே வாடலாகினேன்தானும் (தாளா
 புகலை தரு

ஆகாத வார்த்தை யாடுநீர் இந்த
 அருவையர் சேதி தெரியாமல் நீரும்
 ஆலிங்கனம் செய்ய அழைக்குநீர்
 பாகார் மொழியுடைய பஞ்சவர்தேவியாலே
 பாவி துரியோதனன் பட்டானே மண்மேலே
 சுருள்) பத்தினி பெண்களின் சாபமும் பொய்யா
 இத்ததி இவ்விடம் யேசுவிரையா (ஆகா)
 அய்யனார் வேறு தரு

பூரணி என்றிடும் மாதே உன்னை
 பூர்த்தியாய் நம்பினேன் கோதே
 ஆரண்யம் தன்னிலே அஷ்ட மணத்திலொன்று
 தாராள காந்தர்வ திருமணமே நன்று

பூரணி தரு

ஈனமானம் கெட்டமுடனே இங்கு
எத்துகள் பேசுறய் கேடனே
நாணமுமில்லையோ நாய்பிரப்பானே
கான்கம் தன்னிலே கத்துறய் எங்களால்

அய்யனார் தரு

புட்கலையே கிட்டவாருமே அன்பு
புகட்டியே முத்தமும் தாருமே
நட்புக்கொண்டு இங்கு நாடியே வந்தேனே
திட்டாமல் எந்தனை சேர்ந்திட சொன்னேனே

புட்கலை தரு

பாமரனே எட்டப்போடா உனக்கு
பழுதுகள் நேருமோ கேடா
ஏமாந்தவள் என்று என்னுறய் எங்களை
காமந்த காரனே காதகாச் செல்லடா

அனாய்யர் தரு

கொங்கைகுடம் தன்னைத் தாருமே பூரணி
கூடியனைந்திட வாருமே
சங்கைகள் டேண்டாம் சாய்ந்த நடையினுளே
மங்காமல் என்னிட மையலைத் திர்ப்பாளே

பூரணி தரு

புத்திகள் இல்லையோ அய்யா வினாய்
பினத்தா தீர் இவ்விடம் மெய்யா
கத்தியழைந்தாலு காரிழை வருவாரளோ
சுத்தியே எங்களை கத்தாதீர் செல்லுமே

அய்யனார் தரு

வெல்ல மதன் கணையை மாதே அந்த
விமலனாலாகுமோகோதே
மல்லுகள் செய்யாதே மங்கை புட்கலையே
சல்லாப்பமாகவே சடுதியில் சேர்வாயே

புட்கலை தரு

மரியாதை கெட்டுமே போருவாய் இந்த
மங்கையை விட்டுமே யேருவாய்
அரியாயல் பேசுறய் ஆகாத வார்த்தைகள்
தெரிய உறைத்தோமே செல்லுவாய் இப்போதே

அய்யனார் வேறு தரு

வஞ்சியரே மோகமது மிஞ்சியே அருகில் வந்தேன்
ரஞ்சி முத்தமது தா தா தா

பூரணி தரு

துண்டத் தனங்களாக கெண்டைவிழிமாதரிடம்
சண்டாளர்பேசிடாதே செல் செல் செல்

அய்யனார் தரு

கச்சை தனையவிழ்த்து உச்சித கொங்கை தந்து
காமன் கணையை இப்போ தீர் தீர் தீர்
புட்கலை

அட்டகாசம் செய்தாலுமே அருவைமார் சம்மதியோம்
புட்கலை என்னைவிட்டுப் போ போ போ

அய்யனார் தரு

செல்லவோ வல்லையடி வல்லியரை சேர்ந்திடவே
சொல்லாமல் எந்தனையும் சேர் சேர் சேர்

பூரணி தரு

ஆரவாரம் செய்தாலுமே காரிழையான் சம்மதியேன்
பூரணி என்னைவிட்டு போ போ போ

அய்யனார் தரு

கொக்கோக லீலைபடி பக்குவமாக நாமும்
கூடியணைந்திடலாம் வா வா வா

புட்கலை-தரு

புத்தியில்லா நிர்மூடனே கத்தினாலும் வந்திடுமோ
இத்ததி என்னைவிட்டுச் செல் செல் செல்

அய்யனார் கந்தார்த்தம்

மங்கைமார் இருவர்மேலே மையலும் அதிகமாகி
நங்கையரைச் சேரவேண்ட நலமல்ல வென்றுறைக்க
சங்கைகள் தன்னைவிட்டு தாளத மோகத்தாலே
பங்கையென் வடிவை யொத்த

தரு

பாவைமார் தன்னைச் சேருவேன் துன்மார்க்கமாக(பா)
பாவை யார்களை இப்போ ஆவலாகவேக்கூடி

சருள்] பத்தியே மோகத்தை மெத்தவே தீர்ப்பேன்
இத்ததி தன்னிலை சேர்ந்துமே விடுவேன் [பாவை]

வீரன் தரு

அய்யனே பொரும் பொரும் நில்லு இப்போ
அவசரம் வேண்டாமே சொல்லு
உய்பவே என் தங்கை உத்ததை யுறைத்தேனே
மெய்யான திருமணம் மேலேக செய்வேனே

அய்யனார் தரு

தங்கை என்றறியாமல் வீரனே நான்
தான் போகம் கொண்டனே தீரனே
விங்கனம் செய்தேனே வீரனே உமக்குமே
கபாங்கமாய் குற்றத்தை பொருத்திடவேணுமே

வீரன் தரு

கடந்ததை நினைக்காதீர் அய்யா இப்போ
கல்யாணம் செய்குவீர் மெய்யா
அடர்ந்தவனம் தன்னிலே அருமுனியிடம் சென்று
திடம்பெரம் மணமது செய்யலாம் வாருமே

அய்யனார் தரு

முனிநாதரிடம் வந்தோமே அவர்
மொழிவதைப்போலவே நடப்போமே
இனிமையான தாய் தந்தை இங்குமே வந்தாரே
கனியுடன் திருமணம் கர்த்தனே செய்குவீரே

பொது வசனம்

இவ்விதமாக வீரனானவன் அய்யனாரப்பனுக்கும் பூரணி
புட்கலைக்கும் திருமணம் செய்யும் பொருட்டு ருத்திர மகா
சிவியிடம் அழைத்தவர் அதே சமயத்தில் பிள்ளைக்கு கல்
யாணம் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பரமனும்
விஷ்ணுவும் அங்கே வந்து யாவரையும் வரவழைத்த அய்ய
னாரப்பனுக்கும் பூரணி புட்கலைக்கும் திருமணம் செய்வது

திருபுண தரு

ஸ்ரீராம ராமஜெயம் சீத்தா
பதிராம ராமஜெயம்

பொது வசனம்

இவ்விதமாக அய்யனாரப்பனுக்கும் பூரணி புட்கலைக்கும் திரு
மணம் நடத்தி புத்துபட்டென்னும் ஊரிலே அமர்த்தி அவர்
களுக்கு தனையா மலையாள வீரர் மலையாளகன்னிகள் காளி
காதேவி வீரன் துவர்களைவிடுத்து நீ ஊர் கார்க்கும் தெய்வ
மாக இருக்கும்படி அய்யனாரப்பனுக்குத் தெரிவித்துவிட்டு
விஷ்ணு பரமனும் அவரவர் இடம்போய் சேர்ந்தார்கள்
இதோடு இந்நாடகம் முடிவடைந்தது. இந்நாடகத்தை பாடிய
வரும் பதித்தவரும் ஆடினோரும் காதிலை கேட்டோரும் கேட்
டொருவருக்கு உபதேசம் செய்தோரும் அய்யனாரப்பன்
அருள் புரிந்து சாலோப சாருப சாயிப சாயுச்சமென்னும்
நான்காம் பதவிக்கு உடையவராகும் என்பதாம்.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

ஸ்ரீனிவாசா அச்சகம்

எமது புதிய நாடகங்கள் ! விற்பனையாகிறது!

இரணியன் இரண்யாக்காதன் வதை என்னும்
பிரகலாதன் பள்ளிக்கூட நாடகம்
பாண்டவர் பாகப்பிரிவினை நாடகம்
ஸ்ரீ தேவியின் திருவிளையாடலில் ஓர்பாகமாகிய
காலராதர் தூது யென்னும் வீரசக்தி
தூர்காகுரன் சண்டை நாடகம்

பெருந்திருவாள் திருமண மென்னும் கிருஷ்ணன்
வீமன் சண்டை நாடகம்

ஸ்ரீமகாபாரதத்தில் எட்டாம் நாள் அரவான்
அலம்புஜன் யுத்தம் நாடகம்

வெறிகிருஷ்ணன் வீரகிரி ராக்காதன்வதை என்னும்
வீமலநாயகி திருமண நாடகம்

பாரதத்தில் ஓர் பாகமாகிய புதுபாரதம் என்னும்
பலாயனன் கீசகன் சண்டை நாடகம்

ரர்வணன் கொள்வபங்க நாடகம்

அகஸ்தியர் மகுத்துவமென்னும் தெய்வேந்திரன்
விரீத்திராகுரன் சண்டை நாடகம்

ஸ்ரீமகாபாரதத்தில் 17-ம்நாள் போரில் தூர்ச்சாத
னன் வதை யென்னும் காண்டிபன் கர்ணன்
சண்டை நாடகம்

வில்வத்தை அரங்கேற்ற மென்னும் கர்ணன்
பொன்னுருவீ திருமண நாடகம்

ஸ்ரீதேவியின் பராக்கிரமத்தில் ஓர் பாகமாகிய
தகஷயக்ரு மென்னும் தகஷனுக்கும் வீரபத்திர
னுக்கும் சண்டை நாடகம்

மேற்கண்ட நாடகம் ஒவ்வொன்றுக்கும் விலை ரூ 1.00

கிடைக்குமிடம்:

சண்முகானந்த புத்தகசாலை

48, நைனியப் நாயக்கன் தெரு,

பார்க்கடவன் சென்னை-3.

அமாவாசைப் பிரட்டலெனும்
கண்ணன்

கபட நாடகம்

பதிப்பாளர்:

K. A. மதுரை முதலியார்

ஜண்முகாளந்த புத்தகசாலை,

பார்க்டவுன் சென்னை-3.

காபிரைட்]

1967

[விலை ரூ. 1-50

உ
ஸ்ரீசற்குருதேவி தேவன் சத்திவேல் துணை
ஸ்ரீ மகாபாரதத்தில் ஓர் பாகமாகிய

அமாவாசைப் பிரட்டஸெனும்
கண்ணன்
கபட நாடகம்

இவ்வ
வட ஆற்காடு ஜில்லா போலூர் தாலுக்கா வகுர் கிராமம்
V. P. சுப்புராய ஆசிரியர்

குமாரரும்
P. S. A சங்கரசுவாமியின் மாணவருமாகிய
சோதிடம்
V. S. P. வேலாயுத ஆசிரியர் அவர்களால்

இயற்றியதை
தென்னாற்காடு ஜில்லா NT புதுப்பாளையம்
நாடக ஆசிரியர்

M. N. காத்தமுத்து அவர்களால்
என்கு பரிசோதிக்கப்பட்டது

K. A. மதுரை முதலியார் அவர்களால்
பிரசுரிக்கப்பட்டது:

காபிரைட்]

1967

[விலை 1.50

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு

இதனால் சகல அச்சுக்கூடத்திபர்களுக்கு தெரிவிப்பது யாதெனில் V. P. S. வேலாயுத ஆசிரியர் எழுதிய அமர்வாசை பிரட்டலெனும் கண்ணன் கபடநாடகம் ஆசிரிய புத்தகத்தை வித்வான் V. P. S. வேலாயுத ஆசிரியர் அவர்களிடம் சகலசுதந்திரமும் பெற்று அடியிற்கண்ட என்னால் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளேன். இப்புத்தகத்தை மகாகனம் பொருந்திய கவர்மெண்டாரி சட்டப்படி காப்பீரைட் செய்திருக்கிறேன். ஆகையால் இந்த புத்தகத்தை என்னுடைய உத்தரவின்றி யாரும் அச்சிடக்கூடாது என்பதை தெரியப்படுத்தி இருக்கிறேன்.

இப்படிக்கு

B. A. மதுரை முதலியார்

=====

இந்நாடகப் பாத்திரங்கள்

ஆண்கள்

பெண்கள்

துரியோதனன்
சகுனி
வீஷ்மாச்சாரி
சகாப்தவன்
அரவான்
பாண்டவர்
கண்ணபிரான்
சூரியர்
சந்திரர்

பொருந்திருவான்
நாகக்கன்னி

இயற்றியவர் :

பார்வையாளர் :

V. P. S. வேலாயுத ஆசிரியர்
வசூர் வில்லேஜி

M. N. காத்தமுத்து ஆசிரியர்
கடலூர்

ஸ்ரீசற்குரு தேவன் சத்திவேல் தனை

ஸ்ரீமகாபாரதத்தில் ஓர் பாகமாகிய

அமாவாசைப் பிரட்டெலெனும்

கண்ணின் கபட நாடகம்

தேவர்கள் துதி

போற்றி விருத்தம்

ஆதிசுருகாதரிட பாதம் போற்றி
ஐங்கரரின் அருமுகரின் பாதம் போற்றி
ஜோதி வடிவுடையாம்பாளீசர் பாதம்
சத்தமுள்ளவாணி பிரீமன் பாதம் போற்றி
நீதியுள்ள அஷ்ட லக்ஷியியான் விஷ்ணு
நீண்ட புகழோங்கும் சர்வதேவர் பாதம்
கோதிலா பெரியோர்கள் பாதம் தன்னை
கும்பிட்டுக் கவி. எழுதப் போற்றினேனே.

நூலாசிரியர் இயற்றிய பத்தும் பதிகம்

நில்லுவேன் கலியுகாதி ஐயாயிரத்தி அன்பத்தி
ஏழாண்டில் நீண்டதோர் இக்கனிதையை
சொல்லுவேன் பெரியோர்களின் பால் சென்று
சுருதியை விரித்து காட்டி
வெல்லவே நின்றிடும் கவிவாணி முன்னாலே
வேண்டியே பணிந்த நின்றேன்
சொல்லென தாக்ஷாயண தபசு நாடகம்
ககமுடன் நடித்துக் காட்ட
கல்ல தென்றெந்தனுக்காசிரியர் பட்டமே
கவின்றனர் திரண்ட சபையில்
கல்லுமே லெழுதிய எழுத்தை போல் தூக்கனிடை
கவிதனை அச்சிவிட்டேன்
வெல்லவே தாக்ஷாயணி என்னும் நாடகம்
விளங்கவே பாடி நின்றேன்

சொல்லவே துரியனிட வம்ஸத்தை கிருஷ்ணரும்
 கொடிய போர்த்திை தொடுக்க
 அல்லலொன்றில்லாத மண்மதா ஆண்டிலே
 ஐப்பசி பன்னிரண்டிலே
 நல்ல சனி வாரத்திலே நாடியே வளர்மதி
 நற்சதுர்த்தசி ரேவதி
 வெல்லவே கண்ணனின் கபடமெனும் நாடகம்
 வேலாயுதம் பாடினேன்

ஆசிரியர் சொல்முறை வசனம்

இன்னாடகத்தில் கிருஷ்ணமூர்த்தி கண்ணென பெயர் கொண்டு
 பாடல் இரக்கப்பட்டன. இதில் சில இடங்களில் கர்னாடக டிராமா
 போல் பாடவேண்டி உள்ளன. அந்தஇடங்களை அவசியம் கவனித்து
 பாடவேண்டுமாய் இன்னூல் ஆசிரியர் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்

வினாயகர் துதி

நீதிலா பாரதத்தில் திகழ்பெறும் ஆதிவிஷ்ணு
 ஜோதியாய் பெயரெடுத்திருக்கினில் வெற்றி கொள்ள
 ஆதியாய் வசூர்தனில் அமர்ந்திடும் ஐங்கரன் தான்
 நீதியாய் பணிந்து நானும் நீட்டுவேன் சுருதித்தன்னை

பாட்டு

சற்குரு கண்ணாதா	ஓம் ஓம்
சற்குரு கண்ணாதா	
சற்குருகாதா	பொற்பாதம் தாதா
நற்பதமே பணிந்தேன்	நல்வரந்தரதா (சற்)
வெள்ளைக் கமல வாணியே	விணைவாசகி
வெள்ளைக் கமல வாணியே	
வெள்ளைக் கமலமீது கள்ளமிலரதமரிந்தாய்	
சள்ளையரவே துதித்தேன்	மெள்ளைக் காராய் (ச)
கவிபுகழ் வாணிகளே	சரணம் செய்தேன்
கவிபுகழ் வாணிகளே	
கவிபுகழ் வாணரே	புனிபுகழ் தீரரே
செய்யுண்டு கேழப்பிரே	கவிபுகழ் (ச)

சென்னல் மிகுந்திடும் வகை நகரில் வாசன்
 சென்னல் மிகுந்திடும் வகை
 சென்னல் மிகுந்த வகை இன்ன சுப்ராயன் பாலன்
 சொன்ன சொல் வேலாயுதர் கவி வரைந்தேன்

துரியோதனன் தர்பார் கவி

பாண்டவரை குதாடி நகர் பறித்தேன்
 பழிமுன்று வருடம் வனம் ஓட்டிவைத்தேன்
 காண்டிபத்தை கையிலெடுத்தும் கர்னர் விஷ்ணு
 கருத்துள்ள சகுனிமாமன் அருகில் வைத்தேன்
 ஆண்டிட்டேன் இன்னகரை குறையில்லாமல்
 ஐவர் வரச்செதிக் கண்ணன் தூதாடே கேட்டேன்
 வேண்டியே குகுபெரியோர் தன்னைக் கண்டு
 தூண்டியே போர் தொடுக்க இதோ துரியன் வந்தேன்

வீரதீரமு பெற்று விளங்கும்
 சந்திரகுலேசன் என்றமெட்டு

அத்திபுரியை பாண்ட மெத்த உல்லாச தீரன்	
அரவகேதனிதோ வந்தேன் சுப்பேர்தனன்	
துரியபுபனிதோ வந்தேன்	
சத்ராதிகளை கொல்ல	சமரிகளத்தை காள் வெல்ல
கருள்) சங்கதிபறியவே	பொங்கமதாசிட
மங்களவாத்திய	மெங்கு முழங்கிட (அ)
விஷ்ணு சகுனிமாமன்	வேணப் பெரியோர்களும்
தாஷ்டிகத் தம்பிமார் குழவே	படை திரட்டி
கோஷ்டமிட்டு முன்னேத்தாழவே	
சேஷ்டைக் கண்ணனுந்தானே	ஆஸ்தி வேணுமென்றானே
கருள்) சிதறியே மாயனும் பதறியே ஓட	
கதறியே பாண்டவர் வனமதை நாட	(அ)
காண்டிபனை மடிக்க	கர்ணனருகிலிருக்க
வேண்டியே பெரியோரிருக்க	விஷ்ணுருந்துரோனர்
தாண்டி வந்தாலு மடிக்க	
தூண்டி மீன் போல ஐவர்	மீண்டு வந்தாலுங் கொல்வேன்
கருள்) துரியனைன்று பெயர்	சொன்னவர் நடுங்கிட
அரியவன் கண்டுமே	அலறியே கெஞ்சிட (அ)

அன்று சொன்ன சபதம்
இன்றை நான் முடிக்க
வென்றிடப் போர் தொடுக்க
நன்று வகுரில் வாசன்
சுருள்) நாடியே சங்கர
பாடியே ராடகம்

பூவரீக்கெனக் கு வாதம்
பூவரீக்கெனும்
சின்ன சுப்ராயன் நேசன்
சீடவேலாயுதம்
ஆடவே வந்தேன் (அ

துரியோதனன் விருத்தம்

பக்குவமாகயிப்போப் படிதனில் காவல் செய்யும்
மிக்க நச்சேவற்காரர மேதினிதன்னில் சென்று
தக்க யோசனைக் கென்மாமன் தகுந்திடும் சுருளி தன்னை
இக்கணநாழி தன்னில் இங்ஙனமழைத்து வாராய்

வசனம்

கேளும் சேவற்காரர எனதுமாமா சகுனியை கொண்டு வா

சகுனி தர்பார் விருத்தம்

அண்ணன்மார் நூறுபேரை அதஞ்செய்த துரியன் தன்னை
சின்னபின்னமாய் செய்ய சிறியே வெகுண்டெழுந்து
மன்னன் கார்தாரதேசமகபதி என்று ஓதும்
இன்னில் சகுனி தானும் இசுஷணம் வருகிறேனே

(வீரதிரமு பெற்ற என்றெட்டு)

மன்னன் துரியனுக்கு
மகிபன் சகுனியு வந்தேன்
சின்னபின்னமதாக
சுருள்) சீக்கிரமடியவே
தாக்கிட ஐவர்

அண்ணன் மார்களுடனே
பின்னமடையக் காலிலே
இன்னில் பூமியின்கீழ்
சுருள்) எரிசுலத் துரியனும்
நரிகிடங்குள்ளே

அன்று சொன்ன சபதம்
கேரன்று துரியன் தன்னையே

மாமன் கார்தார தேச
வந்தேனினோ
சிதறித் துரியன்படை
நோக்கமதாக
தடையின்றி ஏக (மன்)
அத்திபுரி யடைத்தேன்
பாராங்கல்லது
இருக்கத் தள்ளி இடித்தேன்
வெறிகுணங் கொண்டு
நாட்டினு வாசனேடு (மன்)
இன்று தடங்கலானேன்
தின்கருதி

கொன்றுக் தன்னையே
சென்று கண்ணனிடத்தில்

சுருள்) சித்திரவதை புரி
இத்தருணத்தில்

நீர்வளம் பொருந்திய
சீர்மிகும் சுப்பராயர்
சீர்மிகும் சுப்புராயர்
நேர்முகமாய் சங்கர

சுருள்) நேர்த்தியாய் வேலா
பூர்த்தியாய் தரியனை,

சீராய் சபதமிட்டேன்

சக்தரு துரியனை
கார்த்திட அரியெனை (மன்)

பேர்புழந்த வகுரில்
செய்த தவத்தால்

சுவாமிதனைப்பணிந்து

யுதரகவி பாட
கெடுத்திட பாட (ம)

துரியோ தனன் தரு அடதாளம்

வாருவாரு சொந்த மாமா
வார்த்தையு பொய்யாக போமா
காருகாரு மாமா
பாருக்குள் உன்னாலே

சுருள்) பட்டி மக்களை
அட்டியேதினி

உந்தன்

நாறுபேரும் பணிந்தோம்
பாக்கியவானானும்

வெட்டி எரியவே
அறிந்து கூறவே (வா)

சதுனி தரு

வந்தேன் வந்தேன் மறுகோனே
வணங்கிட ஆசை தந்தேனே
எந்தன் மனத்திற்கு
உந்தன் மனம்போல

சுருள்) ஊசிராட்ட
தாசி மக்களை

நீயும்

இசைந்த மருமகனே
உறவாடி கெடுப்பேனே

இடங்கொடுக்காதீர்
நாட்டிலழைக்காதீர் (வா)

துரியோ தனன் தரு

நாடு தரவே மாட்டேன் மாமா
காடு ஓடிட வேண்டும் மாமா
மாடு மேய்த்த இடையன் நாடு கேட்டானே என்னை
கூடுமோ எந்தன் மனம் கொடுக்கப் பாண்டவர் நாட்டை

சுருள்) கொடுத்திடமாட்டேன்
கெடுத்திட மாயன்

ஐவர்

திடத்துட நாட்டை
அடுத்துமே வந்தான்

சகுனி தரு

வந்தாலி நமக்கு என்ன ஆச்சு
வாய்விட்டு பேசின பேச்சு
சொந்தமென்று ஐவர்
சிந்தை கலங்காதே

மாயன்

வந்து கெளிப்பாரா
ஜெயம் பெற்று நான் தாரேன்

சுருள்): சிதிரி மாயனும்
கதறி ஐவர்கள்

பதறி ஓடிட

வனத்தை நாடிட (வ)

துரியன் விருத்தம்

எந்தனின் அறிவுக்கேற்ற எழில் பெரும் சகுனிமாமா
உந்தனின் துணையை கொண்டு உறுதியாய் போர் தொடுக்க
வந்திட்டேன் சபையை நாடி வகுத்திட நானெனக்கு
எந்தர சோதிடத்தின் சுருதியை கண்டோர் சொல்லும்

வ்சனம்

மாமா பாண்டவரைக் கொல்ல யுத்தநாள் ஆரம்பிக்க வேண்டும்
அதற்கு உமது யோசனையும் சோதிடம் பார்ப்பவர் யோசனையும்
வேண்டும் சொல்லும்.

சகுனி தரு ஏகதாளம் ஓரடி

அத்திபுரி மகாராஜனே
சத்தூராதியை
சப்தமிட்டப்போ

ஆகுமாகு மிந்த யோசனை
சமரிகள்த்தில் வெல்ல
தபயமெண்ணலாமா (அ)

துரியோதனன் தரு

பட்டிமக்கள் வர ஞாயமா
ககட்டபடுபாவி
வெட்டி எரிதுறேன்

மட்டி க்கண்ணன் செய்த மர்யமா
சட்டமறுக்கிறேன்
அட்டியில்லாமலே (பட்)

சகுனி தரு

உன்னைப் போல் திடமுள்ளவன்
என்னைப் போல் யோசனை
மண்ணிலிருந்துளான்

இன்னிலமேது நல்லவன்
உன்னிடம் சொல்பவன்
எண்ணு மருகோனே (உன்)

துரியோதனன் தரு

எண்ணி கண்ண நேற்று சொன்னது
மண்ணை கொடுத்திந்த
வெண்ணை யுண்டவனை

பன்னியேசினது நல்லது
மானிலும் வரழ்வதா
விணின் விடுவதா

வசனம்

மாமா நேற்று இடையணை எண்ணன் நாடுகேட்டு போரு
தொட்டான் அல்லவா அறங்காக நமது ஆயுதங்களுக்குப் பூஜை
செய்து யுத்தம் ஆரம்பிக்க நல்ல நாள் வேண்டுமல்லவா இதற்கு
யாரைக் காணலாம் என்கு போகலாம் சொல்லும் மாமா.

ஜகுனி விருத்தம்

சொன்னச்சொல் மெய்யேயாதும் கணக்கமே னரவகேதா
பன்னிய சபதம் நேற்று பகலோடு முடிந்த போதே
இன்னமூர் தாமதித்து இருந்திட ஞாயமில்லை
மன்னனும் வீஷ்மாச்சாரி மகிபனை அழைக்கச் செய்வாய்

வசனம்

கேளும் துரியபூபா நேற்று கிருஷ்ணனுை கண்ணன் வந்து யுத்
தம் தொடுப்பதாக சொல்லி போயிருக்கின்றானல்லவா நாம் யுத்த
நாள் எடுக்க வீஷ்மாச்சாரி வேண்டும். அவரைக்கொண்டு வரும்படி
உத்திரவு செய்யும்.

துரியன் வசனம்

மாமா கீர் சொல்வது ஞாயம்தான். அடே காவல்காரர சீக்கிரம்
சென்று தாத்தாவாகிய வீஷ்மாச்சாரியை கொண்டு வா

வீஷ்மாச்சாரி சபை தோற்றல் விருத்தம்

சங்கிரகுவத்தில் வந்த சந்தணுராஜனுக்கும்
விந்தை சேர்பிரமசாபம் விளங்கிட்ட பகிரதிக்கும்
சங்கர அஸ்டமாதி + தனென அவதரித்த
தந்திர வீஷ்மாச்சாரி சபைதனிச் வருகின்றேனே

தரு

சந்திரனில் விந்தையானன்
மந்திர வீஷ்மரும் வந்தேன்
மந்திர வீஷ்மரும் வந்தேன்
மந்திர வீஷ்மரும் வந்தேன்
(எருள்) மாசுழிமையாகவே
ஆசுழியாபதன்யு

தந்திர இத்திரஜாலன்
வெகு விந்தையதாக

அந்திரத்தில் வில்வெய்வேன்
மந்திரமறிந்தேன்
அன்புடன் தந்தேன் (க)

பகிரதி எந்தன் தாயார்
 விசிதவாதம் நடத்தினான்
 விசிதவாதம் நடத்தினான்
 சகிதவஜிஸ்டராயே
 (கருள்) சாஸ்திரவேதமும்
 குஸ்தி! ன்ததையை
 வானத்திலே பரக்க
 ஆனேன் குருவருளினால்
 ஆனேன் குருவருளினால்
 கானமயிச் போலுற்ற
 (கருள்) கலவிடபரசு
 லைமல்லவென்று

பதினாரு வயதின்லே
 என தந்தையோடு
 சதுர்மறைவேதம் கண்டேன்
 சகலமுமிந்தேன்
 கருக்கமாய் தெரிந்தேன் (சு)
 தானே அம்புசிரக்க
 அம்பு தொடுக்க
 காசிராஜன் மகனை
 ராமரும் சொல்ல
 நான் பகையானேன் (சு)

வசனம்

சபையோர்களை விஷ்ணுமாத்ஸாரிளன்பவர் நானே ஆதும் துரியோ
 தனன் அழைக்கதாக காவலன்சொல்லி இவ் தவந்துள்ளேன். அநோ
 துரியோதனன் வீற்றிருக்கின்றார் சென்று காண்கிறேன்.

துரியன் வசனம்

குருகுருவாயும் தாத்தாவாயும் இருக்கக்கூடிய பெரியோரே சர
 ணம் வாரும் ஆசனமீதமரும்.

வீஷ்ணு வசனம்

துரியோதன மகராஜனே சுகம்பெற வாழ்வீர் என்னை அழைத்த
 விஷ்ணுமென்ன

துரியன் கவி

அந்தமுள்ள குரு பெரியோர் மன்னரே கேள்
 றுவர்களை சுகாடி கேர் பறித்தோம்
 விந்தையுடன் இத்தருணம் போர் தொடுக்க
 வேண்டுமே இகந்தநான் என்று என்ரு
 பந்தயத்தை கெலித்திடவே வேண்டுமிப்போ
 பட்டிமக்கள் பாண்டவரைக் கொல்ல வேண்டும்
 கந்தரமாய் ஆயுதங்கள் பூஜை செய்ய
 சுத்தமுடன் நாள் நமக்கு வேண்டுமய்யா

வசனம்

கேளும் குரு பெரியோர்களே நேற்றுதினம் நாம் யுத்தம் செய்ய
கண்ணனுக்கு நாள் கொடுத்தோமல்லவா அதற்காக நமது ஆயுதங்க
ளுக்கு பூஜை செய்யவும் யுத்தம் ஆரம்பிக்கவும் நல்லநாள்வேண்டும்

வீஷ்மர் கவி

சொல்லுவேன் வார்த்தையொன்று துரியபூபா
துலக்கமுள்ள குருபெரியோர் முன்னால் நானும்
வெல்லுவேன் சாஸ்திரத்தை என்று சொல்ல
விவேகமுள்ள வேதியனானில்லை இல்லை
அல்லலொன்றுப் வாராத சொல்வேன் சொல்வேன்
அங்ஙனமே சென்று இதை கண்டு வந்தால்
நல்லதென்று ஆயுசங்கள் பூஜை செய்ய
நரபதியும் நம் படைக்கு வருகுமென்றேன்

வசனம்

கேளும் துரியோதன வஜ்ரிஸ்டரிஷியால் சகல வேதங்களை நான்
அறிந்து இருக்கிறேனே தவிர ஒருவருக்கும் பலாபலன் சொல்லி அறி
யேன் ஆகையால் நான் ஓர் இடம் சொல்லுகின்றேன் அங்கு நீ
சென்று வரவேண்டும்.

துரியன் தரு

நல்ல மனதுடன் சொல்லுவீர் வீஷ்மரே நீரும்
நல்ல மனதுடன் சொல்லுவீர்
நல்ல மனதுடன் சொல்லுப் வெல்லும் படிக்கு ரில்லும்
கொல்லுவேன் ஐவரை இன்று சொல்லுவீர் உபாயமொன்று (ந)

வீஷ்மர் தரு

ஐவரையுங் கொல்லச் சொல்லுவேன் உபாயமொன்று
ஐவரையுங் கொல்லச் சொல்லுவேன்
ஐவரையுங் கொல்லச் சொல்லுவேன் அரவானை பளி கொடுத்தால்
பைவளர் கோபாலக்கண்ணன் பந்தயம் கெலித்திடலாம் (ஐ)

ஜகுனி தரு

பந்தயம் கெலித்துவரவே பனைவப்பதற்கு
 பந்தயம் கெலித்து வரவே
 பந்தயம் கெலித்துவர பனைவன் வரப்போகு மா
 விந்தையான வார்த்தை சொன்னீர் விஷமர் இதுதகுமா (பந்)

விஷமர் தரு

சாஸ்திரம் பார்த்து சொல்லுவான் சகாதேவனும்
 சாஸ்திரம் பார்த்து சொல்லுவான்
 சாஸ்திரம் பார்த்து சொல்லுவான் சதுர்மறைவேதம் வெவ்வான்
 ஆஸ்தியெல்லா நமக்கு அடையும்படிக்குச் சொல்வான் (ச)

துரியன் தரு

ஆஸ்தியடையச் சொல்வானு எதிரியாச்சே
 ஆஸ்தியடையச் சொல்வானு
 ஆஸ்தியடையும்படி அவனே சொல்வானேயானால்
 நாஸ்தியடையச் செய்து நஞ்சருப்பேன் பஞ்சவரை (ஆ)

விஷமர் தரு

நஞ்சருக்கச் சஞ்சலமில்லை துரியபூபா
 நஞ்சருக்கச் சஞ்சலமில்லை
 நஞ்சருக்கச் சஞ்சலமேன் கெஞ்சினு லுமஞ்சலாமா
 பஞ்சவரைக் கொல்வதற்கு வஞ்சகமில்லாமல் போமா (ந)

காரியன் தரு

போவேன் ஐவரைக் கொல்லவே நானெடுக்க
 போவேன் ஐவரைக் கொல்லவே
 போவேனாவரைக் கொல்வ தேவக்கிருஷ்ணனை வெல்ல
 ஆவேனரசனாக அத்திபுரி பட்டணத்தில் (போ)

ஜகுனி தரு

சரிசரி மருமகனே சந்தேகமில்லை
 சரிசரி மருமகனே
 சரிசரி மருமகனே நெறிதவறாமல் சென்றால்
 அரிசரிமாயவனை அதஞ்செய்து கெலிக்கலாம் (ச)

துரியன் வசனம்

கேளுங்கள் குரு பெரியோர்களே உங்கள் வாக்கின்படி உபலா
 வியபட்டணம் சென்று சகாதேவனிடம் சாஸ்திரம் தெரிந்தபின் அரசு
 வாணிகராகக் கொண்டு வருகின்றேன். நீங்களெல்லாம் ராஜரீகத்தில் அம
 ருங்கள் செல்லுங்கள். காவலர்களே எனது தேசி பெருந்திருவாணிக
 கொண்டு வா.

பெருந்திருவரள் வரும் கவி

கானகத்தில் சிந்துலாவும் மயிலே போலும்
 கானகத்தில் பறக்குங் கெந்தருவர் போலும்
 வானத்திலோசையிடும் குயிலே போலும்
 வண்டினங்கள் சேர்ந்திருக்கும் மலரை போலும்
 தானவர்கள் பூமாரிப் பெய்வது போல்
 தாதியர்கள் அருகில் வந்து குழந்து நிற்க
 மேனகை போல் அழகு வாய்ந்த பெருந்திருவரள்
 மேவியதோ நாதர்முன்பு வருகின்றேனே

தரு

வந்தேன் பெருந்திருவரள் மாது
 வடிவிலழகிய
 வந்தேன் பெருந்திருவரள் மாது
 வந்தேன் பெருந்திருவரள் மாது
 தந்தோதந்தோமெனத்

கருள்) தாரணி புஷ்பபெற
 நாரணன் தமையன்

சித்திரை சரிகை சேலைப்பட்டு
 பத்தரை மாற்றிடும்
 வைத்திடும் நெத்தித் திலகப்போட்டு
 அதர் புனு தடனை
 சுத்தமுடனணிந்து

கருள்) சுந்தரி இவ்வென
 தந்திரமாகவே

கொங்கு மக்விகை குழக்குடி
 பாங்கியர் கூடியே
 தேங்கிய வாரா உ முன்னே ஓடி
 மாங்குயில் போலிசையும்
 எங்கள் நாதாசையும்

மிக
 நடனசிக்ரி

அந்திரகெந்தருவரள்
 தாவுமலருடையான்
 காரண பொருளாம்
 வாரணன் மகளாம் (வ)

நல்ல
 தங்கம் போல் ஜொலித்திட

மெத்தப்பரிமளங்கள்
 நத்திகுழ மாதர்கள்
 சுந்தரர் போற்ற
 வந்தகை ஏற்ற (வ)

நல்ல
 சாங்கமதாக

ரீங்காரமா ஓசையும்
 எந்திழையறிவேனென்று

கருள்) என்கு நீர்லாமலே
நங்கை இவளோடுவென

மங்கையர் தோண
நான்முடன் காண (வ)

வசனம்

சேடி நரதரை காண வந்தோயலெவா இதோ இருக்கின்றார்
சென்று காண்போம்.

பெருந்திருவாள் தரு

பணவாளரே சரணம்
கணவாளரே சரணம்
பணவாளர் உன் திரு
குணமுள்ள மங்கையும்

உனது பாதம்
மலரடி தனக்கிப்போ
கோதையாள் வந்தனம் (ம)

துரியன் தரு

வந்தனமே செய்திட்ட
வந்தனமே செய்திட்ட
வந்தனம் நீ செய்ய
எந்தன் சாதையிரே

மங்கையே வாழ
தந்ததேனே நீடுழி
என்று நீ வாழியே (வ)

துரியன் கவி

எந்தனிட தேவியரே சொல்லக் கேளாய்
இடையர்குலமடையனவனிங்கு வந்து
சொந்தமுடன் பாண்டவர்க்கு பாகம் கேட்டான்
கருக்காக இல்லை என்றேன் யுத்தம் கேட்டான்
வந்திடவே இவ்னுக்கு உரிமை என்ன
வாய்விட்டுக் கேழ்ப்பதற்கு சொந்தம் என்ன
உந்தனிட உள்ளமது யையுமானால்
உரைத்திடுவா எனக்கு பதிலுரைத்திடாயே

வசனம்

கேளும் பெண்ணே உனது சிறிய தந்தையான கண்ணன் வந்து
ஐவருக்குடைய நாட்டைக் கேட்டான் இல்லை என்றேன் யுத்தம்
கேட்டான் அந்த மடையன் கேட்க என்ன சொந்தம்.

பெருந்திருவாள் தரு

(கெருவாலி சுக்ரீபனை கிட்ட ரெருங்காதடித்தான் என்றமெட்டு)

கேட்டானே நாட்டை என்று	கெருயித்து பேசலாமா
கெர்வமா உனக்கு	தர்மமா
பாட்டாளி ஐவருக்கு	படைதுணைமாயென்று
பாருமே மணர்	தேருமே
சுருள்) பாதி நாடவருக்கு	நீதியாய் கொடுத்திட
ஆதிமலாய்வர்க்கு	ஜோதியாய் சின்றிட (கே)

துரியன் தரு

ஜோதியாக சின்றமாலும்	இாதியிசிடையனடி
சொல்லவா	மல்லவா
வாதியாக எச்சனுக்கு	வந்துமே எடுத்தானடி
வஞ்சகன் அஞ்சா	நெஞ்சன்
சுருள்) வாடபாண்டவர்	ஓட கரணகம்
ஆட கண்ணனும்	நாட நாடகம் (தே)

பெருந்திருவாள் தரு

நாடாள ஐவருக்கு	பாதி நாடளித்திடுவீர்
நாதரே குண	போதரே
கரடாள செல்வாரானால்	காதக போகிடுவீர்
காணுமே விஷம்	தோணுமே
சுருள்) கண்ணையவர்க்கு	கிண்ணமாகவே
மண்ணை பங்கிட	எண்ணியிருக்கவே (நா)

துரியன் தரு

எண்ணங்களானே கங் கொண்டான்	வெண்ணையுண்ட கண்ணனவன்
ஏக்கமே	அவன்மேல்
மண்ணதனை நான் கெலிக்க	நோக்கமே
மார்க்கமே	கண்ணனுக்கு நான் கொடுக்க
சுருள்) மாளபாண்டவர்	பெண்ணே ஏற்கமே
காளசகாதேவன்	நாளகாலையில்
	கணிதேவனையில் (எ)

பெருந்திருவாள் தருதாளம் ஆதி

(ஐபையோ மன்னவா நமக்கிந்தவிதி வரலாச்சே என்றமெட்டு))

ஐபையோ மன்னவா	ஆகாத நமக்கிது
ஐவரிட நாட்டை	அடங்கலுபறிப்பது

கையை எடுத்துமே
காயமே தங்காது
சுருள்) காரண பொருளை
வாரணாயுதன்

சௌரவர் மேல் வைத்தால்
மாயவரின் குத
நரணனரிவாரி
வந்து நகராவாரி (ஐ)

துரியன் தரு

தன்னகரைமாவேன்
மன்னி கரசனென்று
முன்னே சபைதனிலே
அன்னமே முடிக்கவே
சுருள்) அற்பனவ்லடி
கற்பினில் மிகுந்த

தாயாதி காடானவேன்
மகிழ்ந்திரடி பெண்ணே
சொன்ன மொழி படிக்கி
அவசமாய் போறேன்
ஐவரிலொருவன்
காளை சகாதேவன் (த)

பெருந்திருவாள் தரு

நற்ற சகாதேவரும்
நமக்கிது கிட்டாது
உற்றநேரம் பிரட்ட
நற்றியே கீநரான்
சுருள்) நாதா உமக்கிது
வாதா வந்துமே

நல்லாள் கொடுத்தாலும்
மன்னவரே சுவாமி
கற்றமாயனிருக்க
பற்றியே வருவேனென்றீர்
கீதா வினையுமே
நான் குரியுமே (ந)

துரியன் தரு

வாதாக வந்து நான்
ஏதேது பாண்டவர்
போதாது மாயனால்
ஆசாரமேதடி
சுருள்) அடவிவந்தைவர்
இடமில்லாமவே

கீசாக குவிந்தாலும்
மீண்டு வருவதற்கு
புணர்நொடுத்தமர் செய்ய
ஐவர்க்கு படைத்தனை
தடவி நீன்றிட
ஏகி சென்றிட (வா)

பெருந்திருவாள் கந்தார்த்தம்

எந்தனின் நாதாகேளும் எரிசுணம் கொண்டுமல்லோ
சொந்தமாய் சகாதேவர் சுருதியை காணப் போறீர்
உந்தனால் முடிந்திடாது உகொளுமாயலு
அந்தமே குறைந்து போகும்

தரு

அடுத்திடவேண்டாம்
தொடுத்திடவேண்டாம்

ஐவர்மேல் படை

தடுத்து என் வார்த்தையை
கெடுத்த மாயனுவந்து
சுருள்) கடுகிவந்திடு
முடுகி ஏக்டிடல்

விடுத்து செவ்வீரையானால்
தடுப்பார் சகாதேவரை
நகரையாண்டிடும்
மோசம் வந்திடும் (அ)

துரியன் கந்தார்த்தம்

மோசங்கள் வருகுமென்று மொய்க்குமல் மாதே சொன்னாய்
பாசமோ உந்தனுக்கு பாண்டவர் மீது தரினாய்
நாசஞ் செய்தவர் தன்னை நமனுலகசேற்ற வேண்டி
உசாமல் நாளெடுத்து

தரு

கொன்று வருவேன் பாரடி
குருகுலம் தன்னிலேதடி
கொன்று வருவதற்கு
சென்று குருசேஷத்திரம்
சுருள்) செல்லுவேனிப்போது
நல்லது என்றுமே

எனக்கெதிரி
கூரிய நாளெடுப்பேன்
சிறப்பாய் பளி கொடுப்பேன்
கொல்லுவேனை வரை
நாளது எடுப்பேன் (கொ

பெருந்திருவாள் காந்தார்த்தம்

நாளது எடுப்பேனென்று நாடிவீசென்ற போதும்
வாளதுகரத்திலேந்தி வந்தமர் புரிந்த போதும்
ணாளமிட்டிடு நரிபோல் உளமது தளர்ந்து வாடி
மாளவே விதியு வந்து

தரு

நேர்ந்துதே நாதா
கூர்ந்துதே நாதா
நேர்ந்த விதி மெக்கு
சோர்ந்த போகுதே மனம்
சுருள்) சோக்கமாகுதே
நோக்கமா ஐவர்

நமக்கு விதி
வாய்த்தமதிக்கு உண்டா
வேர்மையாகுதே மேனி
ஏக்கம் பெருகவே
தாக்க வருகவே (நெ)

துரியோ தனன் கந்தார்த்தம்

விதியது வந்ததென்று விளக்கமாய் சொல்லவந்த
புதிதனக்கரசியான பைங்கொடி சொல்வேன் கேளாய்
சதிகார கண்ணனாலே சண்டையே தொடங்கலானேன்
மதிக்கெட்ட பெண்ணே நீயும்

தரு

மறுத்து பேசாதே செல்லடி	ஆயர்குலத்து
மடையன் வந்தானே சொல்லடி	
மறுத்துபேசவந்த	மாயனே எதிரானான்
வெறத்து பேசி என்னை	விண்ணும்பம் கொட்டினான்
எருள்) வேசி மக்களுக்கு	பாசமாகினான்
ஏசிவந்துமயன்	நேசமாய் கேட்டான் (மறு)

துரியன் கவி முடுகு

தடையான கம்சனுக்கு எதிரியானான்
 இடையரிசுல நந்தகோபனிடத்தில் சென்றான்
 நடையான ஆயரிட பொங்கலுண்டான்
 குடையாக குன்றத்தை தான் பிடித்தான்
 கடையில் விற்கும் பண்டம் போல் விலைக்கு வந்தான்
 மடையனிவன் கலகம் செய்ய எண்ணம் கொண்டான்
 உடையில்லா பாண்டவர்க்கு உதவியானான்
 விடை பெற்றுக் கண்ணனவன் வீரனென்றான்

வசனம்

கேளும் பெண்ணே சண்டாளியே துலாரகையிலே தேவகிக்கும்
 வசுதேவனுக்கும் பிறந்து அம்மானாகிய கம்சனுக்கு எதிரியாகி ஆயர்
 பாடியிலே ரேபல் என்ற ஊரிலே இடக்குடியிலே நந்தகோபன் விட்
 டிலே யசோதை முலைப்பாலிலே வளர்ந்த திருட்டுப்பயலான கண்
 ணன் இடக்குடியிலுள்ள ஆடுமாடுகளை எல்லாம் வர்த்தனமலைக்கு
 ஓட்டி மேய்த்து இடப்பெண்களை கைப்பிடித்து ஆடும் இடமடப்
 பயல் தேவேந்திரனுக்கு இடும் மாட்டுப் பெய்தலை தடுத்து ஆழி
 கொண்டான் தேவேந்திரன் கோபத்தால் விடும் வருணனை தாங்க
 முடியாமல் வர்த்தனகிரி என்ற மலையை எட்டுநாள் இரவு பகல்
 விடாமல் குடையாகப்பிடித்தான் அம்மானாகிய கம்சனைக்கொன்றான்
 பெண்களை பங்கம் செய்தான் நிரவாணமாக நின்றான் இவனை இடக்
 குடியி லுள்ளவர்கள் சுவாமி என்றுத் தொழுகின்றனர். மாட்டுக்
 கோல் பிடித்துவனை செங்கோல் பிடித்த என்கையால் கும்பிடமுடி
 யுமா சரிபாகமாக ஆசனமிட்டு உட்கார வைக்கமுடியுமா எனக்கும்
 என் தாயாதிக்கும் பா கப்பிரிவினை ஏற்பட்டு சங்கடப்பட்டால் கடை
 யில் விலை கொடுத்து வாங்கினது போல் பாண்டவர்கள் இந்த மடைய
 யனை விலைக்கு வாங்கி வந்து நேற்று என்னிடம் தூது விட்டு நாடு

கேட்டார்கள் இல்லை என்றேன் யுத்தம் கேட்டான் இவன் கேழ்க்க
என்ன உரிமை இவனையும் பாண்டவரையும் சொல்வதே சரி நீ வந்த
வழியே தெரியாமல் ஓடிவிடு உம் ஓடு என்னடி சரி உற்றுப்பார்க்கி
றாய்.

துரியன் தருமுடுகு

சரிசரிபாகவே விவரிக்காண்டு பேசுற
சண்டாளியே தூரச்செல்லடி எமன்
விண்டோடி போவானு சொல்லடி
விரிவாகப் பேசுற பரிகாசமாகவே
நகிருளிப்பாட்டியரியென்ற கண்ணனை
பெரிதாகப் பேசுற நீலியே குணம்
அறிவேன் போடி ஜெகஜாலியே
பித்துக்கள்ளிப் பெரும் சித்துக் கள்ளியடி
எத்தனம் செய்தாலு மொத்திருக்கேனடி
மெத்த வைராக்கியம் முத்துது போடிபோ
குத்துவேறுன்னிட சித்தங்கலங்கிட (சரி)

துரியன் உபலாபிய பட்டணம் செல்லுதல் தரு
(விமசேன மகாராஜன் வேடிக்கை உல்லாசதீரன் என்ற மெட்டு)

பாண்டவரை கொல்வதற்கு வேண்டியதோர் நாளெடுக்க
நாண்டி வழி மீண்டு வாரேனே துரியபூபன் (பாண்
துண்டி நான் தொடுக்க வாரேனே (பாண்
பெருமை கொண்ட ஐவரிட தருமன் தலை மண்ணில் விழ
அருமையா நான் பார்க்க வாரேனே ஐவர்களுக்கு
சுருமஞ்செய்ய ஓடி வாரேனே (பாண்)
காஸ்திரம் தனில் மிகுந்த சகாதேவன் தன்னைக்கண்டு
ஆஸ்திகரை தானொழிக்கவே இடையனிட
சூஸ்திரத்தை நானொழிக்கவே (பாண்)
நான்கேட்டு வாளெடுத்த தோனை தட்டி கொக்கரித்து
காளைபோல சிறிவாரேனே விமசேனனின்
முனையை உரியவாரேனே (பாண்)

வசனம்

உபலாபிய பட்டணம் வந்து சேரிந்தேன் சகாதேவன் எங்கே.

சகாதேவன் சபை தோற்றம் விருத்தம்

சகலமுக்கலைகளோடு சதரீவேதத்து வங்கள்
மிகநல சாஸ்திரத்தை மேன்மையாயறிந்த சீவன்
பகலவனுதயம் போல பலனதை யுரைக்க எண்ணி
ஜெமகதில் தீரனான சகாதேவன் தோன்றினேனே

தரு

சாஸ்திரமறைகளெல்லாம்	குஸ்திரமாயறித்த
சகாதேவராஜன் வந்தேன்	சாஸ்திர மோதும்
சகாதேவராஜன் வந்தேன்	
ஆஸ்திகருக்கு உல	
சுருள்) அரும்பெரும் பலன்களை	கானுமரசருக்கு
வரும் பெரியோர்களை	தெரிந்துமே சொல்வேன்
வஞ்சகமனதுள்ள	வணங்கியே நில்வேன் (சா)
சஞ்சலமாக எங்களின்	நஞ்சரவக்கொடியோன்
சஞ்சலமாக எங்களின்	நாட்டை பறித்தான்
கெஞ்சி அபயமென்று	
சுருள்) கெம்பீரமாகவே	வந்த சகுணீ மெள்ள
வம்பு செய்திட	சிம்மாதனத்திலே
ஏகமனதுடனே	வந்தானிடத்திலே (சா)
ஆகப்பதிமுண்டுமே	எண்ணி காலங்கழித்தோம்
ஆகப்பதிமுண்டுமே	நாட்டை விட்டோமே
பாகத்தை நாடியல்லவோ	
சுருள்) பாதி நாடகளை	பரிவாக இங்கடுத்தோம்
வாதிலாமலே	நீதியாய் யாங்கிட
	ஒதிட நெரியை (சா)

வசனம்

சபையில் பங்கம் செய்து நாட்டை பறித்து காட்டை ஒட்டிய
துரியன் என் தாயாதியாகும். ஐவரில் ஒருவனான சகாதேவன் நானே
ஆகும் துரியோதனன் என்னை தேடி அதோ வருகின்றார். எதிரீ செல்
கின்றேன் அண்ணா வாரும் ஆசனமீது அமரும் சரணம் அண்ணா

துரியன் வசனம்

தம்பி ஆசனமிட்டதாலும் சரணம் செய்ததாலும் சந்தோஷம்.

சகாதேவன் வசனம்

அண்ணா எழுந்திரும் ஆகாரம் கொஞ்சம் சாப்பிடுங்கள்.

துரியன் வசனம்

இப்போது பொழுதுக்கு சாப்பிட்டு வந்தேன் வேண்டாமப்பா

சகாதேவன் வசனம்

சரிவந்த விஷயமென்ன ஏன் தயக்கம் அண்ணா

துரியன் வசனம்

நான் வந்த விஷயத்தைப்பற்றி சொல்ல

சகாதேவன் கவி

வந்ததொரு சேதி உயல்லாம் தெரியுமண்ண
வாய்விட்டு சொல்வதற்கு வருத்தமென்ன
அந்தமுடன் யுத்தநாள் கேழ்க்க வந்தீர்
ஆனதினால் சந்தோஷ மிகவே கொண்டேன்
எந்தவிதமாக நான் உனக்கு வேண்டும்
இயம்பிடுவீர் பொன்மொழியால் நீருமிப்போ
சொந்தமுள்ள தம்பியு காணிகுக்கும்போது
சுணக்க உமான்று வைத்திடாமல் கேட்டீரே

வசனம்

அண்ணா எங்களுக்கு உமக்கும் சண்டைதுவக்க நாள் கேட்க
வந்தீர் எப்படிக்கொற்ற நாள் வேண்டுமண்ண

துரியன் தரு

என்னவென்று சொல்வேன் தம்பி
இருந்தப் பெரியோரை நம்பி
மன்னரெல்லாங்கூடி
சொன்னமொழிப்படி

எந்தன் தம்பி அங்கு
கேட்டேன் நம்பி
இன்னிலோறியிவே
சருக்காய் செய்யவந்தேன் எ

சகாதேவன் தரு

செய்யுஞ்சேதி என்ன சொல்வீர்
சீக்கிரமா நீயும் வெல்வீர்
மெய்வாய்திறந்து நீ
நாய்யாதே உன் உள்ளம்

அண்ணா சொல்வீர் இப்போ
அண்ணா வெல்வீர்
மேதினிமதித்திட
நாட்ச்சமரீகளம் செ

துரியன் தரு

சமரீகளம் நான் செல்ல வேணும்
தருமன் தலை தள்ளவேணும்
அமரீகளம் நான் சென்று
சமயமான சாஸ்திரம்

தம்பி வேணும் அந்த
தம்பி வேணும்
ஐயரை வெல்லவும்
பார்த்து நீ சொல்லவும் சம

சகாதேவன் தரு

சொல்லுவேன் கேள் எனதண்ணு
சுத்த அமாவாசையண்ணு
வல்லபமாகவே
கொல்லீரேயானால்

எனதண்ணுநானே
முடிமண்ணு
நல்ல நரையும்
வெல்லலா முன்னமே சேச

துரியன் தரு

முல்பலியாராகும் தம்பி
முடந்தலை வென்றிட தம்பி
பின்வாங்க ஐவர்கள்
பேர்பெற்று நான் வாழ

எந்தன் தம்பி அந்த
சொல்வாய் தம்பி
பிரியமாய் சொல்லுனர்
நீருற்றீர் உண்மையாய் மு

சகாதேவன் தரு

உண்மை அமாவாசையண்ணு
ஒன்பது நாழிகை மன்னு
என்னுக்கு சடிணம்
மன்னு எதிரோமம்

எனதண்ணு இரவு
முடிமன்னு
இருப்பவனைப் பாரும
முனைத்தோன் பலித்தகும் உ

துரியன் தரு

தகுந்தகுமெந்தனின் தம்பி
தம்பி தமாய்போறென் தம்பி
வெருவயதான
எதிரோமத்தான்பலி

எந்தன் தம்பி இப்போ
உன்னை தம்பி
தருமன்தலை தள்ள
எங்கிருப்பான் மெள்ள தரு

சகாதேவன் தரு

இருப்பிடம் நான் சொல்வேன்
பொறுப்பு எனக்கிடீமன்னு
குருப்பரிந்து சொல்வேன்
செருக்கதை நீ பெற

அண்ணு எனதண்ணு அந்த
எனதண்ணு
வெறுப்பையடையாதீர்
அறுப்பீர் அவன் தலை இ

சகாதேவன் அறுசீர் விருத்தம்

அரம்புகழியிர்நகர் பட்டமான ஆசையது உந்தனுக்கிருக்குமானால்
திறமான அரவாலைக் கொண்டுவந்தத் திறம்படவே உனது பலிக்கா
ளாய் வைத்து
இரவான அமாவாசை ஒன்பதானூழில் இடும்பத்தராளி பறித்தர்ப்புயி
உரமான தருமன்தலை போவதோடு உற்றத்தாரிசுற்றத்தாரற்றுடோமே

வசனம்

கேளு மண்ணு பாண்டவராஜியநாங்கள் இரக்க வேண்டுமானால் அரிசுகளன் மகனாகிய அரவானை கொண்டு போய் பத்ரகாளி முன்னிருத்தி அரவானை பிறந்து இரவு ஒன்பது நாழிகைக்கு பனிபிட்டு ருத்ரபூமியில் உதிரும் இரைத்து சண்டை தொடுத்தால் உமது பக்கம் வெற்றியாகும் என்று தெரிகிறது அரவான் பிறந்த நேரம் சொல்லுகின்றேன் கேள்.

சகாதேவன் சாஸ்திரம் சொல்லும் தரு
(கானகத்தில் நானைய ரீதியாமோ மைத்துனரே என்றமெட்டு)

அத்திமா நகரையாண்ட		உத்தமத் துரிவபூபா
அரைகுவேன்	சேதி	அரைகுவேன்
சத்தியமாய் சோதிடத்தை		மித்தருபேதமில்லாமல்
சாற்றுவேன்	அண்ணா	சாற்றுவேன் (அ)
எட்டிலே கேது செவ்வாயும்		திட்ட மாயரவானுக்கு
இருக்குதே	மனதை	உருக்குதே
வெட்டியே காளிக்குப் பவி		இட்டிட இது தருண
மாகுதே	மனம்	நோகுதே (அ)
ஜாதக விதிப்படிக்கு		ஒதவே சத்திய சாஸ்திரம்
நேர்ந்தது	மனம்	கூர்ந்தது
பாதகனாய் எந்தன் பாலன்		ஜாதகப்படி இரக்க
வந்ததே	மனம்	நொந்ததே (அ)
சிறியதந்தை சொன்னென்று		பிரியமுடன் பாலனிடம்
செப்பவோ	அவன்	ஒப்பவோ
வெரிதணலாய் பேசவேண்டாம்		நெரியலுள்ள ரீதி சொல்லி
வெல்லுவாய்	ரீயும்	செல்லுவாய் (அ)

வசனம்

இவ்விதமாக ஜாதகம் இருப்பதால் அரவான் ஆயுதந்தால் இரப்பது உண்மை ஆகையால் உனக்கிஷ்டமிருந்தால் அவனை அழைத்துக்கொள் வேண்டாமென்றால் விட்டுவிடு அது உன்னிஷ்டம் என்னிடம் கணிதம் பார்த்ததாக சொல்லிக்கொள் அழைப்பது என்னிஷ்டமில்லை நான் அழைக்கச் சொன்னென்று சொல்லத் தேவையில்லை உன் தயவோ அவன் தயவோ எனக்கு வேண்டாம் கணிதமுறைதான் சொல்லமுடியும் போய்வாரும் அண்ணா,

துரியன் வசனம்

தம்பி சகாதேவா உன்மேல் பழி சுமத்த மாட்டேன் போய் வருகிறேன்.

துரியன் நாகலோகம் செல்லுதல்

அலங்கார சிந்து ஓடி தரு

காடு ஆண்ட பாண்டவர்க்கு	கண்ணனவன் தூது வந்து
நாடு கேட்டப்போதும் பயப்படுவேனோ	அந்த
மாடு ஒட்டு இடையனை விடுவேனோ	(காடு)
பஞ்சவரை கார்ப்பதற்கு	வஞ்சனையனேகம் செய்து
கெஞ்சிவந்து நாடுகேட்டால் கொல்லுவேனோ	கண்ணன்
ழிஞ்சி வந்து போரு தொட்டால் வெல்லுவேனோ	(கா)
தர்மன் வீமன் அரிச்சுனன்	நகுல சகாதேவனையும்
மர்மம் கொண்டு அக்கினியர எரிப்பேனோ	அவர்க்கு
கர்மம் செய்ய அக்கினியை எரிப்பேனோ	கா
ஆண்காலம் போல் சீறி	காலனைப் போல் வாரித்தைக் கூறி
ஜாலஞ் செய்த ஐவர்களை அடக்கிடவே	அலங்
கோலஞ் செய்த மாயவனை ஒடுக்கிடவே	கா

துரியன் எண்சீரடி விருத்தம்

பாண்டவரில் கடைபிறந்தோன் சொல்லைக் கேட்டு
பரதாள நாகலோகம் வந்து சேர்ந்தேன்
காண்டபன் பெற்றெடுத்த மகனைக்கண்டு
கடுகனவே பஸிக்கு வரச்சொல்வேனிப்போ
ஆண்டவனாய் ஐவருக்கு துணையாய் போன
அரிவாசு தேவனையும் வெல்வன் வெல்வேன்
வேண்டி வந்த அரவானைக் கொண்டு சென்று
வீரமரகளிக்குப் பளி செய்வேனோ

வசனம்

நாகலோகம் வந்து சேர்ந்தேன் கண்ணனிடைத்திட்ட சபதம்
கெளரிக்க வேண்டும். சகாதேவன் சாஸ்திரம் பஸிக்கவேண்டும். அர
வானை முதபஸிக்கு அழைக்கவேண்டும், அவனிருக்குமிடம் இது
தானே.

அரவான் சபை தோற்றல் கவி

அண்டரண்ட நடுங்கிடவே சிளத்தழி -
ஆக்ரமித்து இருவிழி மிக்னி வீச

கண்டவர்கள் திடுக்கிடவே வானம் தன்னில்
காரமேகம் குவிந்தது போல் பழங்கள் விம்ம
திண்டிசல் சேர் நாகக்கன்னி சுற்றபாலன்
திடம்பெற்ற காண்டபன் விந்துலோலன்
அண்டிடாத மன்னர்படை ப்பந்து ஓட
அரவானு மகிச்சார்பில் வருகின்றேனே

தரு

(அரி அயன் அறியாத சிவனரியும் என்ற மெட்டு)

அண்டரண்டமு தானடுங்கிடடுவ அரவபுபன்
ஆர்பரித்துமே வந்து மேவினேனே
செண்டுபோலவே குன்றுமலைகளை
சீக்கிரம் கையால் தூக்கி எரிந்திட
தெண்டனிட்டுமே எதிரி வணங்கிட
தாக்கிடதிமி என்று கூவிட

(அ)

இடையில் கச்சை இறக்கி கட்டிடவே
உடையிலழகான ஆடை உடுத்திடவே
நடையில் நாலுதிசைமதிரவே
நாககன்னிக்கு வந்து பிறக்கவே
விடை கொடுத்துமே எதிரி வணங்கவே
விணில் மடையரைக்கண்டு அழிக்கவே

அரவபுபன்

(அ)

மண்டலத்தவர் கண்டு நடுங்கிடவே
விண்டலத்தார ஓடி ஒளிந்திடவே
தெண்டுகையிலே தானெடுத்திட
திசையை ஓர் பகுதியாக்கிட
கண்டு தேவர் பூமாரி பெய்திட
காலன் எந்தனைகண்டு ஓடுங்கிட

அரவபுபன்

(அ)

கண்டு சங்கரவீங்க சீடகுமாம்
கவியைக்கண்டு ஆனந்தம் வந்திடுமாம்
மண்டி தூட்டுமே தெண்டஞ் செய்திட
மால சரப்பளிமார்பிலாடிட
அண்டிவந்தோரை அபயங் கார்த்திட
ஆதரித்திட மாயன் வந்திட

வேலாயுதர்

(அண்)

அரவான் தரு

தந்தை பாதம் போற்றினேன்
மைந்தன் என்னை தேடியே
மாத நாகக்கன்னி மகனை

தாள்பணிந்து ஏற்றினேன்
மகிழ்ந்து வந்தீர் ஓடியே
ஏது நீயும் உன்னிப்புடனே (த)

துரியன் தரு

வந்தவிதம் சொல்வேன்
சொந்தமாக உந்தளின்
குஷ்டமாக காஷிபெறவே

வால்முடி அரவானே
சுருதிகண்டு வந்தேனே
ஆஷியுவே மாஷிதரவே (வ)

துரியன் கந்தார்த்தம்

வந்தவிதம் தன்னையிப்போ சொல்லுவேன் கேளு
வானோங்கி முடிபடைத்த அவயூபா
இசாந்தமுடன் யுத்தநாள் கேழ்க்க வவன்று
சுருதியை கண்டிரித்தோரிடத்தில் சென்றேன்
எந்தனுக்கு ஜெயித்திடவே வேண்டுமானால்
இராமிமதி ஒன்றம் மாவாசை நாளில்
அந்த குறைவில்லாத நரணைக்கண்டு

தரு

அவனை பவி கொடு வென்று
அவனை பவி கொடு வென்று
எவனு உலகிலெனக்
கவனமுடனே உன்னை
(ருள்) கத்திட நீருமே
சத்தியமரவா

சுருதி சொல்ல
கெந்த கிடைக்கவில்லை
சுருதி வந்தேனே என்னை
நத்தி வந்தேனே
சற்குணத்தோனே (அ)

அரவான் கந்தார்த்தம்

சற்குணனும் நானென்று வந்தா நீயும்
சத்ராதி எந்தனுக்கு நீயேயாதும்
பற்குணனும் என் தந்தை காட்டில் வாழ
பாகமெல்லாம் உந்தன்டகையிலான
நற்குணனா எந்தனுக்குச் சொல்ல வந்த
நாடோடி உன்னைப் போலில்லை இல்லை
துற்குணனை இப்பொழுது தூரவில்ல

தரு

தூக்கி எரிவேன் பாதகா
தூக்கி அரைவேன் காதகா
ரோக்கி எந்தனை அத
வாக்கிலுள்ள வேண்டாம்
(ருள்) வாரி உந்தனை
நாரிபடையனே

உந்தனை மண்ணில்
மாக்குஞ் சண்டாளாடறு
ஜாக்கிரதையாக யிரு
தூரி எரிதிறேன்
நாடையிலறைகுறேன் (தூ)

துரியோதனன் கந்தார்த்தம்

அங்கலக்ஷணமுடைய அரவானே கேள்
அக்ரோணி பதினென்று மகிழ்ந்து போகும்
பங்கம் வரப்போகாதென பெரியோர் சொல்ல
படைத்தலைக்கு அரவானே அரசனென்று
சங்கையர உந்தடைம் வந்தேனப்பா
சத்ராதி என்று நான் எண்ணவில்லை
இங்கிரீதமா எந்தனிட படைக்கு உன்னை

தரு

இருந்திட வைப்பேன்
இருந்திட வைப்பேன்
விருந்திட படுத்துக்கு
தெரிந்து வைவிடாதி
கருள்) தேவனென்று நான்
ஆவல் கொண்டுமே

தலைவனாக

வருகிறீர்ந்தனை
தீரரே உந்தனை

தேடி வந்தேனே
அலைந்து சொந்தேனே (இ)

அரவான் கந்தார்த்தம்

அறிவற்ற பெரிய தந்தை சொல்வேணிப்போ
அம்மானால் குதாடி நகர் பறித்தீர்
பெரியான என் தாயை மேடைமீது
விறுத்தியல்லவோ நங்களெல்லாம் துயிலுரித்தீர்
பெரியோர்கள் முன்னாலே காட்டையாள
பிரியமுடன் பதிமூன்று வகுடம் சொன்னீர்
அரிவாசு தேவரால் மீண்டு வந்து

தரு

அரித்தபாகத்தை கேழ்க்கவே
கிரித்தனமாடி கேழ்க்கவே
கரித்தனு நாடு கேழ்க்க
பற்குணன் பின்னையிடம்
கருள்) பாதமாமாருமே
காதலம் கொண்டு நீ

காளிங்கன் வந்து

கரங்கொண்டு துணர்ந்தொட்டீர்
பரிதாபமாகக் கேட்டீர்

சாதகமாயிது
வாநிடலாமா அ

அரவான் தரு ஏகதாளம்

(அண்டமு நடுநடுங்க எண்டிசையு தத்தளிக்க என்ற மெட்டு)

சேனை எல்லாம் நீ கெலித்து
நானே பரியாகவேணும்
கருள்) நாரி மக்களென்று
காரி முழிந்திட

மானிலத்தையாள் வதற்கு
நாணங்கெட்ட சுயபோதன
கிரியம் பேசி
வந்தீரே ஏசி (சேனை

துரியன் தரு சாந்தம்

வந்திட எனக்கு இல்லை
எந்தவிதம் தள்ளலாகும்
(கருள்) என்னை வைநிட
உன்னை நம்பியே

வாக்கியம் பெரியோர் சொல்ல
என்று எண்ணி வந்தேனப்பா
மன்னு தணி குறீர்
வந்தேன் வைகுறீர் (வ)

அரவான் தரு முடுகு

என்னை நம்பி நீ வருக
உன்னையான பாஞ்சாலியை
(கருள்) அன்று பகையது
கன்று என் நெனை

என்ன ஞாய நீதியுண்டு
அம்பலப்படுத்தக்கண்டு
இன்று இல்லையா
கருகி வந்தாயா (எ)

துரியன் தரு

கருகிவர உந்தனை நான்
பருதியருளாலே சொல்வேன்
(கருள்) பற்குணன் பெற்ற
நற்குணமரக

காரணங்களொன்றுமில்லை
பசும் வைத்து காருமப்பா
பாலா சிந்தனை
காருமெந்தனை (கரு)

அரவான் தரு

எந்தனை பஸிகொடுத்து
விந்தையாக உலகில் வாழ
(கருள்) வீணிலே இங்கே
நாணிகளேற்றியே

என் ராஜ்ஜியத்தை நீ கெலித்து
உந்தன் மன சம்மதமா
வாதுகள் பேசுரு
நானுன்னை கொல்வேன் (எங்)

துரியன் தரு

கொல்வேனென்றுவையாதப்பா
அல்லலொன்றுமின்லாதன்பு
(கருள்) ஆவலாகவே
கேவலமாக

குருபெரியோர் சொன்னதப்பா
அரவானென்று சொன்னபின்பு
மேலிவந்தேனே
சொல்லவில்லையே (கெரு)

அரவான் தரு

சொல்லி உன்னை இங்கனுப்ப
நல்லதல்ல உந்தனுக்கு
(கருள்) நாடி உந்தனை
தேடி ஜாதகம்

வல்லவன் யார் இவ்வுலகில்
ஞாயமாரீ ஏகி விடு
ஓடி கொல்வேன்
வாடலாகுமா (சொ)

துரியன் தரு

ஜாதகவிதிப்படிக்கு
பாதகமா எண்ணிடாதே

ஓதிட நானிங்கு வந்தேன்
பலியாவதுண்மை தானே

சுருள் பாலன் சகாதேவன்
ஜாஷஞ் செய்யாமல்

நீதி சொன்னது
ஐடுதி வந்தது (ஜாத

அரவான் அறுசீர் கழலடி விருத்தம்

என்ன வென்று ஜாதகத்திலெழுந்திருக்கு எரிசுணத்தை யுடை
யவனே சொல்வா நீயும்
பன்னியே உந்தனையு மிங்கனுப்ப பாதகனும் எவனுள்கில் ஊர்
பேரென்ன
இன்னுளென்றெந்தனுக்கு உரைப்பாயானால் இப்பொழுது
சென்றவனை கொன்று வாரேன்
நன்றல்ல உந்தனுக்கு சொல்வேன் சொல்வேன் ஞாயமா
இடத்தை விட்டகலுவாயே

வசனம்

சேனார் தற்குணமுடையவனே சகாதேவர் சாஸ்திரத்தில் என்
சிதி எப்படி இருந்தது அப்படி இருந்தாலும் உன் படைக்கு பனியா
வேனென்று எழுதி உள்ளதா அல்லது சகாதேவர் என்னைப்பற்றி
ஏதேனும் சொல்லி அனுப்பினாரா சொல்லும்.

துரியன் கவி

அப்பப்பா அரவானே உந்தன் மீது
ஆவலோ எந்தனுக்கில்லையிலை
ஒப்பியே சகாதேவன் சொல்லவில்லை
உதித்த உந்தன் நேரத்தை பார்க்கும்போது
தப்பாமல் அஸ்டமத்தில் கேதுச் செவ்வாய்
தங்கியே யிருப்பதினால் கெண்டமென்றும்
கைப்பிடியினாயுக்கத்தால் மாள்வீர் என்று
கணிதமுறை தனிவிருக்க வந்தேனப்பா

வசனம்

உன்மீது எனக்கு ஞாபகம் இல்லை சகாதேவனிடம் நல்ல நாள்
பார்க்க வேண்டி வந்தேன் அமாவாசைநல்ல நாள் என்றான் ஆயுத
பலிக்கு ஆள் பார்த்தேன் எல்லோரைவிட உனக்கு எட்டிலே கேது
செவ்வாய் அபார்த்து இருக்கின்றார்கள் அகனால் பலனோ ஆயுதத்தால்
மடிவானென்று இருந்தக உதை கண்டு உன்னை அழைக்க வந்தே
னப்பா சகாதேவன் சொன்னதேதவிர சகாதேவன் உன்னை அழைத்து
போகும்படி சொல்லவில்லையப்பா,

அரவான் கவி

அரிவான பெரியோர்க்கும் உனக்கும் சொல்வேன்
 அரவானும் களபலிக்கு வருவானென்று
 பெரியான சகாதேவர் சொன்னாலே
 நீயுமென்னை தேடியிருகு வந்ததாலே
 குறிவைத்துக் கொடுத்த அமாவாசை நாளில்
 கூரியதோர் இரவு ஒன்பான் எழிகைக்கு
 அரிவாசு தேவரிட கிருபைக் கூர்ந்து
 அங்கபழுதில்லையானால் வருதுவேன

வசனம்

கேளும் பெரிய தந்தையே சகாதேவர் கணிதப்படி ஆயுதத்தால்
 முடிவென்று திருப்பதால் அந்நப்படி தான் நடக்கும் நீ வணங்கா
 முடியோன் என்று பெயர்ப்படைத்து என்னை வணங்கி என் உயிரை
 பிச்சை கேட்டதால் கொடுக்கின்றேன் நாளைக்கடந்து மறுதினம்
 அமாவாசையானதால் அன்றுதீரவு ஒன்பது நாழிகைக்கு வரும்படி
 கேட்கின்றீர் இதன் மத்தியில் எந்நீள் ஏற்பட்டு என்தோடு யுத்த
 மாடி என் சரீரத்தில் வின்னமடைந்தால் வரமாட்டேன் உன்னைப்
 போல் யாராவது வந்து உயிர்ப்பிச்சை கேட்டால் அங்கு போய் விடு
 வேன் என்கையாரும் தொடாமலும் சரீரப் பழுதில்லாமலும் உயிர்
 பிச்சை கேட்காமலுமிருந்தால் வருகின்றேன். எட்டேழுக்காலே
 முணுவிசாழிசை பரியந்தம் அரிவாசுதேவரால் மீண்டு இருந்தால்
 ஒன்பதாவது நாழிகையில் அவசியமாக வருகின்றேன் சென்று
 வாரும்.

துரியன் வசனம்

மறந்துவிடப்போறீர் நாளைக்கடந்து மறுதினம் இரவுவந்துவிடவும்

அரவான் வசனம்

வணங்காமுடியோன் வணங்கினீர் மறப்பேனா மறக்கமாட்டேன்

துரியன் அஸ்னாத்திபுரம் செல்லும் தரு

ஆங்காரமுடனெழுந்தேன்
 அரவானை பணியிடத்தான் துணிந்தேன்
 ஒங்கார வீரங்கெரண்டேன்
 உருண்டிடவே மண்ணில் புரண்டிடவே

துரியபுபன்
 தருமன் தலை

தேவராசன் வீமனையும் நகுலசகாதேவனை வதைக்க மனத்திரமுடனே ஆவல் கொண்ட மாயனையும் தருமனையும் பாவமென்று எண்ணிடாமல் பவியிடுவேன் தரிசிக்களானதொரு பாண்டவரை தடையே தெம்புரிக்க அனுப்பிடவே-ஏசிவந்த யதுகுலத்து-கண்ணவன் ஏங்கிடவே மனம் தேங்கிடவே சங்கரலிங்கத்தின் சீடராம் வேலாயுதர் சங்கிர்தமாய் பாடகத்தை இங்கிர்தம்பாட பொங்கமுடனிப்பொழுது புவியிலுள்ளோர் மங்களமாய் நாடகத்தை பாடியாடவே தத்தோம் தனத்தனனா தனனா,

வசனம்

கேளுங்கள் குருபெரியோர்களே அரவான் அமாவாசை இரவு ஒன்பது நாழிகைக்கு மூன்று படைக்கு பவி வருகின்றான் தனத்தைக் கூட்டுங்கள்.

பொது வசனம்

இவ்விதமாகத் துரியோதனன் அஸ்திநாபுரம் அடைந்து குரு பெரியோர்களுக்கு போய் வந்த வரலாறை சொல்லி இருக்கும்பொது நாகலோகத்தில் நாகக்கன்னி தனது மகனாகிய அரவானை காண வருகிறான்.

நாகக்கன்னி சபை தோற்றம் விருத்தம்

சென்னியில் குழல் முடித்து சிங்கார மலரணித்து கண்ணிமை மையுமிட்டுக் காரிழையான மாது என்னிட அருகில் தாதி இருபக்கம் சூழ்ந்து நிற்க நன்னய சுதனைத்தேடி நாகக்கன்னியு வருகின்றேனே

தரு

அன்ன நாடயுடையான்
கன்னியு வந்து மேலினைன்
கன்னியு வந்து மேலினைன்

பின்னல்சடையு நாக
பாதாளனாக

சின்னஞ் சிறுவயதில்
என்னை மணம் புரிய
சுருள்) யாத்திரையாடியே
சேஷத்திரந்தன்னிலே

சிறுநீரையோரத்தில்
எழில் விஜயர் துடர்ந்து
நேர்த்தியாய் வரவே
பூர்த்தியாயுரவே அ

காலில் சிலம்பு தண்டை
மேலில் பூநாகக்குடை
சுருள்) மெத்த உல்லாச
நத்தியநாதர்க்கு

கீதம் கலகலென்ன
மேனிப்பளபளென்ன
சுத்த கெம்பீரி
மெத்துபகாரி அ

வளையல் கைமோதிரம்
வேளை கதிரோன் வரும்
சூள்) விகசித புதுமகிழ்
அகமகிழும்பரி

வங்கி தகத்தகனென்ன
காலே உதயமென்ன
மதுமலர் வாரி
புனுகு எஸ்தூரி அ

வசனம்

எனது மகனான அரவானே தேடி வருகின்றேன் அடே பாலகா

அரவான் தரு ஏகதாளம்

தாயே உந்தன் பாதமே
சேயேனிதோ போற்றினேன்

தான் பணிந்தே நானுமே
சிந்தை மகிழ்ந்தேற்றினேன்

நாகக்கண்ணி தரு

போற்றி செய்த மைந்தனே
நாற்றிசையு உந்தனை

ஏற்றிபோற்ற வந்தேனே
நாடிதேடி நான்தானே

அரவான் தரு

தேடிவந்த அன்னையே
வாடி மனம் நொந்திட

திறம்பட என் மூன்றையே
வையகம் புகழ்ந்திட

நாகக்கண்ணி தரு

மனது எனக்கு நொந்திட
உனது தந்தை வந்தாரா

மகனுமென்ன செய்திட
உற்றசேதி சொன்றாரா

அரவான் தரு வேறு ஏகதாளம்

எந்தனின் தாயே
ஏகிட எனக்கு விடை
சொந்தமாய் துரியன்
சுதனென்று வந்தானம்மர

நொந்திடா நீயே
தந்திடுவாயம்மா
எந்தனை எண்ணி
கண்டிடுவா

சூள்) சுருதி கண்டவன்
சுருதி என்னையே

நெருகி நின்றிட
கண்டு வந்திட எந்

நாகக்கண்ணி தரு

மைந்தனே சொன்ன
மகனே துரியன் வர
உந்தனை வெல்ல
உலகமறிய வந்த

விதமதையறிவேன்
ஞாயந்தானு
ஒருவரால் தாயா
உபாயந்தானு

சூள்) உற்றதோர் சேத்யை
பெறய என் வயறும்

நற்றி உரைத்தீடும்
பற்றி எரிந்தீடும் மை

அரவான் தரு

பெற்ற எந்தாயே
கற்ற சகாதேவரும்
பற்றியே துரியன்
வெற்றி பெறவே வந்தான்
சுருள்) வீணுக்கு ஏடு
துணுக்குள் மாயன்

உற்றது இதுவே
தானுரைக்க
நற்றியே என்னை
வேருக்க
வாதங்கள் பேசுறீர்
துணையது இருப்பார் (பெ)

நாககன்னி தரு

துணுக்குள் மாயன்
துரும்புக்குள்ளுமிருப்பார்
வீணுக்கு வாது
விபரீதங்காணெனடா
சுருள் விதமதை தெரிய
அதஞ் செய்ய வந்தவர்

ஊணுக்குள் உயிரும்
என் மகனே
பேசுவதேது
கண்மணியே
வினக்கமாயோது
ஆரணங்கேது (து)

அரவான் கவி.

பெற்றெடுத்த அன்னையரே சொல்லக்கேளும்
பெரிய தந்தை துரியனவன்ங்கு வந்து
நற்றியே பெந்தையும் புத்தத்திற்கு
நானே வரச் சொல்லி என்னை தேடி வந்தார்
பற்றியே சகாதேவர் நூலைப்பார்த்து
பரிவாக என்னை முதல் பலி கொடுக்கால்
வெற்றியே அவர் பக்கம் கிடைக்குமென்று
வேண்டிவந்து என்பாதம் வணங்கினாரே

வசனம்

கேளும் தாயே துரியோதனன் எனது தந்தையரைக் கொண்டு
கூடாள சகாதேவரிடம் சாஸ்திரம் கேட்டாராய் என்னை பலிகொடுத்
தால் என் தந்தையர்களைக் கொண்டு நாடாள் வரும். இல்லையானால்
அவருடைய கூட்டங்கள் திறந்துவிடுமென்று கணிதத்திலிருந்ருகதாக
என் சிறிய தந்தை சொன்னாராம். அதற்காக என் காலில் விழுந்து
என் உயிரை தானம் கேட்டார் தந்தேன்.

நாகக்கன்னி தரு ஆதிதாளம்

என்ன நான் செய்வேனடா
கேது நான் செய்வேனடா
மன்னவன் துரியனே
நஞ்சரவக் கோடியான்

என்மகனே இதற்கண்மணியே
வஞ்சகப்படுபாவி
நாடி வந்தானே மேவி

சுருள்) நாவுவருதே
பூவு உலருதே

மேனியுவாடுதே
வியுருந்ருதே (என்)

அரவான் தரு

சுருங்கி அபயமென்றான்
நானவனைக் கார்க்கப்போறேன்
ஒருங்கி காலில் சிழுந்தான்
உயிர்பிச்சை தந்தேனம்மா

அன்னையிர அம்மா
அன்னையிர
அன்னையிர அம்மா
அன்னையிர

சுருள்) உறுதி கொண்டவன்
கருதி எண்ணத்தில்

பெருகி வந்தனன்
கண்டானென்றையே (நடு)

நாககன்னி தரு

என்ன விதத்தால் வந்தான்
ஏங்குதே எந்தனுள்ளம்
மன்னர் சபை நடுவே
மகிஷபனியாக்கினான்

கண்மணியே இப்போ
கண்மணிபே
கண்மணியே உன்னை
என்மகனே

சுருள்) மங்குதே என் மணம்
தங்கிட இடமோ

பொங்குதே என் செய்வென்
தரணியிலில்லை (என்)

அரவான் தரு

இல்லை ரணபலிக்கு
இத எந்தன் விதியாகும்
சொல்ல சகாதேவருப்
சருக்கமாய் காலில் விழுந்தான்

வல்லை எனக்கருதி
என் தாயே
சுருதி முறைபடிக்கு
அன்னையிர

சுருள்) குரானென்றால்
நீரமாய் பேசினால்

விரங்கனாமோ
தெய்வம் பொய்யாமோ (இ)

நாககன்னி தரு

பொய் சொல்லுவானவனும்
பொல்லாத பாவியடா
மெய்வராதவனிடம்
மேதினி அரக்கனடா

புரட்டு திருட்டுத் செய்வான்
என் மகனே
பொய்மொழி அரசானும்
என்மகனே

சுருள்) மேனியே அவனை
கூவினாளுக

தாபியே சொல்குறீர்
கொடுத்திரோ வாக்கு

அரவான் தரு

வாக்கு தத்தங்கள் செய்த
வாழ்ந்திட நீதியாமோ
நொக்கின் பிரகாரமே நான்
நொந்து நீ அழுகாதே

வகையை மரித்து நானும்
என் தாயே
நொடிக்குள் முடிக்கப்போறேன்
என் தாயே

சுருள்) நூறு வருடங்கள்
நாறு உடலதை

பாரிலிருந்தாலும்
மக்கெண்ணிடு வா

நாகக்கன்னி தரு

எண்ணி நானிருக்கவே
எப்படி துணிவேடா
பண்ணின கருமமோ
பதறுதே எந்தன் மனம்

குண்ணுதே எந்தன் மனம்
என் மகனே
என்னமோ அறிகிலேன்
கண்மணியே

சுருள்) பற்றி எறிகுதே
உற்றதனையெனக்

பெற்ற என்வயிறும்
கொருவருமில்லையே

அரவான் தரு

ஒருவருமில்லை என்று
பெருமைக்கிட மதாகும்
தருமமே பெரிசென்று
தடையொன்றும் சொல்லவேண்டாம்

உத்தமி அஞ்சவேண்டாம்
என் தாயே
தரணியில் வகுத்திருக்க
என் தாயே

சுருள்) கத்துவமாகிடு
சத்தியமறவா

தனஞ்செயன் பாலன்
சற்குணசீலன்

நாகக்கன்னி கொச்சகம்

பஞ்சவரை நஞ்சுட்டி கொல்ல செய்த படுபாவித் துரியனுக்குத்
பலியாய் போராய்
வஞ்சனைகள் செய்து துரோபதை துயிலை வானவர்கள் தானறிய
உரிந்தான் பாவி
நெஞ்சில் விஷம் வைத்தமல்லோ ஐவர்தன்னை சிலையிலாக் காட்டி
லவன் ஓட்டி வைத்தான்
அஞ்சாமல் நியவனின் பலிக்கு போக அவனியிலே நானிருந்து வாழ
லாமா

பொது வசனம்

இவ்விதமாக நாகக்கன்னி தனது மகனான அரவான் துரியனிடம் வாக்குத்தத்தம் செய்ததைக் கண்டு மறுத்தும் மனமாறாத நிலையில் அரவான் இருப்பதைக் கண்டு அழுது மூர்ச்சையடைய அரவான் தாயாரை தன் மடியில் இருத்தி மூர்ச்சைத் தெளிவித்திருக்கப் பாண்டவர் உபலாப்ய பட்டணத்தில் கண்ணபிரானை திடானிக்க வருகின்றனர்.

பாண்டவர் சபை-தோற்றல் கவி

பங்காளித் துரியன்வன் சகுனி சொல்லால்
பாகமெல்லாம் சூகாடி பறித்துக் கொண்டு
தங்கியே ராஜசபை மெடைமீது
தணலான துரியபதையை துயிலுரிந்தான்
இங்கிர்தமாய் வனவாசம்-பதிமுன்றூண்டு
நூந்து வந்தால் நாடதுவும் தருவேனென்றான்
பொங்கமுடன் மாயவரால் கழித்து விட்டு
புலம்பிதிய தருமர் தம்பிமார்கள் வந்தோம்

தரு

இந்திரப் பிரஸ்தம் ஆண்ட குந்திபெற்ற மைந்தர்கள் வந்தோம்	கந்தமுள்ள கெம்பிர பாண்டவரென்னும்
குந்தி பெற்ற மைந்தர்கள் வந்தோம் வேந்தனை நாடு கேழ்க்க	விபீத வார்த்தை சொன்னான் கொல்லுவனென்றான் சொல்லாது சொல்லினான். இ)
சுருள்) வெல்லுவேணுங்களை அல்லப்படவே மனம்	இருவகையாய் பிரித்து பாஞ்சாலியோடு
ஒரு குலத்திலே செனித்து பெருந்துயர் தன்னைபடைந்தோம் பெருந்துயர் தன்னைபடைந்தோம் வரும் பெரியோர்கள் சொன்ன	குருமொழி தவறாமல் ஒடியே கழித்தோம் நாடதையடுத்தோம் இ. மீண்டு கடந்து வந்தோம் ஒரு வருடம்
சுருள்) வாடியே கானகம் நாடியே இன்றைக்கு	தோன்றி வந்தோமெயின்று பாகத்தைக் கேழ்க்க எண்ணியே போக இ
ஆண்டு பனிண்டதை தாண்டி அக்யாதவாசமே தாண்டி அக்யாதவாசமே வேண்டி மறைந்திருந்து	துரியன் சக்ரேஸ்வரனும் எங்களுக்கவன்
சுருள்) வேகமதாகவே ஏகமன துடன்	பாலன் சுப்ராயன் சேன் சேடர் வேலாயுதர் ஒடிபாடினர் (இந்)
துஜங்கட்டி அசானும் கெஜமிடமில்லை யென்றானே கெஜமிடமில்லையென்றானே பஜனை வகுரிட செய்யும்	
சுருள்) பரமசங்கர உரமனதாக	

தருமர் விருத்தம்

தம்பிமார்களே முன்செய்த கவப்பயனின்று வந்து
வம்புக்கு நோந்துதையோ வாடுதே எந்தனுள்ளம்

நம்பியே துரியன் சொல்லை நாடென்று காட்டையாண்டோம் எம்பிரானருளைக்கண்டு திருந்துமே பணிதபுவாமே,

வசனம்

தம்பியார்களே முன் செய்த கர்மவினை இப்பிறப்பில் வந்து முண்டதுவோ துரியன் நாட்டை பரித்துக்கொண்டு காட்டில் பதிமுன்று வருடம் சஞ்சரித்த வந்தால் நாடு தருவேனென்றான் எம்பிரானுன கண்ணபிரானருளினால் கடந்து வந்தோம் நேற்று சுவாமியை தூது விட்டு நாடு தேட்டோம் சவ்வாறு முடிந்ததெனத் தெரியவில்லை அவரை தியானித்து அழைத்து சேதிகேட்போம் தம்பி விமன் எங்கே அழைத்து வாருங்கள் தம்பியார்களே.

விமசேனன் சபை தோற்றல் விருத்தம்.

இரும்பனும் பக்காகுரன் சுடில்வாசராச்சந்தன்
கடுமையாய் போர் செய்திட்டேன் காதகன் கிச்சினோடும்
அருமையாய் ஏவல் செய்த ஆர்மணிமாலனோடும்
நடுங்கபோர் செய்துவென்ற நர விமன் தோன்றினேனே

தரு ஏகதாளம்

வேடிக்கை தீரகெப்பிரான்
ஆடியிகோ ஓடிவா ரேனே
ஆடியிகோ ஓடிவா ரேனே
தண்டஞ்செய்து குரரெல்லாம்
அண்டையில் அரியின் பாகமே
மண்டியிட்டு ஓடி வாரேனே
பண்டைய பொருள் பறிக்க
கண்டவர் நடுங்கி ஓடவே
தெண்டனட்டனேகர் கூடவே
வரும் பதினெட்டா நாளில்
பெருந்துயர்தன்னை தீர்ப்பேனே
வருந்துரியனை மாய்ப்பேனே

வெற்றிபோர் கெளத்த குரன்
விமசேன ராஜன்
(வே)
கண்டுமே பயந்து ஓட
கண்டு வணங்க
(வே)
தெண்டுகையில் தானெடுத்து
விமசேனரரஜன்
(வே)
தரும் பாஞ்சானிசபகம்
ரணகனத்தின்
(வே)

வசனம்

அண்ணா சரணம் அழைத்த காரணம் என்ன,

தருமர் வசனம்

தம்பி விமசேனே சுகம்பெறவாழ்வாய் எழுந்திரு எம்பெருமானே தியானித்துப்போம் தம்பி.

பாண்டவர் கண்ணபிரானை தியானித்தல்

ஆண்டவர்தோன்றிவந்த
ஆதரிக்கவேணுமாய்பா
பாண்டவரைகார்க்கவந்த
பூண்டவரேசெய்திடாதே

துஷ்டரைகருவருத்த
கஷ்டஇரண்யனைகொன்ற
நஷ்டம்வாராநெங்களைநீ
நாரணியமார்பில்வைத்த

பச்சைநீலமேனியனை
சச்சணிக்தளபமார்பா
மூச்சுடர்ச்குமூலமான
அச்சுதனைஎங்கள்மீது

துரீமன் தம்பிமார்களோடு
மர்மம் ஒன்றுவைத்திடாதே
கர்மம் செய்து இவ்வுலகில்
வர்மம் ஒன்றுவைத்திடாதே

ஆதிமூலமேசுவாமி

இந்தக்காலமே

பச்சைநீலமேமேனி

இத்திரஜாலமே (ஆ)

இஷ்டகோபிகாசுவாமி

சிங்கருபிகா

காருவாபிகாசுவாமி

சங்ககருபிகா (ஆ)

இச்சைவையுமேசுவாமி

கருணைசெய்யுமே

முகூந்தாநீயுமே

அன்புடையுமே (ஆ)

தவிக்கலானேனேசுவாமி

வாருந்தோழனே

கதறலானேனே

வாருந்தோழனே (ஆ)

கண்ணபிரான் சபைதோற்றல் விருத்தம்

ஆதிவாராயனெழுந்மு ஆலிலை தயிலை கீக்கி
ஜோசியாய்பெயரெடுத்து சொல்லினென் தூசு நேற்று
பாதிராடதனை வாங்கிப் பாண்டவர்களிப்பெனென்று
வாதியார் நின்ற கண்ணன் வந்திட்டேன் வந்திட்டேனே

தரு அடதாளம் ஆதிதாளம்

(தந்தனதான தனத்தனதான என்ற மெட்டு)

வந்தனன் கண்ணன்
விர்தையாய்கம்சனை
வாசனை ஒய்யாரன்
பாசமா ஐவருக்கு

துவாரகா புரிவனர்
ஆவலாயர் பாடி
ஆயர்க்கு காயன்
மாயமார் அபாங்க

பாரதபோரது
நாரதனாகவே
நாரணன் நாரின
காரண ஐவர்க்கு

கமலச் செங்கண்ணன்

வாரியே திண்ணன்

நேசன் கெம்பீரன்

பாரதவீரன் வந்

தேவகி புத்ரன்

அசோதைமீத்ரன்

நேயர்சகாயன்

லுண்டச் செவ்வாயன் வந்

நீரவந்திட்டேன்

நாரிருந்திட்டேன்

பூரணன் தானே

கர்த்தனுநானே வந்

தங்கிடும் சங்கர
மங்களவேலா
மாதவன் யானே
சோதனையில்லாமல்

விங்கரின் மாணர்
யுதர்க்கவிவாணர்
சீதரன் தானே
மோகஷமீவேனே (வந்)

கண்ணன் கேளிக்கை தரு
(காடுமலை தாண்டியே என்ற மெட்டு)

எண்ணப்படி நடக்கவே
அண்ணன் பலராமர் முன்
விருந்துக்காக சென்றேனே
அருந்தும்படிக்கி ஏவினான்
அசுவத்தாமன் வல்லவன்
பசுமையாழி கட்டினான்
குந்தியிடம் சென்றேனே
சந்தோஷமாய் சென்றனள்
அரவானை மிரட்டுவேன்
உரம்பெற்ற துரியனை

இனி என் வேலை முடிக்கவே
ஆவுருபமாகினேன் (எ)
விதரன் வில்லை ஓடித்தேனே
அடைந்தகழை குடித்தேனே (எ)
அகனுக்கோ எல்லவன்
அசுவத்தாமனை மிரட்டினேன் (எ)
கர்ணன் மைந்தன் என்றேனே
சற்பகணையை வென்றனள் (எ)
அமாவாசையை பிரட்டுவேன்
ஓடஓட வாட்டுவேன் (எ)

வசனம்

இவ்விதமாகச் செய்தேன் இன்னும் இவ்விதங்களைச் செய்து
பூமி பாரந்தீர்க்கப் போகின்றேன் அதோ பாண்டவர் காண்கிறேன்.

பாண்டவர் கண்ணனை பணிதல் ஆதிதாளம்

அரிசரி மூரகரியே
அன்பாய் துதித்தோம் கதியே
விரிந்த புவனமெல்லாம்
பரந்த பா தங்களுக்கு

உனது பாதம்
அரிந்ததிருமாலே உன்
பாண்டவர் போற்றினோம் (அ)

கண்ணன் தரு

குருகுல மன்னர்களே
குவலயத்தரசர்களே
ஒரு குலத்தல் பிறந்து
வேளிகொண்ட துரியனும்

வாழி வாழி
இருவகையர்களே
அரியை விரட்டினான் (குரு)

பாண்டவர் தரு

நேற்று போன சேதி
தூற்றும் மரிகரியே
ஆற்றலடைந்திட
ஐவர்களிட பங்கில்

எங்களிடம்
ஆதிமாலே சொல்லும்
மெய்யாகவே நில்லும் (சே)

கண்ணன் தரு

ரின்று பயனுமில்லை
சென்று பயனுமில்லை
அன்று சொன்ன சபதம்
அங்கம் கடுங்குதே

அத்திபுரி

இன்று வினையுதே
பங்கம் வரப்போகுதே (ரி)

கண்ணன் விருத்தம்

அரசரே உங்களுக்கு அவனிமேல் கருத்தோ சொல்வீர்
அரசரே உங்களுக்கு ஆரணயம் கருத்தோ சொல்வீர்
அரசரே உங்களுக்கு அரித்த நாடிமலை என்றான்
முரசொடு புத்தத்திற்கு மூண்டுமே வாருமென்றான்

வசனம்

கேளும் பாண்டவர்களே நேற்று தூது சென்றேன் துரியனைக்
கண்டேன். உங்கள் பாதி நாட்டைக் கேட்டேன் தாமுடியாது என்
ருன். ஐந்து பட்டணம் கேட்டேன். ஐந்து ஊர்கேட்டேன். ஐந்து
வீதி கேட்டேன். ஐந்து வீடு கேட்டேன். ஐந்து அடி இடம் கேட்
டேன். ஊசிரசுட்ட இடந்தரமாட்டேன் என்றான் சண்டை போட்டு
நாடுதாய் போறீரா என்றேன், உடனே சண்டைக்கு வருகின்றேன்
ஊன்று கையிவிரா ரின்ற வானாயுதத்தால் துஐகம்பத்தின் மீது சத்தி
லும் செய்து குருக்கைத்தரத்தில் சண்டைக்குவந்து சேர்ச்சொல் என்
ருன். உங்கள் விருப்பம் எப்படி ஓய் தருமா.

தருமர் விருத்தம்

பாபத்தை முன் ஜென்மத்தில் பண்ணினதாலே தேவர்
சாபத்தைக் கொடுகது இவ்வு சஞ்சலப்பட செய்தாரோ
கோபத்தால் பாதி நாட்டை கொட்டென்றான் எனது தம்பி
ஆபத்து வினையுமாதான் அரிகரி நாடு யேண்டாம்

வசனம்

கவாமி முன் ஜென்மத்தில் செய்த வினைபோல் இருக்கிறது விதி
யின்படி வினையாடுகின்றோம் எனது தம்பி துரியனுக்கு சண்டை
போட தெரியாது அவனே ஆளட்டும் நாங்கள் சண்டை செய்தால்
என்தம்பி துரியன் இறந்து விடுவான் நாங்கள் காடு போகின்றோம்
கவாமி.

கண்ணன் தரு ஏகம் ஓரடி தாளம்

மைத்தவன் என்றிடும் தருமா
இத்ததியுரைக்க வருமா

ரீயும்

எத்தனம் செய்து நீ
சித்தமாக ஐவர்

இத்ததி ஓதரா
ஒத்த இருப்பாரா (மை)

தருமர் தரு அடதாளம்

இருப்பாரோ என்னமோ சுவாமி
வெருப்பாக கொல்வாரோ சுவாமி
சிபாறுப்பாரோ என் சொல்லை
கருத்தையறிந்து சண்டை

என்னை
வெறுப்பாரோ அரிசிலேன்
நிறுத்து நிறுத்துமையா (இ)

கண்ணன் தரு ஏகம் ஓரடி.

சண்டையை நிறுத்த சொல்ல
மண்டையிலே பலமல்ல
முண்டை பெற்ற மக்கள்
பண்டைய பொருளை

எந்தன்
சண்டைக்கழைக்குருர்
அண்டையில் சேர்க்குருர் (ச)

தருமர் தரு அடதாளம்

சேர்க்குந்துரியனை மாமா
பொருக்கு அழைத்திடலாமா
யார்க்குத்தகுந்தாலு
பாருக்குள் தம்பியை

யுத்த
மெனக்குப் பொருத்தமில்லை
பகையாய் வெறுப்பதல்ல (சே)

வசனம்

கோபாலா சொத்த சர்ப்பாத்தியம் செய்யக்கூடியவனுக்கு ரோஷம் கோபம் தயவு ஶாக்ஷயணம் இருக்காது வஞ்சகமாகவே வாழ்வான் அவனுக்கு சண்டை போடத்தெரியாது அதுபோல் உன் தம்பி துரியோதனன் அவனோடு நாங்கள் சண்டை செய்தால் என் தம்பி துரியோதனன் இறந்து விடுவான் ஆகையால் சண்டை வேண்டாம் அவனை நாட்டை விட்டும் நாங்கள் காடு போகின்றோம். என் தம்பிமாரிசனுக்கு தகுந்த புத்தியை சொல்லி என்னோடு காடு வரச் சொல்வது உன் பொருப்பு என் வசப்படுத்திவிடு சுவாமி.

கண்ணன் வசனம்

சரி உன் எதிரிலேயே உனது தம்பிமாரிகளை கேட்கிறேன். நீடு போகச் சம்மதமில்லை என்றால் சரியுத்தம் வேண்டும் நாடு வேண்டும் என்று கேட்டால் நீயும் ஒரு பங்கு தானே.

தருமன் வசனம்

அதைப்பின்னால் யோசிக்கலாம் விமனைக்கேள்,

கண்ணன் வசனம்

விமசேனூ இப்போது பேசினதெல்லாம் உனக்குத் தெரிந்த விஷயமே. காடு போறீரா உனது அண்ணன் போராளும்.

விமன் தரு அட்டாணு ஆதிதாளம்

பண்டைய காலத்துப் பொருள் முண்டை பெற்ற மக்கள் கூடி சுருள்) மோசமாகும் நாசமாக்குறேன்	தண்டையிலே சேர்க்கலானார் சண்டைக்கு அழைக்கலானார் பாசமாயிது வாசாதமயனை (பண்)
---	---

கண்ணன் தரு ஏகம் ஓரடி.

தமையன் பேச்சை கேளடா கமையிரக்கா நேரமடா சுருள்) சுந்தரமாகவே எந்த சண்டை செய்ய	தங்கி கொஞ்சம் மனந் தாளடா சொல்லுவதை கேளுமடா இந்த உலகிலே வந்தாணண்ணன் தம்பி (த)
---	---

விமன் தரு அட்டாணு ஆதி

அண்ணனிட வார்த்தை கேட்டு பெண்ணை பங்கமரக்கி வைத்தோம் சுருள்) பேச ஞாயமார மோசமாக்க நீ	மண்ணதனை தோற்கலானோம் பெரியபோர் சபதமீட்டோம் நசன் மைத்துனா வந்த பொற்பனா (அ)
--	---

கண்ணன் தரு ஏகம் ஓரடி.

பொறுப்பாய் பொறுப்பாய் குறுக்காக நானும் வாரேன் சுருள்) கொல்லத் துரியனை அல்லல் செய்யாமலே	அண்ணன் சொல் பொறுப்பாய் விமா கோபமே உன்மீது கூரேன் வேல்லவும் போறீரா ஆரண்யம் வாரீரா (பொ)
---	--

விமன் தரு ஏகம் ஆதி

வாருமேன்று எங்களை நீ நாருபோல் கிழிக்குரண்பார் சுருள்) நல்லகாலம் வெல்ல போதுறேன்	உறுவது ஞாயந்தானா நஞ்சாவன் வஞ்சகத்தை இல்லையிலையோ சொல்லுமய்யனே (வா)
---	--

கண்ணன் தரு ஏகம் ஓரடி.

நல்லதல்ல விமசேனூ அல்லல் வந்தஸ்டயும் வினா	நாளைக்கு சண்டை மைத்துனா ஆனாலது ஏன் மைத்துனா
---	--

சுருள்) ஆனது ஆகட்டு
வினா அமர் செய்ய

போனது போகட்டு
வேண்டாங்காடேகட்டும் (ச)

விமன் தரு ஏகம் ஆதி

காடோகதி ஏகுமென்று
சுடோ எனக்காகும்லை

மாடுமேய்த்த வாயால் சொன்னா
எழுந்திருங் கோபாலக்கண்ணா

சுருள்) இன்று நாடதை
கொன்று வருகிறேன்

வென்ற துரியனை
சென்று இப்பவே கா

கண்ணன் தரு ஏகம் ஓரடி

அப்பா பொறுப்பாய் விமா
இப்பாரில் யானுஞ் சென்று

அழகில் மிகுந்த நாமா
இடங்கேட்டு வந்தேன் பூமா

சுருள்) இன்று அன்று என்று
வென்றேன் வென்றேனென்று

புத்தத்தை கோருருள்
விரியமாடுருள் அப்

வசனம்

சரி உனக்கு சண்டைதானே வேண்டும். தருமா கேட்டீரா உன் விமன் சேதியை அர்ச்சுனா உன் சேதி என்ன நான் ஒன்று சொல்லுகின்றேன் கேள்

கண்ணன் விருத்தம்

நாடது கேழ்க்க முன்பு நாடினான் துரியன் வாசல்
வீடது இல்லை வேசி மக்களுக்கென்று சொன்னான்
கேடது வருகுமென்று கிட்டினான் முட்டி கேட்டேன்
மாடது மேய்த்த கையா மடையனை போடவென்றான்

அர்ச்சுனன் விருத்தம்

பரந்தாமா உனதருளால் பதிமுன்று வருடந்தன்னை
விரந்தரமாக எண்ணி நிமைக்குள்ளே கழித்தே நன்று
கரந்தனில் வில்லைத்தாங்கி கரிணனை கொல்வேனென்று
திடமனதுடனே இப்போ திண்டுவேணம்பை தானே

வசனம்

கரிணனை கொன்றபின் துரியனை கொன்று பட்டமாரிவேன்
உனது விருப்பமென்ன சுவாமி.

கண்ணன் தரு

அட்டே இடதன்னடர மூடப்பயலே என்ற மெட்டு

விஜயா அவன் தஜகம்பயீது தானே உன்னை
வெல்லுவேனென்றுமே சொல்லினான் சத்தியம் தானே

கெஜம் ஒரு ஜூனீடம் கிஞ்சிற்றில்லை என்று
 கேவலமாக சொன்னானே
 ஆவலாய் சொல்ல வந்தேனே
 கீர்த்தி மிஞ்சிநீரும்
 பார்த்து வேலாயுதம்

இப்போ
 இந்தக்
 நோர்த்தி சபை முன்பு
 கோர்த்த கவிபித

வசனம்

அர்ச்சுனா கேவல இடையண்கையில் சத்தியம் செய்யமாட்டேன்
 என்று கம்பத்திலறைந்தான் அதை உன் அண்ணனுக்கு சொன்னால்
 சண்டை வேண்டாமாம்.

அர்ச்சுனன் விருத்தம்

அண்ணனை பெரிதென்றெண்ணி அரிவொடு பெலமுங்குன்றி
 மன்னரா இருந்த தெல்லாம் மறைந்தது எங்களுக்கு
 இன்னமு பொருத்திருக்கயினி என்னுலாகாதண்ணு
 கண்ணனே இதற்கு ஞாயக்காரணம் தேவையில்லை

அர்ச்சுனன் தரு ஏகம் முடுகு

அரிகரியே என்ன
 வெளிகொண்டத் துரியனை விடுவேனே
 பரிகரிக்குப் பயப்படுவேனே
 சரிசரியிப்போது
 சத்தூராதி கர்ணன்
 விரித்த குழல்தன்னை
 பறித்த நாட்டை எங்கள்

பரிகாசம் செய்குற்றி
 அவன்
 சங்கடம் தீர்ப்பானு
 மித்துருவாவானு
 வாரி முடிப்பாளா
 பாஞ்சாலியான்வாளா அ

கண்ணன் தரு

குருகுலத்தன்னில் வந்த கோமானே
 கோபம் வைபாதேடா சீமானே
 கூறுவேன் தேள்மிக
 வேறு ரீனையாதே

ரீயும்
 ஆறுதலாய்
 மீறுதலாய் குரு

கண்ணன் விருத்தம்

சரிசரி உங்கட்குள்ளே சங்கடப்பட்டுமென்ன
 வெளிகொண்டு போவதால் வருவது என்னப்பின்ன
 துரியனை வெவ்வதற்குத் தூண்டியும் தூண்டாமுன்னே
 அரியனை ஞாயம் கேட்க ஆகுமோ உங்களாலே

வசனம்

பாண்டவர்களே நீங்கள் ஒருவர்க்கொருவர் சங்கடமடைந்து
 பயன் என்ன துரியன் படை திரட்டி வருகின்றான் அதற்குண்டான
 ஞாயத்தை ஒத்துபடுத்துங்கள்.

தருமர் வீருத்தம்

கோலிந்தா கமலக்கண்ணு, கோபால நீவண்ணு
ஆலினந்தன்னைக் கார்த்த ஆதிமால் மேகவண்ணு
மேவிய துரியனிப்போ மீண்டு போர் செய்யவாரான்
தாவிய யுத்தத்திற்கு தகுந்த நாள் தாருமய்பா

வசனம்

சுவாமி துரியோதனன் யுத்தத்திற்கு வருகுறான் என்று சொன்
னார். "அதற்கு நாங்கள் சம்மதப்பட்டுதானே ஆகவேண்டும் யுத்த
நாள் தாரும் சுவாமி,

கண்ணன் வீருத்தம்

நாள்தனை தொடுப்பதற்கு நான்தானே கணிதவல்லோன்
வாள்தனை தொடுப்பதற்கு வகையதையரியேனப்பா
தோள் கொடுத்தமரே செய்ய தூண்டியே நானுமீட்டார்
மான்வதுயாரோ நீங்கள் மாயனும் செல்லுவேனே

வசனம்

நாள் என்னைக் கேழ்க்கிறீர் எனக்கு சோதிடம் தெரியுமா நான்
பார்த்து கொடுத்து யுத்தத்திற்கு தயாராக இருக்கிறீர்களே என்னைக்
கேட்டு என்ன புண்ணியம்

தருமர் வசனம்.

என்ன சுவாமி நாங்கள் நாள் பார்த்துக்கொண்டோமா சகாதே
வா என்ன சுவாமி சொல்வது.

சகாதேவன் தரு

கோபாலா நீசெய்யும் வாது	செய்யும்வாது	இப்போ
கூறுவேனே தடையேது		தடையேது
பூபாரந்தீர்க்கவே		பெருந்தீனி இருக்கவே
அபாரமாகவே		அப்புட்டாரோலே (கோ)

கண்ணன் தரு

அப் புட்டாரலெனக்கென்ன	எனக்கென்ன	நீங்கள்
அடியோடு மாண்டானுமென்ன		எனக்கென்ன
கம்பி நீட்டப்போரேன்		கட்டாயம் தெரிந்திடு
வம்புக்கு எனையிப்போ		வாயாவி கொட்டுறீர் (அ)

சகாதேவன் தரு

வம்பாகத் துரியன் நாள் கேட்டான்	அண்ணு கேட்டான்
தெம்பா உன் தலைபோகத் தொட்டான்	குறி தொட்டான்

சம்மதமாணல்
செம்மைக்களபன்

சதுரம்மாவாசையில்
செய்யரவானென்றேன் (வ)

தருமர் தரு

செம்மையாய் நான் தந்தீர் தம்பி
ஐகர்திக்குமே உனை நம்பி
பொம்மை விருது கட்டி
இம்மைமருமை முதல்

எந்தன் தம்பி இந்த
உன்னை நம்பி
பூலோகமாண்டதென்ன
இச்சீலிவனிப்படி (செம்)

கண்ணன் தரு

இப்படி நீங்களொன்றாக
இரைத்த நீரும் பாழாய் போக
தப்பிதமென்று நீயெப்படி
இப்புவிநாரதன் நான்தானு

ஒன்றாய் வாழ்க விழலுக்
பாழாய்போக
சொல்லலாம்
நீ சொல்லும் (இ)

சகாதேவன் தரு

நாரதனாய் வந்து நடிக்க
பேரதை சொல்லியே யிருக்க
பாரதபோரதை தீரவே
காரணகர்த்தனு

நீரும் நடிக்க உலகம்
எல்லாயிருக்க
வந்திட்ட
நீருமீருந்திட்ட (நா)

தருமர் தரு

தம்பியே கோபங் கொள்ளாதே
நம்பி நாயிருக்குமபேரதே
வம்பான வார்த்தையை
சம்மதிப்போடு நாம்

வினாவாதே இவரை
வந்திதே
வாகதேவன் புகலவே
சதுரகட்டி வாழவே (த)

கண்ணன் தரு

மதிப்போடு நீங்களும் வாழ
கொதிப்போடு நான் தரோகியாக
விதியோடு உங்களின்
சதிசெய்து மாதவன்

நீங்கள் வாழ மணக்
தரோகியாக
மதியும் ஒன்றாகித
சண்டாளனாகிட (மதி)

சகாதேவன் கவி

மாதகரே உந்தனிட மகிமையெல்லாம்
மறைஞான முதலாக அரிவேனுன்னை
யாதவரே ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில்
எனைக்கட்டும் தீரனை வாடாயென்றீர்
பாதகமாய் கட்டி உன்னை உருட்டி வந்தேன்

பங்கயில்லை உந்தனுக்கு இங்கேன் உந்தாய்
காதகமாயெங்கனையும் கொல்வதற்கு
கண்ணனென்றும் கபடனென்று மரிசுவேனே

கண்ணன் கவி

ஆமையது கரையின் மேலிருந்தாலுந்தான்
ஆனையின் காலடியால் ஆவிபோமோ
ஊமையவர்கினவு கண்டு எழுந்தாரானால்
உள்ளத்தில் நாவெழுந்து உரைக்க போமோ
பாமையோல் நானிருந்து உங்களுக்கு
பட்டதெல்லாம் பாழாகப் போச்சு தின்று
போமையா தருமனே நீங்களொன்றாய்
புறப்பட்டு போருணன் துவாரகைக்கு

அர்ச்சுனன் தரு

கோகுலத்திலகா
கோபத்தினழகா
ஆகுலமேய்த்தவா
நாகுமோ உனக்கிது

இது உந்தன்

ஆயநர கார்த்தவா
தப்பெடுத்தடித்தவா (கோ)

கண்ணன் தரு

தப்பெடுத்தடித்த
எப்படி உரைத்த
துப்புக் கெட்டவனின்
இப்படி சொல்லவும்

தாதனென்று

துரோகியிடம் விட்டவன்
இது தருமா போமோ (தம்)

விமன் தரு

போமாமா கோபம்
ஆமாங்காண் பாபம்
நேமாதிரி நெட்டையில்
நாமம் போட்ட ஹரி

கொள்ள வேண்டாம்

நீரெழுந்து வாய்காண்
நாராயணாகரி. (போ)

கண்ணன் தரு

நாமங்கள் போட்டு
நான் வந்தேன் கேட்டு
கோமணங்கிடைக்காத
மாமா உவன்ரா துந்தன்

உனை ஏய்க்க

குடிக்கெட்ட பற்குண
மனது புண்ணாகுமா (நா)

அர்ச்சுனன் தரு

புண்ணகிடாது
புண்ணகிடாது

எனது மனம்

புண்ணுகிடாது மனம் புத்திரரிழந்தாலும்
குண்ணுகிடாது உள்ளம் கொடுப்பேனே சத்தியம் (பு)

கண்ணன் தரு

சத்தியம் தரவோ எந்தனுக்கு
உத்தம உறவோ
சத்தியம் நீ தர உத்தமனா எண்ணி
புத்தியிலுரைந்ததை புகட்டுறீரே பன்னி (சத்)

அரிச்சுணன் தரு

பன்னுவேன் கேளும் மதிகதிரி
மாருதித்தினும்
நன்னயமாய் தந்தேன் காராயனா சத்தியம்
உன்னிட தயவெனக்கிருக்குமரினால் நித்யம் (பன்)

கண்ணன் தரு

ஆனால் குண்ணாதே காண்டபனே
கோனானெண்ணாதே
தேனமுர்தமுண்டு தீரமாய் வாருங்கள்
மானாக உரைந்தாலும் மாய்க்குறேன் துரியனே

கண்ணன் வசனம்

அரிச்சுனா பின்னையிறந்தாலும் உன்னவிட்டு பிரிவதில்லை என்று வாக்கு தத்தம் செய்தமையால் சந்தோஷம் தருமா நமது படைக்கு பவி யாரை வைக்கலாம்.

கண்ணன் தரு கபடக்கேள்வி

என்ன ஓய் தருமா எழுந்து நீ வாங்காணும்
முன்னம் படைக்கு முதல் பவியாருங்காணும் (எ)
வானுக்கு பொலி காளிக்கு யார் பவி
ஆளுக்கு யாரு அவனியிலே கூறு (எ)
ஜல்லிபனவன் வந்து பவியானால்
மெல்லிப படை வல்லைபமாருமே (எ)
தேர்வியனை தேடி பவியிட்டால்
போர் துறும் கட்டி பாரதையாளலாம் (எ)
அரவானை பவி திறமுடன் கொடுத்திட்டால்
உரம்பட றேயம் உண்மையாய் வெல்லலாம் (எ)
ஏங்காணுந்தீர்மா என்னை பவியிடும்
போங்காணுந்தீர்மா போர் முகை வென்றிடும் (எ)

கண்ணன் வசனம்

சரி யுத்தத்திற்கு முதல் பரியாரை யிடுவது அரவான் எப்படியும் பரியாவது உண்மை. அரவானையும் அமாவாசையும் பிரட்ட பிரட்ட என்னால் முடியும் நாகலோகம் போவது யார்.

அர்ச்சுனன் வசனம்

கவாமீ புறப்படு நான் வருகின்றேன்.

கண்ணன் வசனம்

தருமா புறப்படு நாம் மூவரும் போகலாம்.

(கண்ணன் பாண்டவரோடு நாகலோகம் செல்லும் தரு)

பாண்டவரே வாருங்கள்
பகருவேனதை கேளுங்கள்
தாண்டி நாகலோகம்
காண்டிபன் மகளை நாம்

சொல்லு வார்த்தையை கேளுமே
சுருக்காகப் படை வெல்லுமே
நல்லமுடி அரவான்
மல்லுபோர் செய்திட

நாகக்கன்னியை கண்டு
ஏகமனது கொண்டு
போகவுழி கிடைக்கு
சாகரத்திலும் ஜெயம்
நானைய வேளைய்யா
கானை அரவானைய்யா
வானை எடுத்துமே
தானை நிறக்காமல்

நானொருசேதி

வேண்டியே செல்குவோம்
கடுகபலி வைப்போம் (பா)

தர்மரே தீரும்

வெல்வான் ரணகளத்தை
நல்லதாக நமக்கு (பா)

அரவானை

புறப்படு தருமனே
தடையிலை பெருவேனே (பா)

முதபலி

வெட்டி பரியிட்டால்
தவிடு பொடியாகும் (பா)

வசனம்

பாண்டவரே அதே நாகக்கன்னியும் அரவானும் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்: மறைவாக நில்லுங்கள் அந்த சேதியை அறியலாம்.

பொது வசனம்

இவ்விதமாகப் பாண்டவரும் கண்ணபிரானும் மறைந்து இருக்க அரவான் தாயாரீ மூர்ச்சை தெளிவித்து தேர்தல் சொல்லுகின்றார்.

அரவான் விருத்தம்

அன்னையே சொல்வேன் கேளும் அவனியில் பிறந்த நேரம்
மன்னர்கை ஆயுதத்தால் மடிவதாய் விதி யிருக்க
உன்னாலு மீசனும் உலகமான்பிர மனலும்
என்னாலு மாகாதம்மா இதை கீணந்தமுக வேண்டாம்

வசனம்

கேளும் தாயே விதியை விடக்க முடியாதது யார் யார் எக்கதிக்க
காளாக பிறந்து இருக்கின்றோமோ அப்படிதான் முடியும், இதை
கீணந்து நீ அழுதால் ஆவது ஒன்றுமில்லை தாயே.

அரவான் புலம் புதல்

எந்தன் விதிவசத்தை
ஏங்கி அழுக வேண்டாம்
வந்த துரியனுக்கு
வார்த்தை அழிக்கலாமா

அதள சுதன மத்ய
அரவான் எனே புகழும்
மதன கோபாலகண்ணன்
மகிழ்ந்து துணையிருப்பார்

அங்க வங்ககவிங்க
அன்பத்தைந்து அரசர்
தங்கமாபுரிநாடு
தரணி எனே புகழும்

தப்பிகமாய் பிறரை
ஒப்பி எனே யனுப்பும்
இப்போ வேலாயுதர்
தப்பிதம் சொல்லலாமா

எவரால் தடுக்கலாகும்
என்தாயே
வாக்குத்தத்தன் கொடுத்த
என்தாயே (என்

பாதாள லோக மல்லாம்
என்தாயே
மாயன் எனக்கு மாமன்
என்தாயே (என்

சிங்க கொங்கண தேச
என்தாயே
சிங்க முரங்குங் காடு
என்தாயே. (எ)

எப்போதும் கீணையாதே
என்தாயே
செப்பின கவிதனில்
என்தாயே

வசனம்

அரவான் நாகக்கன்னி பாண்டவரையும் கண்ணையும் பணிதல்

தரு

ஆகம வேதங்கள் அனைத்து மரிந்தவரே
நாகக்கன்னி அரவான் நாங்கள் சரணம் காரே
ஏகமனதுடனே இருந்திடு பெரியோரே
இருகரத் தலைக்கு மேல் தூக்கினோம் கோரியோரே

ஆக

கண்ணன் பாண்டவர் தரு

போற்றியிகவே செய்து
காற்றிட வந்தோ மிங்கு
நாற்றிசை யுலகற்கும்
ஏற்றி புகழ உன்னை

ஏற்றிடும் பெண்மணியே
கருதிடு கண்மணியே
நல்லவர் மனதிற்கும்
ஆற்றினோம் வாழி வாழி

கண்ணன் வசனம்

தங்கா நீயும் உன்மகன் அரவானும் சுகமாக வாழ்கின்றீர்களா என்று பார்க்கத்தான் வந்தேன் ஏதோ என்முன் சுகமாக இருப்பது போல் தெரிகிறது தருமா அர்ச்சுனா நீங்கள் ஏதேனு பேசவேண்டியிருந்தால் ஆகட்டும்.

தருமர் அர்ச்சுனன் வசனம்

பரந்தாமா எங்களிஷ்டம் ஒன்றுமில்லை எல்லாம் உன்னிஷ்டமே

கண்ணன் வசனம்

சரி அம்மா நாகக்கன்னி என்ன உன்முகம் சணக்கமாக இருப்பது போல் தெரிகிறது என்ன விஷேடம்.

நாகக்கன்னி கவி

அண்ணலரே மன்னர்களே சொல்லக்கேளும்
அரவானும் துரியனுக்கு பனியாய் போக
திண்ணமாய் நான் கொடுத்து வந்தாண்ணா
திகழ்ஜோதி மாயவரே என்ன செய்வேன்
வண்ணமுடன் பெற்றெடுத்த அன்னையற்கு
வாரியே நெருப்பையவன் வயிற்றில் கொட்டி
மண்ணையுங் கொடுத்திடாத பானியற்கு
மகனுமே பனியாகப் போராண்ணா

கண்ணன் கவி

தனஞ்செடனின் தேவியரே சொல்வேணிப்போ
தரணியிலே துரியனவன் பெரிவோனம்மா
சினங்கொள்வான் எந்தனாலே முடிந்தீடாது
சிதராமல் அரவானைப் பனியே கொள்வான்
வனம்போன பாண்டவரும் வந்து சேர்த்தார்
வகையுடனே நான் கொடுத்தான் இனையதேவன்
கனமான படை திரட்டித் துரியபூபன்
காளை போல் கரிஜித்து வாரானம்மா

நாகக்கன்னி தரு

எந்தனிட அண்ணவரே ஏங்குவது சீதியாமோ
வந்தானே துரியன் வன் வாளெடுத்து நான் தொடுக்க
சுருள்) வாரனென்றவன் வாரீத்தை சொல்லவே
போரேனென்றான் போரில் மானவே (எந்)

கண்ணன் தரு

நல்லிதத் தங்கையரே நாகக்கன்னி கேளும் மா
கொல்வேனென்பான் அரவகேதன் வெல்லப்போகாதெந்தனவே
கோபமே மனங் தாபமே கொள்வான்
பாபமெண்ணிடான் பாவி துரியனும் (நல்)

நாகக்கன்னி தரு

படுபாவித் துரியன்வன் பாலனை பனியிடவே
கெடுமனதா எண்ணியல்லோ கிட்டி வந்தான் பாலனை
சுருள்) கீர்த்தியழியவே பூர்த்தியாகவே
கேர்த்தி கொண்டுமே பாடித்து வாரானே படு

கண்ணன் தரு

எந்தனல் முடிந்திடாது எழில்தன ரேகையுள்ளோன்
வீர்தையானத் துரியன்வன் வெட்டி வீரப்பட்டமாள்வான்
வல்லவேரொரு மார்க்கமில்லையே
அல்லல் பட்டுமே அலையத் தொல்லையே எ

நாகக்கன்னி தரு

விடுக்கத் தொல்லையாகு மென்று விபரீதங்கள் சொல்லலாமா
கடுகடுத்து முகம் வாடி கலங்குவது ஞாயந்தானு
சுருள்) காலம் வந்தது மாள மைந்தனும்
ஜாலம் செய்துறி. நீலமேகனே வி

கண்ணன் தரு

ஜாலஞ் செய்ய காலமல்ல சண்டைக்கு நான் போரநிலை
பாலகன் அரவானுக்கு படைத்துணையாய் வாரநிலை
சுருள்) பாவித்துரியனு மேலி வருகுரான்
ஆலி பதரவே கூலி பழைக்குரான் | ஜால

நாகக்கன்னி தரு

கூலி வாரான் என்று எண்ணி தாவி வந்து சின்றேணண்ணு
ஆலியைத்தரக்க பாலன் அங்கமு நடுங்குதண்ணு

சுருள்) ஆலகாலத்தை
கோலஞ் செய். குரான்

அள்ளி யிரைத்தவா
கூடத்துணைக்குவா (கூ)

கண்ணன் தரு

துணைக்குவர ஞாயமல்ல துரோகியவன் கொல்வான் கொல்வான்
கணைக்கு பதி லெனக்குயில்லை காரணத்தை சொல்ல தொல்லை

சுருள் காவலுமற்ற
ஆவல் கொண்டு நான்

ஏவலுயில்லை
போவதுயில்லை (துணை)

நாகக்கண்ணி தருமர் அர்ச்சுனன் புலம்பல் தரு

சந்திரகுலம் விளங்க
சிந்தை கலங்கலானோம்
வந்த கோபன் மனையில்
நாதமணி விளக்கே
எங்கள் தயர்ப் தீரும்
தங்களுக்கே சரணம்
சங்கு சக்ரவுதாரா
மங்கள் மானவா

வந்த சிகரமணியால்
வசு தேவா
சொந்த தயிர்பாலுண்ட
வசு தேவா (சந்)
பொங்கலுண்ட மாயனே
வசுதேவா
தாமோதரா கோபாலா
வசுதேவா

கண்ணன் விருத்தம்

அமுதுமே புலம்பினாலும் அவன் விதி மாறிப்போமோ
தொழுதுமே பணிந்திட்டாலும் தோஷங்கள் விலகிப்போமோ
பழுதென்று நினைய வேண்டாம் பவிபாவ துண்மைபாகும்
விழுந்து எங்காவிட நீங்கள் விணுக்கேன் அழுகவேண்டும்

தருமர் வசனம்

சுவாமி எங்கள் மகன் அரவான் இறந்து நாங்களிருந்து அடையு
யும் பயன் ஒன்றுமில்லை ஆகையால் எங்கள் நாட்டை உனக்கு தத்
தம் செய்து தருகின்றோம் எங்களை உயிரோடு விட்டால் போதும்
உமது கபடதனத்தால் நாங்கள் நடுங்குகின்றோம் கோபாலா.

கண்ணன் கவி

எந்தனையும் கபடனென்று நீயும் சொல்ல
எத்தனித்து வந்திட்ட ஓய் தருமபூபா
அத்தை பெற்ற மக்களென்று எண்ணி
குந்திடவே படைத்துணைக்கு நானுவந்தேன்
வந்ததின லெந்தனுக்கு யிந்தச் சொல்லா
கூவாண்டா ஓய் பற்குணனே சென்று வாரேன்

சுந்தையது கலங்கு மீமந்தன் தங்கா கேளாய்
சக்கிரமாய் துவாரகைக்கு நோக்குவேனே

வசனம்

ஓய்தருமா என்னையா கபடனென்று சொல்லவந்தாய் அரிச்சுன
தங்கா நாகக்கன்னி நான் துவாரகை சென்று வருகின்றேன்,

தருமர் தரு

கண்ணு உன் கபடத்தை
மண்ணுளரசராலும்
சுருள் மாயவா
காயமழிந்திட

என்னுலரியப் போமா
உன்னை கெலிக்கப் போமா
உபாயம் தேசுறீர்
கருதி ஏசுறீர் கண்

கண்ணன் தரு

திண்ணமாக எவரை
கண்ணன் கபடனென்று
சுருள் கடையின் பண்டமா
நடையிற் விண்டோமார்]

மண்ணுக்கு பவியிட
கருதி நாடகம் பாட
காசால் கொண்டோமா
வாயால் வென்றோமா தி

நாகக்கன்னி தரு

அண்ணலரே நீயும்
கண்ணன் கபடனென்று
சுருள் காசுண்பரி
நாரண ஹரி

பன்ன மொழியை கூறு
கருதி பேசினதாறு
பூரணகரி
வாரண ஒன்று அ

கண்ணன் தரு

ஒன்றுமில்லையே தங்கா
நன்று ஜல்லியன் கூடி
சுருள் நாட காண்டபன்
வாட பாண்டவர்

உன் மகன் அரவானும்
நாடித்துயன் பவி
ஓடவே பவீ
தேட நான் பொலி ஓ

அரவான் தரு

மாமா உந்தனின் நேசம்
ஆமாங்காண் பரிசாசம்
சுருள் ஆதிமாய நீ
ஜோதி சொருப நீ

மனதில் கொண்டேன் விசுவாசம்
அரிமாயப் படுமோசம்
அகிலமுண்டவர்
குசுக் நேமிக்க மாமா

கண்ணன் தரு

நேமித்த துரியர்க்கு
சாயி என்று எந்தனை

காமித்த படுபாவி
சாதித்தா நீ மெயி

சுருள் சத்தூரதிக்கு
மித்தூரதியா

இடங் கொடுத்தவா
உயிரிழக்கவா நே

அரவான் கவி

உயிர்க்கு பயந்தென்ன
தயிர் பாலதை உண்ண
சுருள் தகிதி வேண்டாமே
மிகுதியாகவே

உலகத்தில் வாழ்ந்தென்ன
தாமோதரா பன்ன
தடையை சொல்லவே
மேவ நஞ்சுகள் உயி

கண்ணன் தரு

நஞ்சரவன் சகாயம்
வஞ்சகா உந்தன் நேயம்
சுருள் வடைய பாண்டவர்
சதையை பிளக்கவே

நெஞ்சி துணிந்த மாயம்
வாண்டாமெனக்கபாயம்
செதையால் தூரியனும்
உதவு நாறைய

அரவான் விருத்தம்

நாளய உதயம் தன்னில் நற்கதி மதியோன் கூட
மாளவே தகுதி என்றும் மதித்தமாவாசை யென்றும்
ஊளமிரட்டரவ கேதன் உறுதியா யென்னை நம்ப
வாளதை கரத்தில் தாங்கி வருவதாய் வாக்கு தந்தேன்

வசனம்

கேளு மாமா அமாவாசை தினம் கதிர்மதி ஒருமிக்கு நேரத்தில்
பலிக்கென்னை அழைத்து என் காவில் விழுந்தான் அதனால் என்கர
வாளால் அமாவாசை இரவு ஒன்பது நாழிகைக்கு வருவேன் என்று
வாக்கு தந்தேன் அந்த நேரப்படி உயிரோடு இருந்தால் நான் போகத்
தான் வேண்டும்.

கண்ணன் விருத்தம்

வாளுடன் சத்திய நீதிவாக் கிட்டாலெனக்கு என்ன
நானுக்கு நானு ஐவர் நமன்பதி போனாலென்ன
மாளுவர் ஐவர் என்று உங்கள் மனதினிலிருந்தாலென்ன
ஆளுக்கு வந்தே நென்று அலைந்து நீ பேசவேண்டாம்

வசனம்

நீ வாள் தூக்கி சத்தியம் தந்தாலென்ன ஐவர்மாண்டாலெனக்கு
என்ன நான் ஆளுக்காக வந்தேனென்ற என் என மாணக்கென்ன

நாககன்னி தரு

பகையாளிக்கிடம் தந்து
நகையாதோ யிவ்வுலகம்பாரினில் வாழ்ந்திட
என் மகனே

அரவான் தரு

நகையாது இவ்வுலகம்
வகை தப்பி பேசவேண்டாம்பகையாளிக்கிடம் தந்தால்
என்தாயே

நாகக்கன்னி தரு

இந்த மொழி தகாது
சின்தை மகிழ்ந்து செல்வாய்விந்தையாய் மெப்படைக்கு
என் பாலா

அரவான் தரு

ஒத்தம்மாவாசையில்
வைத்தது மாரேனேஎத்தனம் செய்திட்டால்
என் தாயே

கண்ணன் தரு

ஆகுமோ எந்தனும்
எகுவினே என்னோடேஅம்மாவாசைபிரட்ட
இப்போதே

அரவான் தரு

குறித்த நேத்தை கண்டு
தரித்தவனுக்கு பளிபிடித்தால் வணக்காமுடி
நானாவன் மாமா

கண்ணன் தரு

இன்றைய இருளிலே
நன்றென தெரிந்து நீஇரவிமதி வரவே
பலியாவாய் மன்னு

அரவான் தரு

இருவரு ஒருமித்தால் வரு
தருவே நென்னுயிரதைஅமாவாசையென்று
என் மாமா

கண்ணன் தரு

காண்பமா வாசையே
காண அரவானே நாம்இன்று குருகேசுத்திரம்
செல்வோமே

அரவான் தரு

கொன்றாலு பயமில்ல
வேன்றது யாரெனநின்று போர் முனை கண்டு
அரிவேனே மாமா

கண்ணன் தரு

கேட்டப்படிக்குரண
கூட்டை விட்டேக தந்தேன்

கோட்ட முழுதாண்டுமே
நல் வரமே

அரவான் தரு

இதைவிட வேரில்லை
கேதை ஒரு நாள் சண்டை

இதுவே தகுந்த வரம்
தருவீரா மாமா

கண்ணன் தரு

கேட்ட எட்டாநாளில்
வாட்டமாய் தந்தேனே

மீட்டு உன் சண்டையை
மருகோனே

அரவான் தரு

கஷ்டமில்லாமவே
இஷ்டமாய் திருமணம்

துஷ்டரைக் கொல்லவே
முடிப்பீரா மாமா

கண்ணன் தரு

உனக்கு திருமணம்
எனக்கு சம்மதமாகும்

உண்மையாய் செய்துறேன்
எழுந்திரு அரவானே

அரவான் தரு

சம்மதமாகவே
செம்மை சொல்படி வாரேன்

இம்மை வேலாயுதம்
என் மாமா

பொது வசனம்

இவ்விதமாக அரவான் துரிபன் பரி போவதற்கு முன்பாக இரவிமதிவரசு சம்மதப்பட்டால் பரிபாவேன் என்றுசொல்ல கண்ணபிரான் சரி என்று சம்மதப்பட தந்தையரோடும் கண்ணபிரானோடும் அரவான் செல்ல தாயான நாகக்கன்னி ஐயரையும் கண்ணபிரானையும் அரவானையும் வழிக்கூட்டி அனுப்புகின்றான்.

நாகக்கன்னி விருத்தம்

போய்வாருமென்று சொல்லப் போங்குதே துயரமீறி
நாய்நரி கழுத்து தின்ன நான் பெற்றேன் பாலா உன்னை
ஈ புழு எறுசுபுக்கெல்லாம் இடந்தராநீருந்த அன்னை
பேய் சுடுகாட்டில் தள்ளப் பிரியமாயனுப்பலானேன்

நாகக்கன்னி தரு

செல்லடா என்மகனே
வெல்லடா என் சுதனே
நல்லது என்றுமே
நாடுந்தூரியன் படை

தந்தையரோடிருந்து
தனத்தை கெலித்திடா
விர்தையாய் வருவோரை
வீரக்கொடி பிடிப்பாய்

போய்வாரு மென்மகனே
போய்வாரு மென்மகனே
ஓய்வு எடுக்காதே
நாய்நரி தின்னவே

ஒருவனை ஒன்பது
உலகம் பழிக்குமடா
இருவரை ஒருவனாய்
இவன் பெரு வீரனென்று

நமது படை

நாளெட்டா நாளினே
வாடிட வெல்லுவாய் செ
அடா என் மகனே

வெட்டி பவியிட்டு
குரத்தனமுடனே செ

படை வெல்ல

உரத்து சண்டை செய்யடா
நாடித்துரியன் படை செ

போர்கொன்றால் குரரோ
அடா மகனே

எடுத்து எரிவானுதல்
எதிர்த்து சண்டை செய்யடா

பொது வசனம்

நாகக்கன்னி தன்மகனைக் கொண்டு வந்து வழிக்கூட்டி அனுப்
பிட்டு நாகலோகம் செல்ல பாண்டவரும் கண்ணபிரானும் அர
வானைக் கூட்டிவர சந்திர சூரியர் இருவரும் கண்ணபிரானைக்காண
வேண்டி வருகின்றார்கள்.

சந்திரசூரியர் வரும் விருத்தம்

ஆயிர்பாடியிலே வந்து அவதாரம் செய்தக்கண்ணன்
வேயமாயின்று நாள்தான் நிகழ்ந்திருந் தீருமென்ன.
காயமே அழியா முன்னே காணுவோ மென்று சொல்லி
சாயலாய் சந்திர சூரியர் சபைபதனில் வருகின்றோமே

தரு

அந்திரதேவர் போற்ற
சந்திர சூரியர் வந்தோம்
சந்திர சூரியர் வந்தோம்
விர்தையுடனே வச

கருள்) வேண்டிய ஐவரை
காண்டிபன் மகனே

இன்று அமாவாசையு
சென்று பவி கொடுக்கவே

சந்திரமான தீரர்
மாயனைக்காண

தேவக்கிருஷ்ணனின் மாயம்
தூண்டியே செல்வதும்
கடுபவியிடுவதும் அ

மென்று குறித்தெடுத்து
பந்ரகாளிக்கு

சென்று பவி கொடுக்கவே
 என்று என்று மனதில்
 சுருள்) நாங்களிரிந்திட
 பாங்குடனிருவரும்
 இப்படிக்கு கிருஷ்ணன்
 தப்பிதமாக எடுத்தார்
 தப்பிதமாக எடுத்தார்
 ஒப்பி யவ்விடம் சென்று
 சுருள்) உலகத்தில் யாரிதை
 நலமல்ல வென்று

நாடும் கோபாலன் தன்னை
 சாங்கமதாசு
 பக்ஷமாக ஏக (அ)
 என்ன மனோபலத்தால்
 அமாவாசையை
 உண்மையறிந்து வாரோம்
 ஒற்று கொள்ளுவர்
 நாடுவேயிங்கு (அ)

சூரியர் சந்திரர் விருத்தம்

கண்ணனே நில்லு நில்லு கருதியே எங்கு போறீர்
 பன்னு வீருந்தன் வாயால் பரந்தாமா எங்களுக்கு
 இன்ன தென்றுரைத்து நீயும் ஏகிடு இடத்தை விட்டு
 மன்னவன் அரவான் தன்னை மகிழ்ந்தெங்கு அழைத்துபோறீர்
 வசனம்

பாண்டவர்களை கண்ணபிரானே அரவானை எங்கு அழைத்து
 போகிறீர்கள் சொல்லும்.

கண்ணன் தரு முடுகு

கண்ணில்கண்டேனே கபத்திரா கலக்கம் விண்டேனே (எ) மெட்டு

கண்ணில் கண்டனே	தேவரை
கர்மம் விண்டேனே	
எண்ணிய சூருகேஷத்திரம்	ஏகிடுவேனே
எழிள்) என்ன சேதி கேழ்க்க	இன்னிலம் வந்தீர்கள்
பன்னுவினே வாயால்	பாண்டவறிய (கண்)

சூரியர் சந்திரர் தரு

போவது எங்கே	கோபாலர்
புலஞ் சொல்லு இங்கே	
ஆவது என்ன கோபாலா	அறிந்திட வந்தோம்
சுருள்) ஆகுல மேய்த்தவா	ஆயரை கார்த்தவா
கோகுலத்திலகா	கோபிகள் மாதவா (போ)

கண்ணன் தரு

பதிரகாளிக்கு முன்னாலே	ருத்ர பூமிக்கு
சித்ர வீரியன் சைவம்	செத்து மாளவே

சுருள் செல்லுகிறேனினோ
நல்ல பனியிட

மென்ன அரவணை
வல்லபமாகவே பத்

சூரியர் சந்திரர் தரு

சுருள் குறித்த நாளெங்கே
கோரு நாளெங்கே
பறித்து ஏகுநீர் ஐவரை
பாதகமாகுமே
காதகங்கொண்டுமே

அமாவாசை
பங்கம் செய்யவே
தீதாக செய்வது
சாதனை செய்வது குரு

கண்ணன் தரு

சுருள் என்றெம்மாவாசை
இன்று சொல்லிசை
நன்று என்றுமே
நாரணன் சொங்கிறேன்
பூரணமனதாய்

தேவர்களே
குறித்ததோர் நாளெடுக்கின்றேன்
காரணமாகவே
புத்திக் குறையுங்கள் எ

சூரியர்சந்திரர் தரு

சுருள் மதிகதிர் கூடி
மகிழ்ந்து பேசிடில்
விதியமாவாசை என்று நீயும்
வேண்டி கேழ்க்க இங்கு
பாண்டவருக்கிது

இருவரும்
விளக்கம் செய்துக்கொள்
தாண்டியேவந்தது
வேண்டிடா நாளிது மதி

கண்ணன் தரு

சுருள் இன்று எப்படி
இருப்பதெப்படி
நன்று சொன்னீரே தேவர்களே
நானில தேவரே
பேனை வார்த்தைகள்

இருவரும்
ஞாயம் கேழ்ப்பீரே
மானிலம் புகழ்
ஆணீ போலாமோ (இ)

சூரியர் சந்திரர் தரு

சுருள் சேதி கேழ்கவே
சிறப்பா ஏற்கவே
நதி பேசுநீர்
நீத்திய கல்யாண
தத்துவம் பேசுநீர்

வந்தோமே
ஞாயம் கேழ்க்குநீர்
சத்து முலாதார
தர்மமா சொல்லுவிர் சேதி

கண்ணன் விருத்தம்

தத்துவம் விதுதானல்ல தனிப்பட்டு ஒருவர் வந்தால்
சுத்தமாயமாவாசை சுருமெனக்கில்லை என்பேன்

மெத்தவே உலகோர் சொல்ல மெதினில் ஈதியாகும்
இத்ததி எனக்கு நீங்கள் இயம்புவீர் இயம்பு வீரே

வசனம்

கேளுங்கள் தேவர்களே-உங்கள் வாக்கின்படி ஒருவர் வந்திருந்
தால் அமாவாசையில்லை என சம்மதிப்பேன் இருவரும் வந்ததால்
இத்தேவர் இன்று தானே அமாவாசை.

குரியர் சந்திரர் விருத்தம்

நீதியை பேசுவந்தோம் நிமைக்குள்ளே நியாயம் சொல்ல
பாதிக்கு எங்களுள்ளம் பதிலுமக் குரையா வண்ணம்
சாதித்து நீதி சொன்னீர் சபையிலுள் தேவர்கட்கு
வாதியே யில்லை கண்ணு வருக போய்வருகுவாயே

வசனம்

கேளும் கண்ணபிரானே நாளை அமாவாசை என்பதைப்பற்றி
கேழ்க்க வந்தோம் நாங்கள் இருவரும் ஒன்றுபட்டதால் இன்றே
அமாவாசை என்று நிச்சயம் ஆனதால் உமக்குபதில் சொல்ல முடிய
வில்லை அமாவாசையை நானாகிய நீ பிரட்டினதால், அமாவாசைப்
பிரட்டலெனும் கண்ணன் கபடனென பெயர் தந்தோம் சந்தோஷ
மாக சென்று வாரும்-இன்றே அமாவாசை-நாங்களும் சந்தோஷமாக
தேவலோகம் செல்லுகின்றோம்.

பொது வசனம்

சபையோர்களை தேவர்களை மிரட்டி அமாவாசையை பிரட்டி
னதால் அமாவாசைப் பிரட்டலெனும் கண்ணன் கபட நாடக
மெனப் பெயர் பெற்றது. இத்துடன் சம்பூரணம் இதற்கு மேல் அர
வான் திருமணத்தில் காண்க.

இந்நூல் ஆசிரியர் சொல் மொழி

இதனால் சகலமான கணதனவான்களுக்குத் தெரிவிப்பது இன்
னூடகத்தில் கண்ணன் தருமனையும் வீமனையும் நிறுத்தி கண்ணன்
கடுவில் நின்று தருமன் கையை பிடித்து வீமனிடம் சென்று தமை
யன் பேச்சை கேளடா என்றும் தருமன் விட்டு வீமனிடம் சென்று
தமையன் பேச்சை தள்ளடா என்றும் இப்படி ஒவ்வொன்றும்
பிரட்டி பாடுதல் நன்றாகும். சகாதேவ னென்றும் பாண்டவரென்
றும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் ராத்திரியில் சகாதேவன் தனிப்பட்ட
மும் இரண்டாம் ராத்திரியில் பாண்டவராயும் வருவதால் பிரிக்கப்பட்
டுள்ளன. இன்னும் பல நாடகங்கள் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

வாழி விருத்தம்

கண்ணனின் கபடந்தனை களிப்புடன் படித்தோர் கேட்டோர்
எண்ணியே அச்சிலிட்டோர் இன்பமாய் நடித்தோரெல்லாம்
மண்ணில் வாழ்கால மட்டும் மக்கள் நீடுழி பெற்று
குண்ணின் மேல் தீபம் போல குலவியே வாழி வாழி

ச ம பூ ர ண ம்.

சுபமங்களம் !

சுபமங்களம் !!

சுபமங்களம் !!!

எமது புதிய நாடக வெளியீடுகள்:-

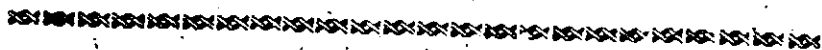
அர்ச்சனனுக்கும் நிவாத கவச காலகேயருக்கும்
சண்டை நாடகம்

சத்தி பரமேஸ்வரிக்கும் துர்க்கா குரனுக்கும்
சண்டை நாடகம்

வீமனுக்கும் பவுண்டரகனுக்கும் சண்டை நாடகம்

குரு குரனுக்கும் சத்திக்கும் சண்டை நாடகம்

தக்கனுக்கும் வீரதத்திரனுக்கு சண்டை நாடகம்

ஆசிரியர் :

V. P. S. வேலாயுதம் அவர்கள்

கந்தசாமி கோயில்தெரு, குயம்பேட்டை மதராஸ்-12

வைதியம். மாந்திரிகம், சோதிடம்

நூதன புத்தக விளம்பரம்

கி.கி

சோதிட ஆசான் நானூ	சரிவ சொர்பனபலனெ
பாக கட்டடம் 6 00	னும் கனவுசாஸ்திரம் 2 00
நம் நாட்டு வைத்தியம் 5 00	சோதிடகன்மகாண்டம் 1 50
சதிபதிகளின் மர்மம் 8 00	ஜாதக ரகசிய சோதிட
வாயுவேக மனோவசிய	அரிச்சுவடி 2 50
சாஸ்திரம் 8 00	மலையாள மாந்திரீகபோ
மாயாஜால வினோதம் 8 50	தனம் 1 50
கொக்கோகம் 4 00	மாந்திரீக அரிச்சுவடி 0 75
மணிகண்ட கேரளம் 8 50	வராகிமாலை சக்கரத்து
குருசிஷ்ய சம்வாத	டன் 1 50
ஹஸ்தரேகை 8 50	மனைவிதி விளக்கம் 1 00
அனுபவ சுந்தரசேகரம்	கமலமுனிவர் ஹஸ்த
2-பாக கட்டடம் 4 00	ரேகை 1 50
சித்தவைத்திய திரட்டு 5 00	பெண்கள் குதுஜாதக
குடும்ப வைத்தியம் 2 00	கணித சாஸ்திரம் 1 25
வைத்தியர்தன சுருக்கம் 1 50	வால்மீகி புஷ்பாருடம் 1 25
பரிபூரணம்-400 2 00	துலாகாவேரி புராணம் 1 50
அனுபவ கைத்தொழில் 8 00	நவகிரக ஆருடம் 1 25
மாந்திரீக ரத்தினம் 2 50	நாடக அலங்காரம் 0 50
கொக்கோக நுட்பம் 2 00	பூசாரி பாட்டு 1 00
பாக சாஸ்திரம் 1 00	போகமுனிவர் வீட்டு
அருணாசலபுராணம் 1 50	வைத்தியம் 1-பாகம் 0 62
இந்திரிஷ்ய தமிழ் அரிச்	ஷெ. இரண்டாம்பாகம் 0 62
சுவடி 1 50	புனிப்பாணி பலதிரட்டு
இரதிமதன ரவீன நவரத்	ஜாலம் 1 50
தின ஒப்பாரி 1 00	நவரச ஒப்பாரி 0 75
பாபுகரிஸ் எரியாதகசு	குழந்தை வைத்தியம் 1 25
நத்துவலரவணி 1 00	நஷத்திர ஆருடசிந்தா
விராயகர் ஆருடம் 1 25	மணி 1 25
சந்திரகாமியம் 1 00	

ஒரு ரூபாய்க்கு குறைவான ஆர்டரை V. P. மூலம்
அனுப்ப இயலாது.

கிடைக்கும் இடம்:—

K. A. மதுரை முதலியார்,

ஆன்முகாணந்த புத்தகசாலை, பக்கடவுள்: சென் 2-8.

எமது புதிய நாடக வெளியீடுகள் :

- வடியங்குப்பம், பாலகணிராடக ஆசிரியர்
V. R. P. நாராயணசாமிநாதன் இயற்றியது
மீன்னலொளி சிவபூஜை என்னும் அர்ச்சுனன்
குறவஞ்சி நாடகம் விலை ரூ. 1-50
 நாணமேடு நாடக ஆசிரியர் R. N. சீனிவாசபடையாட்சி இயற்றிய
கெங்காதேவி கெர்வபங்க மென்னும் பண்டா
சூரன் பராசக்தி சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50
 செம்மங்குப்பம், நாடகாசிரியர் S. ஷண்முக உபாத்தியாயர் இயற்றிய
தானூசூரன் திருமால் சண்டை யென்னும்
காரணன் மகுடாபிஷேக நாடகம் விலை ரூ. 1-50
 புதுப்பாளையம் நாடக ஆசிரியர் M. N. காத்தமுத்து இயற்றிய
அமுதவல்லியால் சாபம் பெற்ற தணலாக்ரணுக்கும்
கார்மேகனுக்கும் சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50
 தாசி மோகனவல்லி குகியாசிய கிருஷ்ணதேவராயருக்கும்
சேந்தவராயனுக்கும் சண்டை நாடகம்
வன்னியர் வீரமுழக்கம் நாடகம் விலை ரூ. 1-50
திரௌபதை உற்பத்தி யென்னும் அருச்சுனன் துருபதே
யன் சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50
மல்லிகாதேவி கேள்வி திருமணம் என்னும் உதிய சூரியன்
உக்ரவீரியன் சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50
சிவவல்லி, சித்திரவல்லி, கெத்திருவல்லி, ஜெயவல்லி திரும
ணம் என்னும் வாரதாசூரன் கிருஷ்ண வன்னியர் சண்டை
நாடகம் விலை ரூ. 1-50
ஸ்ரீ மஹாபாரத்தில் ஓர் பாகமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பள்ளிக்
கூட நாடகம் விலை ரூ. 1-50
வியாக்ரகூரன், விதர்ப்பரகூரன் சம்மாரமென்னும் விஷ்ணு
வின்வகுப நாடகம் விலை ரூ. 1-50
பகுத்தறிவே பரம்பொருள் என்னும் ஆறறிவே ஆதாரப்
பொருளென்னும் கல்விக்கழகன் விழிகூரன் சண்டை
நாடகம் விலை ரூ. 1-50

கிடைக்குமிடம்:—

சண்முகானந்த புத்தகசாலை, பார்க் டவுன், சென்னை-3

எமது புதிய நாடக வெளியீடுகள் :

வடியங்குப்பம், பாலகணினாடக ஆசிரியர்

V. R. P. நாராயணசாமிநாதன் இயற்றியது

மீன்னலொளி சிவபூஜை என்னும் அர்ச்சுனன்

குறவஞ்சி நாடகம்

விலை ரூ. 1-50

நாணமேடு நாடக ஆசிரியர் R. N. சீனிவர்சபடையாட்சி இயற்றிய

கெங்காதேவி கொர்வபங்க மென்னும் பண்டா

குரன் பராசக்தி சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50

செம்மங்குப்பம், நாடகாசிரியர் S. ஷண்முக உபாத்தியாயர் இயற்றிய

தானுகுரன் திருமால் சண்டை யென்னும்

கர்ணன் மகுடாபிஷேக நாடகம் விலை ரூ. 1-50

புதுப்பாளையம் நாடக ஆசிரியர் M. N. காத்தமுத்து இயற்றிய

அமுதவல்லியால் சாபம் பெற்ற தணலாகுரனுக்கும்

கார்மேகனுக்கும் சண்டை நாடகம் விலை ரூ. 1-50

தாசி மோகனவல்லி குஷியாகிய கிருஷ்ணதேவராயருக்கும்

சேந்தவராயனுக்கும் சண்டை நாடகம்

வன்னியர் வீரமுழக்கம் நாடகம் விலை ரூ. 1-50

திரௌபதை உற்பத்தி யென்னும் அருச்சுனன் துருபதே

யன் சண்டை நாடகம்

விலை ரூ. 1-50

மல்லிகாதேவி கேள்வி திருமணம் என்னும் உதிய சூரியன்

உக்ரவீரியன் சண்டை நாடகம்

விலை ரூ. 1-50

சிவவல்லி, சித்திரவல்லி, கெந்திருவல்லி, ஜெயவல்லி திரும

ணம் என்னும் வாரதாகுரன் கிருஷ்ண வன்னியர் சண்டை

நாடகம்

விலை ரூ. 1-50

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில் ஓர் பாகமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பள்ளிக்

கூட நாடகம்

விலை ரூ. 1-50

வியாக்கிரகூரன், விதர்ப்பராசூரன் சம்மாரமென்னும் விஷ்ணு

விஸ்வரூப நாடகம்

விலை ரூ. 1-50

பகுத்தறிவே பரம்பொருள் என்னும் ஆரறிவே ஆதாரப்

பொருளென்னும் கல்விக்கழகன் விழிகூரன் சண்டை

நாடகம்

விலை ரூ. 1-50

கிடைக்குமிடம்:—

சண்முகானந்த புத்தகசாலை, பார்க் டவுன், சென்னை-3